

BULUŞMA

SAYI
27 | KIŞ'17

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI **SEV** 1968

ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ

EĞİTİMDE 140 YILLIK GELENEK

1876-2016

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE
ACI'DA SPOR

SEV KURUMLARI
2016 BAĞIŞ LİSTESİ

ÇOCUK EDEBİYATINDA
SEV'LİLER

SEV TARİHİ
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

HAYATIN İÇİNDE AYRICALIKLI HAYAT

İstanbul Anadolu Yakası'nın
merkezi Ziverbey'de,
ayrICALIKLI ve huzurlu
bir hayat sürmek için;
Ziverbey 34 rezidans
hayatı yakında başlıyor!

Z İ V E R | 34
B E Y

Fahrettin Kerim Gökay Cad. No: 50
444 4 594 ziverbey34.com

K YAPI GAYRİMENKUL

140 yıllık bir eğitim geleneği

2016'da Üsküdar Amerikan Lisesi'nin 140'ıncı yılını birçok etkinlikle kutladık. Öğrencileriyle, öğretmenleriyle, yöneticileriyle hem okul, hem ÜAL Yetişenler Derneği, hem de SEV olarak bu yıldönümünde ne kadar köklü bir eğitim geleneğimiz olduğunu bir kez daha anımsadık.

Bir buçuk asıra uzanan bir tarih... Türkiye'de bu kadar uzun yaşayan kurumların sayısı iki elin parmaklarını geçmez, eğitim alanındaki kurumların daha da az olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

1876'da İzmit Bahçecik'te yatılı kız

okulu olarak başlayan müthiş bir eğitim serüveni... Daha sonra Adapazarı'na, oradan da Üsküdar'daki tarihi kampüsüne uzanan, bir gönüllüler ordusunun öyküsü...

ÜAL, 1990'a kadar bir kız okulu olarak Cumhuriyet'in çağdaş kadınlarının yetiştiği bir eğitim yuvası oldu. 90'larda karma eğitime geçerek Türkiye'de çağdaş eğitim bayrağını taşıyan, en çok tercih edilen kurumlardan biri olmayı sürdürdü.

Mezunlarının arasında çok sayıda sıra dışı insan var. Burada adını sayamayacağımız kadar çok mezun, iş dünyasından sanata, akademik hayattan sivil topluma, her alanda başarılarla imza atıyorlar.

Buluşma olarak bu sayımızda ÜAL'nin 140 yıllık kronolojik tarihini, nostaljik fotoğraflarla sayfalarımıza taşıyoruz.

Yine her fırsatta belirttiğim bir konu var, bağış kültürü... Bu konu her açıldığında hep bir burukluk hissediyordum. Dünyadaki bağış uygulamalarına hep gıpta ile baktım. Örneğin, ABD'de Facebook'un kurucusu Zuckerberg'in, okulu Harvard'a 1 milyar dolar bağışladığını da görebiliyoruz, 10 dolar bağışlayan mezunları da. Bu kadar geniş bir bağış portföyünü harekete geçirebilen bir kültür var.

TAC Mezunlar Derneği'nin burs kampanyası hepimize umut ve örnek oldu. 'Bir Tuğla da Sen Koy' kampanyası ile bu yıl 10 bin tuğlaya ulaşılar ve

aşılar. İyi bir planınız ve gönülden bir çabanız varsa, bağışları artırmak, bir kültür yaratmak mümkün. Bu güzel örneğin ardından, SEV ve iki lisemizin mezun dernekleri de kolları sıvadılar. ÜAL, 'Bir İz de Sen Bırak' ve ACI ise 'Bir Meşale de Sen Yak' adıyla bağış kampanyalarını hayata geçirdiler. SEV olarak bu çabaya biz de destek olduk ve oluyoruz.

SEV Okulları'nda spor konusuna önem vereceğimizi ve planlarımızı geçen sayıda aktarmıştık. Üsküdar, İzmit ve Tarsus SEV Okullarımızda spor okulları açıldı ve eğitimlere başladılar. Bu konudaki haberlerimize devam edeceğimizi söylemiştik. Bu çerçevede geçen sayımızda TAC ile başladığımız okullarımızın spor tarihlerine devam ediyoruz. Sıra ACI Spor Tarihi'nde... Geçmişten günümüze ACI'da spora gönül vermiş mezunlarımızın hikayelerini de ilgiyle okuyacaksınız.

Geçtiğimiz ay, Vakfımızın kuruluşundan itibaren katkısını hep devam ettirmiş, mütevelli heyeti üyemiz, Türkiye'nin en önemli gazetecilerinden Mete Akyol Abi'mizi kaybettik. Yaklaşık bir buçuk yıl önce, kendisiyle *Buluşma*'da güzel bir röportaj yapmıştık. Abi'mize Allah'tan rahmet, yakınlarına ve SEV camiasına başsağlığı diliyoruz.

Yeni bir yıla merhaba derken tüm SEV Ailesi'nin yeni yılını başta sağlık ve barış olmak üzere en iyi dileklerimizle kutlarım.

Mehmet T. Nane (TAC'84)
SEV Yönetim Kurulu Başkanı

içindekiler

kış 2017

Şimdi

Mezunlar Come Together'da buluştu	06
SEVconnect burs için koştu.....	10
Burs için bağış seferberliği.....	12
SEV'den uluslararası kariyer sitesi.....	16
Kampüs.....	19

Kim Nerede?

Habita: Levent Öcal (TAC'99)	26
Craft: Bahar Erkal Bahar (ÜAL'98)	28
ShoeCity: Başak Çilingiroğlu Kurtoğlu (ACI'97).....	30
Mezun haberleri.....	32

Konular

Çocuk edebiyatında SEV'liler	36
Çin'de bir TAC'li.....	38
Mete Akyol (TAO'51, TAC'55).....	42
Turhan Uygur (TAC'45).....	44
Mevlüt Usta'nın ardından.....	46
ACI spor tarihinden.....	66
Suna Ilıcak (ACI'75).....	76

ÜSKÜDAR
AMERICAN
ACADEMY

140th YEAR YIL
1876-2016

Kapak

Üsküdar Amerikan Lisesi 140. Yıl.....	48
Funda Cüceloğlu (ÜAL'84).....	64

Teneffüs

On yılın ardından: Duran Karaca (TAC'55)	78
Cankuş: Leyla Yenisey Artay (ÜAL'69)	82
SEV'in Çınarları:	
Sabahat Kaymakçalan Tuluy (ÜAL'43).....	84

Forum

SEV Tarihi Bölüm 3: Yeniden parlak günler... ..	87
SEV Kurumları 2016 Bağış Listesi	97

KÜNYE

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI SEV 1968

SEV Yönetim Kurulu Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet T. Nane **Sorumlu Yayın Yönetmeni ve Yazı İşleri Müdürü:** Binnur Karademir
Yayın Kurulu: Ceyda Aydede, Tülay Güngen, Binnur Karademir, Sevin Oran, Dilek Ölçer, Ali Cerrahoğlu, Esra Zincirkıran Aydın, Selin Emre Çelik, Zeynep Semizoğlu Atılan, Aydın Demirel, Resul Buksur **Yayına Hazırlayanlar:** Aydın Demirel, Resul Buksur **Reklam Sorumlusu:** Çağla Şengil

Yönetim Tel: +90 (0216) 531 57 38. **Faks:** +90 (216) 530 01 55. **Yazı İşleri İletişim:** iletisim@sev.org.tr **Reklam:** csengil@sev.org.tr

Baskı: İMAK Ofset Basım Yayın Tic. ve San. Ltd. Şti. Merkez Mh. Atatürk Cad. Göl Sk. No: 1 34197 Yenibosna, İstanbul Tel: +90 444 62 18

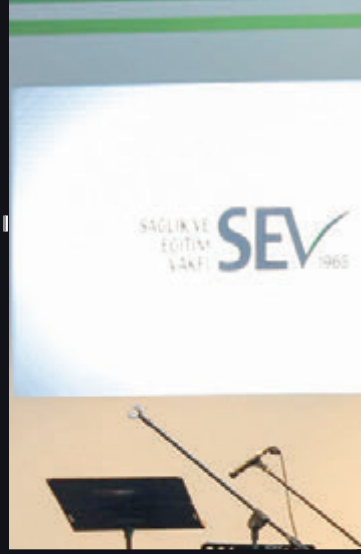
Buluşma dergisinin içerik ve tasarımı, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası kapsamında eser olarak koruma altındadır. Buluşma dergisinde yayımlanan yazı ve fotoğrafların yayma hakkı SEV'e ait olup kaynak gösterilse dahi hak sahiplerinin yazılı izni olmaksızın ticari amaçla kullanılamazlar. Dergide yayımlanan yazılar, yazarların ve söyleşi yapanların kişisel görüş, tavsiye ve yorumlarını içermektedir. Yazıların, fotoğrafların bir kısmını üstlenen SEV, yazılarda yer alan bilgi, görüş ya da tavsiyelerden doğacak maddi ve manevi zararlardan hiçbir şekilde sorumlu değildir.

NEF'İN ANADOLU YAKASI'NDAKİ İLK PROJESİ NEF SANCaktepe 19 SİZİ BEKLİYOR

Finans Merkezi'ne metroyla sadece 4 durak mesafede, içinde çocuklarınıza özel mini sera, sanat atölyesi ve teknoloji laboratuvarının bulunduğu, Nef'in uzun süredir beklenen Anadolu Yakası'ndaki ilk projesi Nef Sancaktepe 19'la tanışmak için randevunuzu alın.

444 9 633 • nefsancaktepe.com

290.000 TL'den
başlayan fiyatlarla

Mezunlar Come Together'da buluştu

Üsküdar Amerikan Lisesi, İzmir Amerikan Koleji, Tarsus Amerikan Koleji, Talas Amerikan Ortaokulu ve SEV İlköğretim Okulları mezunları bir SEVconnect etkinliği olan Come Together 2'de okullarımızın burs fonu yararına bir araya geldi. Aynı zamanda Üsküdar Amerikan Lisesi'nin 140. yılının kutlandığı Come Together 2, 3 Aralık'ta Swissotel the Bosphorus'ta gerçekleşti.

Odeabank ve Nef Gayrimenkul'ün de katkıda bulunduğu Come Together 2'de, Şefika Kutluer Festivali için Türkiye'de bulunan dünyaca ünlü oda orkestrası Wiener Waltz Orchestra valsler, polkalar, marşlar ve ariyalardan oluşan repertuarını burslu öğrenciler için seslendirdi. Gecenin sunuculuğunu ise Üsküdar Amerikan Lisesi mezunu, sinema, tiyatro sanatçısı ve sunucu Çiğdem Tunç (ÜAL'78) yaptı.

Düzenlenen gecede, okullarına olan bağlılıklarını devam ettiren mezunlarımız, TAC'nin 'Bir Tuğla da Sen Koy', ACI'n 'Bir Meşale de Sen Yak' ve ÜAL'nin 'Bir İz de Sen Bırak' burs bağış kampanyalarına destek verdiler.

Come Together 2

SAGLIK VE
EGITIM
VAKFI SEV 1968

***Düzenlenen gecede,
okullarına olan
bağlılıklarını
devam ettiren
mezunlarımız,
okullarımızın bağış
kampanyalarına
destek verdiler.***

Çekme kurtarmadan ambulansa, çilingirden tesisatçıya kadar yaşam kalitesini arttıran hizmetler ile Europ Assistance yanınızda...

www.europ-assistance.com.tr

SEVconnect burs için koştı

Sağlık ve Eğitim Vakfı tarafından SEVconnect adıyla düzenlenen etkinlikler çerçevesinde bir araya gelen okul çalışanlarımız, mezunlarımız, mezun derneklerimiz ve Vakıf ekibi, burs bağışlarına farkındalık yaratmak için birlikte koştu. 13 Kasım 2016 Pazar günü, 38. İstanbul Maratonu'nda bir araya gelindi. Maratondan bir gün önce düzenlenen Makarna Partisi'nde de, hem yarış kitleri katılımcılara dağıtıldı hem de hep birlikte enerji depolandı. Yarış günü de, dünyada kıtadan kıtaya koşulan tek maraton olan İstanbul Maratonu'nda, sporla dolu, keyifli bir gün geçirildi. İşte o günden birkaç kare...

Forex'te yeni bir sayfa!

Ak Yatırım 20 yıllık tecrübesiyle geliştirdiği TradeAll uygulaması ile Forex piyasasında.
Tercihinize uygun kaldıraç oranları, uygun işlem maliyetleri, ileri teknolojik altyapısı
ve Türkçe dil seçeneği ile Forex işlemleri TradeAll'da.

Ak Yatırım'ın ayrıcalıklarını TradeAll ile yaşayın!

2016 yılı 3. çeyrek kâr-zarar oranı %57,22 -%42,78.

Daha fazla burs için bağış seferberliği

TAC Mezunlar Derneği'nin **BİR TUĞLA DA SEN KOY** adıyla başlattığı burs bağış kampanyasının 10 bin tuğlayı aşan başarısı örnek oldu. Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın da desteğiyle ÜAL Yetişenler Derneği **BİR İZ DE SEN BIRAK**, ACI Yetişenler Derneği de **BİR MEŞALE DE SEN YAK** adıyla bağış kampanyalarına başladılar. Bir 'endowment' fonunda toplanacak olan bağışların getirisi kadar katkı sağlayacak olan Sağlık ve Eğitim Vakfı da kampanyalara büyük destek veriyor. Yeni kampanyalarla tam bir bağış seferberliğine dönüşen projelerin detaylarını üç lisenin mezun derneği başkanlarına sorduk...

■ ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ

DİLEK ÖLÇER (ÜAL'82)

Bir İz de Biz Bırakıyoruz!

Üsküdar Amerikan Lisesi Mezunlar Derneği kolları sıvadı. 'Bir İz de Sen Bırak' adı verilen burs bağış kampanyası ile ilk hedef 1 milyon dolar. ÜAL Mezunlar Derneği Başkanı Dilek Ölçer kampanyayı anlatıyor:

'Bir İz de Sen Bırak' kampanyası nedir? Nasıl işleyecek?

Biz, ÜAL gibi bir okulda okuma şansını elde ettik. Fedakar ailelerimizin çaba-

larıyla, belki o zamanlar daha ulaşılabilir rakamlarla biz buna ulaşabildik. Ama bugün başarılı olup da maddi imkanlar nedeniyle bu şansı bulamayan çocuklarımız var. Mezunlar Derneği olarak bu çocuklara bir imkan sağlamak ve Üsküdar Amerikan Lisesi'nde çok anlamlı bir amaca hizmet etmek için yeni bir kampanya başlatıyoruz. Önceden de burs bağış çalışmamız vardı, dernek olarak Sağlık Eğitim Vakfı ile birlikte, ihtiyacı olan çocuklara burs veriyorduk. Ama tüm bu burs bağış faaliyetlerimizi 'Bir İz de Sen Bırak' adı altında toplayarak, daha geniş çerçeveli, sürekliliği olan, sürdürülebilir ve uzun soluklu bir projeye kurumsallaştırmış olacağız.

Kampanya fikri nasıl doğdu?

Burs bağışlarını topluyorduk ve okula teslim ediyorduk. Ama her ay farklı rakamlar oluyor, sürekliliği sağlamak mümkün olmuyordu. TAC'deki kardeşlerimiz Bir Tuğla da Sen Koy projesiyle çok iyi bir sistem uygulamayı başardılar. 10 yılda önemli bir fon toplayarak bunu Endowment denilen bir mantıkla, fonun getirisini burslara aktarıyorlar. Böylece bursların sürekliliği garanti altında oluyor. Güzel ve başarılı bir projeye imza attılar. Biz de, 'Bir İz de Sen Bırak' adıyla benzer bir kampanya başlattık. Bu ismi

çok önemsiyoruz. Bu hayata çeşitli izler bırakabilirsiniz. Sanatla, sporla bırakırsınız. Çok değerli bir eser yazarsınız. Bir hayat kurtarırsınız... Eğitim için bağış yapmak da bir hayat kurtarmak... Yani bu okulda, ÜAL'de okuma şansını, burs almasalar belki hiç elde edemeyecek olan gencecik insanlara verebilmek... Onun için bu ismi çok önemsiyoruz. Hatta, logomuzu da parmak izi şeklinde seçtik. Sağlık ve Eğitim Vakfı'ndaki arkadaşlarımız bize çok destek oldular. Ortaya çok güzel bir kampanya kimliği ve ruhu çıktı. Herkese çok teşekkür ediyoruz.

Kampanyanın nasıl bir işleyişi var?

Kampanyamız resmi olarak başladı. Kampanyada üç farklı burs bağışında bulunabiliyorsunuz. Bir İz de Sen Bırak adıyla başlayan ana yöntemde 300 TL karşılığında bir 'Parmak İzi' bırakabiliyorsunuz. Ne kadar iz bırakırsanız o kadar çok destek verebiliyorsunuz. Bu paralar Vakıf ile birlikte oluşturduğumuz bir fonda toplanıyor. Bu fonun yıllık getirisi ne kadersa Vakıf da aynı miktarda üzerine destek koyuyor ve o yıl için öğrencilere verilecek burs miktarı ortaya çıkıyor. Ne kadar iz bırakırsak, fonun getirisi o kadar büyüyor, Vakfın katkısı da o kadar artıyor.

İkinci bağış yöntemimiz ise, Bir Çocuğu Okut... Bir çocuğumuzun 5 yıl boyunca eğitim masraflarının en az yarısını karşılamayı taahhüt ederseniz, Vakıf da gerisini tamamlayacak ve bir öğrencimizi tam burslu olarak okutabileceksiniz. Bağışçımız bu bursa istediği bir ismi verebiliyor. Annesinin, babasının veya ailesinin ismini verebilir ve bir çocuğu okutabilirler. Üçüncü yöntemimiz ise mezun sınıflarının adıyla bir öğrenciyi okutmalarına olanak sağlıyor. Örneğin 1982 mezunları ÜAL'82 Sınıfı Bursu adıyla bağış yapabilecekler.

Bağışçılarımızın isimleri ve tüm sınıfların katkıları, ÜAL kampüsünde belirlenecek özel bir alanda sergilenecek, ÜAL Mezunlar Derneği web sitesinde ve *Buluşma* dergisinde duyurulacak.

Duyurulması için neler planlıyorsunuz? Burs fonu için bir hedefiniz var mı?

Kampanya başladı. Sitemizden, derneğimizden, Vakıf'tan ulaşabiliyorsunuz. Şimdi sıra bunun duyurulmasında... Bir çok etkinliğimizde olduğu gibi bunu da sosyal medyada, web sitesinde, mailing'le, Instagram, Facebook'ta paylaşıyoruz. Sınıf temsilcileriyle bir WhatsApp grubu kurduk. Onlarla

sürekli olarak iletişim halindeyiz. Her etkinliğimiz çok değerli ama 'Bir İz de Sen Bırak, yıllarca sürecektir ve derneklerle özdeşleşecek bir proje. Bütün etkinliklerimizin hep bir parçası olacak. Hedefimiz ise en kısa sürede 1 milyon dolarlık bir fona erişmek. Tabi bir sonu yok bu projenin. Umarız en kısa sürede bu hedefi de aşıp daha fazlasını sağlarız.

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ

SEVİN ORAN (ACI'56)

Meşaleler yanmaya başladı

İzmir Amerikan Koleji'nde Yetişenler Derneği, SEV'in de desteği ve öncülüğüyle maddi olanakları kısıtlı olan başarılı çocuklara yönelik 'Bir Meşale de Sen Yak' adıyla burs bağış kampanyasına başladı. ACI Yetişenler Derneği Başkanı Sevin Oran, kampanyanın detaylarını anlatıyor:

'Bir Meşale de Sen Yak' bağış kampanyası fikri nasıl doğdu?

ACI'da her yıl verilen burslara ek olacak ve burslu öğrencilerimizi artıracak

'MEŞALE'Yİ MEZUNLAR YAKTI!

'Bir Meşale de Sen Yak!' projesinin isim ve kurumsal kimliğinin oluşmasında ACI mezunlarının önemli katkıları oldu.

RANA TAPUÇ (ACI'84)

İsim annesi

Kampanya isminin "Bir Meşale de Sen Yak" olmasında Rana Tapuç'un katkısı var: "ACI'84 olarak bir Whatsapp grubumuz var. Orada böyle güzel ve önemli proje duyurulunca, gruptaki arkadaşlarla projeye isim bulmak adına bir beyin fırtınası yapılmaya başladı. Ben de "Bir Meşale de Sen Yak" önerisini gündeme getirdim. Proje grubu, bu fikri beğenmiş ve projenin bu sloganla anılması kararlaştırılmış. Benim aklıma ilk gelen şey, "meşale" oldu. Okul amblemimizin yanan bir meşale olması sebebiyle, hem görsel

bakımdan akılda kalıcı bir yönü olacaktı; hem de mecazen projeye bir anlam katacaktı. Ateş, nasıl insanlık tarihinin dönüm noktası olmuşsa, bizim yaktığımız her meşale de öğrencilerimiz için bir dönüm noktasını temsil edecekti. Bunun gibi sembolik anlamlarıyla 'bir meşale yakmak' anlam kazanıyordu. "Bir Meşale de Sen Yak" ismi bu projeye çok yakıştı diye düşünüyorum."

MÜGE TANDOĞAN (ACI'84)

Logo'nun mimarı

Kampanyanın logosunu yine bir ACI mezunu olan Müge Tandoğan tasarladı. Oldukça güzel ve şık tasarımın hikayesini anlatıyor: "Ben kampanyaya tabii ki Esra Yazıcı Tözge sayesinde dahil oldum! Esra, her zaman, daha biz ortaokul - lisedeyken bile sosyal sorumluluğu çok yüksek bir kişi olarak bir çok projeye önderlik yapardı. Zaten dönemimizin de okul kraliçesidir. SEV ve Esra'nın başlattığı her projeye dahil olmaktan mutluluk duyarım. İşim gereği çok büyük şirketlere kurumsal kimlik çalışıyorum, ancak bu projede ben ve kreatif direktörümüz oldukça duygusallaştık. Bu projede çalışmaktan çok büyük gurur duyduk ve bu fırsat bize verildiği için çok teşekkür ederiz. Benim şirketim uluslararası bir marka ajansı ve bu çalışmayı tüm dünyadaki ofislerimiz ile paylaştık; her ofis ayrı ayrı mesaj yazarak bizi tebrik ettiler. Logo ile SEV'in büyük bir aile olduğunu ve çocuklarımızın SEV sayesinde geleceğe güvenle baktığını anlatmak istedik.

bir kampanya düşünülüyordu. Bu sefer kalıcı bir fon oluşturulacak ve bunun getirisi bursa dönüştürülecekti. Mad-di imkanı olmadığı için ACI'n çağdaş eğitim imkanlarından faydalanamayan daha fazla öğrenciye erişmeyi hedefliyoruz. Bunun için Vakfın desteği ve öncülüğünde başlattığımız bu kampanyada, esin kaynağımız, okulumuzun simgesi olan 'Meşale' oldu.

Hangi miktarlarda bağış yapılıyorlar, ilk bağışlar nasıl? Neler planlıyorsunuz?

Kampanya hazırlıklarına Eylül 2016 sonunda başlandı. Burs bağış fonuna, ACI mezunları, veliler, ACI dostları ve arzu eden herkes katılabilir. İsteyenler ACI'da emekleri olan değerli büyüklerimiz, yöneticilerimiz, öğretmenlerimiz, aile büyükleri, veliler ve ACI dostları için isme ithaf ederek yakabiliyorlar. Bir meşale yakmak için 300 TL bağış yapıyorsunuz. İstenildiği kadar Meşale yakabilirsiniz. Meşale bedelleri özel bir fon hesabında toplanıyor ve burs dışında başka bir amaçla kullanılmayacak. Her yıl bu fonun getirisi ile burs verilecek, böylece ana para değerlenmeye devam edecek. Fonun getirisi kadar da SEV üzerine katkı sağlayacağını açıkladı. Bu da çok büyük bir destek. Yani her bağışçımız şunu bilmeli. Verdikleri her bağışın getirisi ikiye katlanarak hedefine ulaşacak. İlk hedefimiz 1 milyon dolara ulaşmak. İlk meşalelerimizi, okulumuza uzun yıllar büyük emek vermiş olan, Sevgili Bercis Toğulga adına 14 Ekim 2016'da yaktık. Come Together 2 gecesinde duyurduk ve bağış topladık. Kampanyamızı mezunlarımıza e-posta ile ulaştırarak, toplantılarda ve Reunion'larda hatırlatarak devam edeceğiz. Halen en çok meşaleyi ACI'84 mezunları yaktı. Onlarla gurur duyuyoruz ve diğer mezunlara örnek gösteriyoruz. Meşalelerimizle gençliğe pırıl pırıl, aydınlık bir gelecek için katkıda bulunmayı diliyoruz.

■ TARSUS AMERİKAN KOLEJİ

ALİ CERRAHOĞLU (TAC'78)

Tuğla tuğla geleceği inşa etmek

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği'nin başlattığı 'Bir Tuğla da Sen Koy' kampanyası 10 bin tuğlaya ulaşarak 2 milyon dolarlık bir burs fonu yaratmayı başardı. ÜAL ve ACI mezun derneklerine ilham veren bu örnek bağış kampanyasını TAC Mezunlar Derneği Başkanı Ali Cerrahoğlu'na sorduk.

'Bir Tuğla da Sen Koy' kampanyası nedir, nasıl başladı?

'Bir Tuğla da Sen Koy', Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği tarafından başlatılan ve yürütülen bir burs fonu yaratma kampanyası. Endowment denilen bir mantığı var. Yani toplanan fonda ana paraya dokunmadan fonun getirisi ile burs veriliyor. Böylece fonun ve bursların devamlılığı garanti altına alınıyor. Sağlık ve Eğitim Vakfımızın da büyük destek verdiği bir proje. Temel amacımız, başarılı olup ekonomik gücü yetersiz olan öğrencilere eğitim bursu için kaynak yaratmaktır. Mezunlar olarak, bu projeyi bizleri yetiştiren, toplumda başarılı birer birey haline getiren okulumuza olan borcumuzu ödemek için gerçekleştirdik. Her biri için 200 dolar karşılığı bağış yapılan toplam 10 bin tuğla hedefi ile başladık. Bu yıl Homecoming'te bu hedefimizi başardık ve hatta üzerine çıktık.

Nasıl bir çalışma yürüttünüz?

TAC Mezunları olarak, sosyal yaşamlarındaki her etkinliği, Tuğla Bursu'na katkı yapmak için bir fırsat olarak değerlendirmeye çalıştık. Mezunlarımız bir araya geldikleri günlerin anısına aralarında para toplayıp 'Tuğla bağışı' yap-

tılar ve o anlarını ölümsüzleştirdiler. Yemeklerde, genel kurullarda, yıllık toplantılarda, doğum günü, Sevgililer Günü, evlilik yıldönümü gibi özel günlerde Tuğla'ya destek verdiler. Vakıf da mezunların yarattığı burs kaynağının burs için tahsis edilen getiri bölümünün aynısını üzerine ekleyip her yıl başarılı ve ihtiyaç duyan öğrencilere sağlayarak, işbirliği ve dayanışmanın çok iyi bir örneğini sergiledi. Tarsus Amerikan Koleji mezunları olarak, çağdaş eğitime destek vermekten gurur duyuyoruz. Katkıda bulunan tüm kişi ve kuruluşları kutluyor, saygılar sunuyoruz.

Bundan sonra Tuğla kampanyasının hedefi nedir?

İlk etapta yaratılan mevcut kaynağın getirisi ile ilk defa 2007-2008 eğitim döneminde Tuğla bursları vermeye başladık. Her yıl artan bağışlar ile birlikte bugüne kadar, 2015-2016 eğitim dönemi dahil olmak üzere TAC Mezunlar Derneği toplam 91 farklı öğrenciye burs desteği sağladı. Bunların 28'i Tuğla Bursu'ndan faydalandı. Mezun olan burslu öğrencilerimizin her biri yüksek öğrenimlerine yurt dışında ve Türkiye'de çok saygın okullarda devam ediyorlar. Öğrenci kardeşlerine örnek oldular. 'Bir Tuğla da Sen Koy' için 10. yılında 10 bin Tuğlayı tamamlamak üzere yola çıkmıştık. Tuğla Bursu Projesine bugüne kadar 2 binden fazla farklı kişi ve kurum tarafından 10.149 adet Tuğla bağışı yapıldı (her bir Tuğla 200 USD bağış karşılığıdır). Halen 448 rezerve Tuğla ile bağışlar

durmadan devam ediyor. Yapılan bağışlardan herhangi bir kesinti yapılmadan tamamı burs fonuna aktarılıyor ve sadece getirisi burs olarak veriliyor. Bu şekilde bugüne kadar bir milyon liranın üzerinde burs verilebildi. İlk hedefimizi aştık, ama orta ve uzun vadede, dünyanın önemli eğitim kurumlarında olduğu gibi, öğrencilerinin önemli bir kısmının bursla okuyabildiği bir kurum olabilmek amacıyla bu kaynağın büyütilmesini hedefliyoruz. Uzun vadede okulumuz belki de 'need blind' bir kurum olmayı hedeflemeli ve böylece okulumuzda eğitim görebilmek için desteğe ihtiyacı olan tüm başarılı gençlere bu fırsatı tanıyabilmeliyiz. Camiamız bunu başarabilecek güçte olduğunu bu kampanyanın başarısıyla gösterdi.

Kardeş liseler ÜAL ve ACI da sizden örnek alarak bağış kampanyaları başlattılar? Neler söylemek istersiniz?

Vakıf çatısı altındaki kurumlar arasında bilgi ve deneyim paylaşımı olması çok önemli. 10 yılda bizim bağış toplamakta ciddi bir bilgi birikimimiz oldu. Onlara örnek olmak ve bu deneyimleri aktarmaktan çok mutlu oluruz. Her türlü desteğe hazırız. Tuğla Projesi'nde Vakıf ile birlikte çalışıyoruz ve bu deneyimleri diğer liselerimize taşımakta da Vakıf'ın önemli bir yardımı olacaktır. 'Bir Meşale de Sen Yak' ve 'Bir İz de Sen Bırak' kampanyalarına yürekten başarılar diliyoruz. Bu kampanyalarla daha fazla sayıda imkanı olmayan başarılı gencimizi, bu köklü ortak eğitim geleneğimizle buluşturabiliriz diye inanıyorum.

SEV'in kapısı, tüm dünyaya her an açık

SEV, Türkiye'de bir ilke daha imza atarak eğitim alanındaki yöneticiler, idareciler ve farklı branşlarda İngilizce eğitim verebilen öğretmenler için bir kariyer sitesi açtı. Dünyanın dört bir yanındaki eğitimciler, www.teachabroadturkey.com adresine özgeçmişlerini yükleyerek SEV kurumlarına iş başvurusunda bulunabiliyorlar.

Türkiye'de daha önce hiç bir eğitim kurumu tarafından yapılmamış farklı bir uygulamayı hayata geçiren SEV, adayların www.teachabroadturkey.com sitesine özgeçmişlerini yükleyerek iş başvurusunda bulunmalarına olanak sağladı. Yabancı eğitimciler, SEV'e bağlı hizmet veren Üsküdar Amerikan Lisesi, İzmir, Tarsus ve SEV Amerikan Kolejleri ile SEV İlköğretim Kurumları'nda çalışmak için başvuru yapabiliyor ve kurumlar için yayınlanan iş ilanlarına dünyanın her yerinden, anında başvurabiliyorlar.

Site, iş başvurularına olanak tanımakla kalmıyor, Türkiye'nin tanıtımına da katkıda bulunuyor. Tamamen İngilizce olan web sitesinde; SEV Okulları hakkında bilgilerin yanı sıra, okulların bulunduğu şehirler -İstanbul, İzmir ve Tarsus- hakkında kapsamlı bilgiler, öğretmenlere yönelik uluslararası profesyonel gelişim seminerleri hakkında bilgiler, açık pozisyonlar için duyurular, özgeçmiş yükle-

nebilecek ve başvuru yapılabilecek alanlar bulunuyor. Ayrıca SEV Okullarında görev yapan yabancı öğretmenler, tecrübelerini ve tavsiyelerini de paylaşıyor. Yabancı öğretmenler; neden Türkiye'yi seçtiklerini anlatırken, İzmir, İstanbul ve Tarsus'ta gezilebilecek tarihi mekanlar, müzeler, geleneksel Türk yemekleri, pazar yerleri gibi birçok konuda bilgi ve deneyimlerini de aktarıyorlar.

Geleneksel Brownie Day

Her sene olduğu gibi bu sene de, Eylül ayının son pazar günü, Üsküdar Amerikan Lisesi'nin yemyeşil bahçesinde geleneksel "Brownie Day" için buluşuldu. Değerli Okulumuz Üsküdar Amerikan Lisesi'nin, 140. Yılı olması sebebiyle, bu seneki buluşma daha da anlam taşıyordu.

Brownie Workshop'u, eğlenceli aktiviteler, yarışmalar, 'Boş Yok' piyango biletleri ve sürpriz hediyelerin yer aldığı bu şenlikte, her yaştan mezun aileleri ve arkadaşlarıyla birlikte keyifli bir gün geçirdiler. Lezzetli ikramların sunulduğu, büyük hediye çekilişi ve sevimli Brownion maskotunun renk kattığı bu etkinlikte, ÜA öğrencileri de dünyayı dolaşacak "Wanderbook" projesini tanıtmaya ve başlatma heyecanını yaşadılar. Bu projenin uzun yıllar devam ederek bir gelenek haline gelmesi hedefleniyor.

Visa Platinum ile üst kategori ayrıcalığı Zorlu Performans Sanatları Merkezi'nde.

Visa Platinum, kültür sanat etkinliklerinde size özel ayrıcalıklar sunmaya devam ediyor.

Visa Platinum kartınızla Zorlu Performans Sanatları Merkezi'ndeki etkinlik biletlerinizi pazar günleri bir alt kategori fiyatına bir üst kategoriden alma ayrıcalığından yararlanabilirsiniz.

Ayrıca seçili etkinliklerde biletinizi Visa Platinum Kategorisi'nden alarak Zorlu Performans Sanatları Merkezi'ndeki etkinlikleri hem en iyi kategoriden izleyebilir hem de etkinlik öncesi VIP alanında ağırlanabilirsiniz.

İyi seyirler dileriz!

Ayrıntılı bilgi: visa.com.tr/zorlupsm

ZORLU
PERFORMANS
SANATLARI
MERKEZİ

VISA olmak istediğin
her yerde

Kurumlarımızı sosyal medyada takip ediyor musunuz?

/UskudarAmericanAcademy
/izmiramerikan
/tarsusamerikankoleji
/sevamerikankoleji
/UskudarSevilkogretimOkulu
/SEVIzmir
/Tarsus.SEV.ilk.ve.ortaokulu
/RedhouseYayinlari
/RedhouseKidz

/UAAOFFICIAL
/acitweets
/tarsusamerican
/SACamerikan
/SEVUSKUDAR
/izmirSEV
/tarsussev

/uskudaramericanacademy
/izmiramerikan
/tactarsusamerikankoleji
/sacamerikan
/usevschools
/izmirsev
/sevtarsus
/RedhouseKidz

Üsküdar Amerikan Lisesi
Özel İzmir Amerikan Koleji
Tarsus American College
Özel Üsküdar SEV İlköğretim Kurumları
Özel İzmir SEV İlköğretim Kurumları
Özel Tarsus SEV İlköğretim Kurumları

kampüs

SEV Spor Okulları Çalışmalara Başladı

Sağlık ve Eğitim Vakfı ile Üsküdar SEV, İzmir SEV ve Tarsus SEV Okulları'nda yürütülen ortak çalışmalar sonucunda hayata geçirilen spor okulları faaliyetlerine başladı.

ÜSKÜDAR SEV OKULLARI

Üsküdar SEV'de spor okulu çalışmaları başladı. Fiziksel aktiviteyi öğrencilerin hayatlarının bir parçası haline getirmek, sporu bir kazanım olarak verebilmek amacıyla voleybol ve basketbol branşlarında eğitimler yapılıyor. Voleybol ve basketbol branşlarında verilen eğitimler; basketbol branşında Güler Legacy işbirliği çerçevesinde Üsküdar Amerikan Lisesi Spor Salonu'nda, voleybol branşında ise Gonca Dilik Voleybol Arena işbirliği ile Üsküdar Üniversitesi Çarşı Yerleşkesi Spor Salonu'nda gerçekleştiriliyor. 9 Ekim 2016 Pazar günü başlayan çalışmalar, her cumartesi ve pazar günleri yapılıyor. SEV Spor Okulu'na ilk ve ortaokul öğrencilerinin yanı sıra kardeşleri, SEV Okulları mezunlarının çocukları ve torunları da katılabilmekte.

İZMİR SEV OKULLARI

İzmir SEV'de anaokulundan 6. sınıfa kadar her seviyeden öğrenciler; hafta sonları jimnastik, basketbol ve voleybol altyapı spor okullarımızdan ücretsiz olarak faydalanmaya başladı. Beden Eğitimi Bölümü tarafından hazırlanan ve antrenörlükleri yapılan programlar, her hafta Cumartesi günleri yapılacaktır. 8 Ekim tarihinde başlayan çalışmalara 250 öğrenci katılıyor.

TARSUS SEV OKULLARI

Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü, 21 yıldır öğrencilerin tek çatı altında spor yapmalarına imkan sağlıyor. Yaklaşık 7-8 yıl önce Voleybol Spor Okulu açılmıştı. Son 2-3 yıl spor okullarına ara vermek zorunda kalınmış ancak geçen yıl tekrar açılmıştı. Bugün spor okuluna, anaokulu dahil Tarsus SEV 1. sınıftan 7. sınıfa kadar bütün öğrenciler katılabiliyor. Bu yıl anaokulu ve 1. sınıf öğrencilerimiz, Eğitsel Oyunlar adı altında spor okuluna katılıyorlar. Atletizm, jimnastik ve ritimle eğitim yapıp sporu sevmeleri ve beden koordinasyonlarını daha doğru şekilde kullanmaları öğretiliyor. Eğitsel Oyunlar Spor Okulu, çarşamba ve cuma günleri yapılıyor. Bu çalışmayı, SEV Ortaokul öğretmenlerinden Selen Savcı yürütüyor. Basketbolda bu sene hem erkek hem de kız öğrenciler eğitim alıyor. TAC Spor Kulübü'nün deneyimli dört hocalı, salı ve perşembe günleri spor okulu çalışmalarını yürütüyor. Voleybolda ise sadece kız öğrencilere yönelik yine dört hoca tarafından salı, perşembe ve cuma günleri eğitim yapılıyor. Bu yıl artan katılımı yoğun bir yıl oluyor. Basketbolda yaklaşık 65, voleybolda 65, eğitsel oyunlarda 15 olmak üzere toplamda 145 civarı öğrenci spor okullarına başladı.

ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ

Avrupa Gençlik Parlamentosu Konferansı

ÜAL öğrencilerince okul kampüsünde düzenlenen Avrupa Gençlik Parlamentosu Konferansı'na Türkiye'nin farklı okullarından 250 öğrenci katıldı. Bu büyük organizasyonun açılışını çevre temalı konuşmasıyla Ediz Hun yaparken, öğrenciler üç gün boyunca farklı komitelerde çalışmalar gerçekleştirdi.

Fransızca Model Birleşmiş Milletler Çalıştay

2 Ekim Cumartesi günü, okulda altıncısı düzenlenen Fransızca Model Birleşmiş Milletler Çalıştay'ının konusu, "Göçmenler ve Sığınmacılar için İnsan Hakları" idi. Çalıştayda, yedi Fransızca, bir Almanca ve bir de İspanyolca komite çalıştı. Bu komitelerde ÜAL öğrencilerinin yanı sıra Fransızca eğitim veren liselerin de dahil olduğu pek çok farklı okuldan 215 öğrenci çalıştı.

ÜAL Teknoloji İnovasyon Laboratuvarları açıldı

"Bir düşün kur ve onu gerçekleştir!" mottosu ile yola çıkan, Teknoloji İnovasyon Laboratuvarları'nın açılışı Sağlık ve Eğitim Vakfı yöneticileri, okul müdürleri, öğretmen ve öğrencilerin de katılımıyla yapıldı. Laboratuvarlar; İnovasyon Merkezi işlevi ile öğrencilerin teknoloji tüketicisi olmak yerine, Motion Capture, Green Box gibi ekipmanları kullanarak hayallerini tasarlamalarına, kodlamalarına ve geliştirmelerine olanak sağlıyor. Öğrenciler 3D printerlarla baskı yapabilirken, kendi filmlerini de çekebiliyorlar.

11. Sınıf Öğrencisi Murat Barlas Türk Mikrobiyoloji Kongresi'nde

ÜAL 11. sınıf öğrencisi Murat Barlas, Antalya'da gerçekleştirilen 37. Türk Mikrobiyoloji Kongresi'nde, "Farklı Sabunların ve El Antiseptiğinin Eldeki Bakterilere Karşı Etkililiğinin Araştırılması" isimli bildirisini sundu. Murat Barlas, kongrede bildirisi bulunan tek lise öğrencisi oldu.

Bilecik Kurşunlu Köyü ÜAL Hatıra Ormanı

Üsküdar Amerikan Lisesi Öğrenci Birliği ve Mezunlar Derneği'nin ortak projesi "Bilecik Kurşunlu Köyü ÜAL Hatıra Ormanı Fidan Dikimi" 15 Ekim Cumartesi günü gerçekleşti.

50 fidanın dikildiği bu ilk organizasyonda, ÜAL Hatıra Ormanı için de ilk adım atıldı.

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ

ACI'da Teknoloji Garajı

İzmir Amerikan Koleji'nde uluslararası standartlarda teknoloji laboratuvarı faaliyete geçti. Garage adı verilen inovasyon merkezinde öğrenciler; teknoloji tüketicisi olmak yerine, hayallerini tasarlıyor, kodluyor, Motion Capture, Green Box gibi ekipmanları kullanarak geliştiriyor, 3D printerlarla basıyor, kendi filmlerini çekiyor, yarışmalara hazırlanıyor, IB deneylerini gerçekleştiriyor ve böylece geleceğin üretimine daha lise yıllarından katkıda bulunmaya başlıyorlar. Amazon, Apple, Google, HP gibi birçok dünya devi teknoloji markasının garajlarda ortaya çıkmasından ilham alınarak, 'ACI Garage' adı verilen laboratuvar, üniversitelerin teknoloji parklarının liseye uyarlanması hedefliyor. Öğrenciler, hem ders içi hem de ders dışı zamanlarda kendilerine ait çalışabilecekleri, deneyler yapıp öğrenebilecekleri ve hayal ettiklerini üretebilecekleri

bir teknoloji laboratuvarına sahip oldular. Özellikle takım çalışmasının özendirilmesi hedefleniyor. Böylece, örneğin bir robot tasarımında, çizim programlama yetenekleri ile kodlamada alanında iyi olan öğrenciler bir arada çalışma ve birbirlerine tecrübelerini aktarma imkanı bulacaklar. ACI Garage'da; kodlama öğrencileri, 3D yazıcı ile tasarımlar ve geometrik modeller oluşturan matematik dersi öğrencileri, atom ve molekül modelleri tasarlayan fen bilimleri öğrencileri, içerik ve program üreten okul içi radyo ve televizyon kolları, hayallerini gerçeğe dönüştürmek için hummalı bir şekilde çalışmalara başladılar.

Gençler Aktif Birey Olmanın Yollarını Tartıştı

ÜAL, ACI, TAC ve SAC, dört kardeş okulun öğrencileri, İzmir Amerikan Koleji'nde düzenlenen Liderlik Konferansı'nda bir araya geldi. 21-22 Ekim'de düzenlenen ve toplam iki gün süren Liderlik Konferansı'nın bu yılki teması "Sivil Toplumda Aktif Bir Birey Olabilmek" oldu. Yapılan çalıştaylarda, "Aktif vatandaşlık nedir, neden gereklidir? Kimin için doğru/gerekli, kimin için yanlış/anlamsızdır? Etki yaratmak gerçekten zor mudur? Ekip çalışması neden vazgeçilmezdir?" gibi sorulara cevap arayan gençler, daha sonra kendi tecrübelerini diğer okullardaki arkadaşları ile paylaştılar. İzmir Amerikan Koleji Müdürü Didem Erpulat, konferans ile ilgili şunları söyledi: "SEV Amerikan Liseleri olarak sadece akademik

başarıya odaklı olmayan, dünya ve ülke sorunlarına duyarlı dünya vatandaşları yetiştirmeyi hedefliyoruz. Bu eğitim felsefemiz doğrultusunda, her yıl farklı bir lisemizde Liderlik Konferansı düzenliyoruz. Düzenli olarak gerçekleştirdiğimiz bu konferanslar, okullardaki öğrencilerin, mezun olduktan sonraki yetişkin hayatlarında, içinde yaşadıkları topluma ve toplumsal sorunlara karşı duyarlı olmasına önemli katkı sağlıyor. Ayrıca, gerektiğinde inisiyatif olarak çözüm arayan, takım çalışması yapabilen gençler olmaları yolunda onlara yol gösterici oluyor. Geleceğin liderleri olma yolunda ilerleyen gençlerimiz, bu buluşmada, sivil toplumda aktif birer birey olabilmenin yollarını aradılar."

ACI'da Voleybol Fırtınası

2005 yılından beri düzenlenen Shepard Spor Turnuvası, bu sene de birçok lisenin katılımıyla gerçekleşti. Çekişmeli geçen maçların sonucunda ev sahibi takım erkeklerde birinciliği kazanırken, kızlarda da ikincilik kupasının sahibi oldu. 4-5 Kasım 2016 tarihlerinde gerçekleşen ve ev sahibi okulun sporcularının yanı sıra İzmir Saint Joseph Fransız Lisesi, İzmir Tefik Fikret Lisesi, Özel Ege Lisesi ve Tarsus Amerikan Koleji kız ve erkek takımlarının yer aldığı turnuva bu sene sadece voleybol branşında yapıldı. Maçlar, profesyonel hakemler gözetiminde lig usulü oynandı.

Beden Eğitimi Öğretmenleri Tarsus'ta Toplandı

Spor kültüründen ve geleneğinden bir buçuk asırdır kopmayan SEV Okulları'nda görev yapan Beden Eğitimi Öğretmenleri, 25-26 Ağustos tarihlerinde Tarsus Amerikan Koleji'nde düzenlenen çalıştayda bir araya geldi. Sporun, kurum kültürümüzdeki yerinin daha da güçlendirilmesi ve sporun hayatın bir parçası haline gelmesi amacıyla Beden Eğitimi Öğretmenleri Çalıştayı düzenlendi. İstanbul, İzmir ve Tarsus'taki yedi SEV Okulu'nda görev yapan Beden Eğitimi öğretmenlerinin yanı sıra okul mezunlarının da katıldığı ve SEV Genel Müdürü Binnur Karademir'in açılış konuşmasını yaptığı çalıştay, renkli görüntülere sahne oldu.

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ

Tarihi Kampüste Brunch Keyfi

Tarsus Amerikan Koleji'nin Okul Aile Birliği ve Öğrenci Birliği, yeni eğitim ve öğretim yılına keyifli bir 'Brunch' ile başladı. Öğrenci, veli, mezun, öğretmen ve çalışanları bir araya getiren Brunch etkinliği, 2 Ekim 2016 Pazar günü gerçekleştirildi. Brunch katılımcılarının güneşli bir pazar sabahında bulunduğu etkinlikte, TAC Ailesine yeni katılanlarla tanışma imkanı sağlanırken, eski dostlar da bir araya gelmenin mutluluğunu yaşadı. Tarihi TAC kampüsünün eşsiz güzelliği içerisinde, alışveriş reyonları kuruldu ve yöresel tatlar beğeniye sunuldu. TAC öğrencilerinin düzenledikleri halat çekme yarışı, futbol, basketbol, voleybol, masa tenisi karşılaşmaları ve su savaşı hayli çekişmeli anlara sahne olurken, ECHO konseri de ilgiyle izlenip bol alkış aldı. Özellikle okula bu yıl başlayan hazırlık sınıfı öğrencilerinin abi ve ablalarıyla tanışıp kaynaşma fırsatı elde ettiği bu etkinlikte, veli ve öğretmenler de güneşli bir havada, keyifli bir pazar günü geçirdi.

Bir Başkadır Çadır Kampı Keyfi

Hazırlık sınıfı öğrencileri ve öğretmenleri, TAC 3. Çadır Kampı Etkinliği'nde buluştular. Okulun bitiş zili'nin çalmasıyla birlikte, hazırlık sınıfı öğrencileri, bayrak töreni sonrasında çeşitli ebat ve renkteki çadırlarını kurdular. Öğrenciler, okulun Beden Eğitimi Bölümü'nün hazırladığı oyun ve spor aktiviteleriyle eğlenirken, bir taraftan da takım çalışmasını ve yardımlaşmayı öğrendiler. Ayrıca bir günlük bile olsa teknolojiyi bir kenara bırakıp arkadaşlarıyla, öğretmenleriyle ve doğayla baş başa kalmanın tadına varmış oldular. Akşam yemeğinde "barbekü" keyfi yaşadıktan sonra oditoryum salonunda hareketli bir karaoke eğlencesine katıldılar. Daha sonra patlamış mısır ikramı eşliğinde, yıldızların altında, gece sineması ile farklı bir yolculuğa çıktılar. Keyifli gece; sabaha kadar hiç söndürülmeyen kamp ateşi etrafında yenilen marshmelovlar ve söylenen şarkılarla son buldu.

Bayramlaşma Geleneği

TAC Öğrenci Birliği Komitesi, giderek kaybolan bayram kutlaması geleneğini sürdürmeyi başarıyor. TAC öğrencilerinin yıllardır sürdürdüğü bayramlaşma geleneği bu yıl da Kurban Bayramı'nda duygu yüklü anlara sahne oldu. TAC'nin öğrenci, öğretmen ve idarecilerinin de katılımıyla, okulun değerli destek personeli olan Euroserve çalışanları ile güvenlik görevlilerinin Kurban Bayramı kutlandı. Öğrenciler, okula gelenleri güler yüzle karşılayıp hizmet ettiler. Öğrenci, idareci, öğretmen ve çalışanlar, bayramların olmazsa olmaz tatlarından biri olan baklavaları yiyip tatlı sohbetler eşliğinde çaylarını içtiler.

SEV AMERİKAN KOLEJİ

SAC Sinop Kampı

13 maceraperest SAC öğrencisi Sinop'un Kılıçlı Köyü'nde gerçekleştirilen 4 günlük kamp süresince tarlada ve bina tadilatında çalıştılar.

Bu sene pilot uygulama olarak yapılan proje ile öğrenciler, alışageldikleri hayat tarzının dışına çıkmaya, zaten bir parçası oldukları doğayla daha yakın olmaya cesaretlendiriliyor. Öğrencilerin yeni şeyler öğrenmeye gittikleri yere, bir de yardımlarının dokunması amacıyla, köydeki eski okul binasını da Kültür Merkezi'ne dönüştürmeye karar verdik. Kamp boyunca öğrenciler, öğretmenleri Aylin Demirhan, Rachel Litwak, Mehmet Cemil ve James Farley liderliğinde köy yaşamına ayak uydurmaya çalıştılar.

Programda güneşle uyanıp tarlada çalışmaktan inek sağmaya, orman yürüyüşleri yapmaktan komşu çocuklarla tanışıp oyunlar oynamak ve sohbet etmeye, atıl durumdaki eski okul binasının

restorasyonunda görev almaya kadar birçok etkinlik vardı. Öğrenciler tarladan topladıkları sebzeleri de ekleyerek her öğün yemeklerini kendileri pişirdiler; armut toplayıp pekmez yaptılar, hamur açıp mantı sardılar, kümeden yumurta alıp haşladılar ve her defasında kendi kurdıkları sofrayı toplayıp buluşık yıkadılar.

Restorasyonuna başlanan eski okul binasının odalarından birinin kitaplarla doldurularak Kılıçlı Köyü'ne Kütüphane/Kültür Merkezi olarak kazandırılması çalışmaları hızla devam ediyor. Proje sonlandırıldığında köylü çocuklar bu merkezde ödevlerine yardım alabilecek, kadınlar birleşerek meslek edinme çalışmalarını yapabilecekler. Aynı zamanda çeşitli Sivil Toplum Örgütleri burada köylüye konferanslar verip söyleşiler de düzenleyebilecekler.

Tarla aletlerini kullanmaya, çiftlik hayvanları ve köydeki böceklerle yaşamaya, organik atıkları toprağa geri kazandırmaya, yıldızların yoğunluğuna, gündüzlerin sessizliğine, güneşin doğuşuyla kalkıp batışıyla tavukları kümeseye sokmaya, Karadeniz'in yeşiline, Sinop şivesine kolayca ayak uyduran öğrenciler daha gezi bitmeden bir sonraki yılı planlamaya başlamışlardı. Projenin yıllar içinde gelişip bir SAC geleneği olarak öğrenciler tarafından devam ettirilmesi hedefleniyor.

Akademik Dürüstlük

Akademik Dürüstlük Haftası, dürüstlük ilkesinin hayat boyu devam etmesine vurgu yapan, SAC öğretmen ve öğrencilerinin hazırladığı kısa film ile başladı. Konuk akademisyen Dr. Ziya Toprak, akademik dürüstlük ilkelerine dikkat çekip ülkemizdeki intihallerine dikkat çekti. Hafta boyunca tüm seviye ve branşlarda akademik dürüstlük, telif hakkı ve intihaller üzerine çalışmalar yapıp 'Turnitin' programı tanıtıldı. Akademik Dürüstlük Haftası, mottomuz "ALWAYS give credit where credit is due" anlayışının unutulmaması dileğiyle sona erdi.

SAC İş'te

SAC Sömestir Tatilini İş'te Geçirecek!

Deneyim; kişinin doğrudan algıları ve etkinlikleriyle kazandığı bilgi, beceri ve tavırların bütünüdür. Deneyimin öğrencilerimizin meslek seçimi süreçlerinde, mesleklerle ilgili küçük deneyimler yaşamalarının geleceğine yönelik verecekleri kararlarda önemli olduğuna inanıyoruz. SAC Co-Trainee /SAC İş'te programımızla öğrencilerimizin sömestir tatilini İş'te geçirerek mesleki deneyim kazanmalarını hedefliyoruz. 10-11 ve 12. sınıf düzeylerinde gönüllü katılım ile gerçekleşecek programla öğrencilerimiz; ilgi duydukları, tanımak istedikleri meslekleri iş ortamında deneyimleyebilecekler. Mesleğinde başarılı ve yetkin kişiler ve kurumlarla yapacağımız işbirliği sonrasında 2-3 gün sürecek bu çalışma ile öğrenciler, mesleklere yönelik daha objektif değerlendirmeler yapabilecekler.

SACMUN Günü

SEV Amerikan Koleji öğrencileri 17 Kasım perşembe günü ikincisi düzenlenen geleneksel SACMUN Günü'ne katıldılar. Model Birleşmiş Milletler Kulübü üyesi olmayan öğrencilerin de MUN deneyimini yaşamalarını amaçlayan bu etkinlik, gün boyu sürmüş ve oldukça başarılı geçti. Toplam 8 komitenin bulunduğu tek günlük konferansta öğrenciler, komite tartışmalarında aktif rol alarak Birleşmiş Milletler Kararları yazmayı öğrenerek büyük başarı gösterdiler. Öğrencilerimiz bu etkinlik sayesinde akademik olarak araştırma yapma, yazma ve konuşma becerilerini geliştirdikleri gibi, dünyamızın karşı karşıya olduğu pek çok ekonomik, sosyal, ve politik sorun hakkında bilgi edinip farkındalık kazandılar.

ÜSKÜDAR SEV OKULLARI

Avrupa Kodlama Haftası

Üsküdar SEV İlköğretim Kurumları 4.,5. ve 6. sınıf öğrencileri, Avrupa Kodlama Haftası kapsamında tüm hafta boyunca çeşitli etkinliklere katıldılar. Bilşim derslerinde bu haftanın ve kodlamanın önemini öğrenip kod yazdılar. Haftanın son günü turuncu giyerek bu haftaya destek oldular.

Işık Ögütçü Ziyareti

7. sınıflar, araştırmacı ve yazar Işık Ögütçü ile bir araya geldi. Ögütçü, babası Orhan Kemal'in edebiyatı ve hayatı üzerinden yaptığı değerlendirmelerle öğrencileri aydınlattı.

Beslenme Dostu

Üsküdar SEV İlkokulu, 2015'te Beyaz Bayrak denetimi yapılarak "Beyaz Bayrak" sertifikası almıştı. Bu sertifika ile Üsküdar SEV, geçen yıl itibarıyla "Beslenme Dostu Okullar Programı"na kabul edildi. Sağlık Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın önderliğinde yürütülen bu program, okullarda sağlıklı beslenme ve hareketli yaşam konularında duyarlılığın artırılmasını, bu konuda yapılan iyi uygulamaların desteklenmesini ve okul sağlığının daha iyi düzeye çıkarılmasını hedefliyor. Bu yılın başında okulda, bu program çerçevesinde müdür, müdür yardımcısı, öğretmenler ve okul çalışanlarından oluşan "Sağlıklı Beslenme ve Hareketli Yaşam Ekibi" kuruldu. Bu ekip tarafından, sağlıklı beslenme ve hareketli yaşam biçimini destekleyici, dengeli beslenmeyi ve hareketli yaşamı teşvik edici ve okula özgü bir "Beslenme Dostu Okul Planı" hazırlandı. Eğitim döneminin ilk çeyreğinde beslenme bilgilendirme afişleri, posterler ve broşürleri hazırlandı. Sağlıklı ve dengeli beslenmeye yönelik öğrencilerimize yemekhane içinde görsel bilgilendirmeler yapıldı. Süt içmenin önemi hakkında okul hemşiresi sınıflarda öğrencileri bilgilendirdi. "Dünya Yürüyüş Günü" aktivitesi olarak Beden Eğitimi öğretmenlerinin önderliğinde bahçede müzik eşliğinde tempolu yürüyüş yapıldı. "Dünya El Yıkama Günü" ile ilgili olarak tüm öğretmenlerin el yıkarken resimleri çekildi ve okulun duvarlarında, özendirici olarak öğrencilerle paylaşıldı, tüm sınıflarda el yıkama ile ilgili eğitici videolar izlendi. Ayrıca

okul hemşiresi tüm öğrencilerin boy, kilo ölçümlerini yaptı ve hazırladığı istatistikleri ilgili eğitimcilerle değerlendirdi.

İkinci Adım

Üsküdar SEV İlkokulu eğitimcileri, Seçil Akaygün ve Suzi Levi Mizrahi'nin koçluğunda, 4 Kasım 2016 Cuma tüm gün boyunca süren "2. Adım Programı" çalışmasına katıldılar. Üsküdar SEV İlköğretim Kurumları'nda anti bullying eğitimine verilen önem kapsamında başlatılan 'ikinci adım' programı; çocukların okulla ilk tanıştığı andan itibaren empati kurma, dürtü kontrolü, problem çözme ve öfke yönetimi becerilerinin gelişmesine yardımcı olarak, onları eğitim hayatına sosyal-duygusal açıdan donanımlı olarak hazırlıyor.

Mathematics Without Borders

23 Üsküdar SEV öğrencisi ile katılan Mathematics Without Borders yarışmasının sonbahar ayağında; 5. sınıf öğrencilerinden Mina Atak altın madalya, Ömer Şukal ve Ahmet Can Karaaslan gümüş madalya, Derin Seymen ve Ali Kaan Narin bronz madalya kazandı. 6. sınıf öğrencilerinden Eren Panayır ve Bilgehan Tütüncü altın madalya, Ece Tanrıöver gümüş madalya kazandılar. 7. sınıf öğrencilerinden Adnan Sarper gümüş madalya, Recai Efe Sunay gümüş madalya aldılar. 8. sınıf öğrencilerinden Yasemin Şukal gümüş madalya kazandı.

İZMİR SEV OKULLARI

Cumhuriyet Coşkusu

Ulu önder Mustafa Kemal Atatürk'ün kurmuş olduğu Cumhuriyetimizin 93. yılı büyük bir coşkuyla kutlandı. 24 Ekim Pazartesi günü "Kulağıma Fısılda" adlı etkinlikte öğrenciler; cumhuriyetle ilgili önemli bilgileri bir oyun içinde tekrar etme fırsatı buldular. Öğrencilerin çalışmalarından oluşan "Yaşasın

Cumhuriyet” konulu resim sergisi büyük beğeni topladı. Hafta boyunca her sınıf düzeyinde, “Cumhuriyet Koşusu” etkinliği ve “Cumhuriyet Partisi” yapıldı. Ortaokul öğrencileri SEVRadyo’dan çeşitli yayınlar yaptılar. Günün anlam ve önemini belirten konuşmalar, şarkılar ve şiirler, diğer SEV öğrencileri tarafından merakla dinlendi ve izlendi. SEV Ailesi olarak; tüm öğrenciler, öğretmenler ve veliler ellerinde bayraklarla bando eşliğinde marşlar söyleyerek, Amfi Tiyatroda toplandılar ve kutlamalara devam ettiler. “Cumhuriyet’e Giden Yol” çalışması sonunda İzmir SEV öğrencileri sertifikalarını aldılar. Öğle arası etkinliklerinde ortaokul öğrencileri, Cumhuriyet Zinciri ve Atatürk Kolajı çalışmalarını yaptı; Cumhuriyet, Atatürk ve Demokrasi ile ilgili Kahoot Yarışması düzenlendi. Cumhuriyet Bayramı törenlerimizde ise jimnastik gösterisi, halk oyunları, şiir dinletisi, yeniliklerin canlandırılması, koro sunumu, Cumhuriyet valsı dans gösterisi, tiyatro ve Cumhuriyet’e kavuşma sürecini anlatan videoyu içeren törenler, yine marşlar eşliğinde “Cumhuriyet Pastası” kesilerek tamamlandı.

Nezaket Haftası Kutlamaları

İzmir SEV’de, 13 Kasım Pazar gününün Dünya Nezaket Günü olması sebebiyle 14-20 Kasım haftasında bazı etkinlikler yapıldı. Öncelikle öğrencilere cevabını düşünmeleri istenen üç soru soruldu: “İnsanların sana nazik davranmasını ister misin?”, “Sana nazik davranıldığında kendini nasıl hissedersin?”, “Peki sen başkalarına nasıl davranırsın?”. “Nezaket bulaşıcıdır! Haydi sen de bu harekete katıl!” sloganıyla başlayan etkinliklerde, her güne bir farkındalık teması belirlendi (selamlaşma, gülümseme, sihirli sözcükler ve yardımlaşma). Bazı öğretmen ve öğrenciler seçilerek, bu davranışları “bulaştırmaları” istendi. Hafta boyunca okul içerisinde yapılan etkinlikler dışında, 13 Kasım Dünya Nezaket Günü’ne ailelerin de dikkatini çekebilmek için, bir iyilik listesi hazırlandı ve bu listeden bir iyilik seçip çocuklarıyla birlikte gerçekleştirmeleri istendi.

Aile Günü

Her yıl geleneksel olarak düzenlenen “SEV Family Day” etkinliği her yıl olduğu gibi bu yıl da tüm “SEV”li ailelerin katılımıyla gerçekleşti. Düzenlenen etkinlikte, aileler tanışma ve birlikte etkinliklere katılma fırsatı yakaladı. Eko Okulların teması olan “İyi Tarım Uygulamaları”ndan yola çıkarak, etkinliğin teması “Çiftlik Hayatı” olarak belirlendi. Mahall Bomonti ve Fruit Made’in desteğiyle düzenlenen “Family Day” etkinlikleri brunch ile başladı. SEV’li aileler spor aktiviteleri, turnuvalar, ritim, ebru ve çömlek atölyeleri çalışmaları, sihirbazlık gösterisi ve şişme oyun parkurundaki oyunlarla eğlenceli bir gün geçirdiler. Etkinlikler canlı müzik dinletisiyle son buldu.

TARSUS SEV OKULLARI

Cumhuriyet Özgürlük Demek

Türk toplumunu ulus olma bilincine kavuşturan ve bireyi yurttaş konumuna yükselten Cumhuriyet’in ilanının 93. yıl dönümü Tarsus SEV’de çeşitli etkinliklerle kutlandı. Kutlamalarda Türkçe ve İngilizce şiirler okundu, vals ve dans gösterileri yapıldı, video gösterileri izlendi. İstiklal Marşı oratoryo olarak seslendirildi ve Atatürk’ün 29 Ekim konuşması öğrenciler tarafından canlandırıldı. Okul korusu günün anlam ve önemine uygun şarkılar söylerken kendilerine Mersin Devlet Opera ve Balesi sanatçıları enstrümanlarıyla eşlik etti.

TMMOB Mimarlar Odası Ödülü

Tarsus SEV İlköğretim Kurumları’na bir ödül de Türk Mühendis ve Mimarlar Odaları Birliği’nden geldi... Mimarlar Odası; Tarsus SEV’in modern ve geleneksel mimariyi birleştirdiği binasını XV. Ulusal Mimarlık Ödülleri 2016 Yılı Yapı Dalı Ödülü’ne layık gördü. Ödül nedeniyle okulda bir tören düzenlendi. SEV Yönetim Kurulu Üyesi Ruhi Koçak ve Okul Direktörü Andrew Leathwood’un

da katıldığı törende TMMOB Başkanı Ömer Sakar şunları söyledi: “Sizlere bu ödülü vermekten onur duyuyoruz. Bu bina ulusal mimarimize ciddi bir katkıdır. Mimarlar Odası olarak bu binanın tescilini de bizler yapacağız, artık binamız sanatsal bir yapı anlamı taşıyacak.” Tarsus SEV’in yeni ve modern binası, bu ödülle birlikte altı büyük mimari ödülü almış oldu.

Meslek Gelişim Eğitimi

24-25 Eylül tarihlerinde, Özel Tarsus SEV İlk ve Ortaokul öğretmenleri, Mersin Liparis Otel’de eğitim ve etkinliklerle dolu bir hafta sonu yaşadılar. 24 Eylül Cumartesi günü, İstanbul Kültür Üniversitesi Öğretim Üyesi Zafer Erkoç tarafından verilen “Zümre & Bölüm Yönetim Organizasyonu ve Konsept Temelli Müfredat” başlıklı eğitimde, Tarsus SEV öğretmenleri zümre ve bölümleri yeniden güçlendirme ve konsept temelli yenilenme süreçleri ile ilgili bilgi aldılar. “Genetik Piyango” adlı etkinlikle öğretmenler, çağdaş kişilik profilleri ve öğretmenlik rolleri arasındaki bağlantıları konusunda farkındalık kazandılar. Öğretmenler, eğitim sonrasında spor ve eğlence dolu etkinliklerle yorgunluk atıldılar. 25 Eylül Pazar günü ise Tarsus SEV İlköğretim Okulları Rehberlik Servisi Psikolojik Danışmanı Eray Varol, veli-öğretmen iletişimi konulu bir eğitim sunumu gerçekleştirdi. Ardından Rehberlik Servisi Psikolojik Danışmanları Meltem Yamanyılmaz, Çağrı Tekeli ve Kardeniz Türkmen; farkındalık artırmaya yardımcı birtakım yaratıcı drama etkinliklerini uygulayarak öğretmen grup dinamiklerinin güçlendirilmesine katkıda bulundular. Son olarak Fen Bilgisi Öğretmeni Gülümser Mutluoğlu liderliğinde ‘Maker Hareketi’ tanıtımı ve elektrikli araba yapma etkinliği gerçekleştirildi.

KARAKÖY'E YAPYOR?

LEVENT ÖCAL (TAC'99)

Yaratıcı gençler için ortak mekan: Habita

Coworking Space'ler yani bir çeşit ortak ofisler, son on yıldır girişimcilik dünyasının popüler konularından biri. Sayıları dünya çapında 10 bini buluyor. Daha çok, start-up şirketler ve freelance çalışanlar ilgi gösteriyor. Devasa mekanlarda kendilerine küçük yerler kiralayan şirketler, birbirlerinden ilham alıyor, ortak ürünler tasarlıyor, ortak düşünceleri masaya yatırıyor, yaratıcılıklarını sınıyorlar. Coworking Space'ler, Türkiye'de ise henüz emekleme döneminde. Ama potansiyel yüksek, sektör hızlı büyüyor. Bu mekanlardan en yenisi ise Habita... İkisi Tarsus Amerikan 1999 mezunu, üç arkadaş tarafından kuruldu. Eylül 2016'da faaliyete geçtiler.

Kuruculardan Levent Öcal'a (TAC'99) soruyoruz: Coworking Space alanına yatırım yapmak nereden aklınıza geldi? Fikir nasıl doğdu? Ve tabii ki, takımda kimler var?

Levent Öcal "Biz üç ortağız" diyor ve ekliyor: "Ben Levent Öcal, yine Tarsus'tan sınıf arkadaşım Burak Öztürk (TAC'99) ve bir de Serdar Taşyürek isimli bir arkadaşımız var. Üçümüz uzun süre kurumsal hayatta çalıştık. Ben sekiz sene yönetim danışmanlığı yaptım. Burak arkadaşım, madeni yağlar sektöründe satış

müdürlüğü yaptı. Serdar Taşyürek arkadaşımız da Ekonomi Bakanlığı'ndaydı."

Peki üçlü nasıl bir araya geldi? Levent Öcal anlatıyor: "Biz, geçtiğimiz ağustos ayında, kurumsal hayattan istifa edip ayrıldık. Yıllardır kendi işimizi kuralım istiyorduk. İstifa ederken ne yapacağımızı bile bilmiyorduk. 'Nasil olsa bir şeyler buluruz' düşüncesindeydik."

O sırada üç arkadaş, yine TAC'99 mezunu Yaşar Adanalı adlı 'urbanist' bir arkadaşlarıyla görüşüyorlar. Yaşar Adanalı, kent çalışmalarından mülteci sorunlarına kadar pek çok alanda çalışmalar yapıyor, değişik üniversitelerde çalışıyor ve yurt dışında da eğitimler veriyor...

COWORKING İLE İLK TANIŞMA

Öcal ve arkadaşları, Coworking Space fikri ile ilk kez Yaşar Adanalı sayesinde karşılaşılıyorlar. Kendisine kulak verelim: "Bu arkadaşımızın, Karaköy'de bir handa, hem kendi ofisi gibi hem de paylaşımlı ofis gibi, projeleri için kullandığı, yurt dışından meslektaşları geldiğinde onların çalıştığı bir yeri vardı. Coworking Space dünyasıyla onun vesilesiyle tanıştık. Adanalı, 'Burayı biraz büyütelim, işletelim, bana yardımcı olur musunuz?' dedi."

Levent Öcal, Karaköy'deki bu mekanı

ORTAK ALAN MİMARİSİ

Habita'nın mimarisinde de ÜAL mezu Pınar Gökbayrak'ın (ÜAL'99) imzası var. Levent Öcal, "PAB Mimari Tasarım ile alanı tasarlarken, iki tane önceliğimiz oldu" diyor ve devam ediyor: "Birincisi gün ışığından, ferahlıktan, aydınlıktan ve geniş alan imkanlarımızdan faydalanmak istedik. Tasarımda ışığın içeri gelmesini sağladık. İkinci fonksiyonellik. Alandaki tüm parçaların tek tek işlevleri var. Bir araya geliyorlar, tribün oluyorlar, platform oluyorlar, stand oluyorlar. İnsanlar artık sıkıcı bir plaza ortamında yaşamak istemiyorlar. Sosyalleşmek istiyorlar, değişik insanlar tanımak, onlarla iletişim kurmak istiyorlar. Bunun için masalarından kalkıp minderlerin üstünde oturmak onlara iyi geliyor."

küçük bulduklarını söylüyor. Ama, bu fikrin kafalarına yatması için yeterli olmuş.

Öcal ve arkadaşları, bu akımın nasıl hızlı büyüdüğünü ve potansiyelini görmüşler: "Paylaşım ekonomisinin bir parçası aslında Coworking Space'ler. Dünyada da, ilk olarak ABD'de, San Francisco'da 2005 yılında faaliyete geçmiş. Her yıl sayıları hızla büyümüş. Şu an yanılmıyorsam dünyada 10 bin civarında Coworking Space var. Böyle bir dünyayla tanıştık. Biz de araştırmaya başladık. Ama Karaköy'deki o mekan bize biraz küçük geldi. Fiziksel özellikleri de bizim için tam uygun değildi."

Levent Öcal arama sürecini anlatıyor: "Sonunda burayı bulduk. İçi bomboş, 660 metrekairelik bir depoydu. Gördüğünüz bütün bölme, duvar... Hepsini biz yaptık. Yine Yaşar'ın vasıtasıyla, PAB Mimarlık ile çalıştık. O şirketin ortaklarından biri de kardeş okul mezunu Pınar Gökbayrak (ÜAL'99) idi."

Tasarım ofisinin katkılarıyla çok özel

bir mekan yarattıklarını belirten Levent Öcal'a özelliklerini soruyoruz: "12 tane kapalı ofisimiz var. Kapalı ofislerimizi minimum üç, maksimum yedi kişilik küçük şirketler, start-up firmalar, kendi ofisleri olarak kiralayabiliyorlar. Biz masasını, sandalyesini, havalandırma sistemini veriyoruz. İç dekorasyonunu onlara bırakıyoruz. İstedikleri gibi dekore edebiliyorlar. Ayrıca bir-iki kişinin birlikte çalışabileceği açık alanda masalarımız var... 10-15 kişilik esnek çalışma alanını kullanabiliyorlar. Burada iki üyelik tipimiz var. İlkinde bir masa alanı, bir kişinin kendi ofisi gibi oluyor. Minimum bir ay... Hiç gelmese bile, oraya başka kimse oturamıyor. Orayı da kendi masası gibi düzenleyip kullanıyor. İkinci tipte ise esnek açık çalışma alanı dedikimiz; günlük, haftalık, on günlük, yine bir aylık ama sabit bir yer olmadan, boş bulunduğu yere oturup çalışma modelimiz var. Buraları daha çok start-up'lar ve ağırlıklı olarak freelance olarak çalışanlar için uygun. Ayrıca iki tane toplantı ortami-

miz var. Biri açık alanda, diğeri de alt kat- ta eğitim, konferans ve etkinlik yapılabilecek büyük bir yerimiz var. Partiden tutun, atölye çalışmalarına, eğitimlere kadar her türlü misafiri ağırlayabiliyoruz."

ÖZEL TASARIM

Levent Öcal, Habita'yı benzer ortak ofislerden farklı tasarladıklarını söylüyor: "Bizim temel amacımız operasyonel giderleri azaltmak değil. Asıl hedefimiz bir topluluk oluşturmak. Yani, burada yer alan insanlar, birbirleriyle etkileşim halinde, paylaşım içinde olup, birlikte üretsinler, paylaşsınlar istiyoruz. Yanında kim olduğu... Burada nasıl etkinlikler olduğu... Kimlerle tanıştığı... Kimlerle beraber çalıştığı... Kimlerle bir paylaşım girdiği önem kazanıyor. Habita'nın temel esprisi buradan geliyor. Bizim ekosistemimiz girişimciler. Kurumsal şirketlerin inovasyon projeleri ve kurum içi girişimcilik gibi projelerini hayata geçirmeye ve orada çalışan insanlara yönelik etkinliklere, panellere, eğitimlere ev sahipliği yapmayı planlıyoruz. Kurumların, bizim start-up müşterilerimiz ve freelance çalışanlarımızla birlikte aynı çatının altında bulunduğu, daha girişimci, daha yaratıcı bir dünyaya doğru birlikte çalışacakları bir ortam hayal ediyoruz. Bir platform oluşturuyoruz. Bir şey paylaşmak isteyen yatırımcılar, yaratıcı fikirleri olan insanlar, kurumlar bir araya gelsinler, tanışsınlar, birlikte üretip paylaşsınlar istiyoruz."

NEF'TEN DESTEK

Son yıllarda mimaride yeni trendlere yelken açan, sadece Türkiye'de değil pek çok gelişmiş ülkede kendini kanıtlayan NEF'in kurucusu Erden Timur (TAC'00), Habita'nın kurucularından Levent Öcal'ın, Tarsus Amerikan'dan bir alt sınıfından. Öcal, "Ona Habita fikrimizi anlattık. O da heyecanlandı" diyor ve devam ediyor: "Burada bir şeyler üretilsin, yapılsın, paylaşsın istiyor. Bizim destekçimiz olacak. Onların konseptine bizim konsept zaten çok uygun. Paylaşımlı evler, ofisler ve girişimciye destekler... Hatta açılış etkinliğimizi Erden Timur'un söyleşi ile yaptık."

BİR GÜN İSYAN ETMEK?

BAHAR ERKAL BAHAR (ÜAL'98)

Bir gün isyan etmek!

Mühendislik okudu, profesyonel olarak bilardo oynadı, kariyerine milyon dolarlık kredileri yöneten bir bankacı olarak başladı, bir gün isyan etti ve her şeyi geride bırakıp 2010 yılında kendini tiyatroya verdi. Bilardo şampiyonasında tanıştığı arkadaşı Çağ Çalışkur ile Atölye Craft'ı kurdular. Beş yılda Türkiye'nin en başarılı tiyatro okullarından biri oldular. Çok özel oyunlarla dikkat çeken sahneleri ve oyuncuların için cast hizmeti veren Craft Ajans ile büyük bir sanat girişimi haline geldiler. Şimdi hedefleri Türkiye'de Eric Morris, Joan Hotchkis, Sanford Meisner, Uta Hagen gibi isimlerin geliştirdiği özel oyunculuk tekniklerini öğretmenin yanı sıra dans, müzik, metin analizi, film analizi, kamera önü oyunculuğu, dramaturji ve dikeyon gibi eğitimlerin olduğu bir üniversite olmak...

Bahar Erkal'a arkadaşı Çağ Çalışkur ile birlikte Craft'ı kurmalarının hikayesini soruyoruz:

Oyunculuk, tiyatro merakı, ÜAL günlerinde mi başladı?

Ben 1998 mezunuyum. Şimdi bakınca okul yılları çok güzel geliyor. Çok zorlayıcıydı ama çok güzeldi. Karma eğitime geçildiği dönemde okuldaydım ve ilginç bir ortam vardı. Açıkçası lisede tiyatroyla hiç alakam yoktu. Ben hep matematik kafasında biriydim. Bütün sosyal dersleri çok kötü olup da, fizikle, matematikle, kimyayla durumu kurtaranlar vardır ya, ben onlardan biriydim. Sosyal derslerden neredeyse kalıyordum.

O zaman üniversitede başladı sahne aşkı?

Yok orada da değil. Ben aslında makine mühendisiyim. Yıldız Teknik mezunuyum. Liseden belliydi benim durumum, matematik sınavlarımdan hep 100 alırdım. Makine bölümünde tek kız bendim. Sosyal anlamda dersiniz, bilardoya yöneldim. Ulusal yarışmalara katıldım. Craft'ı kurduğumuz Çağ ile de böyle tanışıp arkadaş olmuştuk. Okuldan sonra ise enerji alanında uzmanlaştım. Sonra bir bankaya girdim. Üç sene kadar proje finansmanı yaptım. Sonra o kurumsal hayatın içinde sabah

CESUR YÜREK'TE OYNUYOR

Bahar Erkal, bu yıl ilk defa bir televizyon dizisinde oynuyor. Show TV'deki *Cesur Yürek*'te, Sema rolünü canlandırıyor. İlk defa ekranda yer aldığını belirten Erkal, "Craft, büyüme aşamasındaydı. Öğrenciler, dersler, altyapı, oyunlar derken ilk kez bu sene bir diziye vakit bulabildim. O da, sınırlı vakit ayırabileceğim konusunda anlaşarak oldu. Ama benim için çok iyi bir deneyim oluyor" diyor.

dokuz akşam altı... Bakıyorum; hayat böyle bir şey olmamalı diyordum.

Bir isyan sonucu kendinizi sahnede mi buldunuz yani?

Aslında kurumsal hayatta herkeste biraz isyan vardır. 'İstifa edeceğim' diyordum ama o kararı vermek kolay değil. Benim işim çok stresliydi. 50 milyon liranın üzerindeki kredilere bakıyordum. Büyük büyük toplantılar... Büyük büyük adamlar... Büyük stresler, büyük riskler... Çağ ile artık çok yakın arkadaş olmuştuk. Bir gün, 'Ben evin salonunda oyunculuk dersleri veriyorum' dedi. 'Sana da çok iyi gelir. Çok streslisin. Değişik bir şey olur' dedi. Ben de başladım. Çağ, Amerika'da eğitim almış. 'Eric Morris' dediğimiz bir teknik ile oyunculuk öğreniyoruz. Psikiyatrinin de işin içinde olduğu teknikler bunlar. Dolayısıyla bir yanı terapi gibi. Oyunculuk öğreniyorum diye derinleştikçe, derinleştikçe, 'Allah'ım ben ne yapıyorum' dedim. Sonra bir anda hayatımı komple değiştirdim. Bir günün içinde, 'hayır ben burada olmak istemiyorum' dedim ve istifa ettim. Bir anda Çağ ile birlikte kendimizi bir tiyatro atölyesi kurmaya çalışırken bulduk.

Yani oyunculuk öğrenip stres atayım derken hayatınız değişmiş. Bu nasıl bir tiyatro tekniğidir böyle, yani Eric Morris?

Gerçekten çok ilginç ve geleneksel tiyatro eğitimlerinden çok farklılar. Sanford Meisner, Uta Hagen, Eric Morris gibi isimlerin geliştirdiği psikolojik temelleri olan teknikler. O zaman benim hissim şöyleydi: Bu teknikler sayesinde bütün bunları yaşadım. Artık ne yapmak istediğimi görüyorum. Kendi iç dünyamı tanıyorum, sorguluyorum. Her an ne hissettiğimin farkındayım. 'Başka insanlara da bunu bir şekilde yaşatmalıyım' dedim. Bizim çıkış amacımız, kimseyi oyuncu yapmak filan değildi. Hatta Çağ hep der ki, 'İnsanlar oyuncu olmasın diye elimden geleni yapıyorum. Hâlâ oyuncu olmaya kararlı iseler oluyorlar.' Gerçekten öyle bir şey bu eğitimler. Amerika'da çok güncel olan teknikler. Geleneksel olarak tiyatro eğitimi, insanların tecrübelerinin başkasına aktarılmasıyla olur. Ama oyunculuk öyle bir şey ki bunun klasik bir eğitimi yok. İşte Eric Morris gibi tekniklerde; insanlar motivasyonlarını, tekniklerini ve oyunculuklarını kendi alt dünyalarından bulup oluşturabiliyorlar. Kendi alt kimlik-

Bahar Erkal, Craft Cast Ajansı'nı Erkan Kurtuluş ile birlikte yönetiyor.

leri üzerinden, arketipleri üzerinden. Gustav Jung'un arketiplerine uzanan teknikler. Hepimizin içinde çok çocuksu bir taraf var, şeytani bir taraf, erkeksi bir taraf, kadınsı, kontrolcü,

asi, bir sürü taraf var. Biz işte o içimizdeki minik, gizli karakterlerin en saf hallerine ulaşıyoruz. Onları tanımayı ve yüzleşmeyi sağlıyoruz. Ve sahnede, ileriki aşamalarda oyunculığa geçildiğinde; sahnede şey, 'rol yapmak' değil, o anı, kişiliği, karakteri kendi hayatımızdan 'bir tecrübe olarak yaşamak' haline geliyor.

Eğitime başlamadan biraz psikoloji okumak lazım galiba!

Yok öyle değil tabi. Temelde biz canlandırdığınız bir karakterin; küçük de olsa, içerde derinlerde bir yerlerde olduğunu, oynarken bunu bulup, roldeki o duyguyu, 'rol yaparak değil' bizzat gerçek olan, o içerdeki gerçek duygu üzerine inşa edilmesini sağlayama çalışıyoruz. Onları, duyguları, en derinlerde bulmayı öğreniyoruz. Ben, Craft'ın bugün verdiği eğiti-

me, sadece oyunculuk olarak bakmıyorum. Bir noktaya kadar bir kişisel gelişim modeli bu. Bir sürü şey için kullanılabilir. Mesela gerçek bir farkındalık için.

Peki işler nasıl bu kadar hızlı büyüdü? Craft neler yapıyor bugün?

İşin o tarafı aslında çok komik. Okul fikrimiz yoktu. Bir evin salonunda çalışmaya başladık. Her gün çalışıyoruz. Hepimiz çok keyif alıyoruz. Ama her gün sayımız çoğalıyor. Salona sığmamaya başladık. Sonra dedik ki, 'kendimize bir yer tutalım'. Fikir buradan başladı. Bir gün Çağ, 'Çok iyi bir yer buldum burayı tutalım' dedi. Fındıklı'daki o katı tuttuk ve başladık. İki yıl önce oradan ayrıldığımızda, binanın dört katına yayılmıştık. İnsanlar bir anda gelmeye başladı. 'Şu ders de olsun, şu konu da eksik' derken, 'kamera önü de olsun, sahnemiz de olsun, oyun da sergileyelim' demeye başladık... Derken üç-dört yıl içinde bir okula dönuştük. 'Bu insanların büyük kısmı televizyon dizilerinde olmak istiyor ve onları bizden daha iyi tanıyan kimse yok' dedik, cast ajansı açtık. Tamamen kendi içinde, ihtiyaçlar geldikçe ve idealist kaygılarla yürüyen bir girişim Craft, aynı ruhu koruyoruz. Fındıklı'daki bina yetmeyince Kadıköy'de bir köşke de geçtik. Şimdi Fındıklı'yı bıraktık; sadece köşkteyiz. Bahçemiz var. 100 kişilik bir tiyatro sahnemiz var.

Nasıl bir eğitim alınıyor? Hedefleriniz neler?

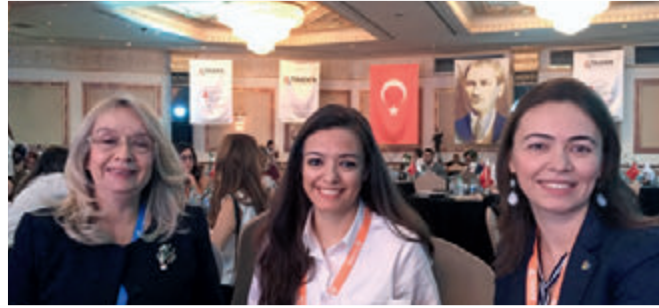
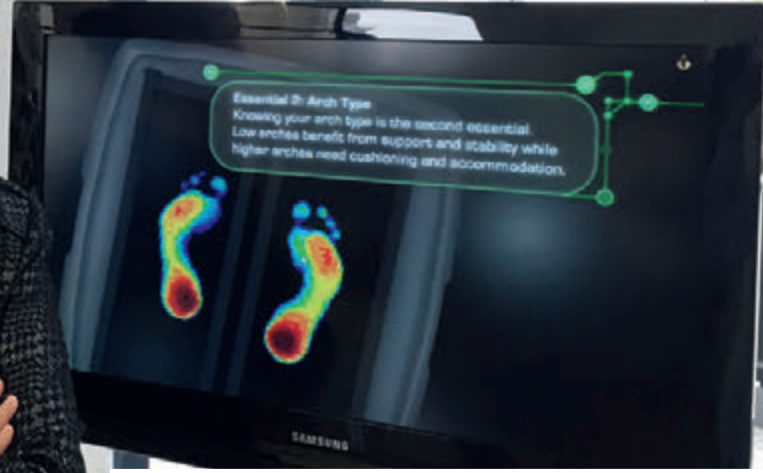
Temelde iki yıllık bir eğitimimiz var. Bitirme için, öğrencilerden tamamen kendi başına bir proje yapmalarını istiyoruz. Oyun olabilir, kısa film, senaryo yazabilir, yönetebilir. Bitirme tezi gibi bir şey. Proje her geçen not almadıkça başarılı olarak kabul etmiyoruz. Halen 17 eğitmenimiz var. Bir belge vermiyoruz ama Craft'ın bir ismi oluştu ve camiada kabul görüyor. 'Biz şöyle bir okul açalım, çok para kazanırız' diye başlamadık zaten, belli bir eğitim ekolünü temsil etmeye çalışıyoruz. Biz hep öğrenci odaklı gittik ve şu anda 170 öğrencimiz var. Bir üniversite, yüksek okul olmak çok istiyoruz. Yurtdışından birçok oyun getiriyoruz, çeviriyoruz, sahneliyoruz. Bir yayınevi kurmayı istiyoruz.

YOLU CRAFT'TAN GEÇEN BİRKAÇ OYUNCU

- Metin Akdülger, *Muhteşem Yüzyıl Kösem*, IV. Murat.
- Fırat Altunmeşe, *Cesur ve Güzel*, Kemal.
- Meriç Aral ve Ozan Dolunay, *Yüksek Sosyete*, Ece ve Mert.
- Cengiz Coşkun, *Diriliş*, Turgutalp.

KEMERALTI YAPMIYOR?

BAŞAK ÇİLİNGİROĞLU KURTOĞLU (ACI'97)

İki kuşak ACI'lı, dört kuşak ayakkabıcı bir aile...

Dört nesildir ayakkabıcı bir aile olan Çilingiroğlu Kundura'nın kurduğu Shoe City mağazalarını, iki nesildir İzmir Amerikalı kadınlar yönetiyor...

Candan Çilingiroğlu (ACI'74) ve iki kızı Burçak Çilingiroğlu Küçükusta (ACI'00) ile Başak Çilingiroğlu Kurtoğlu ailece ACI mezunu. Birlikte İzmir ve İstanbul'da Shoe City adıyla ayakkabı mağazaları açmışlar. Başak Çilingiroğlu Kurtoğlu ile kısa bir söyleşi gerçekleştirdik.

Dört kuşaktır ayakkabıcılık yapan bir aileden geliyorsunuz. Ailenizi ve ticari geçmişi biraz anlatır mısınız?

Bizim işimiz, baba tarafından büyük dedemizin, Kamil Fevzi'nin, Kurtuluş Savaşı sırasında İzmir'e gelerek askerlere çarık yapmasıyla başlamış. O gün bugündür, ayakkabı işindeyiz. Kamil Fevzi isimli ilk mağazamız Kemeraltı'nda imiş, İzmirli hatırlarlar. Dört kuşaktır ayakkabının birçok alanında faaliyet gösteriyoruz. Mağazacılık, toptan, ithalat, ihracat, ayakkabı makineleri ve tasarım yazılımları satışı... Zamanında üretim de yapmışlar. Babam ve annem işi geliştirerek Shoe City markasını Türkiye'ye getirerek, ilk büyük metrekareli, şehir dışı ayakkabı

mağazasını açmışlar İzmir'de. Annem mağazalarımızın koordinatörlüğünü yapıyor. Dünyanın en iyi konfor markalarını satıyoruz. Dedemden devraldıktan sonra babam ile annem işin toptan ayağını da büyümüşler. Aynı zamanda ayakkabı makineleri ithal etmeye başlamışlar ve en büyük ayakkabı üretim tesislerinin kuruluşunda yer almışlar. Bu işimiz halen devam ediyor. Kardeşimin gelmesiyle, tasarım yazılımları ithalatı ve fabrikalarda ilgili sistemlerin kurulmasına da başladık. Biz dördüncü nesil olarak, perakende ve toptan işimizi de farklı bir boyuta taşındık.

Benim eğitimim şöyle: ACI'97 mezunuyum. Boğaziçi Üniversitesi İşletme Bölümünü bitirdikten sonra bir süre finansal danışmanlık yaptım, ardından finansın bana uygun olmadığına karar verip aile şirketimize katılma kararı aldım. Öncesinde İngiltere'de Retail Management yani Perakende Yönetimi yüksek lisansı yaptım. Ardından yine orada bir süre büyük bir ayakkabı zincirinde çalıştıktan sonra, özel bir sertifika programını tamamlayarak Certified Shoe Fitter olarak Türkiye'ye dönüş yaptım. Bu terim, Türkçeye zor çevrilen bir kelime. Ayak-ayakkabı uyum uzmanlığı diyebiliriz. Zaten ben ve kardeşim Burçak da işe katıldıktan sonra, işimizi bu yönde büyüttük. Burçak'ın da şirketimize katılmadan önce Unilever'de edindiği tecrübenin bizlere çok faydası oldu. Türkiye'de pek de iyi bilinmeyen ayakkabı danışmanlığı, kişiye özel ayakkabı seçimi ve konfor ayakkabılarına odaklandık. Mağazalarımızda dijital ayak analiz cihazları ile ayak analizi ve ölçümü yapıp, kişinin ayak tipinin belirlenmesi ve daha sonra kendi ayak özelliklerine en uygun tabanlık ve ayakkabının seçilerek, gerekli uyum kontrollerinin yapılması hizmetini sunuyoruz. sattığımız ürünler de, farklı genişliklerde, konfor teknolojilerini en iyi kullanan uluslararası markalar. Türkiye'de maalesef ayağımızın önemini pek bilmiyoruz, sadece moda odaklı yapıyoruz seçimlerimizi. Ancak ayakkabı seçmek aslında çok zor bir şey. Çünkü ayak sorunlarımızın yüzde 80'i yanlış ayakkabıdan kaynaklanıyor. Yani doğru ayakkabı seçersek, ayak sorunlarını da önleyebiliriz. Bu konuda gerekli bilinçlendirmeleri de yapmaya çalışıyoruz. Ayağımızı tanıyoruz ve ona iyi bakmaya çalışıyoruz...

Shoe City'nin farkı ve getirdiği yenilikler nedir? Planlarınızdan kısaca bahsedermisiniz?

Shoe City, zamanında İngiltere'den getirdiğimiz bir sistem. Çok gelişmiş bir altyapısı var; eğitimlerden, mağaza düzenine ve performans değerlendirmesine kadar... 1997'de İzmir'de o zaman hiç olmayan, şehir dışı mağazacılığı ile büyük metrekarelerde çok iyi markaları satmaya başladık. Zamanla bizim de katılımımızla, odağımız ayak sağlığı ve doğru ayakkabı seçimine kayd. Benim de aldığım eğitimlerle Shoe City Comfort mağaza konseptini geliştirdik. Daha sonra buna Shoe City Kids çocuk reyonu eklendi. Bu iki yeni butik konsepti ile kişiye özel hizmetler vermeye başladık. Çocukların

**DOĞRU Ayakkabı
SAĞLIKLI Ayak**

ayaklarının enlerini ve boylarını ölçerek, onlara farklı genişlikler arasından ürün seçiyoruz. Daha sonra özel bir kontrol işlemi ile denettiğimiz ayakkabılarının tam olup olmadığını denetliyoruz. Çocuk ayakkabısı seçmek çok zor, çocuklar çoğu zaman ayakkabının rahatsız olduğunu söyle(ye) mezler. Henüz ayakları jöle kadar hassas olan küçük çocukların ayakkabılarını, eğitimli ekiplerin kontrol etmesi çok önemli. Benim eğittiğim ekipler, "trained-fitter" olarak, gerekli ayak ölçümü, analizi ve doğru ayakkabı seçimi ile kontrol işlemlerini gerçekleştiriyorlar. Shoe City mağazalarında da aynı danışmanlık yetiştikler

için veriliyor. Dijital ayak analiz sistemimiz, Amerika'dan gelen çok gelişmiş bir sistem ve sizin ayak kavisi tipinizi (düztaban/orta kavisi ya da çukur taban) belirliyor. Baskı noktalarınızı da göstererek size tabanlık öneriyor. Biz de ayak tipinize bakıp ne tür bir ayakkabı seçmeniz gerektiğini anlatıyoruz. Yani tamamen bilimsel bir şekilde size ayakkabı seçiyoruz... Shoe Fitting hizmeti maalesef Türkiye'de verilmeyen bir hizmet, biz bu anlamda ciddi bir yenilik getirmiş olduk pazara. Gelecek planlarımız da yine bu sağlıklı ayakkabı seçimi üzerine oturuyor olacak.

Şirkette hangi görevleri yapıyorsunuz? Ailenizde kadınlar iki nesildir ACI mezunu. Bu size nasıl bir avantaj sağlıyor?

Üçümüz de Yönetim Kurulu Üyesiyiz ve çekirdek aile olarak farklı bölümlerin başındayız. Ben perakende ve ürün yönetimi ile ilgileniyorum, benim konum mağazacılık ve tabi ki 'shoe fitting' ile ilgili her şey. Annem, mağazalarımızın koordinatörlüğünü yapıyor. Kardeşim Burçak da toptan, ithalat ve ihracat ile ilgileniyor. Ayakkabı makine ve tasarım yazılımları işleri de onda. Biz, aile şirketimizi profesyonelce yönetme konusunda çok titiz davranıyoruz. Çilingiroğlu firması olarak TAIDER Aile İşletmeleri Derneği'nin kurucu üyelerindeniz. Ben de bir süredir bu derneğin Yönetim Kurulu Üyesi ve İstanbul Temsilciliğini yapıyorum. Dernekte, aile ile şirket ilişkisi ve her ikisinin de profesyonelce yönetilmesi konusunda birçok çalışma yapıyoruz. Tabi bizler de bunlardan kendi şirketimizde çok faydalaniyoruz.

Biz ACI aşiğı bir aileyiz. Annem okulunu ve arkadaşlarını çok seven biridir; hala her hafta toplanırlar, Amerikanlı arkadaşları annemin kardeşleridir... Sadece kız kızı okumuşlar onlar... Annemin okul anılarını dinleyerek ve arkadaşlıklarını görerek büyüdük. Zaten çocukluğumuz boyunca da annem uzun süre ACI Yetişenler Derneği Başkanlığı yaptı. Biz de onların içindeydik hep. Bizim ailede kuzenler de hep Amerikalıdır. Bizler de okula girince okulu çok seven öğrenciler olduk. Extra-curricular activity – yani sosyal aktiviteler ile o kadar erken tanıştık ki; daha lise çağında, komitelerde, etkinliklerde, Bazaar Day'de bağımsız olmayı, kendimizi ve ekibimizi yönetmeyi çok güzel öğrendik. En önemlisi ise kendimize güvenimiz ve organizasyon kabiliyetimiz bence... Amerikan bize bunu kazandırdı ve bunun farkını iş yaşamında her gün hissettim.

KARİYERİNİ YAPIYORU?

SERPİL TİMURAY (ÜAL'87)

Dünyanın en güçlü 23'üncü kadını

Serpil Timuray, Vodafone Grubu'nun Afrika, Ortadoğu ve Asya Pasifik (AMAP) Bölge CEO'su iken Fortune dergisi tarafından 2016 yılı için dünyanın en güçlü 23'üncü kadını seçildi. ABD merkezli Fortune dergisinin 2016 yılında ilk kez hazırladığı "En Güçlü Kadınlar Uluslararası Listesi"nde 23'üncü sırada yer aldı. Fortune dergisi, Timuray'ı, "Global Fortune 500 şirketlerinde çalışan en önde gelen Türk yöneticilerden biri" olarak gösterdi. Ocak 2014'te Vodafone Grubu İcra Kurulu Üyeliğine atanan Timuray, bu tarihten itibaren grubun dünyadaki iki yönetim bölgesinden biri olan AMAP bölgesinin CEO'su olarak görev yapıyordu. Dünya'nın en güçlü kadınları arasına girmesinin hemen ardından da Vodafone Global yönetimi, Timuray'ı yeni bir pozisyona terfi ettirdi. AMAP Bölge CEO'luğundan, Vodafone Grubu Ticari Operasyonlar

ve Strateji Dünya Başkanlığı'na atandı. Timuray, Vodafone Grubu'nun dünya genelindeki tüm ticari operasyonlarının yönetimine, marka, pazarlama, satış, dağıtım, müşteri hizmetleri faaliyetlerine ve kendisine bağlı ticari fonksiyonların yetenek geliştirmesine liderlik edecek. Timuray aynı zamanda, Vodafone Grubu'nun dünya genelindeki strateji geliştirmesinden de sorumlu olacak. Timuray, yeni görevinde, Vodafone Grubu Dünya İcra Kurulu'nda yer almaya devam edecek ve Grup CEO'su Vittorio Colao'ya doğrudan bağlı olarak çalışacak.

Serpil Timuray, Üsküdar Amerikan Lisesi'nin ardından eğitimini Amerika'da North Carolina Asheville High School'da tamamladı. Boğaziçi Üniversitesi İşletme Fakültesi'nden mezun oldu. Kariyerine 1991 yılında Procter&Gamble pazarlama departmanında başlayan Timuray, DanoneSA-Tikveşli Pazarlama Direktörlüğü'nün ardından DanoneSA Süt Ürünleri Genel Müdürü ve İcra Başkanı oldu. 2009 yılında Vodafone Türkiye'ye CEO olarak atanmıştı.

DOÇ. DR. AYDIN KARAKUZU (TAC'84) Yüzme Federasyonu Başkanı seçildi

Türkiye Yüzme Federasyonu 4. Olağan Genel Kurulu'nda, başkanlığa, 9 yıl aradan sonra yeniden Doç. Dr. Aydın Karakuzu seçildi. Ankara'da yapılan genel kuruldaki seçimlerde 223 delegeden 105 oy alan Dr. Karakuzu, yaptığı konuşmada, "Herkesi teşekkür ediyorum. 9 yıl sonra bana tekrar bu imkanı verdiniz. Umarım sizlere layık oluruz. Umarım utanmayız. Sizden bir ricam var, lütfen bizi bize bırakmayın" dedi. Dr. Aydın Karakuzu'nun yönetiminde, Davut Arpa, Abdurrahman Dursun, Haluk Önem, Bayram Keskin, Bülent Kantar, Fatih Sezer, Hafife Beşik, Erkan Yakın, Onat Yıldırım, Hayrullah Ozan Çetiner, Salih Başparmak, Dilek Mosturoğlu, Dündar Aydınlı ve Murat Özvardar görev alacak. Dr. Karakuzu, TAC'nin ardından Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun oldu. Kalp Damar Cerrahisi uzmanlık eğitimini, Başkent Üniversitesi'nde tamamladı. ABD'de Pittsburgh Üniversitesi'nde ve Hollanda'da Amsterdam Üniversitesi'nde, 'uzun dönem damar hastalıkları tedavisi' (atar damar, toplar damar ve lenfatik sistem hastalıkları), erişkin kalp hastalıkları tedavisi (koroner arter hastalıkları, kalp kapakları hastalıkları), doğumsal kalp hastalıkları tedavisi (ASD, VSD, Fallot Tetralojisi vb) eğitimi aldı. Türk Kardiyoloji Derneği, Türk Göğüs Kalp Damar Cerrahisi Derneği, Türk Tabipleri Birliği, Kıbrıs Türk Tabipleri Birliği üyesi.

DR. YILMAZ ARGÜDEN (TAC'76)

TBF Yönetim Kurulu'na seçildi

SEV Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Yılmaz Argüden, Hidayet Türkoğlu'nun başkanlığını üstlendiği Türkiye Basketbol Federasyonu'nun yeni Yönetim Kurulu'na seçildi. ARGE Danışmanlık'ın Yönetim Kurulu Başkanı ve kâr amacı gütmeyen Argüden Yönetişim Akademisi kurucusu Dr. Yılmaz Argüden, Tarsus Amerikan Koleji'nin minikler, yıldızlar ve gençler kategorilerinin hepsinde oynamıştı. Ardından TAC'nin Türkiye Basketbol Şampiyonu olduğu 1976 yılında lise basketbol takımında yer almıştı. Daha sonra yine TAC mezunu olan efsane basketbolcu Necati Güler ile birlikte Boğaziçi Üniversitesi'nin Türkiye Basketbol Şampiyonu olduğu 1977 ve 1978 yıllarında da üniversite basketbol takımında oynamıştı. 1979-80 yıllarında Boğaziçi Üniversitesi Spor Kurulu Başkanlığı yaptığı dönemde, ilk Uluslararası Spor Bayramı'nı (Sports Fest) düzenlemişti. Dr. Argüden, Necati Güler ve Efe Aydan ile birlikte Basketbolcular Derneği kurucuları arasında da yer alıyor.

MURAT KAVRAR (TAC'92)

Ekol Lojistik Satış ve CRM Genel Müdürü oldu

Lojistik şirketi Ekol'ün, Satış ve CRM Genel Müdürlüğü'ne Murat Kavrar getirildi. 2014'ten bu yana DSV Türkiye'de Genel Müdür olarak görev yapan Kavrar, daha önce de Mars Lojistik'te Satıştan Sorumlu Genel Müdür Yardımcısı, Demas International'da Genel Müdür, Balnak'ta ise Satış ve İş Geliştirme Müdürü olarak çalışmıştı. Kariyerine Kuehne + Nagel'de başlayan Murat Kavrar, TAC'nin ardından Uludağ Üniversitesi Ekonomi Bölümü'nde lisans eğitimini tamamladı. Avustralya Wollongong Üniversitesi'nde de İşletme Yüksek Lisansı yaptı.

MEHMET SAİT KAYAHAN (TAC'76)

Altınbaş Holding'e yeni CEO

Kuyumculuk, petrol, akaryakıt, finans ve eğitim alanlarında faaliyet gösteren Altınbaş Holding'in yeni CEO'su, M. Sait Kayahan oldu. Kayahan, Tarsus Amerikan Koleji'nin ardından Iowa Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü'nü bitirdi. Aynı üniversitede inşaat mühendisliği diploması da alarak iş yaşamına başladı. İlk olarak Ankara Temelsu Mühendislik bünyesinde başladığı iş hayatına,

Interbank'ta ve Türk Merchant Bank'ta devam etti. Bitlis Holding'de Murahhas Aza olan Kayahan, dokuz yıl Turkcell işbirliği olan Turkcell Bilişim Servisleri'nde Yönetim Kurulu Üyeliği ve Yönetim Kurulu Başkanlığı yaptı. Son 12 yıldır da Bilyoner.com'un Genel Müdürlüğünü yürütüyordu.

MELİKE KOÇOĞLU (ÜAL'97)

Eczacıbaşı Profesyonel'e yeni Genel Müdür

Ev dışı tüketim sektöründe faaliyet gösteren Eczacıbaşı Profesyonel'in Genel Müdürlüğü görevine, aynı kuruluştaki Pazarlama ve Satış Direktörü olarak görev yapan Melike Koçoğlu atandı. Eczacıbaşı Profesyonel; profesyonel temizlik kağıdı, hijyen, gıda ürünleri alanlarında faaliyet gösteriyor. 2013'te Eczacıbaşı Profesyonel'de Pazarlama Direktörü olarak göreve başlayan Koçoğlu, 2014'te Pazarlama ve Satış Direktörü oldu. Ekim 2016 itibariyle çalışmalarına Eczacıbaşı Profesyonel'in Genel Müdürü olarak devam edecek. Kariyerine 2001'de Unilever Food Solutions'ta Marka Müdür Yardımcısı olarak başlayan Koçoğlu, 2003-2004 yılları arasında aynı kuruluştaki Grup Ürün Müdürü olarak görev yaptı. 2005-2012 yılları arasında 3M bünyesinde çalıştı ve son olarak Orta ve Doğu Avrupa Bölgesi Pazarlama Müdürü olarak görev yapmıştı. Üsküdar Amerikan Lisesi'nden sonra lisans eğitimini Boğaziçi Üniversitesi İşletme Bölümü'nde yaptı.

KİM ERBABA YAPYOR?

ELİF YONAT TOĞAY (ÜAL'87)

Çocuk edebiyatına bir yazar daha geliyor

2016 yılı Tudem Edebiyat Ödülleri'nde üçüncülük ödülü alan yazar Elif Yonat Toğay'a soruyoruz.

Edebiyata ilginiz lise yıllarında mı başladı?

İlim okuma yazma öğrenmemle başladı diyebiliriz. Okudum. Okudukça yazdım. Günlük, anı, mektup, deneme... Hatta sevgili edebiyat öğretmenim Le-man (Dinçer) Hanım, yazdığım bazı kompozisyonları hâlâ hatırladığını söyleyerek geçenlerde çok şaşırttı beni.

Yazarlığa geçişiniz nasıl oldu?

Üniversite yıllarımda, İngilizceden dilimize roman çevirileri yaptım ki bu çeviriler, yazma isteğimi oldukça tatmin etti. Kendim yaratmasam da, daktilomun başına oturup birilerinin okuyacağı bir

şeylere dokunmak müthiş bir histi. Sonrasında, yoğun çalışma hayatı nedeniyle, elbette okumayı değil ama yazmayı uzunca bir süre rölantiye almak zorunda kaldım. Son yıllarda, çalışma tempom hafifleyince, daha ciddi anlamda yazmak istediğime karar verdim ve yaratıcı yazarlık dersleri aldım, atölyelere katıldım. Atölyelerle birlikte, öyküye başladım. Öykülerim, edebiyat dergilerinde yayınlanırken, bir yandan da kitap dosyası hazırlığı yaptım. Ve ilk kitabım, 'Herkes Gibi Herkes Kadar' 2015 Kasım ayında okurla buluştu. Bu arada, öykülerim, Adnan Yücel (2015) Öykü Yarışmasında üçüncülük, Antalya Konyaaltı Belediyesi Kadın Öyküleri (2015) yarışmasında ikincilik ödülleri aldı, Yaşar Kemal (2016), Madenci Ede-

biyatı (2014) ve Nöroloji Öyküleri (2014) yarışmalarında da yayımlanmaya değer eserler arasında seçildi.

Son ödülünüz çocuk edebiyatı alanında... Bu alana nasıl geçtiniz?

Ben yetişkinler için yazarken, sevgili arkadaşım yazar Tülin Kozikoğlu, kalemin çocuk edebiyatına uygun olduğu konusunda çok ısrarcıydı. Sonunda, onun ısrarlarına daha fazla karşı koyamadım ve denedim. İyi ki denemişim. Böylece "Atıştırmalık Öyküler" adlı dosyamla Tudem Edebiyat Ödülleri (2016) yarışmasında üçüncülük ödülünü aldım. Çocuk edebiyatına bu kurumsal ve önemli ödülle girdiğim için mutluyum. Artık çocuklar için de yazmak istiyorum ve galiba çocuk edebiyatını daha çok seviyorum.

ŞÜKRAN ÇELEBİ (ACI'75)

ACI'75 SINIFI CUNDA'DA

Sınıf arkadaşımız Yeşim Tarakçıoğlu'nun organizasyonunu yaptığı Cunda gezisi için Çeşme'den hareket ettik. Alsancak'tan da grubun diğer kısmını aldıktan sonra, kısa ama eğlenceli bir yolculukla Cunda'ya vardık. Otelimiz Mola Cunda'nın sahibi de 1995 mezunu bir ACI'lı, Orçun Özüt. Odalara yerleşme, sonra havuz başında arayı kapatma ve hasret giderme sohbetleri...Belgin Egeli'nin (ACI'75) ayarladığı harika mekanlarda akşam yemekleri... Gündüzleri de Necdet Kent Kütüphanesi, Koç Müzesi gibi önemli merkezlere ziyaret. Arada kalan zamanda zeytinyağı, peynir alışverişleri... Çamlık'ta içilen kahvelerden sonra İzmir'e dönüş. Türkiye dışında yaşayan arkadaşlarımızın da katılımıyla yoğun, samimi, bol sohbetli geçen sıcak iki gün... Dansı yeni buluşmalara...

Redhouse Yayınevi'ne TÜYAP'tan plaket

SEV Yayıncılık; Redhouse ve Redhouse Kidz markalarıyla, düzenlendiği ilk tarihten bu yana özenle hazırlanarak katıldığı İstanbul Kitap Fuarı'nda, bir plaketle onurlandırıldı. Redhouse Yayınları 35 yıldır fuara katılan yayınevlerine plaket takdim edilen ödül töreninde, dört yayınevinden biri olmanın gururunu yaşadı. Redhouse Yayınları'nın şirket müdürü Baha Sönmez plaketi, yazar Doğan Hızlan'dan aldı.

Katılımcı yayınevlerinin yanı sıra kitapseverlerin de heyecanla beklediği İstanbul Kitap Fuarı, bu yıl 12-20 Kasım tarihlerinde gerçekleşti. TÜYAP Tüm Fuarcılık Yapım A.Ş. tarafından Türkiye Yayıncılar Birliği işbirliğiyle 35'incisi düzenlenen fuar, geçen seneye göre yüzde 11,3 artış göstererek, 621 bine ulaşan ziyaretçisiyle rekor bir katılım seviyesine ulaştı. Almanya'nın onur konluğu olarak ağırlandığı fuarın ana teması "Felsefe ve İnsan", onur yazarı ise İoanna Kuçuradi'yd.

Geçen yıllardaki gibi bu yıl da ziyaretçilerin önemli bölümünü çocuklar oluşturuyordu. Gün içinde okul organizasyonlarıyla, akşam saatlerinde aileleriyle fuara katılan çocuklar, sevdikleri yazar ve çizimlerle buluşma fırsatı buldu. Çocukların beğeniyle takip ettiği Redhouse Yayınevi, yayımladığı kitaplar ve düzenlediği etkinliklerle, fuarın en çok ilgi gören yayınevlerinden biriydi. Redhouse Yayınevi standında; Redhouse Kidz markasıyla 2016 yılında yayımlanan pek çok kitabın yazar ve çizimi çocuklarla buluştu, kitaplarını imzaladı. Çocuklar, yazar ve çizimlerle sohbet edip fotoğraf çekme şansı bularak, fuar alanından renkli anılarla ayrıldılar.

Sözlükler, İngilizce yayınlar ve çocuk kitaplarıyla okurların güvendiği yayınevlerinin başında gelen Redhouse; ayrıca, TÜYAP'taki 35. yılını, fuar sırasında yayıncı, yazar ve çizim dostlarıyla bir araya geldiği sıcak bir kokteyle kutladı. Fuardan, 35 yıldır katılımından dolayı aldığı plaketle ve okurlardan gelen güzel tepkilerle dönen Redhouse Yayınları, önümüzdeki senelerde de İstanbul Kitap Fuarı'nda yer almayı sürdürecektir.

HÜSEYİN DİRİÖZ (TAC'73)

TÜRKİYE'NİN YENİ MOSKOVA BÜYÜKELÇİSİ

Hüseyin Dirioz Kasım 2016 tarihi itibarıyla Türkiye'nin Moskova Büyükelçisi olarak göreve başladı. Tarsus Amerikan Koleji'nden mezun olduktan sonra, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Yüksek Lisans eğitimi Virginia Üniversitesi'nde Uluslararası İlişkiler alanında tamamladı. Dışişleri Bakanlığı'nda kariyerine 1978 yılında başlayan Büyükelçi Dirioz,

Milletlerarası Siyasi İşler Dairesi, Çok Taraflı Siyasi İşler Dairesi, Müsteşar Özel Müşavirliği, NATO Askeri İşler Dairesi, Kabil ve Washington Büyükelçilikleri, Avrupa Konseyi ve NATO Daimi Temsilciliklerinde çeşitli görevlerde bulundu. Ayrıca, NATO Savunma Politikası ve Planlamasından Sorumlu Genel Sekreter Yardımcılığı dahil olmak üzere, Dışişleri Bakanlığı Sözcülüğü, Orta Doğu Genel Müdürlüğü ve 11. Cumhurbaşkanı'nın Dışişleri Başdanışmanlığı görevlerini yaptı. 2004-2008 yılları arasında Ürdün, 2013-2016 yılları arasında Brezilya nezdinde Büyükelçi olarak görev yapan Dirioz, Kasım 2016'da Rusya Federasyonu nezdinde Büyükelçi olarak görev yapmaya başladı.

ZEYNEP ORAL (ACI'64)

'ÖZGÜR SES ÖDÜLÜ'

Mezmunumuz Zeynep Oral, Katalan PEN Yazarlar Birliği tarafından her yıl verilen "Özgür Ses Ödülü"ne layık görüldü. Menorca Adası'nda yapılan törende ödülünü, İspanya'nın Katalunya Özerk Bölgesi Kültür Bakanı Miguel Angel Maria ve PEN Başkanı Carme Arenas'ın elinden aldı. Bu yıl yedincisi düzenlenen "Özgür Ses Ödülü", düşünce ve ifade özgürlüğü sınırlanan ya da engellenenlerin sesini duyurmaya çalışan, insan hakları savunucusu bir yazara veriliyor.

Çocuk ve gençlik edebiyatında SEV'liler

Üsküdar Amerikan, Tarsus Amerikan, İzmir Amerikan... Bu üç okulun kütüphanelerinde birbirinden keyifli kitapları okuyarak büyümek... Okullarımızdan çocuk edebiyatı alanında eser veren çok sayıda yazar çıkmasına şaşmamak gerek. Kimler mi? İşte size SEV mezunlarının yazdığı çocuk kitaplarından derlenmiş minik bir seçki:

AYTÜL AKAL (ACI'71)

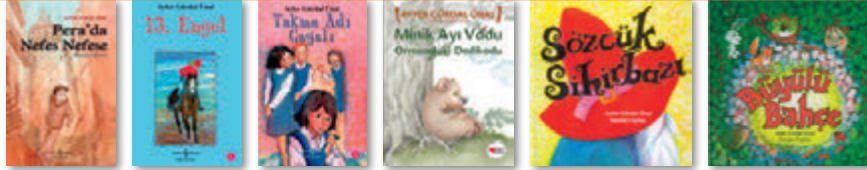
- Renk Delisi, Süper Çocuklar-1 / Tudem Yayınları (Çizer: Yusuf Tansu Özel)
- Abur Cubur Canavarı / Bilgi Yayınları (Çizer: Elif Parks)
- Mıymıy Teyze / Uçanbalık Yayınları (Çizer: Zeynep Özatalay)
- Tak Tak Tak, Şans Geldi! / Redhouse Yayınları (Çizer: Cihan Dağ)
- Esrarengiz Duman / FOM (Kapak: Mustafa Delioğlu)
- Kiralık Evde İki Gün Bir Gece / Doğan Egmont (Çizer: Zafer Okur)
- Zombili Mombili Roman / Redhouse Yayınları (Çizer: Halil Mete)

SERPİL URAL (ÜAL'64)

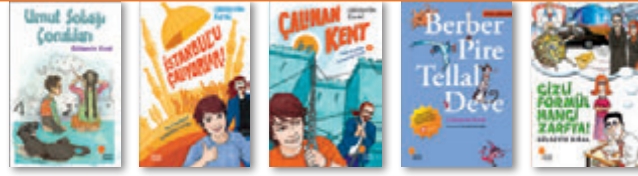
- Tek Gözlü Kedi / KÖK Yayıncılık
- Eşek ve Berk / Can Yayınları
- Sabahtan Akşama Dünya Masalları / Bilgi Yayınevi
- Zor Ödev Lozan / Bilgi Yayınevi
- Şafakta Yanan Mumlar / Bilgi Yayınevi

AYFER GÜRDAL ÜNAL (ÜAL'71)

- Pera'da Nefes Nefese / Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları (Çizer: Saadet Ceylan)
- 13. Engel / Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları (Çizer: Saadet Ceylan)
- Takma Adı Gagalı / Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları (Çizer: Saadet Ceylan)
- Minik Ayı Vadu dizisi / Can Çocuk (Çizer: Gözde Bitir)
- Sözcük Sihirbazı / Tudem (Çizer: Saadet Ceylan)
- Büyülü Bahçe / Tudem (Çizer: Saadet Ceylan)

GÜLSEVİN KIRAL (ÜAL'77)

- Umut Sokağı Çocukları / Günişiği Kitaplığı (Çizer: Sadı Güran)
- İstanbul'u Çalıyorlar, Ömer Hepçözer Dedektiflik Bürosu 1 / Günişiği Kitaplığı (Çizer: Suzan Aral)
- Çalınan Kent, Ömer Hepçözer Dedektiflik Bürosu 2 / Günişiği Kitaplığı (Çizer: Suzan Aral)
- Berber Pire Tellal Deve / Günişiği Kitaplığı (Çizer: Mustafa Delioğlu)
- Gizli Formül Hangi Zarfta / Günişiği Kitaplığı (Çizer: Anıl Çağatay)

DEFNE ONGUN MÜMİNOĞLU (TAC'89)

Burcu ve Berk ile... serisinden / Artemis Çocuk (Çizer: Esra İlater Demirbilek)

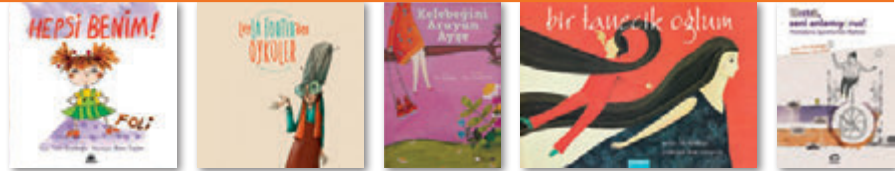
- Müzik
- Görsel Sanat
- Dans
- Cinsellik
- Yabancılar
- Kork-mu-yo-rum
- Hayır Diyebilirsin

SARA ŞAHİNKANAT (ÜAL'84)

- Kim Korkar Kırmızı Başlıklı Kızdan / Yapı Kredi Yayınları (Çizer: Ayşe İnan Alican)
- Annemin Çantası / Yapı Kredi Yayınları (Çizer: Ayşe İnan Alican)
- Beyoğlu Macerası, Bilgi Avcıları Gizli Görevde / Yapı Kredi Yayınları (Çizer: Ayşe İnan Alican)
- Yavru Ahtapot Olmak Çok Zor / Yapı Kredi Yayınları (Çizer: Feridun Oral)
- Üç Kedi Bir Dilek / Yapı Kredi Yayınları (Çizer: Ayşe İnan Alican)
- Üç Kedi Bir Canavar / Yapı Kredi Yayınları (Çizer: Ayşe İnan Alican)

TÜLİN KOZİKOĞLU (ÜAL'86)

- Lili ve Yedi Çocuğu serisi / İletişim Yayınları (Çizer: Banu Taylan)
- Leyla Fonten'den Öyküler serisi / Redhouse Kidz (Çizer: Sedat Girgin)
- Meraklı Gezinler serisi / Redhouse Kidz (Çizer: Burcu Musselwhite)
- Bir Tanecik Oğlum / Mavibulut (Çizer: Deniz Uçbaşaran)
- Mıstık, Seni Anlamıyoruz! / İletişim (Çizer: Uğur Altun)

UMUT ERGUNSÜ TAC'97

Çin'de bir TAC'li...

Mezunlar dünyanın her yerinde boy gösterirken, Umut Ergünsü de 2007 yılında Çin'e yerleşti. On yıla yakın bir süredir Çin'de yaşayan Ergünsü; halen doktorasını bitirmeye çalışıyor, Çin hakkında basında makaleler yazıyor ve cinhh.com haber sitesiyle Türkiye-Çin arasında bir iletişim köprüsü kuruyor.

İzmir'de doğmuşsunuz, TAC'de okumaya nasıl karar verdiniz? Ailede TAC'li var mıydı?

Aslında benim İzmir'de doğma hikâyum biraz maceralı olmuş. Ailem İstanbul'dan Bodrum'a seyahat ederken, doğum sancısı erken bir şekilde İzmir'de başlamış. İzmir'de hiç yaşamamışız. Dolaşısıyla İzmirliyim diyemem. Büyük dayımın iki kızı da TAC'de okuyordu, benden beş ve altı yaş büyüklere. Onlar aracılığıyla TAC'nin akademik anlamda ne kadar iyi bir okul olduğunu, aynı zamanda da ne kadar köklü bir geçmişe sahip olduğunu biliyordum. Hiç unutmam ilkokul beşinci sınıftaydım. Bir cuma öğleden sonra TAC'ye kuzenlerimden bir tanesinin yanına gitmiştim. Okulda dersler bitmişti ama öğrenciler her zamanki gibi sosyal ve sportif aktivitelerini yapıyorlardı. Bazıları basket, voleybol oynuyordu. Bazıları başka hobilerini yapıyordu. Bangır bangır müzik çalıyordu. İşte ben TAC'ye ilk o zaman aşık oldum! Düşünün, Tarsus gibi bir taşra kasabasının bir mahallesinin yüksek duvarlı bir okulunun kapısından giriyorsunuz, içeride inanılmaz bir görüntü. Özgürlük, medeniyet, yüksek sesli müzik, harmoni! 10 yaşında bir çocuk için akla

Umut Ergünsü
Pekin Üniversitesi'nde.

请出示证件
请来宾登记
请下车推行

hayale sığmayacak şeyler bunlar. Annem TAC’de okumam için yönlendirdi beni, TAC’de okuyabileyim diye Tarsus’a taşındık.

Okul yıllarım arayışlarla, yaramazlıklarla ve keşiflerle geçti. TAC’li arkadaşlarım demeyeceğim, kardeşlerim diyeceğim; TAC’li kardeşlerim ve hocalarım iyi bilirler, ben hiperaktif yapılı bir öğrenciydim, yani yerimde duramazdım. Daha hazırlık sınıfındayken, hazırlık öğrencilerinden sorumlu müdür yardımcısı annemi çağırıp, “Oğlunuz düz duvara tırmanıyor!” demiş.

TAC’de hayatı ve kendimi tanımaya başladım. Dediğim gibi enerjisi yüksek olan bir öğrenciydim. TAC’de yapacak çok aktivite olması, arkadaşlık bağlarının çok kuvvetli olması ve okula olan aidiyet duygusunun çok sağlam olması beni yalpalanmaktan korudu. Hep söyledim, eğer TAC’de değil de başka okulda okumuş olsaydım bugün olduğum yerde olmazdım.

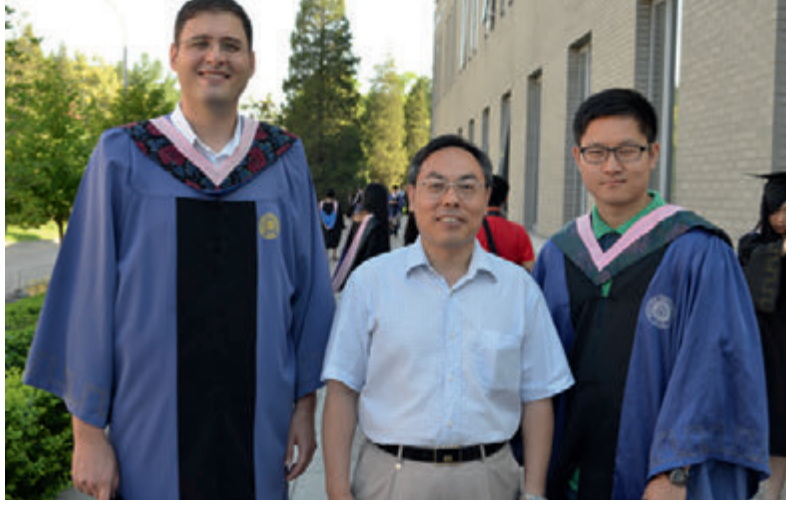
Üniversite tercihinizi nasıl yaptınız?

Ortaokul ve lisede benim en iyi derslerimden bir tanesi matematikti. O nedenle endüstri mühendisliği okumaya karar verdim. Ve endüstri mühendisi olmaktan da çok çok memnunum! Fakat içimde eskiden beri sosyal bilimlere ve siyasete karşı bir ilgi vardı. Çin’e geldikten sonra da bu yönde araştırmalara koyuldum.

Çin macerası nasıl başladı? Neler yaptınız? Hedefleriniz nelerdi?

Üniversite sonrası dünyanın farklı yerlerinde bulundum. Önce Güney Afrika’ya gittim, orada bir danışmanlık şirketinde çalıştım. Daha sonra Türkiye’de ve Ürdün’de bir süre yaşadım. Öğrenciyken de ikinci ve üçüncü sınıfın yaz tatilinde, Almanya’da Stuttgart’ta iki kere staj yapmıştım. Buralardan elde ettiğim tecrübeler beni Çin’e yönlendirdi. Şöyle ki: Çin ile ilgili öncelikle şu tespitleri yaptım; ‘Dünyanın farklı yerlerinden bakılınca farklı Çinler var.’ Örneğin; 2000’lerin başında Almanlar için Çin, imalat sektörlerini tehdit eden yükselen bir güç iken, Afrikalılar için acil ihtiyaçları olan altyapı yatırımları yapmalarına olanak sağlayan bir ortak idi. Ortalama bir Ortadoğulu için ise Çin, eskiden almayı hayal bile edemeyeceği ürünleri üreten ülke idi. Yani, dünyanın bazı bölgelerinde Çin tehdit olarak algılanırken diğer bölgelerinde ise fırsat olarak görülüyordu. Bu farklı algılar benim çok ilgimi çekti. Kendi kendime şunu dedim: “Zaten Amerikan lisesinde okudum ve Amerikan kültürünü iyi kötü biliyorum, Avrupa’ya çok gittim ve dinamizm yoksunu monoton yapısı bana göre değil (söyleşinin başında bahsettiğim hiperaktif tarafımı hatırlatırım), Hindistan’ı, Afrika’yı, Ortadoğu’yu, Güney Doğu Asya’yı gördüm, oralar da güzel ama bir de Çin’i ve Doğu Asya’yı görmek lazım.”

Bu kararı verdiğimde Ürdün’deydim ve Pekin’de dil kursuna gitmiş Avustralyalı bir arkadaşım vardı. Onun

“Çince bilip iyi bir okul bitirdikten sonra kariyer imkanları sınırsız oluyor desem abartmış olmam...”

dil okuduğu okula internet üzerinden başvurduğum, kabul aldım ve bir kelime bile Çince bilmeden Çin’e geldim! Böylece Çin maceram başlamış oldu.

Bende hedef ve plan çok! Doktora birkaç ay içinde bitiriyorum. Doktora bittikten sonra Türkiye’ye döneceğim. Boğaziçi Üniversitesi’nde bir hoca, yüksek lisans dersi vermeme istiyor. Eğer bir terslik çıkmazsa orada ders vermeye başlayacağım. Bir yandan da Pekin Üniversitesi’nde bir hoca, Pangu düşünce kuruluşu ile ortak post-doc yapmamı istiyor. Onu kabul etmeyi planlıyorum. Ama bu işlerden birisi İstanbul, diğeri Pekin’de olduğu için dünyanın iki ucundaki bu iki şehir arasında mekik dokumam gerekecek.

Orta vadeli hedeflerimde ise iki ülke ilişkilerinin gelişmesine katkı yapmak var. Bu, yazacağım makalelerle olabilir. Düşünce kuruluşlarına, bakanlıklara makaleler yazabilirim. Şu anda yaptığım gibi gazetelere makale yazmaya devam edebilirim. Onun dışında ilişkilere daha somut katkı sunmak için, eğer uygun görülürse, dışarıdan Pekin Büyükelçisi olarak atanmak isterim.

Orta uzun vadede ise Türkiye’de siyasete atılmayı umut ediyorum. Bunu zamanı gelince konuşuruz yine...

Yeni mezun veya üniversitede okuyan TAC’liler için Çin’deki eğitim olanaklarıyla ilgili neler söylersiniz?

Bilirsiniz; bazı Türkler yurt dışına çıkınca, tanıdık ve bildik olduğu için McDonald’s’ta yemek yemeyi tercih ederler. Aslında McDonald’s’ın yemekleri orta hallidir,

ne çok iyi ne de çok kötüdür ama önünüze ne geleceğini bilirsiniz, avantajı budur. Amerika ve Avrupa'ya tercih eden çoğu arkadaşımın bu saikten yola çıktığını düşünüyorum. Amerika ve Avrupa'da çok iyi okullar var, ama buralara kabul alan arkadaşlarımızın sayısı çok az. Çoğunluk orta seviyeli okullara gidiyorlar, yani McDonald's'lara gidiyorlar. Bence onun yerine yeni bir dil öğrenecekleri bir yere, örneğin Çin'e gelseler kariyerleri için çok hayırlı bir iş yapmış olurlar.

Öncelikle Çin'deki üniversitelerin dünya sıralamasındaki durumundan başlayalım. TIMES Higher Education'ın 2016-2017 sıralamasına Çin'den birçok okul girmiş. Benim okuduğum okul, listeye 29. sıradan girmiş. Yani, Çin'in en iyi, dünyanın ise 29. en iyi okulu olarak görülüyor. TAC'li ve diğer Amerikan liseli kardeşlerime, Pekin Üniversitesi'ne başvurmalarını öneririm. Çince öğrenmek için ise Beijing Language and Culture University çok başarılı. Yabancılar Çince öğretmek konusunda uzmanlaşmış bir üniversite, kendi kitaplarını kendileri yazıyorlar. Ben Çinceyi orada öğrendim. Konaklama ise; Çin'e ilk geldiklerinde yurttan kalmalarını öneririm, hem ortama alışırlar hem de çok arkadaşları olur. Ayrıca, Çin'de büyük şehirlerde ev kiralari çok pahalı, yurttan kalmak daha mantıklı oluyor. Bir süre yurttan kaldıktan sonra, arzu ederlerse arkadaşları ile eve çıkabilirler. Çince bilip iyi bir okul bitirdikten sonra kariyer imkanları sınırsız oluyor desem abartmış olmam...

TAC'de okumanın Çin'de ne gibi faydaları vardır ya da var mıdır?

Öncelikle şunu söylemeliyim, yeterli donanımı olan biri için hiç bir şey zor değildir! Kendini geliştirmeyi bilen TAC'lilerin de yeterli donanımı vardır! Dolayısıyla, bir TAC'li için Çin'de eğitim, kariyer ve yaşam zor değildir.

TAC'de okumak insana özgür düşünmeyi ve birey olmayı öğretir. Bu sayede; yeni ve farklı durumlarla karşılaşınca onları analiz edip en doğru kararı almada, yanlışlardan ders çıkarmada, TAC'de aldığım eğitimin çok faydasını gördüm. Ayrıca, bildiğiniz gibi TAC, bir network'ler manzumesidir. TAC network'ü her zaman işe yarar. TAC'den abim Necati Abacıoğlu (TAC'78), DEİK Türk-Çin İş Konseyi Başkan Yardımcısı iken yol göstericim olmuştur. Ayrıca, Pekin Üniversitesi Shenzhen Kampüsü'nde İngilizce Ekonomi Bölümü'nde hocalık yapan Selçuk Celil (TAC'00) ve eşi Eylül (TAC'03) ile irtibatı hiç koparmadık. Bir derdimiz olunca veya fikrimiz olunca paylaştık.

ÇİN'DE EĞİTİM İÇİN BURS İMKANLARI

Çin'de eğitim görmek için 6 çeşit burs var:

1 Yabancılar Çince Eğitimi Yüksek Lisans Program Bursu: Bu kategoride burs kapsamı iki yıldır. Başvuran öğrenci; lisansını başarıyla tamamlamış, HSK'dan (Çince Seviye Sınavı) beşinci seviye ve HSKK'dan (Çince Konuşma Seviye Sınavı) orta seviye derecelerini almış olmalıdır.

2 Bir Yıllık Hazırlık + Yüksek Lisans Program Bursu: Bu kategoride burs kapsamı üç yıldır. Bir yıllık hazırlığın ardından öğrenciler istenilen seviyeye gelmezlerse burs haklarını kaybederler. Başvuran kişi, bir Konfüçyüs Enstitüsü'nden veya ileriye dönük bir kurumdan iş sözleşmesine sahip olmalıdır. Aynı zamanda HSK'dan üçüncü seviye, HSKK'dan ise başlangıç seviyesini geçmiş olma şartı aranmaktadır.

3 Yabancılar Çince Eğitimi Lisans Program Bursu: Bu kategoride burs kapsamı dört yıldır. Başvuran öğrenci en az lise mezunu olmalıdır. Bunun yanında HSK'dan üçüncü seviye, HSKK'dan orta seviyede 40 puan üstü almış olması şartı vardır. (Not: Bu burs kategorisinde 20 yaşından genç olma şartı da aranmaktadır.)

4 Bir Akademik Yıl Çince Dil Eğitimi Program Bursu: Bu kategoride burs kapsamı 11 aydır. Başvuru hakkına sahip olanlar; sadece Konfüçyüs Enstitüsü'nin yurt dışında Çince eğitimi veren öğretmenleri, uluslararası sınıflarında ders alan Çin Dili Lisans Bölümünde okuyan veya HSK'dan çok yüksek puan alabilen öğrencileridir. Başvuran kişi HSK'dan üçüncü seviyeyi, HSKK'dan başlangıç seviyesini veya BCT (İş Çincesi Sınavı) yazılı ve BCT Konuşma sınavının başarı notunu geçmelidir. (Not: Başvuru esnasında Çin'de bulunan yabancı öğrenciler bu burstan faydalanamazlar.)

5 Bir Akademik Dönem Çince Dil Eğitimi Program Bursu: Bu kategorideki bursun süresi beş aydır. Başvuranlardan, Çince eğitimi veya Çin ile ilgili çalışmalar yapma şartı aranmamaktadır. HSK'dan ikinci seviye, HSKK'nın başlangıç seviyesinden 40 puan almış olmak gerekir. Bir de BCT'den A seviyesini ve BCT'yi (Konuşma) geçmiş olmak şartları vardır.

6 Dört Haftalık Çince Eğitimi Program Bursu: Bu kategorideki dört haftalık burs, Çince üzerine yoğunlaşmaktadır. Başvuranlarda; Konfüçyüs Enstitüsü'nün uluslararası sınıflarında ders almış olmak, HSK'dan çok yüksek puan almış olmak veya Konfüçyüs Enstitüsü Bültenlerine dışarıdan üye olmak şartı vardır. Başvuranlar, HSK ve BCT sınavları sonuç belgelerine sahip olup, daha önce Çince veya Çin hakkında çalışma yapmamış olmalıdır.

ÇİN HAKKINDA HER ŞEY!

Siteniz cinhh.com'dan bahseder misiniz?

www.cinhh.com adresinde faaliyet gösteren Çin Hakkında Her Şey isimli web sitesini; bir çoğumuza halen gizemli, mistik ve uzak gelen Çin'i; ekonomisi, iş hayatı, tarihi, kültürü, edebiyatı, şehirleri ve bu şehirlerin sunduğu yaşam koşulları, öğrenci hayatı gibi pek çok açıdan tanımak ve anlamak isteyenler için hazırladık. Amacımız; sadece Çin'i anlamak ve anlatmak değil, elimizden geldiğince Türkiye-Çin ilişkileri konusuna da ışık tutmak.

e-ticaretin lideri hepsiburada!

Tek tıkla alışveriş, hediye bulucu, süper hızlı gönderi, kolay iade...

Hepsiburada'yı Türkiye'de online alışveriş platformlarının lideri yapan hizmetlerden sadece bazıları... Hepsiburada'yla dijital dünyanın son yenilikleri ayağınıza gelsin.

hepsiburada.com
her şey ayağına gelsin

METE AKYOL
(TAO'51, TAC'55)

Ağabeyim Mete

3 Kasım 2016'da usta gazeteci ve SEV Mütevelli Heyeti Üyesi Mete Akyol'u (TAO'51, TAC'55) sonsuzluğa uğurladık. Son olarak *Bütün Dünya* dergisinde yayın yönetmeni olan Mete Akyol'u en güzel, dergisinin son sayısında, kardeşi ve okuldaşı Yılmaz Akyol (TAO'52, TAC'56) anlatıyor...

“Hayatım boyunca onu sevdim, saydım ve başarılarından hep gurur duydum. Benden üç yaş büyüktü. Annemin kucagında beni ilk gördüğünde, “Büyüsün, ben onu dondurma yemeye götüreceğim” demiş. Bu sözünü yaşamı boyunca yerine getirdi; beni daima kolladı, korudu, ağabeylik yaptı.

Büyüdükçe ilgi alanlarımız farklılaşmaya başlamıştı. O edebiyata, ben ise teknik konulara ilgi duyuyordum. İlkokulumuzun yakınında bir matbaa vardı. Mete, okuldan çıkınca o matbaaya gider, çarşıda dağıtılacak el ilanlarının dizgisine/baskısına yardım ederdi. Ben ise bahçemizde kurulu meteoroloji ölçüm cihazlarındaki değerleri okurdum. Annem de onları şifreler ve Ankara'ya telgraf ile gönderirdi. Annemiz matematik öğretmeniydi. Aynı zamanda Ordu'da, Meteoroloji temsilcisiydi. İkinci Dünya Savaşı günleriydi ve meteorolojik bilgiler askeri sır olarak değerlendiriliyordu.

Ordu'daki çocukluk günlerimizde ikimiz çok eğlenirdik. Evimizin bahçesinde, çeşitli ve nadide meyve ağaçları vardı. Babam meyveleri koparmamızı yasaklamıştı. Mete'yle ben de ağaçlara tırmanıp, meyveleri dalından koparmadan, ısırarak yerdik. Böylece babamızın

sözünü tutmuş olurduk. Öte yandan, büyüklerimizin haberi olmadan kaçamak yapıp denize girdiğimizde, annemiz sırtımızı yalayıp foyamızı meydana çıkarırdı.

Mete, 1947'de Talas Amerikan Ortaokulu'na yatılı öğrenci olarak gitti. Onu bir daha dokuz ay sonra görebildik. Yıl içinde iki kez, ikişer haftalık tatil olmasına rağmen, Talas'tan Ordu'ya gelip gitmek olanaksızdı. İki yıl sonra ben de Talas'a gittim. 11 yaşındaydım. O yaştan evden uzaklara gitmek, ancak dokuz ay sonra eve dönebilmek bana hiç zor gelmedi, çünkü ağabeyim Mete yanımdaydı.

İkinci yılının sonunda Mete, lise için Tarsus Amerikan Koleji'ne gitti. Oradan da yardımına yetişiyordu. Birgün Türkçe öğretmenini, şimdi anımsayamadığım bir konuda araştırma yapıp, kompozisyon yazmamızı istemişti. 10 gün sonra teslim edecektik. Kompozisyonum iyi olmadığı için Mete'ye mektup yazdım ve yardımını istedim. Bir hafta geçmemişti ki iki sayfalık bir yazı geldi Tarsus'tan. O ödevden 8 aldım.

Talas'tan sonra ben de liseyi Tarsus'ta okudum. Yatılı okul günlerimin sorunsuz geçmesinin başlıca nedeni, Mete'nin yanımda olmasının verdiği güvendi. Tar-

sus'tan 1956 yılında mezun oldum ve temmuz ayında Mete'yle, okulumuzun desteklediği bir organizasyonla, Almanya'ya uluslararası gençlik çalışma kamplarına gittik. Ayrı şehirlerdeydik. Dönüşümüz maceralı oldu. Darmstadt'tan Marsilya'ya gidecek, oradan Akdeniz seferini yapan Ankara vapuru ile İstanbul'a gelecektik. Paramız çok kısıtlı olduğu için İsviçre'de Lozan'a kadar trenle gelebildik. Yolun geri kalan kısmını otostop ile gitmeye karar verdik. Gece, ikişer Frank vererek gençlik otelinde kaldık. Sabah sırt çantalarımızla şehir dışına doğru yürürken, yanımızda bir kamyonet durdu ve direksiyondaki yaşlı adam bize binmemizi işaret etti. Kamyonet 1930'lu yıllardan kalmaydı ve her tarafı açıktı. Hava da çok sıcaktı. Yaşlı adam birkaç kez bizimle sohbet etmek istedi ama Fransızca'dan başka dil konuşmadığı için anlaşılamadık. Her seferinde biz de "No franse, no franse" diyorduk. Sadece Cenevre'ye gitmek istediğimizi anlatabiliştik. Mete de, ben de İngilizce biliyorduk, Almanca da anlıyorduk, ama Fransızcamız yoktu. 1940'lı yıllarda Mefkûre ablamız, Ankara'da Gazi Eğitim Enstitüsü'nde Fransızca okuyordu. Bir yaz tatilinde bize Fransızca bir şeyler öğretmesini istemiştik. O da "Bugün hava çok sıcak" anlamında "Ojur dui il fe tre şo"yu öğretmişti. Yazılışını bilmememize karşın okunuşunu ezberlemiştik ve her fırsatta tekrarlardık. Aramızda parola gibi bir şey olmuştu. Otostop yaptığımız o gün de Lemn Gölü

boyunca, saatte 40 km hızla o güzel havanın keyfini çıkarırken, yaşlı şoförümüz eliyle gömleğini silkeleyerek, havanın sıcak olduğunu belirtmeye çalıştı. O anda Mete de şoföre dönerek sakince ve mükemmel Fransız şivesiyle, "Vuiy mösyö, ojur dui il fe tre şo" der demez o sakın, şirin yaşlı adam çok kızdı. Anlamadığımız bir sürü laf etti ve yol boyunca bir daha ağzını açmadı. Ta ki şehir girişindeki "Geneve" levhasını görene kadar. Levhanın önünde aracı durdurdu ve bizi indirdi. Bu olayı son günlerine kadar aramızda hep andık.

78 yıllık kardeşliğimiz boyunca, tek bir kez bile birbirimizi incitmeden sevdik ve saydık. Sürpriz yapmayı severdin sevgili ağabeyim, ama bu hiç olmadı. Seni çok özleyeceğim. Nurlarda yat."

MR. MAYNARD'IN DESTEĞİ

(Buluşma Dergisi, Haziran 2015, Sayı 21, Mete Akyol söyleşisinde, TAC günlerini anlatıyor)

"Gazeteciliğe iyiden iyiye sardırılmışım. Saat dört gibi ortadan kayboluyor, gazetecilik yapmaya gidiyordum. Üç, beş derken, bu kaybolmalar müdür Mr. Maynard'ın kulağına gitti. Maynard'ın tavrını, yaşamım boyunca unutmam. Mr. Maynard, bir gün beni çağırttı. 'Sen okuldan kaçıyormuşsun' dedi. Arkasından sordu: 'Sen bu gazetecilik işini meslek olarak mı düşünüyorsun?', 'Evet' dedim. 'O zaman sana yardım edeceğiz. Saat dört ila altı arası çıkabilirsin' dedi."

Turhan Uygur
eşi Ayhan
Uygur ile.

TURHAN UYGUR (TAC'45)

TAC'nin çınarı, Atatürk'ün büyük hayranı, Türk tarımının öncülerindendi...

TAC'nin bugünkü logosunun mimarı olan Turhan Uygur, Eylül 2016'da, 92 yaşında hayata veda etti. Atatürk ve TAC sevgisiyle bilinen, Türk tarımına yeni ürünler kazandıran ve evindeki büyük kütüphanesiyle Cumhuriyet'in aydın simalarından biriydi.

Tarsus'ta, babası belediye başkanı Muvaffak Uygur'un Atatürk'ü evlerinde konuk etmesiyle Atatürk'ü tanıma fırsatı bulan Turhan Uygur'un bu sevgisi her zaman sürdü. İkiz kardeşi Orhan Uygur ile TAC'ye girdiler ve 1945 yılında mezun oldular. Tarım üzerine yaptığı eğitimin ardından, Tarsus'un ve Türkiye'nin örnek ve modern tarımsal üreticilerinden birisi oldu. 1956 yılında Amerika Birleşik Devletleri'ne gitti ve orada 8 ay müddetle tarımsal alanda mesleki incelemelerde ve çalışmalarda bulundu. Tarımda reform sayılabilecek birçok çalışma yaptı, ticaret ve ziraat meslek kuruluşlarında yönetici olarak görev aldı. Tarsus'ta modern tarımın öncüleri arasındaydı. Amerika'dan,

'salkım domates' denilen ürünün tohumlarını ilk getiren oldu. Ayrıca Yeni Dünya meyvesinin çekirdeğini de Amerika'dan ilk getiren kişiydi.

Aynı zamanda İsviçre ve İsrail'deki tarım – üretim geliştirme faaliyetlerini yakından takip etti. Edindiği uluslararası tecrübeleri, Türkiye'de ve Tarsus'ta bizzat uygulayarak hayata geçirdi. Narenciyede bir nevi "tatlı greyfurt" denilen "Oroblanco"yu ilk defa üretti ve Türkiye'de tanınmasına öncülük etti. Ardında büyük çoğunluğu Atatürk ile ilgili değerli bir kütüphane bırakan Turhan Uygur'u, 2015 yılında özel bir söyleşi yapan Nuray Somer Bozbey'in blog'undaki (nuraysomerbozbey.blogspot.com.tr) fotoğraflarla saygıyla anıyoruz.

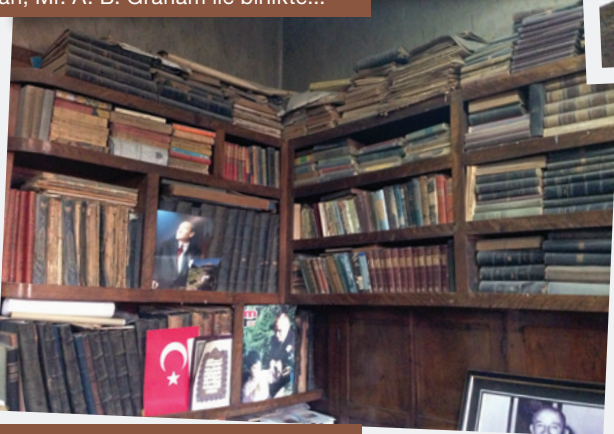
Muvaffak Uygur ve Ailesi: Eşi Fitnat Hanım, Kızı Ünan, arkada Demir, İkizler Orhan ve Turhan Uygur.

TAC 1937-1938 öğretim yılı tüm öğrenciler ve öğretmenler Stickler merdivenlerinde...

4 K teşkilatının ABD'deki altı kurucusundan birisi olan, Mr. A. B. Graham ile birlikte...

Evindeki kütüphanesinden bir bölüm...

1961'de Türkiye Çiftçi Federasyonu'nun Kurucu Üyeleri arasındaki yer alan Turhan Uygur, Anıtkabir ziyaretinde...

TALAS'IN SON KADROLUSU

Çok insancıl, kalender, alçakgönüllüydü

Talas Amerikan Ortaokulu, 1968 yılında son öğrencilerini mezun etmiş ve kapanmıştı. Öğrencilerin büyük kısmı Tarsus Amerikan Koleji'ne giderken, TAO'nun binaları, derslikleri, yatakhaneleri, yemekhaneleri derin bir sessizliğe gömülmüştü. Öğretmenler gitmiş, taş binaya neşe saçan öğrenciler ayrılmıştı artık.

Bir tek Mevlüt Usta kalmıştı geriye. Talaslıydı, okulun yıllar boyunca eli ayağı olmuş, her işine koşan bir çalışanıydı. Okul kapanınca yine Talas'ta kaldı. Eski öğrenciler ziyarete geldiğinde onun kapısını çalar, hatırlarını sorardı. Onlar için Talas'ın

yaşayan bir simgesiydi. Mevlüt Usta 90'lı yaşlarına girmişken, Eylül 2016'da hayata veda etti. Talas mezunları bu habere gerçekten çok üzüldüler. Onun anısına, TAO'nun son mezunlarından Tuncay Sergen (TAO'67-TAC'70) son görüşmelerini ve yine Talas'ın yerlisi olan, Mevlüt Usta'yla çocukluk anıları olan Soğman Sakarya (TAO'64-TAC'67), O'nun için çok dokunaklı ve bir o kadar da edebi iki yazı kaleme aldılar. Tuncay Sergen, bu şubat ayında Talas'ta karşılaşmalarını anlatırken, 40 yıldır Kanada'da yaşayan Soğman Sakarya çocukluk yıllarına dönüyor. Nur içinde yat Mevlüt Usta...

TUNCAY SERGEN (TAO'67- TAC'70)

Talas bizim için biraz daha tenhalaştı

Talas kapanınca ısrarla, yıllarca, Talas Yukarı Mahalle Muhartlığı yaptı. Kendi arzusuyla bıraktı. Karısı vefat edince iyice yalnız kalmıştı. Bu bayram (Eylül 2016), o da bizi bırakıp, onun yanına gitti. Severdik... Talas'a her gittiğimde uğradım. Ertan Söylemez Abi'nin (TAO'55 -TAC'58) söylediği gibi "Sanki, Talas gibi hep orada kalacaktı" sanırdım. Talas, 3 binlerden 180 bine çıkan nüfusuyla, bizim için biraz daha tenhalaştı. En son şubat ayında gitmiştim Talas'a, Mevlüt Usta ile konuşmuştum. O güne ait yazımı Mevlüt Usta'nın anısına sizlerle paylaşıyorum:

"Şubat'ta bir hafta sonu Talas'a gittim. Kar, soğuk, fırtına... Aşağıda Konak, bildiğiniz gibi.

Yukarıda, Wingate'de restorasyon bitmiş. Yalnız çevre düzenlenmesi kalmış.

Kimse yoktu. İçeri giremedik.

Şimdi, sahihsiz kalmış iki çocuk hala baş başa, yine aynı yerde, başındaki mezar taşında yazdığına göre 1907'den beri, hala uyuyorlar. Bu arada, çukur basket sahası sizlere ömür. Dümdüz olmuş.

Binada bizden bir tek eşya kalmış. Mutfaktaki kallavi dökmü kuzine. Hala aynı yerinde duruyor. Ağır oturuyor. Kaldıramamışlar. Direniyor.

Yakan olsa, yapan olsa, hala yiyebilen de kaldıysa, ay böreği, kıymalı makarna yapmaya hazır. Bekliyor.

Oralarda bizden kalan tek insan da Mevlüt Usta'ydı. Mevlüt Usta'ya gittim. Yerinde duruyor mu diye. Karısı ölüncü tek kalmıştı. Evinde yoktu. Neyse, yolda karşılaştık tesadüfen. Yanında birisi daha vardı. Hep hasretle sarıldığımız Mevlüt Usta, bu defa tanımamış gibi baktı bana.

"Gusuuralma, iyice yaşlandım artık, seni bile zor tanıdım" dedi.

Yanımdaki sordu:

- "Seeng yaşıng kaç ki Mevlüdaa?"

- "Yitmişbeş, yitmişaltı var heral," dedi.

- "Mevlüt Usta fazladır," dedim. "Ben 15 yaşındayken sen 35-40 yaşında vardın."

- "Dur şurda emekli kaadim var, orda yazar," dedi.

Koyun cebinden çıkan bir tomar kağıt arasından, "emekli kaadini" seçti verdi. Baktım. 3 Mart 1928 yazıyor.

- 87- 88 yaşındasın buna göre, dedim.

- "Vooooov, oğader olmuş mu yaaa?" dedi.

Çok hayret etmişti yeni yaşına. Haklı. Ben de hayret ediyordum. "Bu yaşa mı geldim?" diye.

Hacca gider gibi gittiğimiz, eski günlerin etrafında tur attığımız, belki de orada çocukluğumuzu aradığımız buraya geleli, elli yıldan fazla mı geçmiş diye... Şimdi ben de hayret ediyorum.

Yıllar, yaşlandıkça daha hızlı akıyor.

Bu defa da, onu fark ettim.

Talas, her gidişimde, hep yeni bir şeyler anlatır bana."

SOĞMAN SAKARYA (TAO'64- TAC'67)

“Galh oğlum, Mevlüt Abin getmiş, iz açıldı”

Soğman Sakarya, Mevlüt Usta ile Talas'ta hem mahalleden hem de okuldan tanışıyorlardı. İkisi de Talas'ın yerlisi. Soğman Sakarya, TAO kapandıktan sonra Kanada'ya gidip yerleşmiş ve 40 yıldır orada yaşıyor. Bu yıl Talas'ı ziyaret eden Soğman Sakarya, Mevlüt Usta ile buluşup hasret gidermişti. Onunla ilgili anılarını kaleme aldı:

“Muhterem Talaslılar,

Kış aylarında başlıktaki bu söz, babamın beni uyandırmak için kullandığı sözlerdi. Mevlüt Abim her sabah, bizim kapının önünden geçerek, sabah erkenden sizin koleje işine giderdi. Ben de çocuk haliminen, Dr. Nute'lara süt götürmek için abimin tepeleyip gittiği karın içeresinden onun ayak izlerine basarak hastaneye ulaşırdım. Bazı günler aynı anda gittiğimiz de olurdu. Bana taşıtırmaz, muhakkak süt aşırmasını kendi taşırdı...

Anadolu insanı denince ben hep bizim komşuları, beraber yaşadığımız saygıdeğer büyüklerimi ve değerli arkadaşlarımızı hatırlarım. Sizlerin kendisi için yazdığınız yazıların tamamını ancak dün okuyabildim. Yazdıklarınızdan gurur duydum. Hayatımda Mevlüt Abim gibilerin yeri olmuştur. Göçüp gitseler de, ayrı da olsak kendilerini unutmadım ve unutamam da...

Evlerimiz 200 metre mesafede idi. Babası Mamudemmi uzun boyluydu. İçlerinde yalnız Mevlüt Abim, anası Hayriye Hala'ya benzerdi. Büyük abisi Halil Ağa'nın oğlu Şükrü'yle içtiğimiz su ayrı gitmezdi. Küçüğü Memed Oruc (Girteke) abimiz, büyüklüğünü hiç hatırlamaz, bizlerle çocuk olur, dalaşır, güldürür, beraber uçurtma uçururduk. Kavak ağacına çıkabilen de yine yalnız kendisiydi. Memed Abim gibi dümbek ustası da bi daha Talas'a gelmez heralde...

Sizlerin mektuplarınızda zikrettiğiniz yakın komşumuz Ömer Usta hakeza, başka bir saygıdeğer büyüğümdü. İlk mektep bitene kadar onun yaptığı tahta çantamı kullanmıştım. Birçok aile gibi bizim evde de yemek yer sofrasında yenirdi, taa ki Ömer Usta güya atölyede bana yaptırdığı masa sayesinde yemeğimizi masada yer olmuştuk... Garabed Usta'nın müsaadesiyle kutuda kalmış bir kırmızı boyayla da boyamıştım... Eyüp Ustalar, Tablakaya tarafında oturduğundan, onlarla fazla bir ilişkimiz olmamıştı. Arif Zeki Abim ise yine çok yakın komşumuzdu. Şoför Salemmi'nin kızıyla da evlendiğinden bi nevi eniştemiz olmuştuk... İstanbul'da tek görüşebildiğimiz ise yine Arif Zeki Abim olmuştuk. Çünkü, kayaların uçması vesilesiyle kaybettiği canlarından sonra İstanbul'a taşınmıştı...

Dr. Ahmet'in gönderdiği fotoğrafa bakarsak dipdiri duruyor. Zaten de son güne kadar ayaktaymış. Mürüvvet Yengemin vefatından sonra küçük oğlu, aşağıya, kendi evlerine götürmüştü. Fakat duramıyor, devamlı Karaman Bayır'ın bayırlığını hiçe sayıp, kendi evine de gidip geliyormuş. Ölümün iyisi olmaz derler de, ne kadar temiz kalpli bir insandıysa, tertemiz, elden ayaktan düşmeden oğlunun evinde can vermiş...

Talas'ta sizlerin tanıdığı kalmadı da, sanki benim kaç tane kaldı sanıyorsunuz? Büyüklerimizi zaten kaybettik de, arkadaşlarımızın da büyük bir kısmını kaybettik. Sağ olanlar da benim gibi perrem perçe olmuşlar. Türkiye'dekiler dahi öyle dağılmışlar ki, ararsan da bulunmuyor. Bulsan da arkası gelmiyor.

Böyle bir Talas da bi daha gelmez bu dünyaya. Bu da böyle biline!

Kalın sağlıcakla...”

Soğman Sakarya ve Mevlüt Usta yıllar sonra karşılaştılar.

Eğitimde 140 Yıllık Bir Gelenek

Üsküdar Amerikan Lisesi 2016'da 140. yılını birçok güzel etkinlikle kutladı. 1876 yılında İzmit'in Bahçecik kasabasında yatılı kız okulu olarak kurulan ÜAL, bir imparatorluğun çöküşü, bir kurtuluş savaşı, yeni bir ülkenin kuruluşu, iki dünya savaşı gördü. Ekonomik, siyasi ve toplumsal çalkantıların ortasında kaldı. Yaşadığı topraklardaki her türlü değişime, kendini yenileyerek, değişerek ve güçlenerek ayak uydurdu. Bu büyük geleneği ve ayakta kalma gücünün altında, dünyada kadın haklarının esamesinin olmadığı zamanlarda Anadolu'da kızlara eğitim vermek için Atlan-

tık'ın ötesinden yollara düşen idealist kadınların payı çok büyüktür. Miss Laura Farnham, Miss Kinney, Miss Martin, Miss Morgan, Miss Millett... Öğretmen ve çalışan olarak, karşılık beklemeden onlarca yıl emek veren daha nice kadınlar... Karma eğitime geçilmesi, artık yatılılığın olmaması gibi birçok değişim geçirse de, ilk günkü gibi evrensel değerlere bağlı, çok kültürlü, açık fikirli, yaratıcı ve çağdaş gençler yetiştirmeye, Türkiye'nin en iyi birkaç okulundan biri olmaya devam ediyor ve edecek... ÜAL'nin 140 yıllık eğitim geleneğinin kronolojisini yakından görünce, yıllar

ÜSKÜDAR
AMERICAN
ACADEMY

140th YEAR .YIL
1876-2016

içinde nasıl büyük fedakarlıklarla büyüyüp kök saldıgını, 'Üsküdar Ruh'u'nun (Scutari Spirit) ne anlama geldiğini daha iyi anlayacağınızı umuyoruz.

NOT: Bu kronoloji çalışmasında, sayfa sayımız ve kaynaklarımızın kısıtları nedeniyle birçok öğretmen, yönetici ve çalışanı, bağışlarıyla destek veren bir çok Üsküdar dostunu, bu çalışmaya dahil etmemiş olabiliriz. Tarihten bugüne adını anamadığımız tüm Üsküdar Amerikan dostlarını minnetle anıyor, bu çalışmaya en önemli kaynağı sağlayan Fay Linder'e ve fotoğraflar için www.sevsanalmuze.com editörlerine teşekkür ediyoruz.

KAYNAKLAR:

Fay Linder, *The History of Üsküdar American Academy*, SEV Yayıncılık, İstanbul, 2000

Brian Johnson, *Yıllardır Süregelen Değişim*, SEV Yayıncılık, 2010

Yahya Akyüz, *Türk Eğitim Tarihi*, Pegem Akademi, Ankara, 2008 s. 217-218

Digital Library of International Research, <http://www.dlir.org/arit-american-board-archives.html>

Salt Research Collections, <https://www.archives.saltresearch.org>
SEV Sanal Müze, www.sevsanalmuze.com

Üsküdar Amerikan Lisesi'nin

◀ **DANIEL
TEMPLE**

Ocak ayında Daniel Temple, Cyprus adındaki tekne ile ABD'nin Boston limanından Malta'ya doğru yola çıktı. Temple'in görevi İtalya, Yunanistan ve Osmanlı İmparatorluğu bölgesinde kitaplar yayınlamak bir basımevi kurmaktır. Böylece ABCFM Osmanlı topraklarına ilk adımı atmış oldu.

• Bord, Üsküdar Amerikan Koleji'nin temellerinin atıldığı Bahçecik'te 1940'lı yıllardan itibaren çalışmalar yürütüyordu. Justin W. Parsons 1855 yılında bölgede görevlendirilmişti.

• Bord, Bahçecik'te 1950'li yıllardan itibaren çalışıyordu. Justin W. Parsons ve eşi Mrs. Parsons, okul çalışmalarına bu tarihlerden itibaren başlamışlardı. Kız okulunun açılması için Bord'u ikna edip; her ikisi de ömürleri süresince kurulacak bu okula hizmet etmişlerdir. Mr. Parsons, 1880 yılında eşkiyanın saldırısında hayatını kaybetmiştir.

1855

◀ **JUSTIN W.
PARSONS**
(AYAKTA, SOL BAŞTA)

American Board of Commissioners for Foreign Missions kısa adı ile ABCFM, Boston'da kuruldu.

1810

1822

1820

ABCFM'in Osmanlı topraklarındaki ilk iki üyesi Pliny Fisk ve Levi Parsons, Filistin'e gitmek üzere İzmir'e ulaştılar.

BAHÇECİK (BARDEZAG) (1876-1884)

Bahçecik (Bardezag), Kocaeli'nin güneyindeki Samanlı dağlarının kuzey yönüne bakan İzmit'in tam olarak güneyinde kalan bir yamaçta yer alıyordu. 1880'li yıllarda 10 bine varan nüfusu ile İzmit ile yarışacak bir merkez haline gelmişti. 17. yüzyılda Sivas'tan gelen Ermeni nüfusu kentin gelişmesinde önemli bir rol oynamıştır. Sivas'ta

Bardezag denilen bir bölgeden geldikleri için kentin adı da buradan gelmiştir. Osmanlı döneminde iklimi, temiz havası, muhteşem körfez manzarası ve kültürel kimliğiyle, özellikle İstanbul'da yaşayan Ermeniler için çok önemli ve ayrıcalıklı bir yere sahipti. Ekonomisi de bir hayli zengindi. İpekçilik, dokumacılık, şekerleme imalathaneleri, şarapçılık,

sepetçilik, çiftlik işletmeciliğiyle uğraşan yerleşik halkın yanı sıra İstanbul Ermenileri için popüler bir yazlık beldesiydi. Çevre köylerde ise Rum, Müslüman, Çerkez ve Yahudi nüfus vardı. Eğitim ve kültür hayatı da oldukça zengindi. 1870'li yıllardan itibaren beldede üç kolej faaliyet gösteriyor, birçok yerel dergi ve gazete yayınlanıyordu.

tarihine kronolojik bakış

1876 ÖNCESİ

2 Ocak'ta, ABD Boston'da Mrs. Albert Bowker başkanlığında yapılan bir toplantının ardından Amerikan Bord'un çalıştığı bölgelerde kadın ve çocuklara yönelik hizmet verecek Woman's Board of Missions (WBM) kuruldu.

1868

◀ CHARLOTTE ELY
(1839-1915)

MARY ▶
(ANNIE) ELY
(1841-1913)

KADINLARA EŞİT EĞİTİM HAREKETİ

Amerikan Bord'un Türkiye'de açtığı ilk 'kız' okulları; Wellesley College ve Mount Holyoke Kız Okulu gibi, ABD'de kızlara yönelik ilk eğitim kurumlarının eğitim felsefesi ve yöntemlerini model olarak almıştır. Holyoke Kız Okulu, 1837 yılında ABD'de seçme ve seçilme hakkının verilmesinden yüzyıl kadar önce, kimyacı ve eğitimci Mary Lyon tarafından kızlara da erkeklere sağlanmış olan eğitim hakkını sağlamak için kuruldu. ABD'de Yedi Kız Kardeşler (Seven Sisters) denilen 6 büyük kız kolejinin ilki olmuş ve erkek ağırlıklı kurumlar olan Ivy League'in kız okulu versiyonunun hayata geçmesinde diğerlerine örnek olmuştur. Bu okulların mezunları, özellikle öğretmen olarak görev yapmış ve kadın haklarının önemli bileşenlerinden biri olan, eğitim eşitliği alanında çok önemli bir işlevi üstlenmişlerdir. Amerikan Bord'un yönetimi de; kadınların, özellikle

kadın ve çocukların eğitimine büyük katkı sağladığını görerek, Holyoke ve Wellesley gibi kolejlerin genç bekar mezunlarını, 1840'lı yıllardan itibaren Türkiye gibi ülkelere göndermiştir. Bu öğretmenler, Holyoke'deki eğitim modellerini Osmanlı coğrafyasına taşımışlardır. Öncü isimlerden biri de Bahçecik ve Adapazarı'nda okulun müdürlüğünü yapan Laura Farnham'dır. Bunun yanı sıra Merzifon Kız Okulu'nun kurucusu Ann Eliza Fritchler, Antep Kız Okulu'ndan Myra Proctor, Harput Kız Okulu kurucusu Crosby H. Wheeler, Mardin Kız Okulu kurucusu Olive Parmelee, hatta Bitlis'te Mt. Holyoke Kız Okulu adıyla bir okul kuran Charlotte ve Mary Ely kardeşler ve Türkiye'nin ilk anaokulunu açan Cornelia S. Bartlett gibi isimler vardır. Bu okullardan yeni kadın öğretmenler yetiştirmek, en önemli hedeflerden biriydi. Bu hedef büyük oranda başarılmıştır.

Parsons'lar, 1873 yazında, köydeki eski bir ipekböceği kozahanesini satın almış, okul ve personel lojmanı olarak kullanılacak binayı hazırlamışlardı. Üsküdar Amerikan Lisesi'nin temeli olacak Bahçecik Kız Okulu'nda, eğitime, Laura Farnham yönetiminde 1 Eylül'de başladı. 3'ü yatılı 16 öğrencisi vardı.

1873

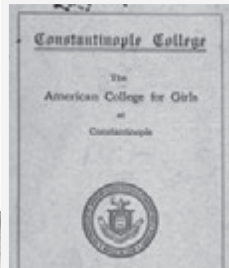
1869

WBM, dünyada ilk iki merkezden biri olarak İstanbul'u seçti. İstanbul'da "Constantinople Home" ya da "Home School" olarak anılacak ilk kız okulu açıldı. Julia Rappelye'nin yönetiminde açılan okul için Üsküdar'da (Scutari) bir arsa alındı ve üzerine 1876 yılında Bowker Hall inşa edildi. Bu bina ile Bahçecik'teki kız okulunun kaderi kesişecektir.

BOWKER HALL

1870

Justin W. Parsons, Bord'un ikinci kız okulunu açmak için çalışmalarını yoğunlaştırdı.

1871

6 Haziran 1871'de, Justin W. Parsons, İzmit Bahçecik'te (Bardezag) açılacak ikinci bir kız okulu için Bord'dan onay aldı. Eşi Mr. Parsons ile ABD'den bir öğretmen talep ettiler ve okulu kurmak için çalışmalara başladılar. Uzun yıllar önemli hizmetler yapacak Miss Laura Farnham ABD'den Bahçecik'e geldi.

◀ LAURA
FARNHAM
(1873-1910)

1875

Üsküdar-İzmit demiryolu açıldı. Böylece İzmit, Osmanlı başkenti İstanbul'un Asya'ya açılan önemli bir kapısı haline geldi.

İLK MÜDÜR: MISS LAURA FARNHAM (1873-1910)

Nisan 1844 yılında Newcastle, Maine şehrinde doğdu. Ağabeyi deniz kaptanı olan Farnham, Holyoke Female Seminary'den mezun olduktan sonra ABCFM'ye katıldı. 21 Kasım 1871'de Boston'dan hareket ederek 29 Aralık 1871'de İstanbul'a geldi. Üç ay burada kaldıktan sonra 1872 yılında Bahçecik'e ulaştı. Eylül 1873'te Bahçecik'te ilk yatılı kız okulundan birini açtı. Bayan Laura Farnham, okulun idari görevlerinin yanı sıra İngilizce ve Tarih dersleri de vermiştir. Ayrıca okulda tüm işlerle ilgileniyor, mali kayıtları, hesaplamaları ve planlamaları yapıyordu. Aynı zamanda okula devam etmekte olan kızların ahlaki

eğitimi ve sağlıklarıyla da ilgileniyordu. Farnham, 1872 yılından 1885'e kadar Bahçecik'te, 1910 yılına kadar da Adapazarı Ermeni Kız Yatılı Okulu'nda olmak üzere 38 yıl boyunca müdür olarak görev yapmıştır. Hayatının 38 yılını İzmit (Nicomedia) sancağındaki kadınların eğitimine harcayan Farnham, 1910 yılının sonbaharında Adapazarı'ndan ayrılmıştır. Başlangıçta bir yıllığına Amerika'ya gidip ertesi yıl tekrar dönmek üzere planlanan bu ayrılık, Farnham'ın sağlığının kötüleşmesi üzerine emekli olmasıyla sonuçlanmıştır. Emekli olduktan sonra vefat edeceği 1919 yılına kadar New Castle- Maine'deki evinde yaşamıştır.

KIZ OKULU BİNASI

BAHÇECİK'TEKİ KIZ OKULU BİNASI

1900'lerde bu fotoğraf çekildiğinde, okul Adapazarı'na taşınmıştı. Soldaki büyük bina, 1886 yılında erkek okulu olarak açılan ve yeni binası 1899 yılında bitirilen Bithynia High School'un binasıdır. Yanda okla gösterilen Kız okulu binası sonradan yıkılmıştır. Bahçeçik'teki Bythnia High School, 1915'te savaş koşulları ve Ermeni nüfusa yönelik sürgün kararıyla, eğitime ara vermek zorunda kaldı. Okulda, 420 öğrencinin 320'si yatılı olarak eğitim görüyordu. Okula Romanya, Bulgaristan, Makedonya, İran ve Rusya'dan öğrenciler geliyordu. 1921'de, İstanbul'da Çiftelhavuzlar'daki Hasan Rami Paşa Konağına taşınarak eğitime yeniden başladı. Ancak 1932'de kapanmak zorunda kaldı.

BITHYNIA KOLEJİ

- 1876'da okul devletten resmen izin aldı.
- Osmanlı tahtına geçen II. Abdülhamit, 23 Aralık 1876'da Kanun-i Esasi'yi ilan etti. Böylece Meşrutî yönetime geçildi. Osmanlı eğitimde de değişim adımları attı. Sıbyan mekteplerinden İptidai mekteplere yani ilkokullara geçiş yapılmaya başlandı. Eğitim, dört yıldız. Giderlerini devlet karşılıyordu. Yeni öğretim şeklini denemek üzere, 1873 yılında Cevdet Paşa'nın Maarif Nazırlığı sırasında, İstanbul'da Nuruosmaniye Camii içindeki kârgir binada, ilk örnek İptidai mektebi açılmıştır. 1876'da tüm Osmanlı coğrafyasında bu mekteplerin sayısı 200'e ulaşmış, 1893'te de 3.057 olmuştur. Sıbyan mektebi sayısı ise 18.938'dir.

1876

1886

1877

93 Harbi de denilen Osmanlı-Rusya arasındaki savaş başladı.

MRS. LESLIE PARSONS ▲

1884

Adapazarı'nda yeni bir okul açmak isteyen eşraf, Laura Farnham'dan yardım istedi. ABH ile görüşen Farnham, onay alınca okulu Adapazarı'na taşıma çalışmalarına başladı.

1885

Eylül ayında okul, Adapazarı'nda Pazarcık ilçesinde, ilkokul bölümü dahil olarak yeniden eğitime başladı.

1889

Okul tam kapasite dolu olarak çalışıyordu. Mrs. Farnham'ın yanı sıra öğretmenler Marion Sheldon ve Susan Hyde hayli yoğun günler geçiriyordu.

1880

Mr. Parsons, 1880 yılında eşkiya tarafından öldürülünce, Mrs. Parsons ve kızları Leslie Parsons, Laura Farnham ile kaldılar ve okulda çalışmaya devam ettiler.

ADAPAZARI (BARDEZAG) (1884-1921)

Adapazarı, Bahçeçik'in yaklaşık 50 kilometre kuzeydoğusunda Sakarya Irmağına yakın bir kent. 19. yüzyılın sonlarında, Hristiyanlar, nüfusun önemli bir kısmını oluşturuyordu. Protestan cemaati burada bir okul kurmayı istiyordu. On kişilik bir mütevelli heyeti oluşturup, ABH'den öğretmen desteği istediler. ABH, o tarihe kadar ilk defa kendisine doğrudan bağlı olmayan bir okula destek vermeyi kabul ederek, Laura Farnham'ın Bahçeçik'teki okulu Adapazarı'na taşımasına izin verdi.

ADAPAZARI'NDAKİ İLK BİNA DAHA SONRA ALEXANDER HALL ADINI ALMIŞTIR. ►

Women Board öğretmenlerin maaşlarını karşılarken, ABH de öğrenciler için yıllık 176 dolar burs vermeyi taahhüt etti.

▲ MARION SHELTON

▲ SUSAN HYDE

Miss Sheldon'un Amerika'ya dönmesi nedeniyle anaokulu, ilkokul, ortaokul ve lise bölümlerinin iş yükü, geriye kalan iki Amerikalı öğretmeni zorlamaya başladı. Miss Farnham, ABH'den yeni bir öğretmen talebinde bulundu.

Laura Farnham, Türkiye'de 38 yılını tamamlarken, emekli olup ABD'ye ziyarette gitti. Yerine uzun yıllar birlikte çalıştığı Mary Kinney geldi. Adapazarı Armanian Girls' High School ise 25'inci yılını kutladı. Öğretmen okulu bu yıl ilk ve maalesef son mezunlarını verdi. Madeline Gile hastalandığı için öğretmen okulu kapanmak zorunda kaldı.

1898

1910

Bahçecik'teki okulun taşınması ve Adapazarı'ndaki yeni okulun kuruluşunda büyük emeği geçen Dr. Alexander Jezizian öldü. Yedi yıl sonra okulun ana binasına Alexander Hall adı verilecektir.

MARY KINNEY ►

Okul 1900-1915 yılları arasında altın yıllarını yaşadı. Her yıl öğrenci sayısı artarken, artık gelen taleplere yetişemiyordu ve çok fazla sayıda başvuru geri çevriliyordu. Miss Farnham, yöre halkından büyük saygı görmeye başlamıştı, Mütevelli Heyeti artık her konuyu kendisine danışıyordu.

30 YILLIK HİZMET: MARY E. KINNEY (1874-1930)

27 Ekim 1874 tarihinde Boston'da doğan Mary E. Kinney, 1896 yılında Boston Normal School'dan mezun oldu. Dört yıl sonra, Adapazarı'ndaki okula gitmek üzere Amerika'dan Ekim 1899'da yola çıktı. Kasım ayında Adapazarı'na ulaştı. Okulda İngilizce ve müzik dersleri vermeye başladı. Miss Kinney, 10 yıl kadar Laura Farnham ile birlikte okulun yükünü sırtladı. Farnham'ın 1910 yılında ABD'ye gitmesi ve orada rahatsızlanması nedeniyle, 1910 yılında Adapazarı'ndaki okulun müdürlüğünü üstlendi. Onun yöneticilik dönemi; I. Dünya Savaşı, Kurtuluş Savaşı ve

Cumhuriyetin kuruluş yıllarına denk gelmesi nedeniyle, okulun tarihinde çok önemli bir kavşağı temsil ediyor. 1914 yılında ABD'ye gidip, 1916 yılında savaş nedeniyle Anadolu'ya dönemeyince Mısır'a sürgün edilen Ermenilere destek olmak için kamplarda çalışmıştır. Bu üç çalkantılı döneme rağmen, 1914-1918 yılları dışında okulu açık tutmayı başarmış ve 1921 yılında okulu Üsküdar'a taşımıştır. Cumhuriyet sonrası okulun kültüründeki köklü değişiklikleri başarıyla gerçekleştirmiş, her dinden ve ırktan öğrencinin eğitim gördüğü, milli ve laik bir eğitimi sistemine geçilmiştir.

1893

1900

1896

Adapazarı'nda ilk defa anaokulu sınıfı açıldı.

1899

16 Kasım'da okulda uzun yıllar görev yapacak Mary Kinney, Boston'dan Adapazarı'na geldi.

▲ 38 YIL HİZMET EDEN LAURA FARNHAM'IN AYRILIP ABD'YE GİTTİĞİ YIL ÇEKİLEN FOTOĞRAF.

1906

Okulun eski mezunlarından birinin desteğiyle sağlanan binada öğretmen okulu açıldı. ABD'den öğretmen yetiştirmek üzere Madeline Gile gönderildi.

MRS. SOPHIE HOLT ►

1914

1915

Mary Kinney kısa bir süreliğine ABD'ye gitti. Ancak Birinci Dünya Savaşı koşulları nedeniyle Adapazarı'na dönemedi. Binalarına el konulan okul, 1914 yazından 1918'e kadar kapalı kaldı. Savaş sırasında Pazarcık ilçesinde çıkan büyük yangında, okul kayıtlarının önemli bir kısmı yandı.

27 Mayıs 1915 yılında çıkan Tehcir Kanunu ile Osmanlı topraklarında yaşayan Ermenilere yönelik sürgünler nedeniyle, tüm Amerikan okullarında olduğu gibi Adapazarı'nda da öğrenci kalmadığı için eğitim durdu. Adapazarı'nda kalan Miss Sophie Holt, kapalı okula ve binalarına sahip çıkmaya çalıştı.

1916

Mary Kinney, Adapazarı'na dönemese de Mısır'daki Said Limanı'nda bulunan ve Tehcir Kanunu ile sürgün edilen Ermeni nüfusun toplandığı kampta yardım için çalıştı. Kadınlar arasında dantel ve nakış üretimini organize etti ve geçinmeleri için imkanlar sağladı. Bu arada Adapazarı'ndaki okulu İstanbul Üsküdar'a taşıma planları yapmaya başladı.

1918

Savaşın bitmesiyle, sonbaharda Adapazarı'na dönen Miss Kinney okulu tekrar açtı. İstanbul'daki kız okulu American College for Girls, 1914 yılında Arnavutköy'deki yeni kampüsünü bitirmiş ve taşınmıştı. Üsküdar'daki kampüsünü ise boşaltmıştı. Savaş yıllarında askeri amaçlarla kullanılan binalar yıpranmış olsa da; birkaç yıl sonra ABH'ye devredilecek ve Adapazarı'ndaki okul bu binalara taşınacaktır.

1917

ABD ve Osmanlı Devleti arasında diplomatik ilişkiler askıya alındı. İlişkiler İsveç üzerinden sürdürüldü.

Okul, zorlu yılların ardından 15 Eylül'de, İstanbul'a Üsküdar'daki kampüse taşındı. 60 yatılı ve 147 gündüzlü öğrenci vardı. Öğrencilerin çoğu Ermeni kökenliken, iki Müslüman Türk, iki Rum ve bir tane Musevi öğrenci vardı. İlk iki Türk öğrenci Semiha Hayri (Malatyaloğlu) ve Güzin Hulki oldu. Kasım ayında resmi başvuru yapıldı ve okulun Üsküdar'daki ilk resmi adı Amerikan İnas Mektebi (American School for Girls) oldu. May Day ilk defa yapılmaya başlandı.

1921

BOWKER HALL, BARTON HALL VE BAHÇE

ÜSKÜDAR

ABH'nin Osmanlı topraklarındaki ilk kız okulu olan, İstanbul'da açılan ve 'Home' olarak anılacak okulu için Üsküdar'da bir arsa alındı. Üzerine Bower Hall adı verilen bir bina yapıldı. 1876 yılında faaliyete geçen gösterişli binaya, 1883 yılında ek bir bina olarak Barton Hall eklendi. İstanbul'un karşı kıyısındaki Üsküdar için bir Woman Board bülteninde şöyle deniyordu: "Brooklyn'in New York ile bağlantısı neyse, Üsküdar'ın da ana şehirle bağlantısı aynı." 'Home' okulu; 1913 yılında Arnavutköy'de 198 dönümlük bir araziye inşa edilen yeni kampüsüne taşınarak, 40 yıl kaldığı Üsküdar kampüsünü bıraktı ve tekrar Boğaz'ın karşısına geçti. Üsküdar'daki binaları, Dünya Savaşı boyunca ordu tarafından kullanıldı ve bir hayli hasar gördü. Kampüs, 1921 yılında Bahçecik'ten gelen öğrencilerle yeniden eski canlılığına kavuştu.

Kasım 1926'da Milli Eğitim Bakanlığı, okulun adını Amerikan Kız Lisesi -AKL (American Academy for Girls- AAG) olarak onayladı. Türk ve Müslüman öğrencilerin sayısı artarken, Türk Dili dersleri de müfredata girmeye başladı. İlk defa Ev Ekonomisi dersleri başladı.

1926

Okul tarihinde ilk defa anasınınına 7 erkek öğrenci alındı.

1927

Semiha Hayri (Malatyaloğlu), AAG'den mezun olan ilk Müslüman Türk öğrenci oldu. Bir yandan üniversitede okurken bir yandan da AAG'nin en genç öğretmenlerinden biri olarak çalışmaya başladı. Ekim 1928'de Latin alfabesine geçildi. Eğitim, laik ilkelere göre yapılmaya başladı.

1928

İlerde ilk Türk Müdür olacak Bülent Yener, Türkçe öğretmeni olarak atandı. Alice Lindsay, Home Economics dersleri vermek için Amerika'dan geldi. Home Economics, uzun yıllar okulun temel derslerinden biri olacaktır.

1929

1923

Okul, 29 Ekim'de Cumhuriyetin ilanına kadar kısa bir süre kapalı kaldı. Ardından tüm eğitim sistemi Milli Eğitim Bakanlığı altında toplanırken, yabancı okullar da müfredata uydu. Lozan'da yapılan anlaşma sonucunda, 13 Ekim 1914'e kadar açık olan yabancı okulların hakları korundu. 1923-1928 yılları arasında; okullardaki eğitimi derinden etkileyen sosyal, kültürel, hukuki, politik, dini ve eğitim alanında büyük değişimler başladı. Üsküdar'da 19 öğretmen görev yapıyordu.

▲ ÜSKÜDAR İLK MEZUNLAR 1924 SINIFI

1924

Milli Eğitim Bakanlığı, yabancı okullara Türk öğretmenler atamasına başladı. Üsküdar'da 5 Türk öğretmen görevi başladı. Üsküdar kampüsünden ilk 5 öğrenci mezun oldu.

1930

Miss Mary Kinney, Ocak ayında hastalandı. Geçirdiği ameliyat başarılı olsa da birkaç gün içinde vefat etti. Miss Kinney'in zorlu çabaları sonucu verdi ve vefatından sonra yerine Müdür olarak göreve gelen Isabelle Harley, okulun ilk resmi Talimatname'sini Milli Eğitim Bakanlığı'ndan aldı.

1930'LARDA EV EKONOMİSİ DERSLERİ

ISABELLE HARLEY (1930-1933)

1880 yılında Pawtucket, Rhode Island'da doğdu. Columbia Üniversitesi Öğretmen Okulu'ndan

mezun oldu. 1911 yılında Harput Amerikan Koleji'nde öğretmen olarak başladı. 1922 yılında Üsküdar'a gelerek Miss Kinney ile birlikte ilkokul Müdürü olarak çalışmaya başladı. Kinney'in ölümünün ardından üç yıl müdürlük görevini yürüttü. Ara ara ABD'ye dönerek hem eğitim aldı hem de dersler verdi. 1933'te Üsküdar'dan Selanik'e gitti. 1939'da ABD'ye döndü ve 11 Ocak 1963'te Pawtucket'ta vefat etti.

1923'TEKİ ÖĞRETMEN GRUBU

Çıkan yasayla, devlet okullarında ilkokulu bitirmeden yabancı okullara giriş kaldırıldı. Yabancı okulların ilkokul bölümleri kapanmak zorunda kaldı. 1929-1930 öğretim yılında artık anasınıfına öğrenci alınmadı. Son ilkokul öğrencileri 1934'te ortaokula gittiğinde, artık Üsküdar'da ilkokul öğrencileri kalmamıştı. Bundan sonra öğrenciler ilkokuldan sonra girecek ve 7 yıl okuyacaklardır. 4 yıl ortaokul ve 3 yıl lise şeklindeki yeni müfredatta; dini derslerin hepsi çıkarılmıştı. Üsküdar'da lise 2'den itibaren Ev Ekonomisi, Ticaret ve Collegiate olarak üç bölümden mezun olunabiliyordu.

1931

Okula, kömürlü merkezi ısıtma sistemi kuruldu. Tramvay Garajına yakın olan kampüse, tarihte ilk defa elektrik geldi.

1932

1933

Dünyadaki ekonomik durgunluğun da etkisiyle, Türkiye'de kalan 5 Amerikan Okulu mali güçlükler yaşadı. Erenköy ve Gedik Paşa'daki okullar kapandı ve Üsküdar'da ilkokul bölümünün müdürü olan Semiha Malatyaloğlu okuldan ayrıldı. Üç yıldır yöneticilik yapan Isabelle Harley, Selanik'teki okula görev almak için ayrıldı. Yerine Ağustos 1933'te Stella Loughridge getirildi.

STELLA N. LOUGHRIDGE (1933-1936)

1871'de Iowa'da doğdu. 1895'te Nebraska Üniversitesi'nden mezun olduktan sonra 1901'de Talas'a geldi. Beyrut ve Adana'dan sonra 1930'da Üsküdar'da çalışmaya başladı. 1936'da Üsküdar'ın Müdürü oldu. Ancak sağlık sorunları nedeniyle 1939'da ABD'ye döndü. 5 Ocak 1963'te California'da vefat etti.

JASSIE MARTIN (1936-1956)

Uzun süredir Türkiye'de çalışan John ve Mary Isabel Martin'in çocuğu olarak 1892 yılında Tarsus'ta doğdu. Altı kardeşi ile birlikte 12 yıl burada yaşadı. 12 yaşında eğitim için ABD'ye gitti. 1915'te, Oberlin College'de Almanca Bölümünü bitirdi. 1920 yılında Türkiye'ye dönerek, 1932 yılına kadar burada öğretmenlik yaptı. Adana'daki okul kapatılınca önce Tarsus'a, bir yıl sonra da Merzifon'a gitti. 1936'da ise Üsküdar'daki American Academy for Girls'e Müdür olarak atandı. Çok kültürlü eğitimi, bilgi birikimi ve birçok okulda farklı koşullarda çalışmasının ötesinde; Türkiye doğumlu olmasıyla

Stella Loughridge, sağlık nedenleriyle yöneticilik görevini Miss Jassie Martin'e devretti ve üç yıl sonra emekli oldu.

1936

toplumu çok iyi tanıyordu. Bu özellikleriyle 20 yıl boyunca AAG'yi çok iyi bir noktaya taşımayı başardı. Kampüsü neredeyse yeniden inşa etti. Emekli olunca Claremont California'ya döndü ve 1980'de vefat edene dek orada yaşadı.

1929'dan beri öğretmenlik yapan Bülent Yener, 1937'de ilk Türk Müdür olarak atandı.

1937

1935

Okul Öğrenci Birliği, öğretmen Bülent Yener'in danışmanlığında kuruldu. Yapılan Mayıs Günü etkinliklerinde ilk defa Mayıs Güzeli seçilmeye başladı.

1938

Eğitim Bakanlığı, Ticaret Liseleri açınca, okulların ticari eğitim veren bölümleri kapanmak zorunda kaldı. Merzifon American Girls' School, savaş ve ekonomik sıkıntılar nedeniyle kapatıldı. Bu okuldan Miss Dorothy Blatter Üsküdar'a, Everett ve Lynda Blake İzmir'e gitti. Miss Martin, Merzifon'daki öğrencilere kapılarını açtı ve 22 öğrenciyi Üsküdar'a aldı.

1940

Doluluk hat safhadaydı. Öğrencilere yer bulmak zor oluyordu. Barton Hall'de çıkan bir yangın nedeniyle sadece zemin kat kullanılabiliyor, eğitim büyük oranda Bowker Hall'de yapılıyordu. Miss Martin, Lozan'daki maddelere göre, inşaatı izin verilmemesine rağmen yenileme için başvurdu. İzin çıktı fakat savaş koşulları nedeniyle inşaat başlayamadı.

1939

II. Dünya Savaşı başladı. Başka ortaokullardan mezunların, lise için AAG'ye girmesinin önü açıldı. Specials denilen sınıf bir yıl hazırlık okuyor ve başarılı olanlar lise 1'den devam ediyordu. Okula talebi artırsa da; o yaşta bir yılda İngilizce öğrenmedeki zorluklar görülünce, bu uygulamaya 1945'te son verildi.

Okul, savaş nedeniyle bir yıl kapalı kaldı. Miss Martin, savaş koşulları nedeniyle iki yıl ABD'den dönemedi. Yerine Gladys Lucas bakıyordu. Savaş nedeniyle öğretmen bulmak bir hayli zor oldu.

1941

1936 mezunu Seniye Pakalın, okuluna destek vermek üzere İngilizce Öğretmeni olarak göreve başladı. Mrs. Alexanian ile birlikte çalıştı ve kendi öğretmenlikle yapan ilk Türk mezun oldu.

1942

1944

ABD'ye giden Miss Martin ve Miss Lindsey, aylarca süren zorlu bir yolculuktan sonra, 11 Şubat'ta İstanbul'a döndüler. Eğitim Bakanlığı, zorunlu ilköğretim yasasıyla, 11 yaşından önce yabancı okullara kayıt yapılmasını yasakladı. Okulun ilkokul bölümü kapandı.

1945

Bülent Yener, başka bir okula transfer olunca, 16 yıl çalıştığı AAG'den ayrıldı. Öğretmen kadrosunda ciddi değişiklikler oldu. Gladys Lucas, Halep Amerikan Kız Okulu'na müdür olarak atandı. 21 yıldır Üsküdar'da olan Miss Katherine Fletcher emekli oldu. Dorothy Blatter, Redhouse Yayınları'na yazar ve illüstratör olarak geçti. Blatter, AAG kampüsünün yanına kendi imkanlarıyla bir ev yaptırdı ve Çalidere adı verildi. Emekli olunca bu evi SEV'e bağışladı.

SEMiHA
MALATYALIOĞLU

Üsküdar'a gelişinin 25'inci yılında, uzun bir aradan sora okul tam kapasiteyle faaliyete geçmişti. 3 yıldır Coğrafya dersleri veren Semiha Malatyalioglu, AAG'nin yeni Türk Müdürü oldu. Ethel Putney, 65 yaşında emekli oldu. Uzun yıllar Gedikpaşa ve Üsküdar'da öğretmenlik yapmıştı.

1946

1947

Artan talep nedeniyle giriş sistemi değiştirildi. Kayıtlarda ortaokul diploma notu ve karne notları baz alınmaya başlandı.

1949

Miss Martin'in izinli olarak ABD'ye gitmesiyle, William Sage Woolworth bir yıl süreyle Üsküdar'ın müdürü oldu. Tarihte ilk defa okulun müdürlüğünü bir erkek yapmış oldu. Uzun yıllar Türkiye'de çalışacak ve SEV'in resmi kurucularından biri olacak Anna Goodykoontz (Edmonds), Üsküdar'a İngilizce öğretmeni olarak geldi.

ANNA ►
GOODYKOONTZ
(EDMONDS)

Haziran ayında büyük bir etkinlikle, Adapazarı'ndan bugüne 50 yıla yakın bir süre hizmet eden 11 öğretmen ve çalışana veda edildi. Bunlar arasında Mr. ve Mrs. Alexanian, Dr. Zahuri Kavalciyan, Priscilla Nodarian, Miss Verkin Alexanian, Miss Miriam Hagopian, Miss Kondayan ve Bord çalışanı Mrs. Woodruff, Miss Putney ve Miss Tower yer alıyordu.

1951

50 YILA YAKIN
HİZMET EDEN
ÖĞRETMENLER

1948

55 yıl kullanılan mutfak ocağı değiştirildi. 300 öğrenci ve öğretmene yemek hazırlamak için kullanılıyordu.

1950

Yaklaşık 10 yıl sürecek kampüs inşaatı ve yenilenme süreci başladı. Miss Martin bu nedenle "Üsküdar'ın yeni mimarı" olarak anılacak ve çok önemli inşaat çalışmalarına imza atacaktır. Türkiye'nin NATO'ya girmesiyle, ABD ile artan ilişkilerle Amerikan Okullarına ilginin artacağı yeni bir dönem başlamış oldu.

Mezunlar Derneği resmen kuruldu ve ilk başkanı Seniye Pakalın oldu. Dört yıl sonra Üsküdar'ın yeni müdürü olacak Helen Morgan, İngilizce öğretmeni olarak okula geldi. Kampüste Emir Konak'ın tamirati bitti. Bu arada temelinde dev bir su sarıncı bulundu.

1952

1925'ten bugüne öğrenci ve öğretmenlere taze süt sağlayan ve hafta sonları taze dondurma geleneği yaratan okul çiftliği kapandı. İnekler, Çorlu'da bir çiftliğe gönderildi.

1953

Tüm Bord okullarına giriş ilk defa sınavla yapılmaya başlandı. Her okul kendi sınavını yapıyordu. Önümüzdeki 20 yıl boyunca, sınav soruları Richard Maynard tarafından hazırlanacak ve Redhouse Yayınevi tarafından uygulanacaktır. Ford Vakfı'ndan gelen kaynakla, Martin Hall'un inşaatı bitirilerek açıldı. Çam Konak boşaltılarak yıkıldı.

1955

MELVIN VE NANCY WITTLER

Yüzyılı aşan kimliğiyle ABCFM'nin ABD'deki kurumsal yapısı değişti. Bu durum, Türkiye'deki Bord okulları için finansal olarak zorlu günlerin başlangıcı olacaktır. Uzun yıllar Türkiye'de Bord'un önemli isimlerinden olacak Melvin ve Nancy Wittler, Üsküdar Amerikan'da öğretmen olarak göreve başladılar. Üsküdar'ın ilk mobil kütüphanesi yola çıktı ve çevre köylerdeki çocuklara kitap ulaştırmaya başladı.

1957

Üsküdar Amerikan'da ilk defa kreş ve anne eğitim merkezi açıldı. Yaşları 3 ve 4 olan 15 çocuk ve anneleri ile başlayan eğitimler, maalesef 1960 yılında yabancı okullara girişin merkezi denetime tabi tutulması gibi değişiklikler nedeniyle iki yıl sürebildi. Huntington Hall binası hizmete açıldı.

1958

1960'LAR

1954

Üsküdar'a Bord çalışanı çok sayıda yeni öğretmen geldi. George ve Mary Isabel Tracey, Marion Wheller, Audrey ve Robert Toshs, Sylvia (Nilson) Meyer... George ve Mary Isabel, kampüste yaşayan ilk evli öğretmenler oldular.

1956

Miss Martin; 20 yıla ulaşan yöneticiliğinde, okul binalarını yeniledi ve yepyeni bir kampüs bırakarak emekli oldu. Ardından görevde yine uzun yıllar kalacak Helen Morgan getirildi. Kinney Cottage binası yenilenerek Practice House olarak kullanılmaya başlandı.

1960

Askeri yönetim Menderes Hükümeti'ni devirdi.

HELEN MORGAN

HELEN MORGAN (1956-1977)

1912 yılında ABD Chicago kentinde doğdu. Hindistan'da büyüdü. Chicago Üniversitesi'nde Avrupa Dilleri üzerine İspanyolca ve Fransızca eğitimi aldı ve bu alanlarda dersler vermeye başladı. ABD'de John ve Gwen Scott'la karşılaşmalarından sonra, Türkiye'ye üç yıllığına, Bord adına öğretmen olarak geldi. Okula ve Türkiye'ye aşık oldu ve burada kalmaya karar verdi. 1956 yılında, Miss Martin'in yerine Üsküdar Amerikan Lisesi'ne yönetici oldu ve 25 yıl öğretmen ve yönetici olarak hizmet etti. Miss Martin nasıl altyapıyı

inşa etmişse, Helen Morgan da okulu, eğitim kalitesi ve kapasitesi anlamında büyüttü. Öğretmen, öğrenci, kütüphane, kitap sayıları katlanmış, okul, Türkiye çapında akademik başarı gösteren bir kurum haline gelmiştir. Hatta Milli Eğitim Bakanlığı bile resmi bir takdimane ile Miss Morgan'ı ödüllendirmiştir. 31 Ağustos 1974'te emekli olunca, Pilgrim Place, Cleramont, California'ya taşındı. 1994 yılında, Üsküdar'da yeni yapılan fen binasına Morgan Hall adı verildi. 2004 yılında Cleramont'ta vefat etti.

Gwen ve John Scott, Talas'ın ardından Üsküdar'da öğretmenlik yapmaya başladılar. Bu iki öğretmen önemli sosyal sorumluluk çalışmalarına imza attılar.

1961

FOLKLOR KULÜBÜNDEN...

Kantin, yeni yeri olan Martin Hall'in alt katına taşındı. Azade Taydemir Tuzcuoğlu, Beden Eğitim öğretmeni olarak görev yapmaya başladı. Kurulan Folklor Kulübü ile uzun yıllar yöresel danslarda önemli başarılar kazandılar.

1963

Miss Lindsey'in yerine Home Economics bölümüne ABD'den Mrs. Caroline Lovejoy geldi. Amerika'da eğitim gören mezunlardan Şenel Tüzün, Home Economics bölümünde çalışmaya başladı. Okulda mali sıkıntılar had safhadadır ve kadro yetersizliği baş göstermiştir. Ama Türk ve yabancı öğretmenlerin işbirliğiyle kurulan Hazırlık, Orta ve Lise İngilizce Departmanları, iyi bir iş çıkaracak ve kadro eksikliğini hissettirmeyeceklerdir. Okulda 150'si yatılı 500 öğrenci eğitim görüyordu. 625 Sayılı Yasa ile özel ve yabancı okullara inşaat konusunda kısıtlamalar getirildi.

1965

Helen Morgan, yabancı öğretmen bulma konusundaki güçlükler karşısında, itirazlara rağmen, başarılı Üsküdar mezunlarını öğretmen olarak almaya karar verdi. ABH'deki değişiklikten sonra bu karar, Okulun devamlılığının anahtarı olacaktır. Bu çerçevede, Fatma Ramazanoğlu ve Şenel Tüzün, ilk mezun öğretmenler oldular. Okula kurulan merkezi santral operatörü ile binalara ayrı telefonlar kuruldu. Okulda ilk defa merkezi elektrikli ders zili çaldı.

1966

▼ İLK MEZUN
ÖĞRETMENLERDEN
FATMA
RAMAZANOĞLU

1960 ve 1970'li yıllar mali sıkıntılarla geçecektir. Helen Morgan, destek için neler yapılabileceği konusunda fikirlerini almak için 20 mezun ve veliyi bir araya getirdi. Bu toplantıdan 1.000 dolar yardım çıkması onları şaşırttı ve kaynak yaratmak için Yardımlaşma Derneği (Parent Support Group) kuruldu.

1969

1962

ABH'nin dünyadaki faaliyetlerini UCBWM'ye devretmesiyle; 1960'lı yıllar mali güçlükler ve ana dili İngilizce olan öğretmen bulmak konusunda büyük sıkıntılarla geçecektir.

RIG TRACEY VE RUBY BIRGE

1964

1927'den beri Türkiye'de bulunan ve son olarak Orta Hazırlık Sınıfı Müdürlüğü yapan Mrs. Ruby Birge emekli oldu. Aynı yıl, 1928'den beri görev yapan okulun efsane Home Economics hocası Alice Lindsey emekli oldu. ABH'nin yapısının değişmesiyle, Bord çalışanı öğretmenlerin maaşları ve bağışlar dışında okullara gelen tüm destek kesildi. Bunun üzerine, Türkiye'deki okulların yöneticileri ve ABH'nin devredildiği UCBWM arasında, geleceği değerlendirmek üzere Eğitim Politikası Konferansı düzenlendi. Bu konferans ile, Üsküdar dahil Talas, İzmir ve Tarsus'taki okulların geleceği belirlendi.

1967

Home Economics'in başına ABD'de eğitim görmüş mezunlardan Zafer (Çetinkaya) Sukan geldi. 37 yıldır Türkiye'de hizmet eden, Üsküdar'da İngilizce ve resim öğretmeni olarak başlayan Dorothy Blatter, Redhouse bünyesinde Türkiye çocuk edebiyatına değerli katkılar yaparak emekli oldu. Türkiye'de kalan dört Bord Okulu'ndan biri olan Talas Ortaokulu kapanmak zorunda kaldı.

▲ ZAFER (ÇETİNKAYA) SÜKAN

1970

Üsküdar'ın avukatı İlhan Ünler başkanlığında, Turkish Schools' Board of Managers (SMB) üyelerinden oluşan, daha uzun dönemli planlar için bir Task Force kuruldu. Turkish Schools' Board of Managers (TSMB), gelecek için bir yol haritası çıkardı.

1968

Sağlık ve Eğitim Vakfı kuruldu. Resmi kurucular Anna Edmonds ve Engin Ünsal oldu. Tüm Bord okulları ve kurumlarının önce mülkleri, sonra da kuruculuk hakları Vakfa devredilmeye başlandı. Suriye'den gelen Fred Shepard, bir yıl izne çıkan Melvin Wittler'in yerine atandı. Bu sürede, Üsküdar'da eski hamamın, biyoloji laboratuvarında dönüştürülmesini sağladı.

ESİN HOYİ (ATAÇ)

Bir süre ABD'de yaşadıkdan sonra Türkiye'de öğretmenliğe başlayan Esin Hoyi, önce Marmara Koleji'nde İngilizce öğretmenliği yaptı. Ardından Kadıköy Maarif Koleji'nde müdür yardımcılığı yaptıktan sonra Üsküdar'a Türk Müdür olarak geçti.

Jessie Martin ve Helen Morgan ile Türk müdür yardımcısı olarak çalışan ilk Türk mezunlardan (1927) Semiha Malatyalıoğlu emekli oldu. Yerine yine 1958 Üsküdar mezunu Esin Hoyi göreve geldi. Aralık ayının sonlarında, 29 yıldır Türkiye'de bulunan Matematik ve Fen öğretmeni John Scott kalp krizi sonucu hayata veda etti. Sosyal hizmetler alanında birçok projeyi hayata geçirmişti.

Bu yıl üç Bord Okulu ortak merkezi sınav yaptı. Üsküdar'daki 75 kontenjan için 1500 öğrenci sınava girerek başvurularda rekor kırıldı. Mali zorlukların devam etmesi sonucu, Üsküdar'da hafta sonu yatılılığı kaldırıldı. Üsküdar Okul Aile Birliği kuruldu.

MARTHA MILLETT (1979-1987)

30 yıldır ÜAL'de nerede ihtiyaç varsa orada çalışan Martha Millett, 1960 ve 1961 yıllarında, Helen Morgan'ın yerine iki defa Okul Müdürlüğü de yapmıştı. Sekiz yıl müdür olarak çalıştı.

1950'lerden bu yana okulda öğretmenlik yapan Martha Millett (D.1924-Ö.2008), Faye Edwards'ın ayrılması üzerine yeni müdür olarak atandı. Okulda, 160 yatılı olmak üzere 555 öğrenci, 21'i yabancı olmak üzere 44 öğretmen ve 28 idari personel bulunuyordu. Öğretmen ve idari personelden 19 tanesi Üsküdar mezunuydu. İlk defa yurtdışı okullara giriş için PSAT sınavları yapılmaya başlandı. Board of Governors, üç Bord okuluna da karma eğitime geçmesini tavsiye etti. Tarsus Amerikan Koleji, 1979'da ilk kız öğrencileri olarak karma eğitime geçen okul oldu.

1979

FAY LINDER (SOLDA)

Fay Linder, Robert Koleji'ın ardından Beden Eğitimi öğretmeni olarak çalışmaya başladı. 1996 yılında, Üsküdar'ın tarihini anlatan kapsamlı bir kitap yazacaktır.

1971

1973

Türkiye Cumhuriyeti'nin 50. kuruluş yılı, özel törenlerle kutlandı. Törenlere yetiştirilen Boğaziçi Köprüsü'nün inşaatı bitti ve iki kıta karayoluyla ilk defa birbirine bağlandı. Köprü'nün açılışına Helen Morgan da davetliydi ve iki kıtayı yürüyerek geçen ilk insanlardan biri oldu.

1974

Task Force'un çalışmaları sonucu Board of Governors (BG) adıyla; TSMB üyeleri, okul yönetim konseyleri, destek kurumları, mezunlar, SEV ve çeşitli Türk üyelerinden oluşan bir kurula dönüştürüldü. Ayrıca tüm Bord okulları için Okul Müdürü ve Türk Müdürlerle çalışacak Yerel Yönetim Komitesi ve Merkezi Yönetim Komitesi kurularak, BG'nin kararlarının 5 yıllık finansal planları yapılacaktır.

1975

◀ 1976 SINIFI

1976

Okul, Bahçecik'ten bugüne 100. yılını kutladı. 1976 ve 1978, okulun finansal olarak kara yılları oldu. Okulun bu iki yılında; Yardımlaşma Derneği, Mezunlar ve iş adamlarından destekle açıklar kapatılabildi. Yönetici Komite, yatılı bölümün kapatılmasını önerdi.

1977

Helen Morgan, 21 yıllık yöneticilik ve 4 yıllık öğretmenlik görevi ile 25 yılın ardından Ağustos ayında emekli oldu. Öğrencilerin sosyal sorumluluk hizmetlerine katılmasında öncü rol oynadı ve projeler gerçekleştirdi. Özellikle tüm Bord Okullarının yaşadığı büyük finansal güçlüklerle ve öğretmen bulmadaki zorluklara başarıyla göğüs gerdi. Türkçe ile birlikte dört dile hakim olan Helen Morgan, Türk Milli Eğitim ile kurduğu iyi ilişkiler ve yaptığı başarılı çalışmalar nedeniyle, Milli Eğitim Bakanlığı'ndan takdimname ile ödüllendirildi. Aynı yıl; AAG'nin yeni yöneticisi olan Miss Faye Edwards göreve başladı.

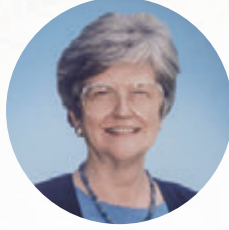
1978

1980

Ordu yönetime el koydu ve sıkıyönetim ilan edildi. Milli Eğitim Bakanlığı, tüm Anadolu Liseleri ve özel okullara giriş için merkezi sınava girme zorunluluğu getirdi. Gwen Scott, 30 yıl Türkiye'de Üsküdar, Talas ve Tarsus'ta öğretmenlikten sonra emekli oldu. Aralık ayında Martin Hall'deki yangın binaya büyük zarar verdi.

FAYE EDWARDS (1977-1979)

1931'de Alabama'da doğdu. 1953'te üniversitede İngilizce Bölümünü bitirdi. Mexico, Florida ve Mısır'da İngilizce öğretmenliği yaptı. 1970'de Harvard'dan MEd in Education derecesi aldı. New York'ta çalışırken 1977'de Üsküdar'a müdür olarak geldi.

MARY SMITH (1987-1992)

Greenville Tennessee'de doğan Mrs. Smith, Vanderbilt Üniversitesi George Peabody College for Teachers'dan mezun olduktan sonra birçok okulda İngilizce ve Matematik öğretmenliği yaptı. Son olarak Chesterton College'de müdür yardımcılığı ve Valparaiso Community School'da Koordinatör olarak çalıştı. ÜAKL'de 5 yıl görev yaptı ve karma eğitime geçilmesinde yöneticilik yaptı. Eşi John Smith önce Marmara Üniversitesi'nde dersler verdi. Sonra Üsküdar'da felsefe ve mantık öğretmeni oldu. Ayrıca kampüs altyapısının yenilenmesi için New York'tan mimar Conklin Rossant ile master planın hazırlanmasını yönetti.

114 yıl kız öğrenciler için faaliyet gösteren okul, Üsküdar American Academy (UAA) ya da Üsküdar Amerikan Lisesi (ÜAL) resmi adını alarak kız-erkek karma eğitime geçti. ÜAKL adı tarihe karıştı. 1990-1991 eğitim yılında, 108 kişilik hazırlık sınıfına 54 erkek öğrenci kaydedildi. 1997 yılında ise artık tüm sınıflar karma hale gelmişti. SEV, Resmi Gazete'de yayımlanan kararla, vergiden muaf kâr amacı gütmeyen vakıf unvanını aldı.

Üniversiteye girişler için iki aşamalı merkezi sınavlar başladı. Türk eğitim sistemi, derhanelerle tanıştı.

1981

Bu yıl, birinci sınıflara yatılı öğrenci alınmadı. Böylece okul tarihinden beri var olan köklü bir gelenek, büyük oranda mali sorunlar nedeniyle son buldu. Geçen yıl Üsküdar'a İngilizce öğretmeni olarak gelen Sherry Lowe, yeni Okul Müdürü olarak seçildi ancak 1983'te kanser nedeniyle vefat etmesi büyük üzüntüye yol açtı. Emekliliği gelen Martha Millett yerine okul müdürü arayışları sürdü.

Martha Millett'in yerine yönetici olarak Mary McA Smith getirildi. Millett, emekli olana kadar okulda ders verdi ve yöneticilere yardımcı oldu. Bord Okullarına finansal ve insan kaynağı sağlamaya yardım için FABSIT (Friends of the American Board Schools in Turkey) adıyla bir vakıf kuruldu.

1987

Yardımlaşma Derneği adını Koruma Derneği olarak değiştirdi. Mezun öğretmenlerden Zafer Çetinkaya Sukan, hastalık sonucu genç yaşta aniden vefat etti ve tüm okul camiası için büyük şok oldu.

1990

1982

1985

1983

Turgut Özal'ın seçimlerde Başbakan olmasıyla, 625 sayılı yasadaki değişikliklerle, yabancı ve yabancı özel okullara yönelik uygulamalar liberalleşti. Bord okulları artık yeni bina inşaatları ve yatırımlar yapabilecekleri.

1984

ÜAKL Basketbol takımı, İstanbul ikincisi oldu ve Mersin'deki ulusal finallere katıldı. O yıl Türkiye 5.si oldular.

1988

Okul, ilk defa Milliyet gazetesinin düzenlediği müzik yarışmasına katıldı. Grup olarak üçüncü olunurken, ÜAKL'den Handan Çivicik en iyi ikinci kadın solist oldu. Son yatılı sınıf olan 1988'ler mezun olarak okuldan ayrıldı. Böylece 110 yıllık bir gelenek sona erdi.

1989

1951'de İngilizce öğretmeni olarak Türkiye'ye gelen ve kırk yıla yakın hizmet veren Martha Millett kendisi için düzenlenen törenle emekli oldu. Hazırlanan yenileme master planı için Koruma Derneği, 25 milyon TL bağışladı. Mary ve John Smith de önemli bir bağış topladılar.

1986

Tülin Büyükkalkan, Orta 1 öğrencileri için yurtdışı yaz okul gezisi başlattı. Okulda bilgisayar merkezi açıldı. George Ripley Tracy'ye adanan merkezde, 10 tane Apple II bilgisayar vardı. Alison Stendahl mezun ve çalışanlara yönelik bilgisayar eğitimlerine başladı.

1991

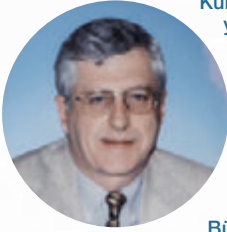
Martin Hall'deki kütüphane yenilendi ve 20 bin kitap kapasiteye çıkarıldı. Prof. Dr. Mustafa Aysan tarafından önerilen Task Force ile okulların yönetimini yapan TSMG (Turkish School Board of Governors), SEV çatısı altına alınarak School Management Council (SMC) adını aldı. Böylece ABH'nin okulları ve hastanenin operasyonel yönetimi SEV'e geçmiş oldu. Üsküdar, Birleşmiş Milletler modeli olan THIMUN'a üye oldu.

▲ 20 YILI AŞKIN BİR SÜRE FEN DERSLERİ VEREN GEORGE RIPLEY TRACY ÖĞRENCİLERLE ÇAMLICA'DA

JOHN VE SUSAN HEARD (1993-2001)

Heard'ler, üniversite eğitimlerini İngilizce Bölümlerinde tamamladılar ve uzun yıllar uluslararası eğitim kurumlarında öğretmen ve yöneticilik yaptılar.

John Heard, ECIS Yönetim Kurulunda da görev yapıyordu. Okulların yönetiminin SEV'e geçmesiyle okuldaki organizasyon yapısı da değişti. John Heard, Üsküdar'ın Yabancı Direktörü (Foreign Director) olurken, Tülin Büyükkalkan Türk Müdür (Turkish Principals) oldu.

JOHN HEARD ▲

Bağış kampanyaları ve yurtdışından gelen fonlarla kampüs yenileme planı teker teker hayata geçirilmeye başladı. Yeni laboratuvarlar, derslikler yapıldı. John Heard, Üsküdar'ın yeni müdürü oldu. Esin Hoyi, Robert Lisesi'ne Türk Müdür olunca 18 yıldır çalıştığı ÜAL'den ayrıldı. Yerine Türk Müdür olarak, 1965 mezunu ve 1968'de öğretmen olarak ÜAL'ye dönen Tülin Büyükkalkan getirildi. Martin Hall'un ikinci etap yenilenmesi tamamlandı.

1993

Sadece kız okulu olarak ÜAKL ismiyle alınan son öğrenciler de mezun olunca bir devir kapanmış oldu. The Last All-Girls Graduating Class böylece tarihe geçti. İlk defa okulda bir erkek öğrenci Orkun Akın, Öğrenci Birliği Başkanı seçildi. Okulun merkezi ısıtma sistemi doğalgaza geçti. Bu yılın başında suikast sonucu vefat eden Özdemir Sabancı'nın anısına, spor salonunun ismi Özdemir Sabancı Spor Salonu olarak değiştirildi.

1996

Türkiye'de 8 yıllık zorunlu eğitim sistemine geçilmesiyle birlikte, ÜAL'nin orta bölümü kapandı. SEV, üç okul için ilköğretim bölümlerini açtı. Üsküdar SEV, İzmir SEV ve Tarsus SEV açıldı.

1997

▲ TÜLİN BÜYÜKKALKAN

MELİKE ATEŞ ▶

7 yıldır SEV Eğitim Koordinatörü olan John Chalfant, görevini, ÜAL Türk Müdürlüğü'nü yürüten Tülin Büyükkalkan'a devretti. ÜAL Okul Müdürü de mezun Melike Ateş oldu.

2000

1992

Sabancı Ailesinin sağladığı büyük mali kaynakla inşa edilen Sabancı Spor Salonu açıldı. Mrs. Smith, European Council of International Schools (ECIS) üyesi olmak için hazırlıkları başlattı. Fay Linder, 21 yıllık öğretmenlik hayatının ardından emekli oldu. 5 yıldır müdürlük yapan Mary Smith ile okulun finansal ve altyapısına büyük katkı yapan eşi John Smith yaz aylarında emekli oldular. Robert Kolej'in yöneticiliğini yapan ve Koç Lisesi'nin kurucusu John Chalfant, ÜAL'nin geçici olarak müdürü oldu.

1994

Helen Morgan'ın isminin verildiği Fen Bilimleri ve Matematik Binası Morgan Hall inşa edildi. Bowker Hall'ün yenileme çalışması tamamlandı.

ALISON STENDHAL ▼

1995

170 okulun yarıştığı ECIS Matematik Yarışması'nda, Alison Stendhal'ın yönetimindeki Üsküdar ekibi, Dünya Birincisi oldu.

1998

Üsküdar SEV'in açılmasıyla, ÜAL kampüsüne uzun yıllar sonra ilkokul öğrencileri geldi.

1999

John Heard, ilköğretim bölümünün kampüse gelmesiyle, kampüste iyileştirme çalışmaları yürüttü. SEV, ilköğretim için yeni kampüs arayışlarına başladı.

JOHN CLAY CHALFAT (1992-1993)

Robert Academy'nin öğretmeni ve müdür olarak görev yaparken, American College for Girls ile Robert Academy'nin birleşmesinde görev aldı. Umman'a giderek orada Sultan's School'un

Kurucu Müdürü oldu. 1987'de Türkiye'ye döndüğünde, Koç Lisesi'nin Kurucu Müdürü oldu. 1992 yılında emekli olunca, ÜAL'in geçici müdürlüğü teklif edilince kabul etti ve ÜAL'deki bir yılın ardından SEV'de uzun yıllar Bord Okulları Eğitim Danışmanlığı yaptı.

kapak

HUNTINGTON HALL

WHITMAN SHEPARD (2001-2010)

Üniversite eğitimi ABD'de, Middlebury Koleji'nde Matematik ve Psikoloji dallarında yapan Shepard, dört nesildir Türkiye'de bulunan bir aileden geliyor. Harvard Üniversitesi'nden Uluslararası Eğitim dalında yüksek lisansın ardından 1981 yılında Türkiye'ye dönerek Tarsus Amerikan Koleji'nde öğretmenliğe başladı. Ardından 18 yıl boyunca Robert Kolej'de Matematik Öğretmeni, Matematik Bölüm Başkanı, Spor Kulübü Başkanı ve Lise Müdürü olarak görev yaptı. Son olarak Üsküdar Amerikan Lisesi'nde 9 yıl müdürlük yapan Whitman Shepard, 3 yıl boyunca sürdürdüğü SEV'de Liseler Eğitim Koordinatörlüğünün ardından, yeni açılan SEV Amerikan Koleji'nin (SAC) ilk Headmaster'ı oldu. Ayrıca, Uluslararası Okullar Konseyi'nin (ECIS) akreditasyon ekibinin başkan yardımcılığı ve başkanlığı görevlerinde bulundu. Özel Okullar Birliği'nin Yürütme Kurulu ve Sınav Kurulu'nda görev yaptı.

MICHAEL HILLHOUSE (2015-2016)

Beden Eğitimi ve Tarih konularındaki lisans çalışmalarını Kanada'daki McMaster Üniversitesi'nde tamamladıktan sonra, Michigan State Üniversitesi'nde K-12 Eğitim Yönetimi alanında yüksek lisans yaptı. ÜAL'de 11. ve 12. Sınıfların Müdür Yardımcılığı ve Beden Eğitimi Öğretmenliği yapan Hillhouse, 20 yıldır ÜAL'de görev yapıyor.

ÜAL, Council of International Schools (CIS) akreditasyonu aldı. Ayrıca, ABD'de Ulusal Özel Okullar Birliği tarafından da tanındı.

Eric Trujillo'nun ayrılması üzerine, uzun yıllardır ÜAL'de öğretmen ve yöneticilik yapan Michael Hillhouse, bir yılına ÜAL Direktörü (Headmaster) oldu.

2012

2015

2001

2002

Şevket Sabancı Oditoryum'u açıldı. Üsküdar SEV, ilkokulun ilk mezunlarını verdi.

2003

Okulun efsane mezun hocalarından Seniye Pekalın vefat etti. 1936 mezunu Pakalın, 1947-1973 arasında 24 yıl öğretmenlik ve yöneticilik yaptı.

ERIC TRUJILLO ▽

2009

Özel yabancı okullara giriş sınavı kaldırılarak, merkezi SBS sınavları ile öğrenci alınmasına başlandı.

2010

Whitman Shepard, 9 yılın ardından, ÜAL Direktörlüğünden SEV Lise Koordinatörlüğüne geçti. Yerine İzmir Amerikan'da Direktör olan Eric Trujillo geldi. Üsküdar SEV Çamlica kampüsü hizmete açıldı ve 5.-8. sınıflar ÜAL kampüsünden taşındı. Kampüsteki rahatlatma sayesinde, okulun lise öğrenci kapasitesi, bir sonraki yıl 96'dan 168 öğrenciye çıktı. Anasınıfı halen kampüs içinde bulunmaktadır. ÜAL ve iki Bord Okulunun kuruculuk hakları SEV'e devredildi.

ERIC TRUJILLO (2010-2015)

1999 yılında TAC'ye Lise Müdürü olarak Türkiye'ye gelen Eric Trujillo, iki yıl sonra ACI'ya Headmaster olarak atandı. 4 yıl burada görev yaptıktan sonra ÜAL'ye Headmaster olarak geldi. 5 yıl bu görevde kaldıktan sonra ABD'ye döndü ve Colorado Devlet Üniversitesi'nde öğretmenlik yapıyor.

2011

Emekli olan Melike Ateş'in yerine, Türk Müdür olarak ÜAL 1984 mezunu Funda Cüceloğlu (üstte, en sağda) geldi.

2014

ÜAL'de, uluslararası geçerli bir diploma sağlayan IB Programı öğrencileri ilk defa eğitime başladı.

2016

Terrence Factor, ÜAL Direktörü (Headmaster) olarak göreve başladı. Okulun 140. kuruluş yıldönümü kutlandı.

TERRENCE FACTOR (2016-...)

Pensilvanya Slippery Rock Üniversitesi'nde, Kamu Sağlığı Bilimleri Bölümü'nden mezun oldu. Bu arada okul futbol takımının üç yıl kaptanlığını yürüttü. Ardından Pittsburgh Üniversitesi'nde, "öğrenme engelliler" ve eğitim teorisi ağırlıklı olarak, Özel Eğitim alanında Eğitim Master (M.Ed.) derecesi aldı. Eğitim ve yönetimi alanında birçok eğitim ve sertifika sahibi olan Terrence Factor, Rockford College'de de MBA yaptı. Eğitim alanında kariyerine 1979 yılında Mercer Jr./Sr. High School'da başlayan Terrence Factor, daha sonra Ekvator, Tayvan ve Meksika gibi ülke dışındaki okullarda yönetici olarak çalıştı. 1999 yılında tekrar ABD'ye dönerek, ilk ve ortaokul müdürlüğü ile danışmanlık yaptı. Son olarak Direktör Yardımcısı olarak Katar'daki anaokulu, ilk ve ortaokul öğrencilerinin eğitim gördüğü Vision International School'da görev yaptı.

Ev ARKADAŞ Özgüven
GELİŞTİREN Kalite DİSİPLİN
Oditoryum ÇÖZEN Sevgi
GURUR Güven ÇALIŞKAN
Başarılı KÖKLÜ İnsancıl KARDEŞLİK
Çağdaş VİZYON Özgürlük BAHÇE Gelenek
OKUL Aile GÜÇLÜ Mor Salkım SAYGILI
İlgili MÜKEMMEL Aydın EVRENSEL
Esin Hoyi LINDER Asil YARDIMSEVER Kültür SOSYAL
İlkeli YENİLİKÇİ Mutlu GÜZEL Samimi EV EKONOMİSİ
Prestij UAA Amerikan BROWNIE Tülin Büyükalkan
AĞIRBAŞLI Kadınlar PAYLAŞAN Sanat DEĞER Hazır
KESTANE Yaşam LİDERLİK İyi ZARAFET Farklı
KABİLİYETİ YÖNLENDİREN AĞAÇLAR Yatakhane
DAYANIŞMA Faydalı AYRICALIK Ulaşabilme
DÖNÜŞTÜRÜCÜ Bilgelik HUZUR Tatlı KİŞİLİKLİ
Uç KOKUSU Charlie Brown DETAYLI Tevazu ETİKET Tabiat EFSANE
Kitaplar MUHTEŞEM Sorgulama ÖNEMLİ Hazım DEĞERLİ Alma Mater
ATMA Özgün DİĞERKAM Zemin BATILI Yönlülük EKOLOJİ Savaşçı RENGİ
Analiz HARİKA Sınırsızlık BÜTÜNLÜK Doğru İMRENİLECEK Enerji
SAĞLAM Adanmış PEŞİNDE Uluslararası KİBAR Meydan MAYER
İyimser STUDY Teneffüs ŞAHSİYETLİ Birlik HİSSETMEK

*Bu kelime bulutu çalışması, 420 ÜAL mezununun "Okulunuzu üç kelime ile nasıl tanımlarsınız?" sorusuna verdiği cevaplarla hazırlanmıştır. Happ Consulting'den Özge Koca'ya (ÜAL'90) katkılarından dolayı teşekkür ederiz.

140 yıllık gelenekten günümüze

E vrensel olanı yapmak... Analitik düşünmek... Sorgulamak... Teknolojiyi yakından izlemek... Karar almak... Disiplin... 140 yıllık eğitim kurumu Üsküdar Amerikan Lisesi daha birçok sıfatla tanımlanabilir... 2011'den beri Okul Müdürü olan Funda Cüceloğlu'na hem bir mezun hem de yönetici olarak ÜAL'nin bugününü sorduk.

Türkiye'de köklü okullar denildiğinde ÜAL en iyi örnekler arasında. Bu geleneğin 140 yıldır sürmesinin en önemli faktörleri sizce nelerdir?

Üsküdar Amerikan Lisesi'nin Türk eğitim tarihinde 140 yıllık köklü bir gelenek oluşturmalarının en önemli nedenleri tarihi boyunca her dönemde eğitim kalitesini dünya standartlarında tutması ve öğrencilerinin akademik başarısı yanında sosyal becerilerinin gelişmesine önem vermesidir. Bu tür bir eğitim gören mezunlar, ileriki yaşamlarında alanlarının en başarılı isimleri arasına giriyor.

140 yıl boyunca bir yandan gelenekleri korurken, diğer yandan en yeni gelişmeleri takip edebiliyorsunuz, bunu nasıl başarıyorsunuz?

Dünya standartlarına uygun eğitim vermek için eğitim teknolojileri ve bunlara yönelik geliştirmeleri çok yakından takip ediyoruz. Yaptığımız fiziksel yatırımların yanı sıra öğretmenlerimizin de alanlarındaki gelişmeleri takip edebilmeleri için onlara uluslararası temelde birçok eğitim fırsatı sunuyoruz. Okulun genel vizyon ve eğitime bakışını, geleceğin gerektirdiği nitelikler ve beceriler paralelinde güncel tutuyoruz. Planlamalarımızı, okuttuğumuz dersleri, kulüpleri bu bakış açısıyla değerlendiriyoruz.

Bilgiye çok kısa sürede ve kolayca ulaşılabilen bir dönemde yaşıyoruz. Bu nedenle öğretmenlerin öğrencileri için sadece bilgi kaynağı olması yeterli değil. Öğretmen, öğrencilerinin farklı pek çok kaynaktan edindiği bilgiyi öncelikle sorgulamasını, analiz edebilmesini, parçaları bir araya getirip bütünü görebilmelerini, karar verebilmelerini ve hayata aktarabilmelerini sağlayacak bir rehber. Bu yaklaşım aynı

YABANCI VE YERLİ ÖĞRETMENLERİN YARATTIĞI ORTAK BİR KÜLTÜR

Üsküdar Amerikan Lisesi'nde geçmişten bugüne Laura Farnham, Mary Kinney, Jessie Martin, Helen Morgan, Martha Millett gibi birçok efsane müdür ve öğretmenler oldu. Cumhuriyet'ten sonra da Amerikan Bord' üzerinden gelen yabancı öğretmenler ve Türk öğretmenler birlikte eğitim verdiler. Bülent Yener, Behice Kaplan ve Semiha Malatyalıoğlu, Esin Hoyi gibi çoğu ÜAL mezunu Türk öğretmen ve yöneticilerin emekleri büyük olmuştur. Esin Hoyi'den sonra günümüze kadar Tülin Büyükkalkan, Melike Ateş mezun müdürler olarak bir gelenek yarattılar. Bu iki dilli ve iki kültürlü yapının çok önemli avantajları olduğunu düşünüyorum. Bu hem bir zenginlik hem de denge sağlıyor. Sizin düşünmediğiniz bir şeyi yabancı öğretmenler başka bir bakış açısıyla yakalayabiliyor ya da onların hiç düşünmediği bir şeyi yerel öğretmenler yakalayabiliyor.

Ayrıca çocuklar, değişik ülkelerden ve kültürlerden gelen insanların uyum içinde birlikte yaşayabileceklerini görüyorlar.

zamanda öğretmenlerin de gelişmeleri ve hızla değişen dinamikleri takip etmeleri gerekliliğini doğuruyor. Tüm bu değişikliklerin Üsküdar Amerikan Lisesi'ndeki eğitim anlayışına yansımaları da: araştırma, sorgulama, değerlendirme, planlama ve harekete geçme...

Öğrencilere sunulan yenilikler neler? Bu gelişmelere yaklaşımınız nedir?

Öncelikle dünyadaki gelişmeleri takip etmek okulun kültüründe önemli bir yer tutuyor. Öğretmenlerimizin eğitime bakış açısı bu kültürü oluşturuyor. Dolayısıyla sadece derslerde değil yapılan tüm çalışmalarda, analitik düşünme, sorgulama, yenilikçi olma ilkeleri gözetiliyor. Bu öğrencilere doğal olarak olumlu yansıyor. Ayrıca sistematik olarak öğrettiğimiz beceriler de var. Örneğin güvenilir bilgi kaynaklarına ulaşma, karmaşık problemlere yaklaşım becerileri geliştirme, esnek düşünebilme becerileri gibi.

Bir özelliğimiz var. Öğrenciler ilgi duydukları konu paralelinde kulüpler açabiliyorlar ve biz de onlara hem fiziki hem de deneyimsel destek veriyoruz. Bu yaz Bilişim Teknolojileri alanlarımızı yeniledik. Öğrencilerin ortak çalışma yapabilmelerine fırsat sağlayacak, yaratıcı uygulamalara fırsat verecek alanlar yarattık. Maker laboratuvarları, motion capture, green box stüdyosu kurduk ve bilgisayar laboratuvarlarımızı yeni-

ÖĞRENCİLERİMİZİN YÜZDE 10'U ŞEHİR DIŞINDAN

ÜAL'de köklü bir yatılılık kültürü vardı. Yatılılık bir gün tekrar başlar mı?

1981 yılında son verilen yatılılık sistemi Üsküdar Amerikan Lisesi tarihinde oldukça önemli bir dönemi oluşturuyor. Bu dönemlerin mezunları için okulları, ikinci aileleri olmuş ve hayatlarında unutulmaz izler bırakmış. Şu an için planlanan bir yatılılık projemiz yok. Ancak, her yıl yaklaşık yüzde 10 oranında öğrencimiz başka şehirlerden gelerek okulumuza kayıt yaptırıyor. Farklı şehirlerden gelen farklı öğrenci profilleri de önemli bir zenginlik sağlıyor.

ledik. Amacımız işbirliğine dayanan, proje merkezli ortak çalışmaların ve multi-disipliner yaklaşımların hayata geçirilebileceği bir ekosistem kurmak, öğrencilerimizi geleceğe hazırlamak...

ÜAL mezunlarının yurtdışı ve yurtiçinde üniversite performansları nasıl?

ÜAL, akademik başarısı oldukça yüksek bir eğitim kurumu. Bunun göstergelerinden biri de hem yurt içi hem de yurt dışı üniversite girişlerindeki başarılarıdır. 2015-2016 öğretim yılında mezun olan 164 öğrencimizden 62'si yurt dışında okumayı tercih etti. Bu öğrencilerimizin seçtikleri üniversiteler ağırlıklı ABD'den olmak üzere İngiltere, Avustralya, Kanada ve diğer Avrupa ülkelerinde yer alıyor. Türkiye'de sına-va giren öğrencilerimizin de 40'ı devlet üniversitelerinde, 50'si burslu bölümler olmak üzere 83'ü de özel üniversitelerde okumaya hak kazandı. Bu öğrencilerimizin ilk üç sırada yer alan bölüm tercihleri de mühendislik, hukuk ve işletme bölümleri oldu. İlk IB mezunlarımızı da bu sene vereceğiz. Sonuçları şimdiden heyecanla bekliyoruz.

"TÜRKÇE ÖĞRETMENİMİZ HAYRÜNNİSA HANIM VARDI. ONDAN ÖĞRENDİĞİM TÜRKÇE, DİLE DAHA ANALİTİK YAKLAŞABİLMEMİ SAĞLADI VE İNGİLİZCE ÖĞRENİMİMİ DE İYİ YÖNDE ETKİLEDİ. DÜNYA KADAR KİTAP VERİRDİ. HEPSİNİ DE OKURDUK. GİYİMİNE ÇOK DİKKAT EDERDİ. İLERLEMİŞ YAŞINA KARŞIN ÇOK DİNAMİKTİ. TAM BİR HANİMEFENDİDİ. UNUTAMADIĞIM ÖĞRETMENLERİMDEN BİRİDİR."

SEV SPOR TARİHİ

ACI'nın Perileri ve Sultanları

Sporla özellikle de basketbol ve voleybolla biraz ilginiz varsa, 'Filenin Sultanları' ve 'Potanın Perileri'ni duymuşsunuzdur. Son birkaç yıldır voleybolda ve basketbolda dünya çapında başarılarla imzalarını atan kızlarımızdan bahsediyoruz.

Onlar, büyük emeklerle kazanılan spor disiplininin, takım ruhunun çocukları.

Peki bu takımlar hangi koşullarda, hangi çabalarla, daha önceden hayal bile edemeyeceğimiz başarılarla ulaştılar?

Türkiye'de bugün kadınların basketbolda, voleybolda, atletizmde başarıyı yakalamasında, lise kız takımlarının büyük payı var. Kız liseleri, yıllarca milli takımların altyapılarına sporcu yetiştirdiler.

ACI'nın spor tarihine baktığımızda, takımlarımızın değişik branşlarda, İzmir ve çevresinde son derece başarılı bir performans sergilediklerini görüyoruz. Kısacası, bu geleneğin oluşmasında ACI'nın da payı olduğunu söyleyebiliriz. Örneğin Elif Ünlü Englert (ACI'03), lisede milli takımda oynamış. Sporcu bursuyla ABD'de üniversiteye giden Englert'in, lisedeyken genç milli takımdaki arkadaşları, bugün A Milli Takım'da ve lig takımlarında dünya şampiyonlukları kazanıyorlar.

Sporun, geçmişten bugüne İzmir Amerikan'da pek çok genç kızın hayatına dokunduğunu söyleyebiliriz. Mimar Mehpare Evrenol'a (ACI'72), o yılların kendisini nasıl etkilediğini soruyoruz, anlatıyor: "Hayatta beni en çok ne adam etti diye sorarsanız, cevabım, kesin olarak dört yıl süresince aşkla oynadığım basketbol, takım anlayışı ve spor disiplindir derim."

Bir başka mezunumuz Lale Topçuoğlu (ACI'95), spor bursuyla Amerika Birleşik Devletleri'ne gidenlerden... Topçuoğlu, Goldman Sachs'ta bir yandan büyük meblağlı fonları yönetirken, bir yandan şirket içerisinde bir basketbol takımı kurmuş. Şimdi yaşadığı kentteki basket takımında oynamaya devam ediyor.

ACI, 1986 yılında, erkek öğrencilere de kapılarını açarak karma eğitime geçti. O günlerden bugüne erkek sporcu öğrenciler de önemli başarılar kazandılar. Artık geçen sayımızda tanıttığımız, Amerikan Kolej Ligi'nde (NCAA) oynayan Ömer Alp Aksu (ACI'14) gibi "Dev Adamlar" da çıkıyor.

Buluşma olarak, sizi ACI'nın spor tarihine kısa bir gezintiye çıkarmaya çalıştık. Bu çalışmada, İzmir'de yaşayan gazeteci mezunumuz Banu Kitiş'in (ACI'98) büyük desteği oldu. Söyleşilerin bir çoğunu bizzat yaptı ve ACI'nın kupa dolabını tek tek elden geçirdi. Kendisine çok teşekkür ediyor, sonraki sayılarımızda da desteğinin devamını diliyoruz.

İşte kupaları, efsane oyuncularını, şampiyonlukları, koçları ile ACI'nın spora gönül vermiş insanların kısa bir tarihi...

1950'ler

ACI KUPA DOLABINDAN BAŞARILAR...

BASKETBOL

1956-1957. Lise ve dengi kız okullar şampiyonluğu: Gönen Fırat, Sevin Yıldırım, Ayla Sevimli, Özen Berk, Esin Yiğit, Secit Çağlayan, Aysel Bırsel, Roza Şekeroğlu.
Tarihsiz. Özen Berk, Ayla Sevimli, Özden Uysal, Bige Kibar, Sevin Yıldırım, Aysel Bırsel, Roza Şekeroğlu.

Tarihsiz. Işın Yaprak, Nergiz Savran.

Tarihsiz. Işın Yaprak, Semiha Akkılıç, Meral Kımacı, Nihal Dramalı, Selma Uyar.

1961. Liseler Puanlı Türkiye Birinciliği Kızlar (Takım ikincisi). 1961-1962 Kupası.

1962-1963. Basketbol şampiyonluk kupası.

Tarihsiz. Özen Berk, Ayla Simsaroglu, Ayla Sevimli, Özden Uysal, Elvin Aland, Beatrice Totten.

Tarihsiz. Lemika Akkılınç, Oya Callı, Önem Güngör, Bahar Seyman, Selma Uyar, Seran Ara.

1974-75. İzmir Üçüncüsü, Yıldız Kız Takımı.

1982-1983. Ortaokul (kızlar) Üçüncüsü.

VOLEYBOL

1971-1972. Türkiye Birinciliği Gençler (kızlar): Meral Önce (Kaptan), Leyla Yiğitbaşı, Ayşe Oskay, Nilgün Yünter, Nur Akdoğan, Beyza Sümer, Emine Subaş, Joan Noonan, Kamran Şıray, Jale Farhi, Azize Ertenü, Sıdika Ereştin, Münire Kiremitçioğlu.

1982-1983. Ortaokul (kızlar) Üçüncüsü.

1997-1998. Yıldız (kızlar) Üçüncüsü.

1997-1998. Genç (erkekler) Yarı Final ve Üçüncülük.

1998-1999. Yıldızlar (kızlar) İl Üçüncüsü.

1998-1999. Yarı Final Birincisi (kızlar).

1999-2000. Yarı final birincisi (kızlar).

1999-2000. Yıldızlar (kızlar) İl ikincisi.

2000-2001. Yarı Final Üçüncüsü (erkekler).

2009-2010. Genç (erkekler) İl Dördüncüsü.

2014-2015. Genç (erkekler) İl Üçüncüsü.

TENİS

2006-2007. İl Birincisi (erkekler): Gökrem Yurtseven, Arda Coşkunol, Mark Sidi Sarfati, Barkan Güven, Enis Hulli, Mert Bolukoğlu.

2008-2009. Genç (erkekler) Tenis ikincisi, (kızlar) İl Birincisi.

2009-2010. Türkiye Dördüncüsü (erkekler).

2010-2011. İzmir (kızlar) İl Üçüncüsü.

2010-2011. (Erkekler) İl Birincisi.

2013-2014. Genç (kızlar) İzmir İl Birincisi.

2013-2014. (Kızlar) Grup ikincisi.

YÜZME

2011-2012. Büyük (erkekler) İl Üçüncüsü.

2014-2015. Genç (kızlar) İl ikincisi.

BADMİNTON

1999-2000. Yıldızlar İl ikincisi.

2002-2003. İl Üçüncüsü.

2009-2010. Genç (erkekler) ikincisi, (kızlar) İl Birincisi.

2013-2014. (Kızlar) Üçüncülük.

2014-2015. (Kızlar) Dördüncülük.

2015-2016. İl Üçüncülüğü.

MASA TENİSİ

Tarihsiz. Münire Güroğlu, Nermin Güvenç, Esen Gün Yengin, Armağan Köşemen, Nergiz Savran, Deniz Ardalı.

1958-1959. Ayla Sevimli, Elgiz Ardalı, Roza Şekeroğlu, Sevinç Kavadarlı, Seyhan Güngör.

1962-63. İkincilik.

Tarihsiz. Selma Uyar, Lemik Akkılınç, Sitare Özyaka, Fitnat Berker, Nüket Tükel.

ATLETİZM

1959-60. Ayşe Çakıroğlu, Ayşe Türegün, Bereke Acun, Elvin Aland, Gönül Bucak, Nermin Baran.

1960-61. Atletizm ikinciliği Ayşe Çakıroğlu ve aynı ekip.

**1970-
1980'ler**

MEHPARE EVRENOL (ACI'71)

Beni en çok spor adam etti

Mehpare Evrenol 68 kuşağından. Bugün ünlü bir mimar. SAC'nin (SEV Amerikan Koleji) mimarisi de onun imzasını taşıyor. Fotoğraflarla 70'li yılların başında kız basketbol takımını anlatıyor.

↓ 1968-1969 yılı ACI basketbol takımı. Ön sıra Beyza, Semin, Güler ve Fitnat; arka sıra Nilgün, Mehpare, Nur, Gül ve Yonca.

↑ 1969-1970 yılı ACI basketbol takımı. Antrenörlerimiz Süleyman ve Müşfik, gym öğretmenlerimiz sağda. İlk 5; Güler, Semin, Mehpare, Ceyda ve Nur. Ben 5 numara forma giyiyorum. Çünkü ikon, milli basketçi kolejlili Barış Küçe'nin forma numarası 5. O yıl Fransız takımı ile İzmir karmasına seçilerek bir maç yaptık. Yenilsek de ne gam, milli olduk bir kere ya yeter.

← 1969-1970 yılı basketbol takımı: Alt sıra soldan Semin Pazaroğlu, Güler Kamer Erdur, sağ baş, Aysen, orta sıra soldan Mehpare, Öktem; soldan üçüncü Yonca Yumlu; arka sıra sağdan ikinci Ceyda Aydede.

← Dramatik bir fotoğraf. Henüz lise 2'deyim. 1968-69 yılı. Ezeli rakibimiz Kız Lisesi maçındayız. Genelde Kız Lisesi ardından İzmir 2.si oluyoruz, ama nasıl kıran kırana maçlar çıkarıyoruz, göze göz diş... Ortalık parçalanıyor. Potaya geçit yok! O yıl (Lise 4) Nilgün 5 numarayı giydiği için, ben 11 numara ile maça çıkıyorum...

← 1970-1971 ACI Basketbol takımı, aynı zamanda İzmir Altınordu takımını da oluşturuyorduk. Arkada antrenörlerimiz, özellikle Süleyman Aşkın'ın üzerimizde emeği çok, 4 yıl boyunca bizi çalıştırdı. Ön sıra solda ben, sağda takım kaptanı Semin, arka sağ Ceyda. Haftada en az 2-3 antrenman yapardık. Çok çalışır çok eğlenirdik. Derslerden kaçıp veya maç hazırlığı mazeretine sığınıp deli gibi basketbol oynardık. Neyse ki hocalarımız buna önem verip bize anlayış gösterirlerdi. O yıl üniversite hazırlıkları bile hızımızı ve ilgisimizi azaltamamış, kesememiştir. 'Hayatta beni en çok ne adam etti' diye sorsam, cevabım kesin olarak, '4 yıl lise süresince aşkla oynadığım basketbol, takım anlayışı ve spor disiplini' derim.

Kupalarımız dizi dizi...

Meral Kart (ACI'72)

Okulda spor ile tanışmanız nasıl oldu?

Hazırlık sınıfına başladığımız tarihte, spor hocalarımız Miss Wong ve Miss Worreck ile tanıştık. Bize bir sürü yarışmalar düzenler, atlatır zıplattır, koşturur, keyifle dersi tamamlattırlardı. Voleybol ve badminton oynardık.

Okul yönetimi spora çok yer verir miydi?

Okulda spora önem verilirdi. Haftada iki veya üç ders olurdu. Okuldan sonraki çalışmalar için de bize salon ve hoca ayrılrıldı. Ama eğer birkaç dersiniz kırksa maçlarda oynayamazdınız. Bu durum, öğrencilerde ciddi bir motivasyon sağlardı.

ACI' da hangi sporları yaptınız?

Voleybol, masa tenisi ve atletizm yaptım. Voleybol ve masa tenisinde takım kaptanıydım.

"Atletizm sahasında ben, yaşımda herhalde 13 veya 14 olmalı. Miss Scovel ve Miss Worreck ile birlikte..."

Hatırladığımız büyük başarılar var mı?

Okulda voleybol ve masa tenisi sporlarında ya birinci ya ikinciydik. Dizi dizi kupalarımızı, ofisten içeri girecek olursanız görebilirsiniz. Bunlardan bir tanesi bizim için ayrı bir önem taşır. Mezuniyete az kala, hem İzmir birincisi, hem Ege şampiyonu, hem de Mersin'de Türkiye ikincisi olduk. Unutulmaz bir seneydi. O sene, takımımız, Altınordu Kulübü'nde lisanslı olarak

oynadı ve İzmir birincilikleri elde etti.

Sporun size katkısı ne olmuştur? Anne babalar için ne söylersiniz?

Spor benim hayatımdı ve bu üniversite seçimlerinde de böyle oldu. Gazi Eğitim'in Beden Eğitimi Bölümü'nü bitirdim. Bir sene Kanada'da master yaptım. Ardından diplomat Celalettin Kart ile evlendim. Yurtdışında pek çok ülkede ve kurumda Türkiye'yi temsil ettik. Spor sayesinde hemen arkadaş ediniliyor, tenis veya masa tenisinde iyi olduğumdan pek çok çevreye kolaylıkla dahil oluyorduk. Hala diplomatlar arasında, spor kanalıyla arkadaşlık kurduğumuz arkadaşımız mevcut. Bu ilişkilerin samimi ve köklü olduğunu söyleyebiliriz. Ben sporun özgüveni geliştirdiğine inananlardanım. Başarılı iş adamlarının geçmişine baktığımızda, çoğunun gençliklerinde spor yapmış olduklarını görürüz.

O yıllardan aklınızda kalan bir anekdot var mı?

Ben okuldan mezun olurken, birkaç arkadaşımın başarılarından dolayı isimleri okundu ve onlara başarı belgelerini verdiler. Derken beni de müdürün yanına çağırdılar ve kendi ismimi de duydum. Hayretle müdürün odasına gittim. Bana da spor dalında gösterdiğim katkılardan dolayı bir başarı belgesi verdiler. Tabii ki çok mutlu oldum.

Kim, nerede, ne zaman oynadı?

1972 yılında çekilen bu fotoğrafta; soldan sağa Nilgün Yöntem, Jale Farhi, Emine Subaşı, Kamuran Siray, Meral Önce (kaptan), Beyza Sümer, takımın diğer yarısında da Ayşe Oskay,

Nur Akdoğan, Sıdika Erez, Joan Noonan, Leyla Yiğitbaşı vardı. O sene mezuniyetimize kısa zaman kalmışken, Liselerarası Voleybol dalında İzmir Şampiyonu olduk. Sonra da Aydın'da, Aydın Kız Lisesi takımını da finalde yenerek Ege Şampiyonluğu aldık. En son etap Türkiye Şampiyonası'nda da Türkiye ikincisi olduk.

Voleybol dalında ortaokuldan da birkaç isim aklıma geliyor: Rahmetli İşıl Emel Özbaş, Özden Sakızlı, Azize Ertenü. Voleybol takımını sayarken antrenörlerimizi de söylemem lazım. Bu başarılarımızda payı büyük olan Abdullah İmren ve Gökhan Ova'dır.

Biz ortaokuldan beri bu spora gönül verenler, seneler senesi ya İzmir birincisi olduk ya da ikincisiydik. Masa tenisi kız takımında Meral Önce ve Tuna Yörükoğlu vardı. Masa tenisi kız takımı olarak yine birçok İzmir birinciliğimiz veya ikinciliğimiz var.

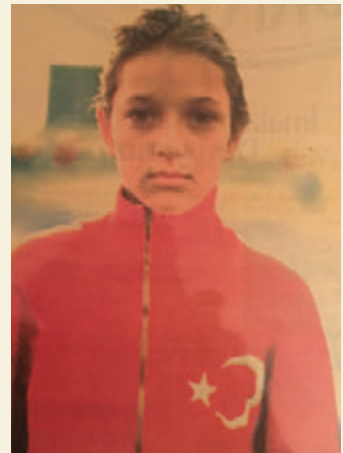
Atletizm dalında ise Nüvit Alemdaroğlu 100 metre ve 200 metrede rüzgar gibi koşardı. Çok birincilik madalyası vardır. Benim uzun atlama, yüksek atlama ve koşu dalında madalyalarım, Beyza Sümer'in disk atma, Yonca Yumlu'nun yüksek atlama ve engelli koşu dalında madalyaları mevcuttu. Bütün bu sporları bize öğreten ve sevdiren hocalarımızı anmadan geçmeyelim; Miss Wong, Miss Worreck gibi...

'Altın Kulaç' hâlâ yarışıyor

Yeşim Turan Özdoğuran (ACI'82)

İzmir Amerikan Koleji'nin 70'li yıllar ve 80'lerin başında sporda en çok adından söz ettiren isimlerinden biri Yeşim Turan Özdoğuran olmuştur.

Yüzme alanında yüzlerce madalya ve 20'ye yakın Türkiye rekorunu kırmayı başaran genç bir sporcuydu. Yüzme sporuna 1973 yılında 9 yaşında başladı. 1974-75 eğitim yılında İzmir Amerikan Koleji'ne girdiğinde daha 10 yaşındaydı ve A Milli Yüzme Takımı'na seçilmişti bile. 'Altın Kulaç' olarak tanınan Yeşim Turan Özdoğuran, "Derslerimi aksatmadan, okul ve yüzmeyi bir arada götürebildiğim için okulum ve öğretmenlerim, bu sporu yapmama her zaman çok olumlu yaklaştılar. Hatta, yüzme sporuna Amerika'da devam edebilmem için ACI'nin Lise 2 öğrencileri için öğrenci değişim programı olan ATAD ile Amerika'ya hem de Lise 1'de gitmememe olanak sağladılar" diyor ve şöyle devam ediyor: "Spor, bir hayat disiplini olarak bana çok şey kazandırdı. Sağlıklı olmanın yanı sıra, spor sayesinde disiplinli ve organize olmanın faydasını gördüm, zorluklar karşısında mücadele etmeyi ve çalışmanın karşılığını bulacağını öğrendim." 1987 yılında iş hayatına başlayan Özdoğuran pazarlama ve iletişim alanında kariyer yaptı. A Milli formayı giymesinden neredeyse 40 yıl sonra yeniden milli olarak kulvarlara dönen Özdoğuran, 2013 yılından beri Master kategorisinde yeniden yüzmeye başlamış. Hatta 2015 yılında Kazan'da yapılan Dünya Master Yüzme Şampiyonası'nda dünya 3.sü olarak yeniden kürsüye çıkarak madalya almış. Yeşim Özdoğuran'ın küçük kızı da Enka spor kulübünde milli yüzücüler arasında yer alıyor.

1980'ler

Bugün 9 branşta 16 takımımız var

Figen Mıncız (ACI Beden Eğitimi Öğretmeni)

1989 yılında İzmir Amerikan Koleji'nde beden eğitimi öğretmenliğine başladı. Okula adını atar atmaz, bir tesadüf sonucu koçluk yaptı. O günden beri aynı coşkuyla mesleğini sürdürüyor. Sözü kendisine bırakıyoruz:

"1989 Ağustos ayıydı. Okulla yaptığım görüşmeden sonra, burada çalışmaya başlayacağım söylendiğinde, mutlulukla Main Office'ten çıktım. Henüz okullar açılmamış olmasına rağmen, Parsons Binası'nın önüne geldiğimde, elinde basket topları olan bir grup kız öğrenciyle karşılaştım.

Branşım basketbol olduğu için öğrenciler ilgimi çekti ve orada niye beklediklerini sordum. Onlar da basketbol antrenmanlarının olduğunu ve koçlarının gelemeceğini öğrendiklerini söylediler.

Onlara kendimi tanıttıktan sonra eğer isterlerse antrenman yaptırabileceğimi söyledim; öyle istekli ve enerjik bir gruptu ki hiç tereddütsüz kabul ettiler. Birbirimizi hiç tanımıyor olsak da çok keyifli ve güzel bir antrenman yaptık. O gün, o öğrencilerle aramızda kurulan bağ, bugün aynı güçle sürmekte ve ben de aradan onca yıl geçmesine rağmen, hiç eksilmeyen enerji ve istekle çalışmaya devam etmekteyim.

Okula ilk geldiğim yıl spor binası olarak, Parsons binasının üst katı

kullanılıyordu. Voleybol saha ölçülerinin tam sınırında olan bu sahada, sadece voleybol antrenmanlarını yapılabiliyorduk. Basketbol antrenmanları için ise şu an SEV binalarının bulunduğu bölgede yer alan beton sahayı kullanmak durumunda kalıyorduk. Çalışma alanlarının izin verdiği ölçüde, voleybol ve basketbol olmak üzere sadece iki branşta okul yarışmalarına katılıyorduk. O yıllarda yeni tanınmaya başlayan Badminton branşında takım kurarak, okulumuzun takım sayısını üçe çıkardık. Gerek dersler gerekse takımlar için oldukça küçük olan bu sahada bir hayli zorlanıyorduk. Soyunma odalarımız şu an Hatay kapısının bulunduğu bölgedeydi ve biri erkekler diğeri kızlar olmak üzere, sadece iki adet soyunma odasına sahiptik. Hatta kızların soyunma odasının içinde ağaç vardı. Tarih koken bu binalarda, yeni ve modern spor odamız da hemen onların yanında yer almaktaydı. Salonumuza

geçişimiz, 1997 senesinde SEV İlköğretim'in kurulmasıyla oldu. İçinden ağaç geçen soyunma odalarından, üç katlı modern Shepard Hall Spor Salonu'na 2000 yılında taşındık. SEV İlköğretim Okulu ile ortak kullandığımız üç kattan oluşan bu binamızda; bir tanesi küçük olmak üzere altı soyunma odası, bir sınıf, SEV ilköğretim öğretmenleri ile ortak kullandığımız Shepard Hall öğretmen odası ve soyunma odası, squash salonu, orta katta ağırılık odası ve fitness salonu, en üst katta ise büyük ve çok amaçlı spor salonu yer almaktadır. Beden Eğitimi Bölümü adına gururla söyleyebilirim ki; üç branşla başlayan yolculuğumuza bugün, değişen koşullar, öğrenci ve veli profili, çok yönlü ilgi ve istekler sonucunda, dokuz branş ve 16 takımla devam etmekteyiz. Hatta gelişimimiz öyle bir noktaya ulaştı ki; son yıllarda sadece spora olan ilgiyi nedeniyle, Özel İzmir Amerikan Koleji'ni tercih eden öğrencilerimiz bulunmakta.

Yılmaz Özdi

KADINLAR FUTBOLDAN ANLAR MI?

"(..) Bakın size, İzmir'den bir örnek vereyim. Sinem Sınmaz isimli kız öğrencimiz, liselere giriş sınavında Türkiye şampiyonu oldu. İstanbul'dakiler dahil, Türkiye'nin bütün seçkin liseleri kuyruğa girdi, bana gel diye. İzmir Amerikan Koleji'ni tercih etti. Niye biliyor musunuz? "Futbolcu" olduğu için! Kaliteli eğitim pek çok lisede var ama, İzmir Amerikan Koleji'nin 'kız futbol takımı' var. Sinem orada forma giymek istiyordu. 2 saat ders çalışıyor, 3 saat futbol oynuyor. Çünkü onun 'futbolcu olmasına izin veren, destek veren' bir ailesi, babası var. Sınmaz Ailesi gibi ailelere, Sinem'in babası gibi babalara ihtiyacı var Türkiye'nin. (...)"

SHEPARD CUP

Shepard Cup'ı, 2005 yılından bu yana, kardeş okullarımızın ve İzmir'in seçkin okullarının katılımıyla Özel İzmir Amerikan Koleji ev sahipliğinde düzenliyoruz. Bu turnuvada amacımız; takımların sezon öncesi hazırlanmalarına olanak sağlamak, okullar arası işbirliğini arttırmak, oyuncuların branşlarında uluslararası kurallara uygun şekilde oynayabilmeleri için gerekli ortamı yaratmak ve öğrencilerin yeni dostluklar kazanmalarına katkıda bulunmaktır.

I remember many of my players

Kathy Schuller (ACI Voleybol-Basketbol Koçu /1984-1988)

I was at ACI from 1984-1988. I was the Varsity and Jr. Varsity volleyball and basketball coach. I just cannot remember what they are called there, sorry. We never won any championships but did get second place a couple of times in basketball and volleyball.

I remember many of my players and I am friends with a lot of them on Facebook. I hate to mention any of them by name because I do not want to hurt anyone's feelings that I may not remember as players. As the years pass my memories of who were players and who were students kind of run together. There are several that I remember more vividly but again I do not want to hurt any feelings as they were all special at the time.

There are so many many memories but I think the one that has always stayed with me was a Saturday when I do not remember but I had to coach 2 volleyball matches and then a basketball game. Now these were all different teams and of course they were played at different places. The basketball game was on the other side of the city. I made all of them and we won all of them. I could not have done it if it was not for some of the other teachers who brought teams to me and took them back to the school. Talk about being tired. I no longer coach but coaching the girls at ACI was one of the happiest and proudest times in my life.

Spor hayatı öğretir

Barış Akyelli (ACI'98)

Barış Akyelli, sadece o günlerdeki turnuvaları anlatmakla yetinmedi. İşin sosyolojik boyutu hakkında da ilginç gözlemleri var.

İzmir'de o dönemde voleybolda hangi takımlar ve turnuvalar vardı?

Voleybol turnuvasına katılan arkadaşlarınızı hatırlıyor musunuz?

Bizim dönemden Emrah Yüce ve ben, okul takımında altı sene aralıksız oynadık. Antrenörümüz Selahattin Pekşirin'di. Kendisi de eski voleybolcu olduğu için voleybol takımlarına önem verirdi. Bizim okul, öğrencilerin her sporu yapmasını desteklediği için genellikle haftada iki antrenman yapardık. Saint Joseph ve Tefvik Fikret gibi voleybola ağırlık veren okullar ise beş-altı antrenman yaparlardı.

Okulumuz her spor branşında katılımcı olmayı desteklerdi. Ancak 'yarışmacı olmak' bizde pek sevilmezdi. Takım çıksın, elinden geleni yapsın, okulu temsil etsin yeterdi. Bizim dönemimizde, 1999 mezunlarından çok iyi arkadaşlar çıktı ve Selahattin Bey bizleri iyi çalıştırdı. Bu sebeple yarışmacı bir takım olduk. Üst dönemden Murat Örgü, Efe Girişken, Sayıl Gündem, Görkem Gülan sürekli, Şahap Serter ve Yiğit Isparta bir ara oynadı. Orta 2'de, Amerikan okulları arası turnuvaya gittik. Burada Üsküdar, Tarsus, Robert ile oynayıp şampiyon olduk. Bu dönemde; alt dönemden Can, Caner, Alen, Beni, Cozi, Reşat ve Ömer de takımdaydı. Orta 3'te, Bilkent hazırlık okulunun turnuvasına gittik. Burada Bilkent, Üsküdar ve Tarsus'la oynayıp şampiyon olduk.

Orta 3'te takım kaptanımız Emrah Yüce'ydı. Ortaokullar arası Türkiye Şampiyonası'nın İzmir elemelerinde, İzmir final grubuna kaldık ancak derece yapamadık.

Lise 3'te yine İzmir ikincisi olarak final grubuna kaldık. Türkiye yarı finallerine gitmeye hak kazandık. Kurada Karabük grubunu çektik.

Karabük'te oynamanın

metropol kentlerde oynamaktan ne gibi farkları vardı?

Karabük'te Çankırı, Samsun ve İstanbul takımları ile oynadık. Tek özel okul olmamız ve adımızın Amerikan olması dezavantaj oldu. Tribünler sürekli bizi ısıtılıp yuhladı. Bir de Ramazan ayıydı. Açık yer bulmak çok zordu. Bir tek "Mudurnu Fast" diye bir fast-food restoranı vardı. Çok gergin geçen ilk iki maçımızı kaybettik. İkinci maçtan sonra soyunma odamızın kapısını yumruklayanlar oldu. O arkadaşları, ertesi günkü maçımızda hakem olarak gördük. Son maçı kazanarak, grupta ikinci olduk ve finallere gidemedik. Bu turnuva için Safranbolu'da konaklamamız yaşadıklarımızın en güzel yanıydı. Başımızda Selahattin Bey ile birlikte Kadri Bey de vardı. Büyük bir konakta kalıyorduk. Odalar, ben diyeyim 40, siz deyin 50 metrekare büyüklüğündeydi. Akşamları da başka bir konağa yemeğe gidiyorduk. Oralarda da fasıl oluyordu. Dönüşte, Bolu Gerede'de minibüsümüze bir aracın arkadan çarpması nedeniyle, bir gece de Gerede'de kaldık. O günden beri her yerel ve genel seçimde, Gerede'nin sonuçlarına da bakarım. İzmir Amerikan Koleji'nden bir lise son öğrencisi için 1998 yılının Gerede'si çok çok ilginç bir yerdi.

İş kadınıyım ama basketboldan kopmadım

Lale Topçuoğlu (ACI'95)

Lale Topçuoğlu, ABD'de yaşıyor. Esas mesleği para piyasaları... Ama basketboldan uzaklaşmış da değil.

Lisede spor ile tanışmanız nasıl oldu? Okulun ve

öğretmenlerin spora bakışı nasıldı?

Henüz yedi yaşındayken kendi kendime basketbol öğrenmeye çalışırdım. İlham nereden geldi bilmiyorum, ama bütün yaz ayları boyunca, sıcak demeden basketbol sahasında top oynardım. Sahada olmak bana hep huzur ve özgürlük duygusu vermişti. İzmir Amerikan'a kayıt olduğum ilk gün basketbol takımını sormuştum. Benim için çok önemliydi.

ACI'da hangi sporları yaptınız? Takım arkadaşlarınızdan kimleri hatırlıyorsunuz?

Sadece basketbol oynadım. Birçok arkadaşımı hatırlıyorum. Aralarında hala konuştuğum var. Aklıma ilk gelenler Füsün Çevikel, Ceylan Olcayto, Sinem Koban, Yeşim Kunter, Bike İskit ve Özgün Uygur.

Okuldaki sizin ve arkadaşlarınızın spor başarılarınızdan bahsedebilir misiniz?

O zamanlar ezeli rakibimiz Özel Türk Koleji idi. O maçları kazanmanın zevki başkaydı.

Sporun size katkısı neler olmuştur?

Spor her ne kadar zaman alsa da, bence tam aksine derslerde başarılı olmak ve zihni dinç tutmak için önemlidir. Ben basketbol

Özel Amerikan L.: 41 - Ö.Türk L.: 28

HAKEM: Şeref Oral ***
O.AMERİKAN L.: Lale (31) *****, Elvan (5) ***
Ceylan (2) **, Ozgur (2) **, Yeşim (1) **
ÇİDEM ***
Ö.TÜRK L.: Nihan (6) ****, Gonca (5) **, Evrim (9) ***
Percem (4) **, Yasemin (2) **, Ayşel (4) **, Alev **
İLK YAR: 27-14 Özel Amerikan

sayesinde ABD'de burs aldım. Mount Holyoke'de takımda oynadım. Üniversiteden mezun olduktan sonra Goldman Sachs & Co.'da işe başladığımda, kadın basketbol takımı kurdum. Günlük stresten uzaklaşmak için spor bence en güzel ilaçtır.

Ne kadar süredir ABD'de yaşıyorsunuz?

1995'ten beri... Mount Holyoke College'dan 1999'da mezun olduktan sonra Goldman Sachs & Co'da analist olarak işe başladım. 2010'da 'Managing Director' oldum. En son, 'Global Head of Alternative Corporate Credit' pozisyonunda, 20 milyar dolarlık portföy yönetiminin başındaydım. Mayıs ayında, 17 seneden sonra biraz dinlenmek ve ailem ile vakit geçirebilmek için Goldman Sachs'tan ayrıldım. Bugünlerde hafta içi cross-fit yapıyorum. Pazartesi'leri ise yaşadığım Montclair, New Jersey kentinde erkeklerin basketbol liginde oynuyorum.

Kıvanç Hanım benden bıknınca takıma girdim Elif Ünlü Englet (ACI'03)

Elif Ünlü Englet, voleybola nasıl başladığını şöyle anlatıyor: "ACI'daki 'domates' yani hazırlık senesindeydik. Her gün Kıvanç Hanım'ın ofisine gidip, beni ne zaman takıma alacağını soruyordum. Sanırım sonunda benden bıkip, 'Tamam' dedi." **Kaç yaşında milli oldunuz?** İlk kez 1999 senesinde Yıldız Milli Takım'da yerimi aldım. **Okul takımından ve üniversiteye kadarki spor hayatınızdan bahsedebilir misiniz? Unutmadığınız bir anınız var mı?** Orta 1'den itibaren hem okul takımında, hem Karşıyaka Spor Kulübü'nde voleybol oynadım. En yakın, anlamlı ve uzun süreli arkadaşlarımı; voleybol antrenmanlarından dönerken, deplasmanlarda beraber vakit geçirirken eindim. Milli ve kulüp takımlarında beraber oynadığım arkadaşlarımı, 2012 Londra Olimpiyatları'nda izlerken gururdan gözlerim doldu. Şimdi, Fenerbahçe, Eczacıbaşı, Vakıfbank gibi takımlarda eski takım arkadaşlarımı takip ediyorum.

Hiç unutmadığım anılarımdan biri ACI ile gittiğimiz Kıbrıs deplasmanıdır. Orta 3'teyken, İzmir 2'ncisi olduk. İlk deplasmanımız olan Karaman'da grup birincisi olduktan sonra, Kıbrıs'a Türkiye Şampiyonası'na gittik. Hiçbir deplasmandan bu kadar zevk aldığımı hatırlamıyorum. Takım bağımız, dostluğumuz, küçük şakalarımız, Kıvanç Hanım'la olan diyalogumuz... Her şey muhteşimdi. O deplasmanda, çok zorlu bir maçı kazandıktan

sonra, takımca havuz başında dans edip kutladığımızı hiç unutamam!

ABD'ye gidişinizi anlatır mısınız? Voleybolcu olmanızın nasıl bir etkisi oldu?

Milli Takım aracılığıyla, Amerika'daki birkaç üniversiteyle, voleybol takımları hakkında konuşmaya, Lise 2'de başlamıştım. Lise 2 yazında, North Carolina ve California'da voleybol kamplarına katılıp, daha ciddi bir şekilde yurt dışında hem voleybol oynamayı hem de okumayı düşünmeye başladım. Sonunda, burs veren okullar arasından University of North Carolina, Asheville'i seçip, 2003 Temmuz ayında Amerika'ya taşındım. UNC Asheville'deki voleybol kariyerim boyunca, takımımızın başarılarından dolayı birçok ödül alma şansım oldu. Player of the Year, Tournament MVP gibi ödüller aldım. Fakat bunların en değerlisi, 2006 senesinde, All American ödülü oldu. Amerika genelinde 72 sporcuyla verilen bu ödül, okul tarihinde ilk defa bana verilmiş oldu. All American 2006 olduktan sonra, yaşadığım bölgede de Yılın Bayan Sporucusu seçildim. Güzel geçen, başarılı bir sezonun ardından, böyle bir ödül almak beni çok mutlu etti ve gururlandırdı.

Sporculuktan iş dünyasına nasıl geçtiniz? Spordan koptunuz mu?

2007 senesinde, UNC Asheville'den mezun olduktan sonra, New York'ta, Mediterranean Shipping Company'de lojistik ve tedarik zinciri bölümünde çalışmaya başladım. 2010 senesinde, San Francisco'ya taşınıp, dünyanın en büyük lojistik şirketi olan Expeditors'a geçtim. University of California, Berkeley'de

MBA'imi tamamladıktan sonra, Expeditors'da tedarik zinciri danışmanlığı yapmaya başladım. Bugün, dünyanın en büyük teknoloji şirketlerinden birine, tedarik zinciri ve lojistik danışmanlığı yapıyorum Expeditors adına. İşim dolayısıyla, zamanımın önemli bir kısmını Asya ve Avrupa'da olan projelerde geçiriyorum. Voleyboldan sonra iş dünyasına geçmek hem çok zor hem de çok kolay oldu. Zor oldu, çünkü bir şeye sıfırdan başlamak, onu en baştan öğrenmek, adım adım ilerlemek sabır istiyor. Kolay oldu, çünkü spor yaparken öğrendiğim o takım duygusu, çalışma isteği, dinamik hırs ve zaman kontrolü, iş hayatında çok yardımcı oldu. Kolay adapte olup insanları anlayabilmek, daha çok öğrenip daha çok çalışmak kariyerimde bana çok yardımcı oldu.

Bir başarı örneği olarak, spor ve akademik başarı hakkında ACI'lı öğrenci arkadaşlarınıza neler söylemek istersiniz?

Benim ailemin de kaygıları oldu tabi. Özellikle Milli Takım kampları başlayınca, okuldan bazen bir, iki, üç hafta uzak kaldığım oldu. Kıvanç Hanım, Didem Hanım ve sevgili annemin özeni ve titizliği sayesinde çok iyi bir diyalog kuruldu. Öğretmenlerimin ve müdürlerimin de dahil olduğu bir make-up programı hazırlandı. Canım okulumun ve öğretmenlerimin de desteğiyle, çok geride kalmadan, eğitimime zarar vermeden, ACI'dan mezun olma şansım oldu. Commencement gününde İngilizce konuşmamı yaparken, onların iyi niyeti ve desteğini düşündüm. Kulüp ve komitelere ara vermek zorunda kalmadan, hem okulu, hem sosyal hayatı ve hem sporu beraber götürmek, bazen fedakarlık, her zaman kararlılık ister. Fakat o

çalışma ruhu, dinamik hırs ve takım dayanışması, hayatın her anında size yardımcı olacak, sizi diğerlerinden özel yapacaktır.

ACI'da öğrenci olmak bir şans, sporcu olmaksa bir ayrıcalıktır. Herkesten çok çalışmanız, tam bir rol-model olmanız gerekir. Eğer gereken vakti ve özeni gösterirseniz, çok özel bir tecrübe yaşayacağınızın emin olabilirsiniz.

Everest'e tırmanmak

Betül Kulaklı (ACI'86)

Betül Kulaklı'nın ACI formülü yukarıdaki gibi. Aslında basit bir denklem. Ama içinde dünyalar saklı dersek abartmış olmayız.

ACI'daki öğrencilik yıllarında herhangi bir faaliyetle bulunmuş, özellikle de spor yapmış mezunları, genellikle okuldan sonra da aktif yaşamlarına devam ediyorlar.

Bu mezunların arasında en ilginç kişilerden biri de kısa bir süre önce Everest'e tırmanan Betül Kulaklı. Kendisi profesyonel dağcı değil. Hatta birkaç ay öncesine kadar hiç dağcılık eğitimi almamış. Ama böyle bir teklif gelince fazla düşünmeden, yüreğinin götürdüğü yere gitmeye karar vermiş.

Betül Hanım'ın pek çok değişik faaliyet alanları var. Denizli'de tekstil işi yapmış örneğin. Yılın İşkadını seçilmiş. Paris Felsefe Enstitüsü Başkanı Türkiye'ye davet ederek, 9-12 yaş arasındaki çocuklar için felsefe kampları kurmuş. Tarihi Kentler Birliği'nde çalışmış. Şiir kitabı yayımlamış. Bu arada iki oğlunun da ACI mezunu olduğunu söylemeden geçmeyelim.

İşte Betül Kulaklı'nın, Everest'e tırmanmasına uzanan kısa hayat öyküsü. Söz kendisinde...

"1990 İstanbul Hukuk mezunuyum. İngiltere'den bursum ve çalışma iznim geldiği halde, üretim sevdasıyla Denizli'de ev tekstili işi kurdum. İş hayatında en güzel anım, 'Yılın İşkadını' seçildiğim sürprizini gazetede okuduğum gündür.

FELSEFE KAMPI

Sosyal hayatımın en güzel anısı, Tarihi Kentler Birliği'ndeki çalışmalarım ve Kültür Komisyonu Başkanlığı

Elif Ünlü Englet

Betül Kulaklı

yapmamdır. Bu başkanlığı yaptığım dönemdeki en güzel anım ise; 9-12 yaş çocukları için Paris Felsefe Enstitüsü Başkanı'na davet ederek düzenlemiş olduğum "Felsefe Kampı"dır.

İŞ YAŞAMINA PAUSE DÜĞMESİ

İki çocuğumun da birer sene arayla İzmir Amerikan'ı kazanıp İzmir'e gitmeleri ve annemin vefatı üzerine iş hayatımda 'pause'a bastım ve onlarla İzmir'de yaşamaya başladım. Bu arada "YAD" isimli şiir kitabım yayımlandı. Basım konusundaki ısrarı için sevgili Sara Pardo Abila'ya (ACI'60) minnettarım. Çocuklarımla 6-7 yaşından beri hep raket sporları yaptık, daha sonra ikisi de ACI'da okulun tenis takımı kaptanı oldular.

VAR MISIN? VARIM...

Oğlum Ata Selim ile birlikte 30 Ağustos'ta Kaçkar Dağı, 4 bin metre zirve tırmanışı programından çok anı şeklinde haberdar ediliğimizde; sadece, "Var mısın? Varım!" diyecek kadar vaktimiz oldu. Dağcılık ve trekking adına hiçbir şey bilmiyordum ama oğlumla böyle bir anımda olmanın böyle bir anımda olmasını istiyordum. Hatta batonları atıp 'Buraya kadar' dediğimde, Ata'nın "Betücan, karar anı geride kaldı, kilit taşarı da geçtin, boşuna pes etme" telkiniyle, atlattığım zorluk sonrası zirveye vardım. Türkiye Dağcılık Federasyonu 110 kişilik ekibiyle İstiklal Marşımızı söyler ve Türk bayrağını zirveye dikerken akıttığımız gözyaşı, kendini sevince ve dinginliğe bıraktı. İlk zirve deneyimini 30

Ağustos'ta yaşadığım ve 17 saatte tamamlayabildiğim bu yürüyüşte, Kurtuluş Savaşı ve Cumhuriyet'in Atatürk kadınlarını yad ettim.

İLK GÖZLEM

Eylül sonu beni, 12 kişilik bir gruba dahil olmak üzere Everest Base Camp yürüyüşüne davet ettiklerinde, yüreğimin cevabı hemen 'Evet' oldu. Ama izleyen günlerde, hazırlanmak yerine heyecandan bloke olduğumu itiraf etmeliyim. THY'nin Katmandu dev uçağında hep trekking botlu, sırt çantalı, eli batonlu, yaşlı, genç yabancı turist inince anlamdım ki; bu zamana kadar iş hayatında gittiğim fuarlar, taşınan bavullar dolusu numune ve fiyat listeleri işi değildi burası. Sagarmatha National Park'a girince trekkingin 'Kabesi'ne gelmiş olduğumuzu anladım.

İLK İZLENİM

2850 metreden başlayan yürüyüş, 8 gün ve her gün 7-8 saatlik yürüyüşlerle, 5.385 metredeki Everest Base Camp'e kadar sürdü. Yani Everest için kampın kurulduğu ilk yer. Bu parkurda en zorlayıcı olay, yüksek irtifa semptomları ve özellikle 4.200 metreden sonra, yolda sedyyle taşınanları görmektir. Grubun en deneyimsiz katılımcısı olmama rağmen, tüm şikayetseverlere ve olumsuzluk dile getirenlere karşı kulağımı tıkamıştım. Bu gidiş dönüş 15 günlük yolculukta, kendimi 'comfort zone'dan çıkmış, tam bir IB öğrencisi gibi hissettim. "İnsan ya kendine rakip ya da partner olur" diyerek, her hedefe varıldığında bezginlik duymak

yerine; "Yeni bir başlangıç" diyerek, dönüş uçağına değin konsantrasyonumu dağıtların ve yolculuğun güzelliğine topladım. Bu şekilde, çıkarken bile akis yakalamak gibi çok hoş bir duyguyla tanışıyor insan. Yolculuk bir ayna gibiydi; sana seni anlatan. 'Ama Dablam'; anlamı 'Analı Kızlı'; bence en güzel dağ... O dağdan, tüm zorluğuna rağmen IB yapan tüm çocuklarımıza, bize bu özgüveni, disiplini ve azmi aşılayan bu ekolün kuruluşundan itibaren emeği geçmiş tüm öğretmenlerimize selam olsun."

ACI'da spor ile iç içe 30 yıl

Kıvanç Peşteli

ACI'da spor denilince ilk akla gelen isim kuşkusuz Kıvanç Peşteli. Voleybol liginde oynarken beden eğitimi öğretmeni olarak girdiği ACI'da 30 yılını tamamladı. Peşteli, geçmişten günümüze ACI'nın spor geçmişi anlatıyor...

"Voleybol oynayıp para kazanmaya devam ederim" diye düşünürken, her şey bir gün bir antrenman sonrasında değişti. Kathy Schuller (Amerikan Kız Koleji Beden Eğitimi Öğretmeni), İzmirspor'daki antrenmanlarımıza ara ara katılıyordu. Bizler, Deplasmanlı Bayanlar Voleybol Ligi'nde oynayan bir takımdık. Kathy, bir gün soyunma odasına gelip, Beden Eğitimi Bölümü'nden mezun olup olmadığını sorduğunda, o gün hayatım, benim bile hiç

aklıma gelmeyecek bir şekilde değişti. Okulların açılmasının üzerinden on gün geçmesine rağmen, Amerikan Koleji, Beden Eğitimi öğretmeni arıyormuş. Bana ertesi gün için randevu verdiler ve Alpaslan Özbay ile görüşme yaptım. Bu ilk iş görüşmemdi ve Alpaslan Bey ertesi gün başlamamı istedi; şaşırmıştım. Geçmişte Özel Amerikan Kız Koleji olan okul, benim başladığım yılda erkeklerin alınmasıyla (1986) Özel İzmir Amerikan Koleji olmuştu.

ACI'da 1986 yılında Beden Eğitimi öğretmeni olarak çalışmaya başladığımda çok heyecanlanmıştım. O günden bugüne 30 yılını geçti ACI'da... 30 yılda neler yaşadığı spor adına saymakla bitmez. Bölüm olarak öncelikli hedefimiz; sağlıklı bireyler yetiştirmek, bu bilinci aşlamak ve aynı zamanda da ömür boyu spor yapma alışkanlığını kazandırmaktır. Bu süreçte çok başarılı sporcularımız yetişti ve mezun olup hala spor yapanların sayısı da oldukça fazladır.

Bazı sporcularımız yurtdışında sporcu bursu ile üniversitede okudu ve hayatlarını büyük bir oranda spor yönlendirdi. Örneğin; benim voleybolcularımdan biri olan Elif Ünlü, ABD'de voleybol bursu ile okulumu bitirdikten sonra çalışmaya başladı. Sonrasında evlendi ve halen orada yaşıyor.

İşe başladığım yıl ilk erkek voleybol takımını kurmaya karar verdiğimde, o dönemde 8 yıllık eğitim yoktu. Öğrenciler

2000'ler

bize beşinci sınıftan sonra geliyorlardı. Tabi benim seçim yapacağım erkek öğrencilerin toplam sayısı yanlış hatırlamıyorsam 74'ü geçmiyordu. Diğer ortaokul takımları ile karşılaştırdığınızda, bizim sporcuların bazıları daha ilkökul çocuğu gibi duruyorlardı. Hiç unutmuyorum; erkeklerde file 2.38 metre ve bizim sporcuların bazıları, bırakın smaç vurmaya, sıçradıklarında bile fileye hala ulaşamadıkları bir noktada oluyordu. Hatta filenin altından geçilmeden geçebiliyorlardı. Tabi bu durumda manşet müdafaa çalışmalarına ağırlık verip, gelecek yıllarda boylarının uzamasını umut ederek, hücum için gerekli çalışmaları da yapıyorduk. İlk yıl çıktığımız okul maçlarında, karşı takımlardaki oyuncuların çoğu, en az iki yıldır voleybol oynayan sporculardan oluşuyordu ve boyları çok uzundu. Maçlar başladı ve bizim takımımız sahalarda fırtına gibi esiyordu! Hangi konuda daha güçlü olduklarını tahmin edersiniz, müdafaa... Karşı taraf güçlü smaç vuruyor, bizim takım çıkıyordu. İnanılmaz güzel ve keyifli maçlar oynadılar. Daha sonraki yıllarda ise boylar

uzayıp güçlenince, İzmir'in ilk 4 takımının arasında hep yerlerini aldılar.

Kızlarımızla da ilerleyen yıllarda Türkiye derecelerine varan başarılar yakalamıştık. Türkiye Şampiyonası'nın Kibris'ta yapıldığı 2000 yılında, kız takımımız ortaokullarda Türkiye 4.sü olmuştu. Tabi bu başarıları almak çok kolay değildi; çünkü çok akademik bir okuluz, gece saat 01.00'de bile turnuvadan İzmir'e dönsen, ertesi gün mutlaka okula gideceksin. Okulda Bercis Hanım (Toğulga) vardı, devamsızlığa hayatta izin vermez, hatta "iki işi bir arada yapamıyorsanız bırakacaksınız" derdi...

Bir diğer yıl ise lise takımımız Türkiye 8.si olmuştu. Bu başarılar tesadüfi başarılar değildi. Biz bu çocuklarla haftanın üç günü sabah 07.00'de antrenman yapıyorduk. Ayrıca akşamları ve öğle saatlerinde de antrenmanlarımız vardı. Bilindiği gibi, okul müsabakalarında genellikle kulüp sporcuları mücadele eder. O yıl turnuvada, kulüp takımı olmayan tek lise takımı bizim takımımızdı ve bu nedenle turnuvada ayrı bir yere sahip olmuştuk. Bu başarıları elde ederken, antrenmanlarımız Parsons Hall binasında yapıyordu. Saha uzunluğu 20 metre civarındaydı, gerçek

voleybol saha ölçüsü 18 metredir. Yani çok dar bir alandı ve tavan çok alçak ve nizami değil. Buna rağmen yılmadan çalışmalarımız her branşta devam ediyordu.

İdarecilik dönemim 2002 yılında başladığında ise badminton ve tenis takımlarını maçlara çıkarmaya başladım. Badminton ve tenis takımlarımız da her yıl İzmir dereceleri yaparak okulumuzu başarı ile temsil etmektedir. Hali hazırda voleybol, basketbol, masa tenisi,

yüzme, futbol branşları da; hem kız hem erkek takımları ile bölüm arkadaşlarımızın üstün çabalarıyla, okulumuzu çok başarılı bir şekilde temsil etmektedirler.

Başta da belirttiğim gibi; Özel İzmir Amerikan Koleji olarak öncelikli amacımız daha çok gence spor yaptırmak ve bunu yaşam boyu sürdürmelerini sağlayabilmek. Çalışma hayatım, Özel İzmir Amerikan Koleji'nde başladı ve hala büyük bir heyecanla devam ediyor.

SON ON YILIN BAŞARILARI

2006-2007

Tenis Kız - Erkek takımlarımız 19-20-21/Mart/ 2007 tarihleri arasında gerçekleştirilen MEB resmi müsabakalarında, kızlarda ve erkeklerde İzmir birincisi oldular ve Türkiye Şampiyonası'na katılmaya hak kazandılar.

Tenis Kız - Erkek takımlarımız, 09-14/Nisan/ 2007 tarihleri arasında gerçekleştirilen Türkiye Şampiyonası'nda, Kız Tenis takımımız Türkiye ikincisi, Erkek Takımımız ise Türkiye üçüncüsü oldu.

2008-2009

Tenis Kız - Erkek takımlarımız, 09-10-11/Mart/ 2009 tarihleri arasında gerçekleştirilen MEB resmi müsabakalarında, kızlarda İzmir birincisi, erkeklerde İzmir ikincisi oldular ve Türkiye Şampiyonası'na katılmaya hak kazandılar.

2009-2010

Tenis Kız - Erkek takımlarımız, 01-02-03/Nisan/ 2010 tarihleri arasında gerçekleştirilen MEB resmi müsabakalarında, erkeklerde İzmir birincisi, kızlarda İzmir ikincisi oldular ve Türkiye Şampiyonası'na katılmaya hak kazandılar.

2010-2011

Basketbol Erkek takımımız, ocak ayı içerisinde gerçekleştirilen MEB resmi müsabakalarında, İzmir birincisi oldular ve şubat ayında gerçekleştirilen Türkiye Şampiyonası'na katılmaya hak kazandılar.

2011-2012

Tenis Kız - Erkek takımlarımız, şubat ayı içerisinde gerçekleştirilen MEB resmi müsabakalarında, erkeklerde İzmir birincisi, kızlarda İzmir ikincisi oldular ve Türkiye Şampiyonası'na katılmaya hak kazandılar.

2013-2014

Tenis Kız - Erkek takımlarımız, Gençlik Spor İl Müdürlüğü MEB Resmi İl müsabakalarında, erkeklerde İzmir üçüncüsü, kızlarda İzmir birincisi oldular ve Tennis Kız takımımız Türkiye Şampiyonası'nda okulumuzu temsil etmeye hak kazandı. Bu şampiyonaya katılan Tennis Kız takımımız grubunda ikinci oldu ve Mersin'de yapılan Türkiye Şampiyonası'nda okulumuzu başarıyla temsil etti.

2014-2015

Kız - Erkek yüzme takımlarının performansları şu şekilde gerçekleşti: Geçtiğimiz yıl kız takımımız 4x50 metre karışık bayrakta İzmir ikincisi, 6x50 metre serbest bayrakta İzmir birincisi, genel toplamda İzmir ikincisi oldular ve 18-19 Şubat tarihleri arasında yapılacak Türkiye Şampiyonası grup elemelerine katılmaya hak kazandılar. Erkek yüzme takımımız ise İzmir beşincisi oldu. Erkek yüzme takımımızda bulunan Efe Gülay, 50 metre Kelebekte İzmir dördüncüsü, 100 metre Kelebekte İzmir üçüncüsü oldu.

Kivanç
Peşteli

DİLEK AĞACI

Dilek ağacını bulmak için
haritaya veya pusulaya
ihtiyacınız yok.

Bir dilek tutmanız ve
yanınıza bir arkadaşınızı
almanız yeterli...

www.redhouse.com.tr

www.facebook.com/RedhouseYayinlari
www.facebook.com/RedhouseKidz

www.instagram.com/RedhouseKidz

REDHOUSE

SUNA ÇOKGÜR ILICAK (ACI'75)

Dışişlerinin kayan yıldızı

Aramızdan ayrılışının 10'uncu yılında ACI'75 mezunumuz Büyükelçi Suna Çokgür Ilıcak'ı sınıf arkadaşı SEV Mütevelli Heyeti Üyesi Şükran Çelebi anlattı.

O zamanlar Sevgili Suna'mızın vefatını "Dışişlerinden bir yıldız kaydı" diye duyurmuştu gazeteler. Büyükelçi olduğu yıl kanserden kaybettiğimiz Suna Çokgür Ilıcak'ı, ACI'lıların kayan yıldızını sizlere anlatmak istedim. Adım adım yükselen bir diplomat olarak okulumuzu, ülkemizi tüm dünyada başarıyla temsil eden Suna'ya, Dışişlerinde kariyer yapmayı düşünen öğrencilerimizin örnek almalarını arzu ettim.

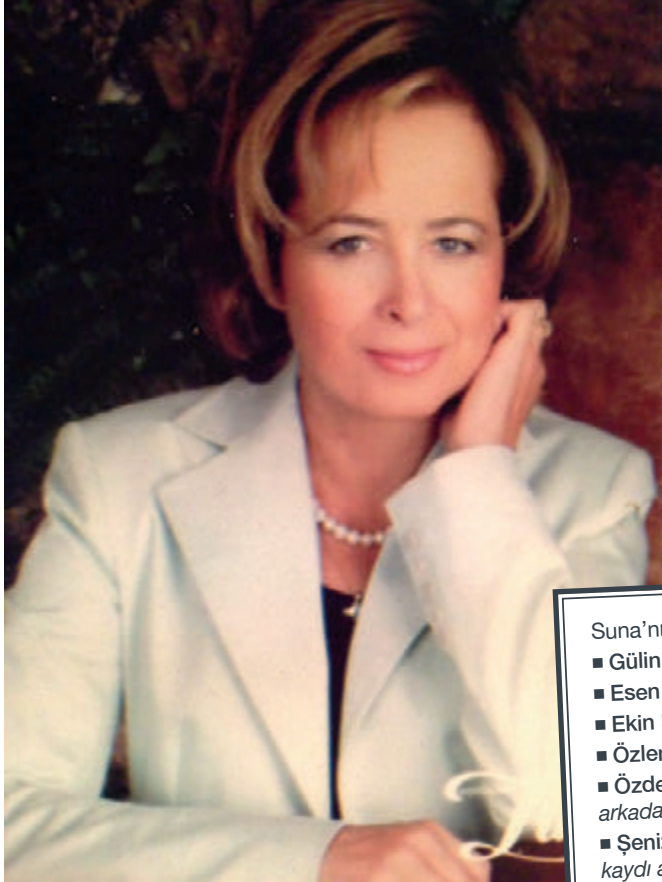
1968 yılında, ACI hazırlık sınıfında başlayan arkadaşlığımız hiç kopmadan devam etti. Ankara'da görev yaptığında, aile yemeklerinde, resmi davetlerde, yazları Çeşme'de, bazen de yurtdışında görev yaptığı ülkede

hep birlikteydik. PTT İzmir Bölge Muhasebe Müdürü babası Kadri Çokgür, annesi Melek Teyze ve kız kardeşi Sema'dan oluşan tatlı bir ailesi vardı.

Güler yüzü, sakın yapısı ile hepimizin sevgisini kazanmıştı. Okul çıkışlarında Suna, Meliha ve Nadire ile amfi-de toplanıp, günün muhasebesini yapardık. Sonra Suna ve Meliha, Mithatpaşa Caddesi'nden trolleybüse binerler, ben de yatılı kaldığım Altınkalem Yurdu'na yürürdüm. Haftasonları özel bir folklor kursuna gidiyorduk birlikte. Kitap okumayı, basketbol oynamayı çok severdi Suna. Sonraları tenise merak sardı ve çok iyi bir oyuncu oldu. Lisede fen bölümünü seçen Suna, üniversite eğitimi için Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne girdi.

1979'da Konsolosluk Sözleşmeler Dairesi'nde, Enformasyon ve Tanıtma Bölümü Aday Meslek Memuru olarak girdiği Dışişleri Bakanlığı'nda, Büyükelçiliğe kadar yükseldi. Önce üniversitede arkadaşı, sonra Dışişlerinde meslektaşı olan Haluk Ilıcak ile evlendi ve bu evlilikten oğulları Ali dünyaya geldi. (Haluk şu anda Luxemburg Büyükelçimiz. Ali de Purdue Üniversitesi'nden mezun oldu. Evlendi ve İzmir'de yaşıyor.) Suna, ilk dış görevi, 1983'te Brüksel Başkonsolosluğu'nda çıktı. 1986'da, Halep Başkonsolosluğu'nda Konsolos olarak görev yaptı. O sırada Haluk da Şam'da idi. (Yurtdışı görevlerinde, genellikle eşi ile aynı ülkede farklı şehirlerde ya da yakın ülkelere görev yapıyorlardı.)

1988'de Orta Doğu Dairesi'nde Başkatiplik yaptı. 1990'da Bern'deki Büyükelçiliğimizde, Başkatiplik ve Büyükelçi Müsteşarı oldu. O tarihlerde Türkiye'nin İsviçre Büyükelçisi Kaya Toperi idi. Suna ile ilgili olarak eski dos-

Suna'nın ardından ACI'75 sınıfındaki arkadaşlarımızın sözleri:

- Gülin Tangüner Bayurgil: "Zarif, iyi kalpli, akıllı."
- Esen Kocagöz Atlan: "Sadelik, sükunet, samimiyet, çalışkanlık."
- Ekin Ertem: "Sadelik, incelik ve zarafetin beden bulmuş hali."
- Özlem Kaynar: "Güzellik, zarafet, çalışkanlık, azim."
- Özden Özgönül Anal: "İyi bir evlat, iyi bir eş, iyi bir anne, iyi bir arkadaş ve başarılı bir meslek kadını."
- Şeniz Uluer Bulut: "Özü güzel, yüzü güzel, sözü güzel bir yıldız kaydı aramızdan..."
- Serra Egeli: "Masmavi, biraz ürkek, biraz çekingen ama simsıcak bakan gözlerin ardında çalışkan, güçlü ve azimli bir kişilik."
- Yeşim Tarakçıoğlu: "Simsıcak, güzel kalpli, zarif arkadaşım. Çok zamansız bir ayrılık oldu."

ACI'75 yıllığındaki fotoğrafı.

tumuz Emekli Büyükelçi Kaya Toperi'nin anlattıklarını aktarıyorum size: "O benim Suna Bey'im idi. Yani erkekten daha erkek! 1993'te Bern'de Büyükelçiliğimize 140 PKK'lı saldırı. Büyük çatışma çıktı. Erkekler masaların altına saklandıklarında Suna, demir gibi arkamda durdu."

Mesleki olarak ise Suna'yı, "Gösterişsiz, ama mütevazi görünümü altında fişek gibiydi" diyerek tanımlıyordu. 1994'te Kıbrıs, Yunanistan Dairesi'nde Şube Müdürü, Daire Başkanı, 1996'da ise Londra Büyükelçiliği'nde Müsteşar olarak görev yaptı. 2001'de Kıbrıs Dairesi'nde Daire Başkanı, 2001-2006 yılları arasında ise Amerika Genel Müdür Yardımcısı oldu. Irak savaşı sırasında, Amerika Birleşik Devletleri ile Türkiye arasındaki Mutabakat Muhtırası Müzakereleri'nde, dönemin Müsteşarı Uğur Ziyal ve Büyükelçi Deniz Bölükbaşı ile birlikte ter döken isimlerdendi.

1 Mart tezkeresinin ardından, Amerika Birleşik Devletleri ile kırıma noktasına gelen ilişkilerin düzeltilmesinde çok önemli rol oynamıştı. 2006 yılı başında, yıllarca emek verdiği Dışişleri'nde, ilk Büyükelçilik görevini alıp Slovakya Büyükelçisi olarak Bratislava'ya atandı. Maalesef kısa bir süre sonra hastalandı ve 23 Temmuz 2006'da kaybettik Sunamızı.

Sunamız, çok sevdiği Ildır, Çeşme'de yatıyor şimdi. Dışişleri Bakanlığı, Sanat Galerileri'ne "SUNA ÇOKGÜR SANAT GALERİSİ" adını vererek Sunamızın ismini ölümsüzleştirdi.

Başarıları ülkemizin, Dışişleri Bakanlığı'nın tutanaklarında... Bizim ise dualarımızda, kalbimizde... Ve her Büyükelçiler Kararnamesi yayınlandığında, "Suna yaşasaydı nereye atanırdı?" diye içim sızlayarak düşüncelerimde... Çeşme'de evimizin önünden denize girerken, karşıımızdaki burundan kırmızı bir bot döndüğünde "keşkelerimde"...

Yazımı Suna'nın eşi Lüksemburg Büyükelçimiz Haluk Ilıcak'ın sözleriyle bitirmek istiyorum: "İnanılmaz bir eş, muhteşem bir anne, çok yetenekli bir diplomat ve her şeyden önce 'insan' olan Suna ile her zaman gurur duydum ve duymaya da devam edeceğim. Allah gani gani rahmet eylesin, cennette nur içinde yatsın!"

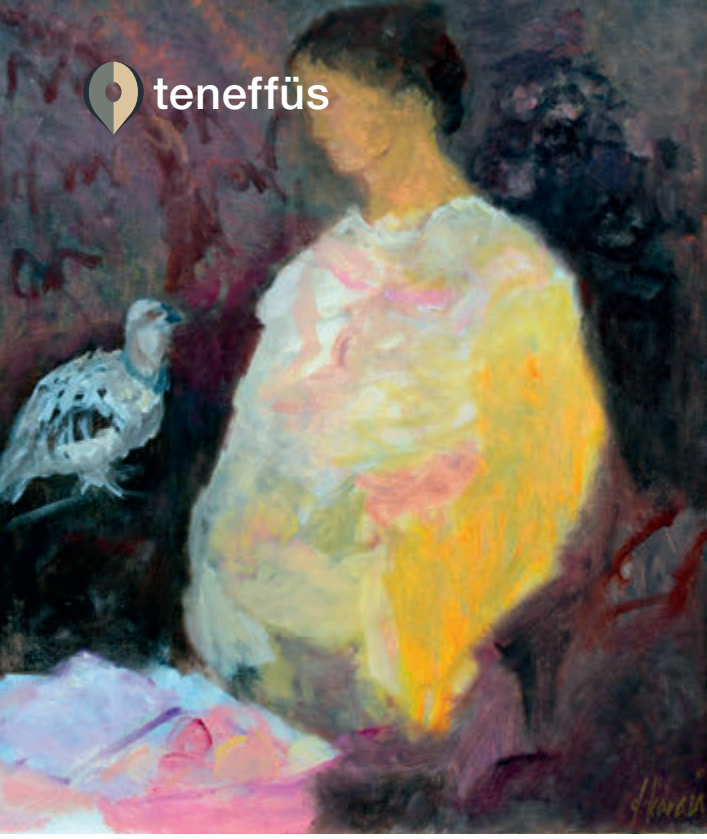
ABD Başkanlarından George W. Bush ile.

Ocak 2006, Slovakya Cumhurbaşkanı İvan Gašparovič'e Güven Mektubunu sunarken...

Şükran Çelebi'nin Türkiye Başkanlığını yaptığı Fashion Targets Breast Cancer Projesi için ABD Büyükelçiliği rezidansında düzenlenen defile sonrası modacı Dilek Hanif, Şükran Çelebi ve Suna Çokgür Ilıcak birlikte...

DURAN KARACA (TAC'55)

Ölümünün 10. yılında ressam *Duran Karaca*

YAZI: İBRAHİM TUTAR (TAC'79)

Tarsus Amerikan Koleji 1955 mezunu olan ressam Duran Karaca'yı 28 Kasım 2006'da kaybetmiştik. Neredeyse on yıl oldu. Ankara'da yaşıyordu. Ailesi, Ceyhanlı idi. TAC'den sonra, önce Ankara Hukuk Fakültesi'ne girmiş, bir sene sonra bırakıp, İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'ne (şimdi Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi) yazılmıştı. Daha kolej yıllarında, desenleri *Varlık Dergisi*'nde yayımlanmaya ve ün kazanmaya başlamıştı. Sanat hayatı Ankara, İstanbul, Paris, Amsterdam ve Kopenhag'da geçmişti. Atölyesi Ankara'da, Çankaya'da Akay Caddesi üzerindeydi.

Duran Karaca Abi'yi 1995 yılında An-

kara'da açtığı bir sergide tanıdım. Ne acı ki, TAC'den mezun olduktan 16 yıl sonra TAC mezunu bir ressam abimizi daha yeni duyuyordum. Gazetede çıkan bir haberden, TAC'li olduğunu öğrenmiş ve sergiyi gezmeye gitmiştim. Orada, Duran Abi'nin ilk defa gördüğüm resimleri, beni çok etkiledi. Yetiştirdiğimiz, büyüdüğümüz Çukurova'yı anlatıyordu. Ben de kısmen Ceyhanlı olduğumdan, diyebilirim ki, Ceyhan ve Kozan'dan Tarsus'a kadar uzanan ova, Çukurova'nın bağıdır, ta kendisidir. Bu bölge, Yaşar Kemal'in de Orhan Kemal'in de insan ve doğa tasvirlerinin kaynağıdır. Duran Abi'nin resimlerini görünce ve tanımaya başlayınca -haddimi bağışlayın- resmin Yaşar Kemal'i ve Orhan Kemal'i ile

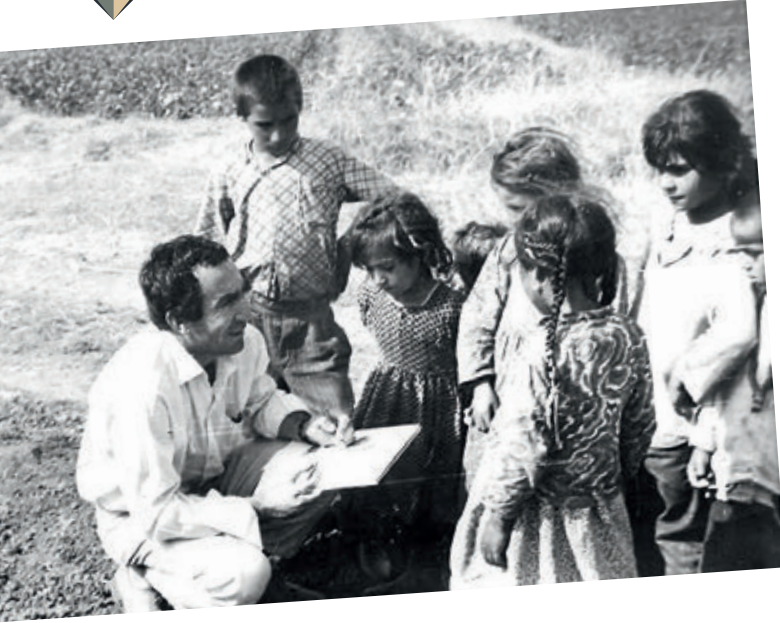
“Sıcak renkleri resminde bu kadar yoğun kullanıp da sarı sığağı bu kadar güzel anlatan bir başka ressam yoktur.”

karşı karşıya olduğumu düşünmeye başladım. Halen de, öyle düşünüyorum. Neden mi? Bir kere, en çok ben-zettiğim husus, kullandığı renklendir. Yaşar Kemal’in *İnce Memed*’indeki Anavarza’nın mor kayalıkları, san-ki gelmiş Duran Abi’nin resimlerini yurt edinmişti. Yaşar Kemal’in betimlemeleri ile Duran Abi’nin resim-lerinin neredeyse özdeşleştiği diğer bir husus ise tabii ki Çukurova’nın cehennem sığağı ve bereketidir. Yaşar Kemal’in mor kayalıkları, sarı sığağı, çakır dikenleri, dere ve bulutları, akşam serinliği, bin bir renkli çiçek-leri, işçileri, köylüleri sanki Duran Abi’nin resimlerin-de vücut bulmuştu. Peker Sanatevi’nin ‘Duran Karaca Yıllar Sonra’ adlı, 2013 tarihli sergi kataloğunda, Eş-ref Üren’in Duran Ağabey için, ‘Çukurova Sevdalı Çukurova Çocuğu’ dediğinden bahsedilmektedir. Yazar Mehmet Kemal, *Pulsuz Tavla* (1976) adlı ese-rinde şunu yazmıştı: “...Duran, Çukurova’nın terini ve rengini tuvalinde belirleyen soylu bir sanatçıdır. (...) Çukurova’da doğan insanları anlatmaya gelmiş-ti dünyamıza... Bir benzetme yapmak istersek, Çu-kurova’nın resimle anlatılan dili Duran Karaca’dır.” Paul Cezanne’nin da resminde çok görülen temel figür-lerden birisi, kendi yaşadığı yerdeki Viktoria Dağıdır (Monte Sainte-Victoire). Duran Abi’nin de Çukuro-va’yı ele alması bu bağlamda değerlendirilmelidir: Du-ran Abi, yöresellikten hareketle resimde bir Çukurova konsepti yaratmıştır. Resimlerini incelediğimizde, bunda da çok başarılı olduğunu görüyoruz.

Orhan Kemal’in bereketli toprakları ve pamuk işçileri

de Duran Abi’yi çok etkilemişti; çünkü o yıllarda pamuk, hem Doğu’dan gelen işçilerin, hem de tarımla uğraşan ailelerin yegane geçim kaynağıydı. Çukurovalı olup da etkilenmemek mümkün mü? Uğur Mumcu’nun, Duran Abi ile yaptığı 17 Kasım 1981 tarihli *Cumhuriyet Gazete-si*’nde yayımlanan röportajında, Duran Abi’nin, “Sanata edebiyat ile girdim... Benim ustam Orhan Kemal’dir” demesi boşuna değildi. Sadece kullandığı renkler değil, pamuk işçilerini tasvir edişindeki estetik de bu övgüyü hak ediyor. Pamuk toplayan işçileri seyredip de onların devinimlerinden etkilenmemek mümkün mü? Duran Abi, her zamanki duyarlılığı ile gençliğinde gözlemlediği emekçilerin nasıl bir evren içinde yaşadığını herkese duyurmayı tercih etmiştir. Ziynettin Görgün, Duran Abi’nin açtığı ilk resim sergisi için 15 Mayıs 1962 tarihli *Varlık Dergisi*’nden yayımladığı makalesinde, “Acı koyu renklerin arasından parlak renkler fıskırıyor. Bu renkler daha çok, kişinin yaşadığı evrene bir haykırışı, isyanı anlatıyor” ifadelerini kullanmıştır.

Duran Abi, bu yönüyle hem Yaşar Kemal’in hem de Orhan Kemal’in yaşadığı Çukurova’yı yaşamış ve resmine çok şahane biçimde yansıtmıştır. Bence, sıcak renkleri resminde bu kadar yoğun kullanıp da sarı sığağı bu kadar güzel anlatan bir başka ressam yoktur. *Alma Mater*, ‘Alumni in the Arts’ 1970 Kış sayısında, Mary Alice Shepard, Bord Okulları mezunu sanatçı-lar arasında ilk bölümü Duran Abi’ye ayırmıştı. Şöyle yazıyordu: “...Perhaps the most striking quality of his work is his use of vibrant, emotion-charged colors...”

red, shimmering hot skies, pink and yellow fields, red on red, yellow on yellow, contrasting with splashes of muted greens, blues and blacks...”

İşte bu yüzden, Duran Abi resmin Yaşar Kemal'i ve Orhan Kemal'i olmayı hak ediyor. Duran Abi, resimlerinde halkın doğayla ilişkisini resmetmiştir ama bunu yaparken, hiçbir zaman siyasi ve ideolojik mesaj verme gayretinde olmamıştır. O, insanların toplumsal gerçekliğini resmederek, yerelliği evrenselleştirmenin peşinde olmuştur. Kendisiyle çok sohbet etme fırsatı buldum. Hiçbir zaman günlük siyaset konuşmadı. TAC'den Paris'e kadar uzanan tüm sanat ve edebiyat çevrelerini ve akımlarını tanıyan bir sanatçı olarak, o sadece sanatın ve bilimin kalıcı olduğunun farkında idi. Ressam Duran Karaca Abi, entelektüel birikimiyle, sakinliğiyle, babacanlığıyla, toplumsal gerçekçi tutumuyla, hümanist yaklaşımıyla ve aynı zamanda halkına olan duyarlılığı ile daha çok övgüyü hak ediyor. Duran Abi'nin resimlerinin ve yarattığı renk dünyasının değerinin zamanla anlaşılacağını umuyorum.

Şair Hasan Hüseyin Korkmazgil ise Duran Abi'yi, Dadaloğlu'nun ve Karacaoğlan'ın devamı olarak görek şöyle seslenmişti:

*“Dağlara, dağlara, dağlara doğru
Çalı çırpı sıla gurbet dağlara doğru
Sarı sıcak ak cebinlik dağlara doğru
Ordu, ordu çekip gider ayçiçekleri
Bakma turaç* bakma bana el gibi
Ben çalmadım bu davulu karaca duran çaldı
Pir Sultan'ı benden aldı keklığı Silifke'den
Boyasını yaman kardı Dadal'dan
Telini de yaman gerdi Karacaoğlan'dan
Vurdu mavi, vurdu yıldız, vurdu dağbaşı”*

Eleştirmen Kaya Özsegin, 1999 yılında İstanbul Sanat Fuarı için hazırladığı Duran Abi'yi ele alan bir albümde, onun resimlerini belirleyen temel değer ölçütlerini şöyle sıralıyordu: “...Yöreselliği, çevrede sık uygulandığı biçimiyle değil, bir 'konsept'e yol açabilecek boyutları içinde benimsemek ve sanatçılığı her şeyden önce toplumda bir 'misyon' üstlenme sorumluluğu açısından görmek ve bu misyondan ödün vermemek.” Yine Kaya Özsegin, 2013 yılında Duran Abi'nin vefatından çok sonra onun anısına çıkartılan, yukarıda adı geçen 'Duran Karaca Yıllar Sonra' adlı sergi kataloğunda şöyle yazıyordu: “...Güncel gelişmelerin sapla samanı karıştıran gürültüleri arasında boğuntuya gelmiştir bu resimler. Yeteri kadar ve gerektiği gibi üzerinde durulmamıştır. Hele İstanbul, Ankara'ya mesafeli yaklaşan bakışı nedeniyle olsa gerek, Duran Karaca ismine yabancı kalmıştır. Aslında Duran da böyle bir yabancılaşmayı kırmakta yeterince istekli davranmamıştır.” Bu tepitlere katılmamak mümkün değil. Gerçekten, Duran Abi'nin, resimlerini satmak ve pazarlamak, tanınmak, siyaset yapmak, popülist olmak gibi bir gayesi hiç olmamıştır. Duran Abi, iç dünyasında öyle bir dürüstlük ilkesi geliştirmişti ki; onun esas kaygısının hatta yaşam amacının, yaşadığı yerleri kavramsallaştırıp, evrenselleştirmek olduğunu ileri sürebiliriz. Herhangi bir ticari tavrı, sanatının yanına bile yaklaştırmayı kendine yakıştıramadığını, O'nu biraz tanıyan herkes çok geçmeden anlardı. Ben, Duran Abi'nin bu özelliğinin, TAC'nin aşılacağı ideallere sıkı sıkıya bağlı olmasından kaynaklandığını düşünmüştüm hep.

Burada, söylemem gereken son bir husus daha var ki o da yine TAC ile ilgilidir. Duran Abi, okulumuzdan ve isimlerini her zaman bir bir saydığı öğretmenlerinden; kendisini geliştirmesine çok güzel bir ortam sağladığı ve onu farklı kılan özelliklere sahip olmasına imkan verdiği için, daima şükranla bahsederdi. Bugünlerde ölümünün onuncu yılı olmuşken, O'nu hasret ve saygıyla anmayı, kendim için borç biliyorum. Bu satırlar, Ressam Duran Karaca Abi'yi anlatmaya yetmez. Umarım ki; bu satırları okuyacak bir kardeşimiz, ileride, tüm Türkiye'ye hitap edecek ve birçok ulusal müzeyi, resmi ve özel koleksiyonları donatan eserlerini ele alan bir 'Ressam Duran Karaca' kitabı çıkartır. Böylece TAC'den çıkan ve Türkiye'ye mal olan bir büyük değerimizi daha tanımış ve tanıtmış oluruz.

* Çukurova'ya özgü soyu tükenmekte olan bir kuş. Duran Ağabey, Çukurova'yı sembolize eden bu az görülen büyüleyici kuşa o kadar düşküdü ki tek oğlunun ismini Turaç koymuştu.

Neuřah'ın beklenen romanı “Tin” çıktı!

“Dünle bugünün, sevgiyle sevgisizliğin, kurtuluşla yenilginin, kazanmakla kaybetmenin, insanlıkla ruhsallığın, yaşadığımız yüzyıl ile geçmiş yüzyılların iç içe geçtiği, yaşamsal şifrelerle dolu sarsıcı bir roman.

LEYLA YENİSEY ARTAY ÜAL'69

CanKuş

Bir önceki sayımızda mezumuz Leyla Yenisey Artay'ın yardıma muhtaç yavru bir martıyı eve alması ve sonrasındaki günleri anlattığı hikayesinin devamını paylaşıyoruz.

(...) Gerçekten denemeye değer bir plan-
dı ve hemen uyguladım. Ertesi gün ka-
fesiyle CanKuş önde, arka koltukta her
zamanki yerinde Çipik, Sarıyer'in yolu-
nu tuttuk. Belki de otomobile binen tek
martı idi benimki! Sanırım epey rahatsız
oldu, yollardaki kasıslere, çukurlara çok
dikkat etmeme, her zamankinden yavaş
gitmeme rağmen yine de kafesin içinden
kayma, zıplama sesleri, tıkırtılar geldi yol
boyunca. Sonunda eve vardık, hemen
kafesi bahçede çimenlerin üstüne yerleş-
tirip kapısını açtım. Hiç çıkan yok. Acaba
etrafındaki alışılmadık kalabalıktan mı
ürkütü? Bir iki parça sardalyasını kafesin
önüne bıraktım ve uzaklaştık, bir yandan
da onu gözlüyoruz. En nihayet sardalya-
lara uzandı, onları anında yedi ve derhal
koşarak ortancaların altına girdi. Bu ara-
da ne olur ne olmaz, Çipik'i de başka bir
tarafa götürdüm.

Ortancaların altında ne kadar kaldı,
iki saat mi desem üç saat mi?.. Sıkılınca
oradan dikkatlice sıyrılıp bu sefer akuba
bitkilerinin altına geçti. Sonunda yine
sardalyaların yardımıyla biraz gün yü-
züne çıkarabildim ve artık akşam olduğu
için bir yerde havluyla kısırtıp kafesine
geri alabildim. Ancak bu arada yemediği
taş, toprak, ot ve lüzumsuz ne varsa kal-
mamış. Bunu daha sonra çamaşırlıkta
midesini boşalttığı zaman anladık. Fakat
çok şükür herhangi bir sağlık sorunu ya-
şamadı. Geceyi yine kafesinde, serin bir
veranda köşesinde geçirdi.

Ertesi gün ev daha kalabalıktı. Her-

kes CanKuş'a büyük ilgi gösterdi. O da
bu alışmadığı kalabalık ve ilgiden epey-
ce ürktü ama onu uçurma programımı
aksatmadan sürdürmek niyetindeydim.
Bahçede yaklaşık iki metre yükseklikte,
altı yumuşak çimli bir setimiz var. Can-
Kuş'u tekrar havaya fırlatıp uçurmayı
denemek için ideal bir yer. Ancak yere
düşükten sonra kaçmasını önlemek
gerek, bunun için de ev ahalisi çimin et-
rafına konuşlanarak pozisyon aldı. Her-
kes hazır, vakit tamam, yine onu kavg
dövüş kafesinin içinde yakalayıp çimin
üstüne doğru havaya fırlattım. Artık ne-
redeyse dördüncü haftadayız, bu kuş hiç
uçmayacak mı?.. Derken, kanat çırpma-
lar bu sefer üç belki dört kereyi buldu ve
puf çimlerin üstünde son buldu. Acele
yakında ağaç, ot ne varsa onların altına
koştı, tüm insan barikatına rağmen.
Uzun bir sopa ile onu hafifçe dürtükleye-
rek oradan çıkardık ve bir kere daha aynı
işlemi denedik. Sonuç aynı.

Bundan sonra CanKuş'u bahçede ta-
mamen özgür bıraktık. Onunla ilgilenen-
ler de azalınca usul usul etrafta gezinmeye
başladı. Sonunda sanırım artık bahçede
kendini oldukça rahat hissediyordu, hat-
ta yoga hareketlerini bile yaptı. Üstelik ne
yenir ne yenmez onu da iyice öğrenmişti,

zira akşam herhangi bir mide sorununa
tanık olmadık. Ama henüz havuz ile ta-
nıştırmadık. O, bir sonraki etap.

Akşam kendi küçük evimize dön-
memiz gerekiyordu. Tabii bir kere açık
havada özgürlüğü tadan CanKuş artık
yakalanmama konusunda çok daha ka-
rarlı idi. Epey bir kovalamaca ve uğraş-
tan sonra kafeslendi ve evimizin yolunu
tutabildik. Buraya kesinlikle tekrar gel-
memiz gerekiyor.

Bahçe deneyimi martıcığı çok etkile-
mişti, artık onulmaz şekilde kafesinden
hoşnut olmamaya başladığını görüyordum.
Sabahları uslu uslu benim onu ka-
fesinden çıkarmamı bekleyen kuş, şimdi
kendi saatini bana dikte ediyor, sabah beş
civarında balkondan kafesin kenarına vu-
rulan gaga sesleri ile Çipik uyanıyor, koşup
geliyor, beni de uyandırıyor. Böylece
banyo programına daha erken başlıyorduk.
Mamasına uçarak ulaşması kolay-
laşmıştı. Ancak hayretle görüyordum ki
eski yemek merakı azalmış, sanki iştahı
kesilmiş, bir iki lokmadan sonra balığını
bırakır olmuştu. Önceleri her an, her saat
yiyeblen kuş, şimdi biraz sabah biraz ak-
şam yer olmuştu. Banyoda bir uçtan öbür
uca rahatlıkla uçabiliyordu. Bütün bun-
lar Jonathan Livingston kitabını daha iyi

anlamama neden oldu. Kitapta Jonathan, diğer martıların yemek telâşına hep kızarı, uçmanın yemek yemek için değil, sadece uçmak için, hem de daha iyi, daha hızlı, daha yüksek uçmak için olması gerektiğini söyler. CanKuş da vücudundaki uçuş enerjisini hissettikçe, sanki tüm ilgisini buna vermek istiyor, uçmanın dışında her şey ikincil kalıyordu.

Gazeteleri parçalaması da artmıştı. Su kâsesini çok çabuk boşaltıyor, etrafı daha çok ıslatıyordu. Üstelik gagası ile ayak bileklerine yaptığı küçük şakalar, artık biraz tadını kaçırmaya başlamıştı. Daha fazla bekleyemedim, üçüncü gün tekrar Sarıyer'in yolunu tuttuk.

Varır varmaz, kafesi bu sefer havuza yakın, altına kaçabileceği ağaç ya da bitki olmayan bir yere yerleştirdim. Kafesin kapısını açmamla birlikte emin adımlarla hiç duraklamadan dışarı çıktı. Şöyle bir etrafına bakındı ve hemen bahçeyi çevreleyen çitin gölgelik bir köşesine ilişti. Yanına suyunu, balığını koyduk, marti izleme komitesi olarak biraz uzağında yerimizi aldık, bekliyoruz. Çipik'in de ortalıkta gezinmesini engelledik, yanımızda uslu uslu oturuyor, ayrıca bu sefer ev daha تنها, kalabalık yok.

CanKuş tamı tamına iki saat hiç kıpırdamadan o yerde durdu ve etrafını seyretti. Kendisini güvende hissettikten sonra güzelce yogasını yaptı, biraz suyundan içti. Ondan sonra birden yarı koşarak yarı uçarak havuzun kenarına gitti. Biraz havuzun kenarında yürüdükten sonra suya atladı. Bundan olağan bir şey olamazmış ve sanki her gün zaten bu işi yapıyormuş gibi sâkin sâkin yüzmeye başladı, arada kafasını suya daldırıp daldırıp çıkararak, kanatlarını çırparak...

O saatten sonra artık bahçenin başka hiçbir köşesi CanKuş'u ilgilendirmedi. Yüzüp çıkıp havuzun kenarında turluyor, sonra tekrar yüzüyor, sonra havuzun üstünde boydan boya uçuyor... Uçarken mutlaka hep yaptığı gibi zafer çığlıkları çıkarıyor... Bu arada Çipik ile birbirlerine çok alıştılar. Artık yan yana bile durabiliyorlar, tabii Çipik ona karşı ilgisizliğini sürdürüyor ama bu da eminim CanKuş'un çok işine geliyordur. Akşam

karanlığına kadar böyle geçti, bir lokma yemek de yemedi...

Esas sorun ise onu tekrar yakalayıp kafesine koymamız gerektiğinde başladı. Aslında bahçeye etraftaki kediler girmese ve onu güvenli bir köşede bırakabilsek hiç kafesine koymaya gerek kalmayacaktı. Ama risk alamazdık. Ancak artık kesinlikle o kafese girmeyecekti, bu konuda en ufak bir tavizi yoktu. Benim küçük havlum yetmedi, bu sefer büyücek bir çarşaf alıp peşinden koşmaya başladık. Bütün bahçede, o önde ben arkada koşuşma fayda etmedi, zira martıcık artık yere paralel bayağı uzun da uçmaya başlamıştı. Üstelik, tam yakalanacağı zaman, havuzun üzerine atlayıp ortada yüzmeye başlıyor, oraya erişemeyeceğimizi o kadar iyi biliyordu ki... En nihayet verandaya, arkasından da salona girdi ve işte orada çarşafın altına alabildim.

O sabaha karşı, CanKuş'u kafesiyle birlikte koyduğum veranda köşesinden büyük gümbürtüler gelmiş. Verandanın tam üzerindeki odada yatan gelinimiz Maryse, kafes kenarına vurulan kuvvetli gaga darbeleri ve cıyıklamalar ile uyanmış. Ben de erkenden kalktığımda, onu kafesin içinde sinirli yürüyüşler yaparken buldum. Derhal çamaşırlığa indirdim ve balığını suyunu önüne koydum, zira akşam tek lokma bile yememişti. Az sonra yanına döndüğümde, balığından sadece iki lokma almış olduğunu gördüm, her taraf su içindeydi. Hayret edilesi bir şekilde, sanki dışarı çıkarılacağını bilmiş gibi, hiç itiraz etmeden kafesine girdi ve bahçeye yollandık.

Bütün gün kâh yüzdü, kâh havuzun üzerinde uçu, kâh kenarında gezindi, kâh veranda camında kendini seyretti... Özellikle bu sonuncusu çok ilgisini çekti, hatta verandadan usulca içeri girmeye cesaret ederek, camda gördüğü kuşu aradı... Maryse bu arada çok güzel fotoğraflarını çekti. İlk defa benim elimden biraz balık yedi. Hep yakınımnda dolaşmaya alıştı ama onu ürkütmemek için fazla üzerine gitmek istememiştim. Aslında başını okşamayı o kadar çok istiyordum ki, ama belki de o bundan bir şey anlamayacaktı...

Akşamüstüne doğru bir ara durakladı,

verandanın kenarında belki bir saat kadar durdu, dizlerinin üzerinde oturdu. "Herhalde yoruldu, dinleniyor," dedik. Sonra boynunu arkaya doğru uzattı, başını kanatlarının arasına sokarak jimnastik hareketleri yaptı, ardından yogası geldi. Bir iki lokma daha yemeğinden aldı. Saat sekize yaklaşırken tekrar uçmaya başladı, gwaak sesleri eşliğinde... Havuzun üzerinde bağırarak turlar attı. Ve bizim "Oooooooo aaaaaa!!" seslerimiz arasında, ilk defa olarak, bahçe sınırındaki lükstrümlerin ortasına kadar iki metre havalandı. "Ay yükseldi!" demeye kalmadı, bu sefer geri dönerek havuzun etrafında bir tur daha attı ve bahçenin öteki tarafındaki yaklaşık üç metre yüksekliğindeki leylandilerin tepesinden aşarak, yan komşunun bahçesine geçti!

Olamaz, buradan gitmesin, ben onu bulduğum yerde, bizim sitede serbest bırakmak istiyorum... Orası marti dolu, burada hiç yok, denize de uzak, yolunu bulabilir mi?.. Hem anne marti, yavrusu uçtukten sonra bile onu beslemeye devam edermiş, internette öğrendiğime göre, o ilk başlarda yemek bulmayı beceremeyebilirmiş... Hem o yemeğinden hemen sonra su içmek ister... Bulabilecek mi?..

Jet hızıyla komşuya koştum. Bahçe kapısının zilini çalarken bir de baktım ki orada, hemen yakınımnda, eve giden merdivenlerin üzerinde duruyor, ama erişemiyorum. Elimde havlu, keşke çarşafı alsaymışım... Komşu geldi, "Ne olur şu havluyu onun üzerine atabilir misiniz, bizim bahçeden kaçtı..." dedim. Bir hamle yapar gibi oldu ama tam o sırada CanKuş havalanarak tekrar bizim bahçeye uçu. Bizimkilerin hayretli bakışları arasında, havuzun etrafında bir tur attıktan sonra, bu sefer de diğer yan komşunun evinin damına uçmuş. Ben bahçeye döndüğümde damdan bizi seyrediyordu. Orada uzunca bir süre kaldı; saat artık dokuzu bulunduğu için onu seçmekte zorlanıyorduk. Damın öteki tarafına geçtiğinde ise CanKuş'u tamamen gözden kaybettik.

16 Haziran geliş, 15 Temmuz gidiş... Tam bir ay. Bu kadar çabuk olacağını tahmin etmiyordum. İlk havalandığı gün gitti. Onu çok özliyorum.

SEVİN
ASIRLIK
ÇINARLARI

PROF. DR. SABAHAT KAYMAKÇALAN

ÜAL'43

Türkiye'nin ilk kadın kardiyoloğu

Üsküdar Amerikan Lisesi'nin ömrü bir asra uzanan 'Çınarları' arasında, en değerli isimlerinden biri Prof. Dr. Sabahat Kaymakçalan Tuluy... Okulun mezunları arasındaki ilk tıp doktoru, aynı zamanda Cumhuriyet kadını kuşağının ilk ve örnek temsilcilerinden biri.

1 925 yılında Konya'da doğdu. Ortaokulu Kadıköy'de bitirmesine rağmen lisede ÜAL'ye girdi ve 1943 yılında mezun oldu. İkinci Dünya Savaşı yıllarında okulda yatılı olarak okuyan Kaymakçalan, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni bitirdi. Fulbright Bursu ile Amerika'ya ihtisasa giderek Türkiye'nin ilk kadın kardiyoloğu oldu. Ankara'da ilk kardiyoloji laboratuvarını kur-

du ve uzun yıllar Ankara Tıp Fakültesi Kardiyoloji Bilim Dalı Başkanı olarak çalıştı. Tam bir Cumhuriyet kadını olarak hiç yılmadan 50 yıl çalışan Prof. Dr. Kaymakçalan, ÜAL yıllarını ve hayatından önemli başlıkları, fotoğraflar eşliğinde *Buluşma* için kaleme aldı:

(Katkılarından dolayı Sabahat Kaymakçalan'ın kızı Prof. Dr. Billur Kaymakçalan'a çok teşekkür ediyoruz.)

“Okula ilk geldiğimizde herkesin birbirine saygılı davrandığını, tatlı sert bir disiplin ve demokrasi olduğunu hissettim. Okul müdürümüz Miss J. Martin otoriter, fakat öğrencilere karşı sempatik davranan, doğru yolu iyilikle gösteren birisiydi.

Okulun Türk müdürü ve tarih öğretmeni olan Bülent Hanım, sınıfta daha otoriter, fakat ikili ilişkilerde daha yumuşak birisiydi. Tarih derslerini çok iyi anlatır, öğrencilerden de aynı şekilde isterdi.

Fransızca öğretmeni matmazel, kızarsa “I will give you bol bol zeros” derdi.

İngilizce öğretmenimiz Miss Fletcher herhalde yetmiş yaşı üstündeydi, fakat çok kuvvetli hafızası vardı. Bir köşeye çekilir, gözlerini kapar, Shakespeare’in eserlerini ezbere okurdu, kendinizi tiyatrodaki hissederdiniz.

Günlük derslerin sonunda, akşam yemeğinden önce ve sonra, birer buçuk saatlik çalışma süremiz vardı. Bu esnada ancak Türkçe, tarih, coğrafya, felsefe çalışabiliydik. Hocalarımız hemen hemen hepsini ezbere istedikleri için, üç saatte bitiremediklerimizi, akşam yattıktan sonra yorganın altında cep feneri ışığında öğrenirdik.

Türkiye, İkinci Dünya Harbi’ne girmede fakat her an Türkiye’ye, özellikle İstanbul’a bir taarruz olur korkusuyla, her evde saat 23.30’da ışıklar söndürülürdü. Yatılı öğrenciler saat 21.00’de yatakhanelere gider, 21.30’da yatakta olurlardı. Bir hanım görevli yatakhaneleri dolaşır, kontrol ederdi.

Okulun ön bahçesinde “Round House” diye bir sosyal bina vardı. Piyano eşliğinde isteyenler müzikle dans ederlerdi.

Bina içinde yerlere kağıt vs. atmak ve okulda yirmi dört saat Türkçe konuşmak yasaktı. Cebe sığacak kadar küçük bir defter vardı; Türkçe konuşan yakalanırsa deftere ismi yazılır ve defter gizlice Türkçe konuşana verilir. Akşam defter en son kimde kalmışsa, ceza olarak ertesi gün sınıf hocası, nadir kullanılan kelimelerle on cümle yazmasını isterdi.

Hafta sonları, baharda, okulda kalan yatılı öğrenciler, bir-iki öğretmen ile birlikte, mehtaplı gecelerde, cuma akşamları Çamlıca tepesine çıkarılırdı. Okul, akşam yemeği olarak kumanyalar hazırlardı. Bir taraftan kumanyalarımızı yer, bir taraftan da şarkılar söyleyerek mehtapta Boğaz’ı seyreder, sonra hep be-

PROF. DR. SABAHAT KAYMAKÇALAN ÜAL'43

raber yine yürüyerek okulumuza dönerdik.

23 Nisan ve 29 Ekim merasimlerinde, okulumuz da İstanbul'un diğer liseleriyle birlikte resmi geçide iştirak ederdi. Uzun boylular daima önde yürürler, Türk bayrağını ve okulumuzun flamasını taşırlardı. Ben biraz ufak tefek olduğum için arkada yürümekten hoşlanmazdım fakat böyle merasimleri hiç kaçırmazdım. Program bittikten sonra okula yorgun fakat ödevini yapmış bireyler olarak sevinçle dönerdik.

19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı'nı okulumuzun bahçesinde kutlardık. Bu tarihte, son sınıf öğrencileri arasında "May Queen ve iki nedimesi" seçilir, beden eğitimi gösterileri ve muhtelif ulusal ve uluslararası danslar kraliçenin önünde sergilenirdi.

Yılda birkaç defa cuma günleri öğleden sonraları, toplantı salonunda bütün öğrenciler ve öğretmenler toplanır, İstanbul'un tanınmış bilim veya tiyatro insanları, kendi konularında konferans verirlerdi.

Yılda bir defa aynı salonda ve sahnede "Sofra Adabının Doğru ve Yanlış Uygulamaları" gösterilirdi.

1942-1943 yılında biz son sınıftık, arkadaşlarımızdan Nermam Zobu'nun amcası meşhur tiyatro artisti Vasfi Rıza Zobu, "Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler" müzikalini sahneye koymamızı sağlamıştı.

Üsküdar Amerikan Kız Koleji, eğitim, öğretim ve sosyal bakımdan hakikaten değerli bir okuldu. Üniversite sınavlarına girenlerin hepsi ilk seferde başarılı olmuşlardı. O yıllarda üniversite sınavından önce başka bir lisede -bizim yılımızda Pertevniyal Lisesi'nde- olgunluk sınavına girmiş ve başarılı olmuş-tuk. Sınav soruları Ankara'dan, Milli Eğitim Bakanlığı'ndan gelirdi.

Ben hiç yıl kaybetmeden, Türkiye'nin tek tıp fakültesi olan İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni bitirmiştim. Okulda aldığım disiplin sayesinde, elli yıllık meslek hayatımda da ortama uymada bir sıkıntı çekmedim.

Ankara Tıp Fakültesi'nde "iç hastalıkları" ihtisası yaptığım esnada Hoca Prof. Dr. İrfan Titiz'e verdiğim söz nedeniyle, Fulbright bursiyerliğinin ilk grubu ile 1951'de ABD'de kaldığım üç yıl sonunda, ülkeme kardiyolog olarak döndüm (1954). Bir yıl sonra Ankara Tıp Fakültesi Cebeci Kampüsü'nde, 1. İç Hastalıkları Kürsüsünde "Kalp Kateterizasyon-Hemodinami Laboratuvarı"nı kurdum (Kasım 1955).

1940'lı yılların sonunda, ABD'de ve bazı Avrupa ülkelerinde, daha ziyade doğuştan olan kalp anomalilerinin ameliyatında, kalp cerrahinin anatomik ve fizyopatolojik tanılarda ayrıntılı bilgi sahibi olmaları gerekiyordu. Bu da ancak hastanın kasık veya kol toplardamarında (vena), plastik ince bir sondanın kalbe kadar ilerletilip (kalp kateterizasyonu), kalbin değişik boşluklarındaki basınç ve kan örnekleri alınarak, analiz ve hesaplamalarla mümkün oluyordu. Bu bulgularla hastanın hikayesi ve fizik bulgularını da birleştirip, sonucu kalp cerrahına rapor eden hekime de "kardiyolog" deniyordu.

Ben de Amerika'dan döndüğümde böyle bir kardiyologdum, hiçbir zaman kalp cerrahı olmadım, fakat hep kalp cerrahları ile birlikte çalıştım. Türkiye'nin ilk kadın kardiyoloğuyum.

Türk Kardiyoloji Derneği'ni kuran 28 kardiyolog ve kalp cerrahlarının içinde tek kadın kardiyoloğum. Bildiğim kadarıyla kurucu üyelerden dört hekim kaldık.

Şu anda 92 yaşındayım. Mesleğimi daima çok sevdim, devamlı yeniliklere açık oluşu belki de erken yaşlanmamı önledi. İnsanlığa hizmet daima insana şevk veriyor. Üzüntülü ve sevinçli günlere hazırlıklı olan tıp mezunlarına büyük bir imanla tavsiye ederim."

forum

SEV TARİHİ / 3. BÖLÜM

Yeniden parlak günlere dönüş

SEV Tarihi'nin üçüncü bölümünde günümüze geliyoruz... 2 Kasım 2010 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan kararla Sağlık ve Eğitim Vakfı, tüm kurumlarının kuruculuk haklarını da üzerine alarak, Amerikan Bord'dan SEV'e dönüşümünü resmen tamamlamış oldu. Bir geleneğin, artık SEV ile geleceğe taşınabileceğini gören Amerikan Bord Heyeti de gönül rahatlığıyla Türkiye'deki ofisini kapattığını açıklayarak 1820'li yıllardan bugüne uzanan iki yüz yıllık tarihini noktaladı. SEV yerel bir Vakıf olarak bu köklü tarihi sırtlamış oldu. Kurumsallaşma ve profesyonelleşme çalışmalarının meyvelerini vermeye başlamasıyla son beş yılda SEV artık Türkiye'nin en güçlü ve köklü vakıfları arasında yerini almıştır. TAC'nin tasarım ödüllü yeni kampüsünün faaliyete geçmesi, yüz elli yılın ardından yeni bir Amerikan lisesi olan SAC'nin eğitime başlaması gibi önemli yatırımlara imza atılırken, o yılların ilk elden tanıkları, dönemin Mütevelli Heyeti Başkanı Prof.Dr. İlder Turan ve dönemin SEV Yönetim Kurulu Başkanı Ceyda Aydede'yi konuk ediyoruz. Ardından SEV Genel Müdürü Binnur Karademir, Vakfın bugün nasıl işlediğini ve çalışanlarıyla birlikte organizasyon yapısını anlatıyor. Gelecek sayımızdaki son bölümde, halen SEV Yönetim Kurulu Başkanı olan Mehmet T. Nane'yi konuk edecek, Vakfın bugününü ve geleceğini masaya yatıracağız.

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI

SEV 1968

Prof. Dr. İlter Turan TAC'58

SEV'in profesyonelleşme yolculuğu

SEV Yönetim Kurulu Üyeliği ve 8 yıl SEV Mütevelli Heyeti Başkanlığı'nı yürüten Prof. Dr. İlter Turan, SEV Tarihi'nde geçmişten günümüze önemli ayrıntılara ışık tutuyor. SEV için nasıl bir araya gelindi? Vakıfta profesyonelleşme çalışmalarını, kuruculuk haklarının alınması ve daha pek çok gelişmeyi anlatıyor. SEV Tarihi'nin bu sayısında Prof. Dr. İlter Turan'ın Bilgi Üniversitesi'ndeki odasındayız...

SEV'in kuruluş dönemlerinde Vakıf'la temasınız nasıl başladı?

SEV'in kuruluşunda, Amerikan Bord Heyeti daha çok Tarsuslu abilerimizin ilgisine ve desteğine başvurarak, bu işi bir Türk vakfına devretmeyi öngörmüş. Olayın Tarsuslulara intikal etmesinin de özel bir noktası vardır. TAC küçük ve yatılı bir okuldu. Ve özellikle yatılı olanlar –ki o dönemde Adana ve Mersinli çocuklar bile yatılıydı– birbirlerine çok tutkundur. Birbirimize her zaman destek ve yardımcı olmaya çalıştık. Bu TAC dayanışması SEV'e de güç verecek bir şekilde arttı.

Bu çabalar özel gayretlerle yürütüldü, fakat yavaş yavaş işler bize doğru intikal ettikçe ve büyüdükçe aslında daha formal, daha kurumsallaşmaya doğru bir ihtiyaç kendini belli etmeye başladı.

Ben Vakıf kurulurken ABD'de Iowa Üniversitesi'nde ders veriyordum.

Üniversitelerdeki çalışmalar ve bazı farklı işler nedeniyle doğrudan SEV faaliyetleri içinde yer alamıyordum. Türkiye'ye döndükten sonra davetler geldikçe, biz okul arkadaşları olarak muhtelif zamanlarda SEV için buluşmaya başladık. Böylece hali hazırda teşekkül etmiş olan bir hukuki yapı, bu esnada gerekli insan kadrosuyla da desteklenmeye başladı. Bu toplantıların ardından SEV'de fiili olarak görev almaya başladım. 90'lı yıllardan itibaren Yönetim Kurulu üyeliklerinin ardından Mütevelli Heyeti Başkanlığı'na kadar çeşitli görevlerde bulundum.

O zaman en önemli gündeminiz nelerdi?

Vakfın artık profesyonel bir ekip tarafından yürütülmesi zorunluluğu görülmüyordu. Çünkü birdenbire yönetilmek mecburiyetinde olunan finansal miktarlar, gönüllü bir kuruluş olmasına rağmen milyonlarca liraya ulaşıyordu. Türkiye'nin en seçkin eğitim kurumları bizim sorumluluğumuzdaydı. Antep'te bize emanet edilen hastanemiz vardı. Yayınevimiz vardı. Ve bütün bunların yönetilmesi, hem gönüllü, hem de profesyonelce olması gereken bir şeydi. Dolayısıyla amatörcü başlayan çabanın sonunda kurumsallaşma ve profesyonelleşmeye doğru bir dönüşüm yaşanması gerektiğini hepimiz hissediyorduk.

Bu çerçevede neler yapıldı? Siz ne gibi görevler aldınız?

KRONOLOJİ 3. BÖLÜM

2012

• Aralık ayında **Ceyda Aydede** SEV Yönetim Kurulu Başkanı olarak seçildi.

Yönetim Kurulu Üyeleri:

Ceyda Aydede (Başkan)
Prof. Dr. Sedefhan Oğuz
Tülay Güngen
Salim Erdem
Prof. Dr. Emre Akkuş
Ali Rıza Ersoy
Ege Karapınar
Mehmet T. Nane
Berna Ülman

Önce yapı hazırlandı. Vakıf senedinde değişiklikler yapıldı. Ondan sonra da görevler yeni seneteki değişikliklerin gereklerine göre yapılan seçimlerle doldurulmaya başlandı.

Bu şekilde SEV, gönüllü ve amatörcce yönetilen bir kuruluştan giderek yine gönüllü ama kurumsallığa, profesyonelliğe daha fazla ağırlık veren bir yapıya kavuştu. Hatta, bunun ilk örneği de belki ben olabilirim. Bu çalışmalar çerçevesinde 2005 yılında Mütevelli Heyeti Başkanı seçildim. İlk başta mütevelli heyeti başkanlığı için bir süre tahditi düşünülmemişti. Vakıf Mütevelli Heyeti Başkanı'nın, Yönetim Kurulu Başkanı'nın ve Üyeleri'nin de dönemlerinin sınırlı olması fikri bu kurumsallaşmanın birer parçasıydı. Uzun süre hizmet veren ve bu gelişmelerin ve kurumsallaşma çabalarını olumlu destekleyen Yaşar Yaşar Abi'mizden Mütevelli Heyeti Başkanlığı'nı devir aldım.

Ne kadar süreyle başkanlık yaptınız? Mütevelli Heyeti'nde ne gibi değişiklikler oldu?

Ben sekiz sene başkanlık yaptıktan sonra görevi Tamer Şahinbaş'a devrettim. Keza mütevelli heyetinin terkinde de değişiklikler oldu. Önceden 40 mütevellinin daimi mütevelli olmaları öngörülmüştü. Vakıf senedinde yapılan bir değişiklikle şimdi 20 mütevellinin daimi olduğu, diğerlerinin 10 yıllık sürelerle seçildiği bir sisteme geçtik.

Bugün 30 küsur üyemiz geçmişteki gibi daimi üyelik statüsüyle görevde bulunmaktadır. Onların sürelerine bu geçiş döneminde bir tahdit konulmamıştır. Ama tabiat hükmünü yürüttüğü için bir dönem sonunda tabiilerin sayısı azalacak ve giderek dönemsel olarak seçilmiş üye sayısı 20'ye yükselecek. Bu nedenle bugün mütevelli heyeti bu değişiklikle sayıca da bir miktar genişletilmiş, yani 44 kişi. Dolayısıyla biz her sene iki yeni mütevelliyi şu anda Heyet'e ekleyecek imkana sahibiz.

Kurumsallaşmanın ilk başladığı dönemlerde de yönetim kurullarında

- 1998 yılında Muhteşem Ekenler Başkanlığı'ndaki Yönetim Kurulu'nda üye olarak görev yaptı.
- 2004 yılında Tamer Şahinbaş Başkanlığı'ndaki Yönetim Kurulu'nda üye olarak görev yaptı.
- 2005 Kasım ayında SEV Mütevelli Heyeti Başkanı seçildi. Aralık 2014'e kadar Mütevelli Heyeti Başkanlığı yaptı.

yer aldınız değil mi?

Muhteşem Ekenler döneminde yönetim kurulu üyesi olarak görev yaptım. İlköğretim okullarımızın açıldığı dönemdi. Kurumsallaşma çalışmaları da bu dönemde başladı diyebiliriz. O dönemde bir iş adamı olarak Muhteşem Ekenler'in tecrübesinin büyük katkısı oldu. Çok önemli katkısı olmuştur. Daha sonra Tamer Şahinbaş'ın Yönetim Kurulu Başkanlığı'nda kurumsallaşma çalışmaları hız kazandı. Burada da Yönetim Kurulu Üyesi olarak görev aldım ve o dönem Mütevelli Heyeti Başkanı seçildim. Erhan Dumanlı'nın Yönetim Kurulu Başkanlığı döneminde ise Vakfımızın maliyesinde bir toparlanma ve düzelme oldu. Bu da bize yeni arayışlara ve yatırımlara yönelme cesareti verdi. SEV Amerikan Koleji'nin yatırımına başladık. Tabii bir okulun yapılması kolay olmuyor. Çünkü okulu açar açmaz hemen dört yıllık eğitimi başlatamıyorsunuz. Olay sadece bir bina yapmak değil. Aynı zamanda bir kurumu dört yılda çalışır hale getirmek. Şimdi bu büyük yatırım da tamamlandı. SEV olarak birtakım başka ihtiyaçlarımız var tabii ki... Şimdi onlar üzerinde çalışacağız.

Bir de sizin, SEV'in okulların kuruculuk haklarını devralmasında rolünüz olmuştur?

Şimdi bildiğiniz gibi Vakfımız kurulurken, Amerikan Bord Heyeti okulların fiziki olarak binalarını bize verdi. Okulları işletmemizi istedi ama kuruculuk

şifatını korumuştur ve burada bir Amerikan Bord temsilcisi bulunmaktaydı. Mr. McCain ve Mr. Frank gibi... Bu temsilciler, bizim yönetimimizde de yer alan ve her zaman bize çok büyük destek sağlayan insanlardı. Ama başka bir sorun ortaya çıktı. Geçmişte bu okulların kuruluşunu mümkün kılan ortam ve destek yapısı yavaş yavaş ortadan kalktı. Aslında bizi kuran Amerikan Bord Heyeti de varlığını bağımsız olarak sürdürme yeteneğini kaybederek, başka yapıların parçası olmaya başlamıştı.

Ben Mütevelli Heyeti Başkanı olduktan sonra, şu endişeye kapıldım; Amerikan Bord Heyeti, o kurum bu kuruma geçiyor derken, kuruculuk haklarının kime ait olduğunu anlamakta güçlük çecektik. Bunun üzerine eğilme gereği duyduk. Kuruculuğun da SEV'e aktarılması konusunda müzakerelerde bulunduk ve kabul ettiler. Ancak olay sadece onların kabullenmesi ile bitmiyor. Türkiye'deki ucunu da hukuken düzenlemek lazımdı. Bazen tesadüflerin ne kadar önemli olduğunu anlıyor insan. O sırada Milli Eğitim'de yabancı okullar ile ilgili değişiklikler yapılmaktaymış. Yapılan değişiklikler Bakanlığa ulaşmış ancak henüz bir karar çıkmamış. Bu durumu öğrenince, Bakanlığa telefon ettim. Müsteşar benim bir öğrencim çıktı. Haber bıraktım 10 dakika sonra aradı. Olayı anlattım, "Bu okulları Türkiye'ye kazandırmak istiyoruz" dedim. Kendisi durumu incelemek gerektiğini, ilk bakışta bir sakınca görmediğini ifade etti, bizi de cesaretlendirdi. Hakikaten de, iki üç gün içinde bana geri döndü. "Hocam gerekli değişiklikleri yaptık. İş tamamdır" dedi. Gerçekten kararname bizim kuruculuk şifatını da SEV uhdesine alacak şekilde 2 Kasım 2010'da Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girdi. Eksik olmasın herkes yardımcı oldu ve şu anda biz hem eski geleneği temsil eden isimlerimizi muhafaza edebiliyoruz, hem de tamamen bir Türk Vakfı tarafından yönetilen kurumlar olarak varlığımızı sürdürüyoruz.

2013

• İnşaatı tamamlanan TAC ve Tarsus SEV kampüsü 21 Eylül'de açıldı. Tarsus SEV yeni dersliklere kavuşurken, TAC'nin yatılı kapasitesi de artmış oldu.

• Amerikan Bord Heyeti yüz yılı aşan varlığına tüm dünyada resmi olarak son verdi.

50 yıllık gönül bağı

80'li yıllardan bu yana SEV ile bağını hiç koparmayan Ceyda Aydede, Mütevelli Heyeti Üyeliği, Yönetim Kurulu Üyeliği'nin yanı sıra 2012-2015 yılları arasında SEV Yönetim Kurulu Başkanı olarak üç yıl görev yaptı. Ceyda Aydede'ye SEV Tarihi'nde önemli gelişmelerin yaşandığı Vakıf Başkanlığı günlerini sorduk.

Ceyda Aydede, iletişim ve halkla ilişkiler alanında Türkiye ve dünyada tanınan bir isim. Uluslararası Halkla İlişkiler Derneği IPRA'nın başkanlığını da yapmış olan Aydede, 2012 yılında SEV Yönetim Kurulu Başkanlığı teklif edilince yıllardır destek verdiği SEV'de elini taşın altına bizzat koymaya karar verip, üç yıl SEV Yönetim Kurulu Başkanlığı yaptı.

Sağlık ve Eğitim Vakfı ile ilk tanışmanız ne zaman oldu? Hangi görevleri yaptınız?

ACI'dan sonra üniversite için İstanbul'a geldim ve iş hayatına başladığım andan itibaren SEV ile bağımı hiç koparmadım diyebiliriz. 1980'lerin başından itibaren sürekli SEV'de gönüllü çalışmalarım oldu. The Club adında ortak bir mezun lokali kuruluşunda çalıştığımızı

2014

• **Binnur Karademir** SEV Genel Müdürü olarak göreve başladı.

• Eylül ayında **SEV Amerikan Koleji-SEV American College (SAC)** eğitim- öğretime başladı. Yüzyılların ardından yeni bir Amerikan lisesi açılmış oldu.

• Aralık ayında **Tamer Şahinbaş** SEV Mütevelli Heyeti Başkanı oldu.

hatırlıyorum. Sonraki yıllarda da SEV'den hiç kopmadım. Birçok komitede gönüllü olarak mesleki deneyimlerimle SEV için ne yapabiliyorsam yaptım. 'Enter to Learn, Depart to Serve' bizim kanımıza işleyen bir mottodur.

2001 yılında mütevelli üyesi olarak seçildim ve 2003 yılından itibaren de yönetim kurulu üyesi olarak Vakıf çalışmalarının bizzat içinde yer aldım. 2012 Aralık ayında Mütevelli Heyeti, beni Yönetim Kurulu Başkanı olarak seçince, 3 yıl da bu görevi yürüttüm.

Okulumuza ve kurumlarına hizmet etmek benim için her zaman vazgeçilmez bir gönül borcu olmuştur. 1965 yılında ACI'ya öğrenci olarak girdim dersek, aslında 50 yıldır bu bağ hiç zayıflamadı hatta güçlenerek devam etti diyebiliriz.

Başkan olunca hangi konulara eğildiniz? Öncelikleriniz nelerdi?

Uzun süredir SEV'i tanıyordum ve yönetim kurulunda da yer almıştım. Bizim gibi kurumlarda en önemli konunun kurumsallaşma ve süreklilik olduğunu biliyorduk. Tamer Şahinbaş döneminde ciddi bir kurumsallaşma çalışması başlamıştı. Kurumlarda bu çalışmalar çok uzun solukludur. Ben gelir gelmez ilk etapta bu konu üzerine ciddi olarak eğildim. Okullar, Yayınevi, Hastane tüm yapıların SEV ile olan ilişkilerinde, organizasyon yapısında ciddi adımlar attık, yeni uzman kadrolar aldık ve yeni departmanlar oluşturduk. Satın alma departmanını kurarak ilk defa tüm işlemleri online ortama taşıdık. Etik değerler, kurumlarımızın 150 yıllık tarihlerinde yaşam biçimimiz olmuş, DNA'larımıza işlemiş bir konudur. Bu değerleri bir kitap haline getirerek kurum kültürünün yazılı bir parçası haline getirdik. İnsan Kaynakları departmanımızı etkinleştirerek tüm kurumlarımıza destek olmaya başladık. SAC'nin kurucu öğretmenlerini ve kadrolarını sıfırdan oluşturduk. 360 derece performans sistemini hayata

geçirdik. Bilgi İşlem bölümünü yapılandırarak Eğitim Teknolojileri odaklı, modern eğitim sistemlerini okullarımıza entegre eden bir yapıya getirdik.

Sizin uzmanlığınız iletişim... Bu açıdan baktığınızda SEV'de neler yapılmalı diye düşündünüz ve bunları nasıl hayata geçirdiniz?

Açıkçası ben SEV'in ciddi bir iletişim kabiliyetinin olması gerektiğine inanıyorum. Hem içeride hem de dışarıda. Bunun için de ciddi bir çaba gösterdim. Okullarda, veliler, okul yönetimi ve SEV arasında köprü kuracak 'İletişim Platformları'nı kurduk. Yılda iki kez toplanıp tüm taraflar okullarımızın bugün ve geleceğini birlikte masaya yatırdık. Mezun veritabanını güncelleyerek on binlerce mezunumuzla aramızdaki bağı güçlendirecek yeni iletişim kanalları açtık. Mezun dergimiz *Buluşma*'yı güçlendirerek üç okulumuzun mezunlarını bir ortak medyada birbirine daha yaklaştırdık. Yurtdışından öğretmen bulmamızı kolaylaştırmak için ATC (American Trade Council) ile birlikte ABD'de ortak müfredat geliştirme yarışması organize ettik. Öğretmen fuarlarında yer aldık. Yine ABD'deki mezunlarımıza yönelik FABSIT ile ortak The Leaders Night etkinliği yaptık ve oradaki mezunlarımızın desteğini artırdık. TAC mezunu The Coca-Cola Company Başkanı Muhtar Kent'in ilk etkinliğimize katılması ve ciddi bir burs bağışı yapması bizim için önemliydi. Tüm bunlar için, Vakıf'ta iletişim departmanını Kurumsal İletişim olarak yeniden yapılandırıp, güçlendirdik. Hem kurumlarımıza hem de SEV'e hizmet üreten, destek veren matriks yapıda bir departman haline geldi.

SEV Amerikan Koleji (SAC), Tarsus'taki kampüs gibi birçok alt yapı çalışması sizin döneminizde tamamlandı...

SAC, 150 yıla yakın bir zaman sonra bizim geleneğimizin açtığı ilk lise. Bir önceki dönemdeki arkadaşlarımızın başlattığı bir çalışmaya biz son tuğlayı koyduk. İnşaatın tamamlanmasını

ardından eğitim kadrosunun oluşturulmasında Vakıf'ta yoğun bir çalışma yürüttük. SAC üçüncü yılına girdi ve kapasitesini doldurarak başarılı bir girişim olduğunu kanıtlıyor. Bu kampüse yeni yatırımların gündemde olduğunu biliyorum ve mütevelli olarak destekliyorum. TAC'nin yeni kampüsü de yine önceden başlamıştı. Açılışı yine bizim dönemimize denk geldi. Yurt ve ilköğretim altyapısında çok önemli bir gelişme sağlandı. Kampüsün tasarımı dünya çapında listelere girdi, ödülleri aldı. Biz o dönemde tüm bölgeyi gezerek artan kampüs ve yatılılık kapasitemizi çevre şehirlerdeki yeni potansiyel öğrencilere tanıtmak için turlar düzenledik. Bu sene, TAC'nin son yılların en yüksek öğrenci kaydını yaptığını görmek beni de çok mutlu etti.

Eğitim teknolojilerine ciddi yatırımlar yaptınız. Geleceğin eğitimi sizce nasıl olmalı?

Geleceğin eğitimi, kişiselleştirmeyi baz alıyor. Yani, her birey için özel bir eğitim modelini geliştirmeyi öngörüyor. Aslında bu yaklaşım, bizim okullarımızın doğasında var. Teknolojinin eğitime bu kadar içli dışlı olmadığı zamanlarda bile kişiye yönelik eğitime her zaman büyük önem veriyorduk. Başkanlığım döneminde teknolojiyi öğrencilerimizin kullanımına sunan ve Türkiye'de ilk olan birçok proje gerçekleştirdik. Tüm okullarımızda inovasyon günleri yaptık, 3D yazıcı laboratuvarları, Motion Capture, Greenbox teknolojilerini okullarımıza kurduk. Ama her zaman belirttiğimiz gibi, öncelikle kendine güvenen, analitik düşünen öğrenciler yetiştirmeyi hedefliyoruz. Teknolojik araçlara sahip olmak öğrenciye bu yetenekleri otomatik olarak kazandırmaz. Arkamızda 150 yıla uzanan bir gelenek, tamamen bizlere özgü bir kültür var ve geleceği de yeni teknolojik araçlarla bu geleneğin üzerine inşa etmeliyiz. Bu bizleri çok daha güçlü yapacak ve okullarımızı geleceğe taşıyacaktır.

2015

• **Mehmet T. Nane,**

Aralık ayında SEV Yönetim Kurulu Başkanı seçildi.

Yönetim Kurulu Üyeleri:

Mehmet T. Nane (Başkan)
Ege Karapınar
Prof. Dr. Emre Akkuş
Ömer Paksoy
Berna Ülman
Pınar Balcı Güventürk
Simhan Savaşçın
Mine Ayhan
Dr. Yılmaz Argüden

Binnur Karademir

“Para birimimiz burs”

SEV Tarihi dosyamızda 1968’den bu yana uzun bir yol kat ettik. Bugün Vakıf, ilk ve orta okulları da ayrı sayarsak içinde 12 kurumun yer aldığı bir holding kadar büyük, bir holding kadar iyi işliyor. Ama holdinglerden önemli bir farkı var. Sağlık ve Eğitim Vakfı’nın kârı doğrudan eğitime ve onun alt yapısına gidiyor. Bir çocuğun hayatına dokunmanın heyecanını duyanlar için burası Mütevellileriyle, Yönetim Kuruluyla, öğrencileri, öğretmenleri ve profesyonelleriyle farklı bir dünya. Peki Vakıf bugün nasıl çalışıyor? Kurumlarıyla nasıl bir organizasyon ve işleyişle hareket ediyor? SEV Genel Müdürü Binnur Karademir’e A’dan Z’ye Vakfın organizasyonunu sorduk.

Sağlık ve Eğitim Vakfı, kâr amacı gütmeyen özel vakıfların en eskilerinden biri. Rahmetli Vehbi Koç’un uzun yıllar süren çabalarından sonra çıkan özel vakıflar yasasıyla kurulan Koç Vakfı’ndan sonra Türkiye’nin kayıtlı ikinci özel vakfı. Şeffaflığı, kalitesi ve çatısı altındaki tarihleri yüzyılları aşan kurumlarıyla her zaman saygın olmayı başarmış ve farkını ortaya koymuş bir kurum. Peki SEV’in içinde işler nasıl yürüyor? Sorularımızı SEV Genel Müdürü Binnur Karademir’e yöneltiyoruz.

SEV hangi kurumları çatısı altında topluyor?

SEV, bünyesindeki dört lise, üç ilköğretim okulu, yayıncılık şirketi ve Gaziantep'teki 137 yıllık hastanesiyle köklü kurumları yöneten bir Vakıf. Yaklaşık 5.000 öğrencimiz, 1.100 çalışanımız ve 15.000 mezunumuz var. Uzmanlık alanı eğitim ve yayıncılık olan SEV Yayıncılık da Redhouse markası ve Redhouse Kidz çocuk kitaplarıyla eğitim ile iç içe bir kurum.

Yeni okul açma planları var mı?

Yeni bir okul açma planı yok. Bildiğiniz gibi 4. litemiz SEV Amerikan Koleji (SAC) Eylül 2014'te hazırlık ve 9. sınıf seviyeleri ile açıldı. Her ne kadar yeni bir okul ve yeni bir marka olsa da SAC büyük bir tecrübe ve birikimle açılmış olduğu için, okulumuza "1.5 asırlık yeni okulumuz" demek daha doğru olabilir.

Peki SAC nasıl gidiyor?

Çok iyi dersek abartmış olmayız. SAC'nin açılma sebebi SEV ortaokul mezunlarına doğrudan geçiş yapabilecekleri bir lise imkanı sunmaktır. Böylelikle 4-5 yaşında anaokulu seviyesinde bizim okullarımızdan birine giren bir çocuk, üniversiteye kadar SEV okullarında okuyabiliyor. SAC'nin açılması hem ilköğretim okullarımıza olan talebi artırdı hem de TEOG yani ortaokuldan sonra yapılan merkezi sınav sistemiyle gelen çok başarılı öğrencilere kapılarını açtı. Mesela, bu yıl TEOG ile okulumuza kayıt yaptıran öğrencilerin yüzde 60'ı 400 üzerinden 385 ve üzerinde puan almış öğrenciler. Yani yüksek puanlarıyla başka özel okulları seçebilecekken SAC'yi seçtiler.

Bugün birçok okul, şirketlere, şahıslara ait. Vakıf olmanın farkı nedir?

Birçok olumlu özelliğin yanı sıra en önemli avantajı gelirinin 2/3'ünü tekrar amaca yönelik harcamak zorunda olması. Yani, çok basit anlamda Vakfımız bütün giderler çıktıktan sonra kalan parasını tekrar eğitim veya eğitim ile ilgili bir alana, mesela burslara yatırmak zorunda, aksi takdirde Vakıflar kanununa göre vakıf olma özelliğini kaybeder. Bu gereklilik de okullarımızın kültürü, vizyon ve misyonu ile uyumlu. Bütün çaba eğitim kalitesini, eğitim ortamını, eğitim şartlarını sürekli artırmaya yönelik. Ve tabii ki daha çok çocuğa burs vermek, daha çok gencin iyi eğitim imkanlarından faydalanabilmesini sağlamak önceliklerimiz arasında.

Burs sistemi nasıl çalışıyor?

Başarı ve ihtiyaç bursu olmak üzere iki çeşit bursumuz var. İhtiyaç sahibi öğrencilerin aileleri başvuruyor, zira burslu okuduğunu bazen öğrencimiz bile bilmeyebilir. Ayrıca başarı burslarımız da var. Belli bir sistem, kurallar ve yönetmelikler çerçevesinde öğrencilerimize burs veriyoruz. Burs çok önemli ve hassas bir konu. Kaynaklarımız

sınırsız değil, dolayısıyla kime ne kadar burs verilmesi gerektiğini belirlemek, adil bir yaklaşımla, kimseye haksızlık yapmadan verebilmek çok önemli.

Kaç öğrenci burslu okuyor?

Biz şu anda toplam öğrencilerin ortalama yüzde 15'ine farklı oranlarda burs sağlıyoruz. Okul ve seviye bazında bu oran değişebiliyor. Finansal kaynaklarımızı en verimli şekilde kullanarak burs fonunu artırmak için çalışıyoruz. Vakıfta arkadaşlarımızla bütçe ve harcamalar üzerinde çalışırken, yaklaşık kaç burs parasına (tam okul ücreti) karşılık geldiğine bakarız. Bu da harcanan her kuruşun, bir öğrencinin burs parası yerine olduğu konusunda farkındalığı sağlamakta. Yani bizim para birimiz "burs".

SEV'de Mütevelli Üyeleri ve Yönetim Kurulu ile çalışma şekliniz nasıl? Hangi sıklıkla onlarla görüşüyorsunuz?

Genel yapıya baktığımızda en tepede SEV Mütevelli Heyetimiz var. 44 kişilik ve çoğunluğu SEV Okulları'nın mezunlarından oluşan bir heyet. Yılda iki kez toplanıyorlar ve hiçbir ücret almadan gönüllü olarak görev yapıyorlar. Tüm SEV faaliyetleri Mütevelli Heyeti'ne rapor olarak sunuluyor, büyük projelerle ilgili kararlar burada alınıyor. Üç yılda bir SEV Yönetim Kurulu Başkanı ve üyelerini seçiyorlar.

Vakfın operasyonel faaliyetlerini ve denetimini yönetim kurulu üstleniyor. 9 asil ve 9 yedek olmak üzere 18 kişiden oluşan Yönetim Kurulumuz da tamamen gönüllü çalışıyor. Ben de genel müdür olarak doğrudan Başkanımız Mehmet T. Nane ve Yönetim Kurulu ile çalışıyorum. Onların bize rehberlik ettiği konularda çalışmalarımızı ve projeleri yürütüyoruz.

Komitelerin de aktif olarak çalıştığını biliyoruz. Yapısından bahsedermisiniz?

Yönetim kurulundan üyelerimizden, Vakıf'tan ilgili profesyonellerden, gerektiğinde okullarımızdan veya mezunlarımızdan katılımlarla komiteler

oluşturuldu. Vakfımız ve kurumlarımıza katkı yapmak için çalışan eğitim, inşaat, finans, hukuk, spor, mezun konseyi, bilgi işlem gibi 13 farklı komitemiz var. Bu komiteler uzmanlık alanlarına odaklı olduğu için çok daha hızlı ve efektif çalışabiliyor. Karar alınması gerekli olan durumlarda da Yönetim Kurulu'na giderek onay alınıyor.

KİŞİSEL HEDEFİM: DAHA FAZLA BURS KAYNAĞI YARATMAK

Daha önce özel şirketlerde çalışan bir yönetici olarak Vakıfta çalışmanın sizce farkları neler?

18 yıl Unilever, Johnson Wax ve Johnson&Johnson'da pazarlama alanında çalıştım. Üçü de kendi alanlarında lider ve rekabetçi firmalardı. Oradaki ana amaç, kârlılık ve büyümedir. Vakıfta ise kârlılık, sadece hizmetlerimizi ve burslarımızı daha da büyütmek için bir araç. Bu bence insana çalışma arzusu ve enerji veren bir anlayış.

Okullara gittiğinizde, yapılan çalışmaların çocuğa nasıl değiştiğini ve fark yarattığını gördüğünüzde her şeyi unutuyorsunuz ve mutlu oluyorsunuz. Topluma ve insana değer kattığınızı anlıyorsunuz. O yüzden Vakıf'ta çalışmaktan büyük keyif alıyorum. Şimdi, daha çok kaynak yaratma, daha çok burs verme hedefim var. Dedğim gibi, artık para birimim burs oldu. Okullarımızda iyi laboratuvarlarımız olsun, çocuklar teknolojiye daha fazla yararlansın, en iyi öğretmenler bizde olsun... Şimdi hedeflerim bunlar ve bundan çok büyük manevi mutluluk duyuyorum.

MOTTOMUZ: İLETİŞİM, İŞBİRLİĞİ VE SİNERJİ

Vakıf'taki departmanlar hakkında da bilgi verir misiniz? Okullarla nasıl çalışıyorsunuz?

Vakıfta profesyoneller olarak 27 kişiyiz. Eğitim ve Eğitim Geliştirme, Mali İşler, İnşaat, Bilişim ve Eğitim Teknolojileri, İnsan Kaynakları, Kurumsal İletişim, Satın Alma, İç Denetim ve Hukuk olarak 9 departmanımız var.

Vakıfta, tüm okullarımıza ve kurumlarımıza destek verecek bir yapıda çalışıyoruz. Bizim kurumlarımızda çok büyük bir birikim, bir tecrübe var. Bizim stratejik avantajımız bu. Bu birikimin kurumlar arasındaki akışını sağlamaya çalışıyoruz. Vakıf ve kurumlar olarak temelde matris bir organizasyon yapımız var. Okullarımızda idari kadrolarda bilişim, kurumsal iletişim, mali işler, satın alma gibi bölümlerde çalışan arkadaşlarımız hem Vakıf'taki ilgili departmanımız hem de doğrudan okul müdürleriyle beraber çalışıyor.

Vakfımıza bağlı 12 kurumumuzun başında profesyonel lider ve yöneticilerimiz var. Okullarımızdaki yöneticilerimiz eğitim alanında yetkin ve tecrübeli kişiler. Vakıf olarak asli görevimiz onlara en iyi eğitim ortamlarını ve maddi manevi desteği sağlamak.

Departmanlarımız da tüm kurumlarımız arasında iletişim, işbirliği ve paylaşımı sağlamaya çalışan bir 'katalizör' gibi. Ana mottomuz iletişim, işbirliği ve dolayısıyla sinerji...

Vakıf çalışanlarımız...

■ **DENETİM:** Gökhan Özgümüş, Tolga Göksun

■ **EĞİTİM:** Mustafa Yolaç, Dr. Emel Uysal Ünsal, Çınla Sezgin, Özgür Adıyaman

■ **İNŞAAT:** Gökhan Toktamış, Seda Gözübüyük

■ **BİLİŞİM VE EĞİTİM TEKNOLOJİLERİ:** Orkun Pala, Burak Gençay, Sinan Alkan

■ **SATIN ALMA:** Elif Doğan, Özer Öztürk

■ **İNSAN KAYNAKLARI:** Begüm Dilmen, Nadin Ertonga

■ **KURUMSAL İLETİŞİM:**
Selin Emre Çelik, Zeynep Semizoğlu Atlan, Esra Zincirkıran Aydın, Çağla Şengil

■ **HUKUK:**
Sevde Erek

■ **MALİ İŞLER DEPARTMANI:**
Neriman Yükselen, Sabiha Karadeniz, Hakan Berkkan, Esma Akkuş, Murat Demir, Nurten Şengöz

■ **ULAŞTIRMA VE İDARİ İŞLER:**
Bırol Gürdoğan, Murat Kasal

■ **SANTRAL:** Hülya Candere

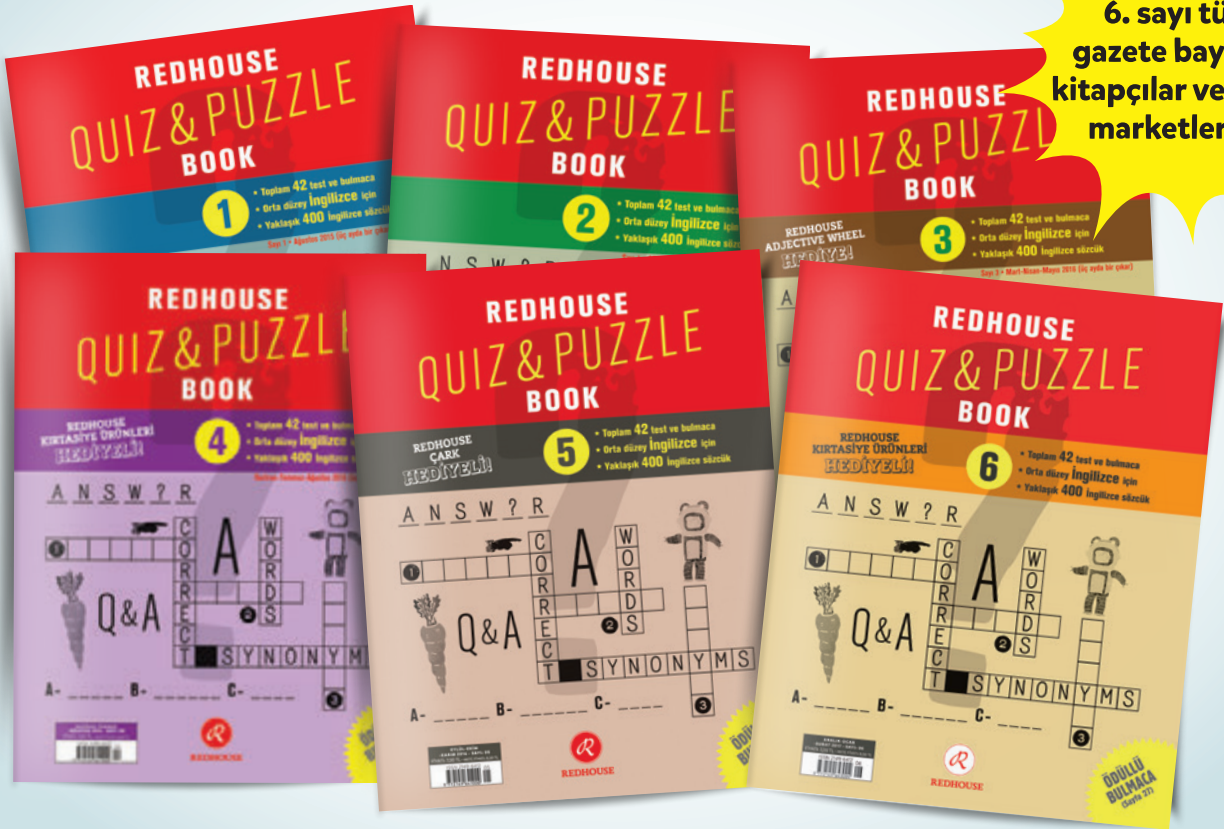
■ **DESTEK PERSONEL:**
Gaffure Konuk

REDHOUSE QUIZ & PUZZLE BOOK

**İNGİLİZCE ÖĞRENİMİNİ DESTEKLEYİCİ
BENZERSİZ BİR TEST VE BULMACA DERGİSİ!**

6. sayısı bayilerde yerini alan **Redhouse Quiz & Puzzle Book** ile toplam 42 test ve bulmaca çözerek orta düzeyde yaklaşık 400 İngilizce sözcük öğrenebilirsiniz.

**6. sayı tüm
gazete bayileri,
kitapçılar ve zincir
marketlerde!**

Derginin tüm sayılarını İnternet sitemizden de temin edebilirsiniz.

www.redhouse.com.tr

www.facebook.com/RedhouseKidz
www.facebook.com/RedhouseYayinlari

www.instagram.com/RedhouseKidz

REDHOUSE

kidz
ÇOCUK KİTAPLARI

Sağlık ve Eğitim Vakfı Okulları Bağışçılar Listesi

Bu sayımızdan itibaren kurumlarımıza bağış yaparak desteklerini
esirgemeyen bağışçılarımıza dergimizde yer vereceğiz. Tüm bağışçılarımıza
2016 yılında eğitime verdikleri destek için gönülden teşekkür ediyoruz.

2016

www.ualyetder.com

www.acialumni.com

www.birtugladasenkoy.com
www.tacalumni.org

www.sev.org.tr

Bu listeler SEV Okulları ve kurumları bazında bağışçıların “sadece 2016 yılı” içindeki yaptıkları bağışlara göre sıralanmıştır. Geçmiş ve rezerv bağışları kapsamaz. SEV bağış sistemi üzerinden okullarımıza yapılan şartlı bağışların tamamı, bağış yapılması istenen okullarımıza gönderilmektedir. Listelerdeki tüm bağışlar TL birimine çevrilerek sınıflandırılmıştır. Kampanyalara göre bağışlar, 1 Tuğla=200 Dolar=600 TL; 1 İz=200 TL; 1 Meşale=200 TL ve 1 Dolar=3 TL olarak TL'ye çevrilmiştir. Hem SEV bağış sistemi üzerinden okul bazında şartlı yapılan bağışlar hem de derneklerin aldıkları bağışlar birleştirilerek kişi ve kurumların yıl içinde çeşitli zamanlardaki bağışları toplanarak listelenmiştir. Zorlu bir çalışmanın ardından dergimizde ilk kez yapılan bu listelerde eksik veya hatalar var ise şimdiden özür dileriz. Yorum ve düzeltmeler için info@sev.org.tr adresine ulaşabilirsiniz.

Bağış yapmak isteyenler www.sev.org.tr sitesinde bağış bölümüne girerek istedikleri kuruma online olarak şartlı bağış yapabilecekleri gibi ÜAL, ACI ve TAC Mezun Derneklerimizin siteleri üzerinden de bağışlarını yapabilirler.

ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ 2016 BAĞIŞÇILAR

10.000 - 19.999 TL

ÜAL'83 Sınıfı

- Esra Vardarman-Figen Vardarman Tansuğ ÜAL'83 / ÜAL'79
- Aylin Berberyan ÜAL'83
- Dobrinka Cidrof ÜAL'83
- Emine Tulu Derbi ÜAL'83
- Berna Ülman ÜAL'83
- Nihan Durdağ ÜAL'83
- Nilüfer Çelik ÜAL'83
- Sirel Gürbüz ÜAL'83
- Ayşe Bayazitoğlu Odabaş ÜAL'83
- Birgül Ak ÜAL'83
- Canan Alp ÜAL'83
- Emine Hale Karaman -
- Feryal Müge Paksoy ÜAL'83
- Firdevs Gülşen Akman ÜAL'83
- Nil Erkey ÜAL'83
- Nilüfer Günhan ÜAL'86
- Seher Zeynep Özbilen ÜAL'83
- Zeynep Aslı ÜAL'83
- Zeynep Aslı Alıcı ÜAL'83
- Zeliha Füsün Baba ÜAL'83

5.000 - 9.999 TL

- Dilek Gürdal Ölçer ÜAL'82

1.000 - 4.999 TL

- ÜAL'61 Mezunları
- Etel Özserfati Aydoğan ÜAL'00
- Özlem Salur ÜAL'81
- Fitnat Tansuğ ÜAL'61
- Gülsen Çapa ÜAL'66
- Sedefhan Oğuz ÜAL'75
- Zeynep Pınar Güventürk ÜAL'86
- İlke Takımoğlu Homriş ÜAL'89
- Nedret Butler ÜAL'66
- Terrence E. Factor Headmaster

- ÜAL'60 Mezunları
- Zeynep Keskin ÜAL'84

500 TL - 999 TL

- Ayşe Semsal İçil ÜAL'77
- Sepil Uludoğan Alpman ÜAL'68

1 - 499 TL

- 1986 Sınıfı
- Ayşen Güner Soy Türk ÜAL'71
- Gamze Ahiskali Şulen ÜAL'86
- Ali Seçkin Titiz ÜAL'2010
- Barış Öztürk ÜAL'10
- Bilge Koloğlu ÜAL'51
- Bizden Canan Titiz ÜAL'78
- Didem Mülayimsi Argüden
- Elif Kurşun ÜAL'2020
- Gülnur Savran ÜAL'84
- Naz Atilla ÜAL'15
- Zeynep İlsen Önsan ÜAL'64
- Beyza Boyacıoğlu / Hayrettin Günç ÜAL'05 / '07
- Nur Dilek Özalp ÜAL'62
- Funda Cüceloğlu ÜAL'84
- Güliz Karadayı Kalaçı ÜAL'75
- Neva Yalman ÜAL'87
- Aylin Gümüş Radavuş ÜAL'86
- Esra Aşıkoğlu ÜAL'97
- Betül Sallı ÜAL'65
- Ayla Çelikoğlu Brown-Wahlers ÜAL'57
- Margrit Karayanidis Renkver ÜAL'54
- Berna Ülman ÜAL'83
- Mehmet T. Nane TAC'84
- Mehmet Yaltır TAC'67
- Mine Ayhan TAC'86
- Ömer Paksoy TAC'98
- Önder Kaplancık TAC'87
- Ruhi Koçak TAC'84
- Yılmaz Argüden TAC'76
- Bilge Erengül ÜAL'69

- Hülya Ungun Kuyumcu ÜAL'63
- Sadzer Şerifoğlu Coşkun ÜAL'59
- Perim Adalı Tapan ÜAL'86
- Ayla Uğurel Esat ÜAL'56
- Ayşegül Özsömer ÜAL'82
- Boran Kartal ÜAL'97
- Duygu Çelebi Soy Türk ÜAL'91
- Osman Bakan -
- Petek Uçak Bakirkaya ÜAL'78
- Gülfatma Gülsün ÜAL'73
- Lale Türkmen Apa ÜAL'75
- Sevin Balkir Ertugan ÜAL'60
- Yurdun Doğruer Binak ÜAL'56
- Gülsün Tiryakioğlu Apaydin ÜAL'79
- Demet Tanrıöver Çaldağ ÜAL'88
- Oğuz Tuncay ÜAL'2010
- Revna Besler Tüzmen ÜAL'89
- Ayşen Alagil ÜAL'71
- Esin Erman Tümay ÜAL'54
- Fügen Turhan ÜAL'69
- Nimla İlhan Heplevent ÜAL'60
- Özkan Kürem Derbend Berkarda ÜAL'54
- Süzet Razzon Sarfati ÜAL'78
- Çiğdem Banguoğlu Aka ÜAL'70
- Tülay Durak Filiz ÜAL'85

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ 2016 BAĞIŞÇILAR

20.000 - 39.999 TL arası

ACI'97 Sadık Çaputçu Bursu

- Ali Behzat - Kevser Özlem Balay ACI'97
- Ali Oğuz Yavaş ACI'97
- Alper Aydın ACI'97
- Alper Okay ACI'97
- Ark Gözübüyük ACI'97
- Aslı Menemenlioğlu ACI'97
- Aslı Palambo Bozkaya ACI'97
- Ayça User-Beril Pekin ACI'97
- Ayhan Kemaloğlu ACI'97
- Barış Aras ACI'97
- Başak Bayraktar ACI'97
- Başak Kurtoğlu Çilingiroğlu ACI'97
- Başak Özdemir ACI'97
- Beril Pekin ACI'97
- Bertan Öğüt ACI'97
- Beste Ermaner ACI'97
- Melis Konya ACI'97
- Burcu Can ACI'97
- Yonca Dikmen ACI'97
- Candan Saylam ACI'97
- Ceren Sümer ACI'97
- Ceyda Akseki Kolayyılmaz ACI'97
- Cihan Salih Elbirlik ACI'97
- Leyla Kayhan ACI'97
- Cömert Tavaslıoğlu ACI'97
- Çağla Alkan ACI'97
- Bade Isparta - Yiğit Isparta ACI'97
- Deniz Birol Gökçe ACI'97
- Deniz Bolsoy Erdem ACI'97
- Deniz Turabi ACI'97
- Efe Girişken ACI'97
- Enis Köstepen ACI'97
- Enver Yetkiner ACI'97
- Erdem Saraçoğlu ACI'97
- Eren Emirbayar ACI'97
- Ersun Şengün ACI'97
- Esmâ Akkuş ACI'97

- Fahire Çağnur Şarman ACI'97
- Gözde Günay ACI'97
- Füzuran - Emre Günay ACI'97
- Gamze Rana Küçükdemiral Kale - Burak Kale ACI'97
- Gizem Bayraktar ACI'97
- Gökhan Memiş ACI'97
- Gökrem Gülan ACI'97
- Gül Ertek ACI'97
- Güliz Ercan ACI'97
- Orçun Gürbüz ACI'97
- Hande Alca Arslan ACI'97
- Hande Ayvalı Erden ACI'97
- Hasan Kıvanç Ilgüner ACI'97
- Hasan Tütün ACI'97
- İrem Gazioğlu Demiröz ACI'97
- Kerem Arıkan Türk ACI'97
- Kutay Taşkın - Gökçe Onuralp ACI'97
- Lütfullah Kitapçı ACI'97
- Mehmet Ali Korkmaz ACI'97
- Mehmet Altuntaş ACI'97
- Mehmet Serdar Mete - Hande Coşkunoglu ACI'97
- Melis İve Dalan ACI'97
- Melis Sevinir ACI'97
- Murat Olalı ACI'97
- Murat Örgü ACI'97
- Murat Tanören ACI'97
- Sırma Özgürel Çeçen ACI'97
- Neslihan İsmet Düzalan Kızak ACI'97
- Nevda Gönüldaş ACI'97
- Orton Varnalı ACI'97
- Ömer Alexander Kunt ACI'97
- Özsel Beleli ACI'97
- Serter İnce ACI'97
- Özlem Cangar ACI'97
- Pınar Erkan Mertler ACI'97
- Pınar Or ACI'97
- Salih Emre Başer ACI'97

- Tina Azar ACI'97
- Seda Kaya ACI'97
- Selen Güçeli Özçelik ACI'97
- Serhat Erküçük ACI'97
- Simay Parmaksız ACI'97
- Gizem Andaç ACI'97
- Sinem Karcı Batak ACI'97
- Soykan Demir ACI'97
- Süleyman Demir Çilingir ACI'97
- Şahap Aydınoğlu ACI'97
- Şebnem Ovalı Zor ACI'97
- Şirin Yılmaz Çopur ACI'97
- Tuğçe Zabitçi ACI'97
- Tunç Tuncay ACI'97
- Şehnaz Öğüt ACI'97
- Uçar Sayıl Gündem ACI'97
- Selmin Şenocak Berberoğlu ACI'97

1.000 - 4.999 TL

- Ceyda Aydede ACI'73
- Deniz Ömürgönülşen Altuğ ACI'96
- Sara Nahmias Özsarfati ACI'78
- Ceylan Baycan ACI'2001
- Işın Turandan ACI'96
- İlke Aykanat Çam ACI'94
- Murat Kılınç ACI'95
- ACI Öğretmenleri Adına
- Sevinç Tinas İşler ACI'99
- Fatma Begüm Dilmen ACI'77
- Berna Naipoğlu
- Galip Murat Selçuk ACI'93
- Murat Kemahlioğlu ACI'06
- Şevket Başev ACI'93
- Zeliha Tınay İnan ACI'76

500 - 999 TL

- Beste Pehlivan ACI'92
- Emre Özşar
- Murat Yörükoğlu ACI'2001
- İrem Pehlivanoğlu ACI'04

- Tangül Aktuğlu Kardeş ACI'95
- Aslı Eroğlu Tosyalı ACI'77
- Efe Kuyumcu ACI'03
- Serim Gürsoy ACI'58
- Esra Tözge ACI'84
- Ege Karapınar ACI'78
- Fatih Kırçelli ACI'84
- Gülnihal Şarman
- Selim Şülos ACI'02

1 - 499 TL

- Duygu Yorgancılar
- ACI'86 Sınıfı
- Aksel Bonfil ACI'08
- Ali Özpoyraz ACI'2003
- Aliye Afşaroğlu Bakioğlu ACI'78
- Aliye Rana Tonguç Boz
- Aslı Akıntürk ACI'87
- Ayşegül Divringi ACI'84
- Ayşen Esen Danacı ACI'84
- Bahar Puralgil ACI'03
- Bella Şavul ACI'90
- Berna Ülman ÜAL'83
- Berrak Özen Üzüm ACI'90
- Burcu Karagözoğlu ACI'96
- Cana Reutergardh ACI'88
- Canan Öner ACI'72
- Canan Ulaşan Ersoy ACI'84
- Damla Gökşen ACI'86
- Deniz Can Öztürk ACI'05
- Deniz Öngören ACI'84
- Derin Erpulat ACI'2011
- Didem Erpulat ACI'87
- Ebru Carfi Ayrıl ACI'90
- Ebru Ersin ACI'87
- Ebru Sezer ACI'91
- Ege Bakış Karapınar ACI'78
- Elif Velibeşe Sümer ACI'84
- Emel Yorgancıgil ACI'95
- Erden Timur TAC'00
- Eren Emirbayer ACI'97
- Ersin Gürsel ACI'93
- Esra Delen Aktuğlu ACI'86
- Felekşan Onar ACI'84
- Fikriye Sena Erten ACI'92
- Filiz Kunt ACI'81
- Fisun Akdeniz ACI'84

- Funda Norgaz Yercan ACI'84
- Galip Selçuk ACI'93
- Gül Güler ACI'84
- Gülçin Çıtak ACI'84
- Gülfem Serra Ulusoy ACI'84
- Gülsün Beşer ACI'78
- Hüsnü Kılınçoğlu ACI'04
- İlder Turan TAC'58
- İnci Tokatlıoğlu ACI'84
- İpek Kandiye ACI'70
- Jinet Sidi Sarfati ACI'84
- Leyla Soyer Kıvanç ACI'78
- Mehmet Serdar Mete ACI'97
- Mehmet T. Nane TAC'84
- Meriç Güven ACI'03
- Merve Yercan ACI'2012
- Nahide Dalgan ACI'84
- Nermin Baran Başorgun ACI'66
- Nitsa Çikurel ACI'99
- Nur Duygu Bozkurt ACI'14
- Nur Görgün Hızver ACI'90
- Ömer Paksoy TAC'98
- Ömür İncekarasu Çatıkkaş ACI'76
- Özgün Boyar Bayraktar ACI'78
- Özlem Boyar Burteçin ACI'84
- Pamir Tokgöz ACI'03
- Perihan Argüden
- Pınar Berkman ACI'87
- Pınar Puralgil ACI'00
- Piraye Erdem ACI'80
- Rasim Küçük Kurt TAC'84
- Refik Kutluer TAC'74
- Sadiye Özülkü ACI'72
- Selda Ertuğ Akdal ACI'84
- Selen Ekinci ACI'2003
- Sema Gökçen ACI'61
- Sevde Yercan ACI'2015
- Simhan Savaşçın Başaran ACI'80
- Sinan Gökten ACI'96
- Sinem Yücel Üner ACI'80
- Süreyya Kırbaz Çoğlu ACI'84
- Şafak Özpoyraz ACI'80
- Şöhret Aydemir ACI'84
- Tamer Şahinbaş TAC'58
- Tuğba Balıklı ACI'94
- Ufuk Tan ACI'78
- Ümit Türüdü Şen ACI'84

- Vefa Reşat Moral ACI'99
- Yaşar Yaşer TAC'51
- Zeynep Derman Küçükönder ACI'95
- Asuman Yılmaz ACI'71
- Ayla Ogan ACI'84
- Dilek -Mişel Arditi ACI'90
- Elçin Üner ACI'81
- Gaye Spolitis ACI'92
- Gonca Günay ACI'92
- Gülin Sayla Seymen ACI'92
- Hülya İnceer Erbak ACI'76
- Sitare Sezgin ACI'92
- Bella Şavul ACI'90
- Elif Şatıroğlu
- İdil Yiğitbaşı ACI'82
- Yasemin Savranoğlu ACI'82
- Zeynep Özağaç
- Zeynep Pınar Güventürk ÜAL'86
- Dilek Şınlak ACI'83
- Hale Özsoy
- Burcu Tokmak
- Cenap Bıyıklı
- Gülgün Şemsiyeoğlu-Balca Korkut ACI'71/ACI'03
- Mine Tepeköylü ACI'95
- Nermin Aslan
- Öner Çelebi
- Rahmi Sezgin
- Sibel Ayalp
- Raşel Rakella Asal ACI'69
- Sarit / Selim Bonfil ACI'78
- Ayşe Alam ACI'66
- Aytaç Aşık Aksade ACI'68
- Begüm Özsoy ACI'08
- Cemal Kişmir
- Esmâ Akkuş ACI'97
- Gülgün Cevahirci Şemsiyelioglu ACI'71
- Hülâ Süloş ACI'74
- Nur Baykal Denizci ACI'70
- Ömür Özbaş Bozoklar ACI'68
- Pınar Cevahirci Korkut
- Resa Ozakat ACI'79
- Vedia Çelikiparmak Yöndem ACI'68
- Şafak Menzilioğlu ACI'86

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ 2016 BAĞIŞÇILAR

Bir Tuğla da Sen Koy

100.000 - Üzeri TL

- Turgay Gümüş TAC'74
Tuğla Bursu (*5)

40.000 - 99.999 TL

- Müge Çevik / Hakan Çevik
TAC'95
- Hüseyin Büyükyurtsever
TAC'91 (*15+Rally Day, *1)

20.000 - 39.999 TL

- TAC'76 Sınıfı (*11)
- Ali Samsa Karamahmet
TAC'65
- Mehmet Yılmaz Yaltır TAC'67

10.000 - 19.999 TL

- Ömer Sabancı TAC'78
- İstanbul Maratonu Bağışçıları
(*3)
- Turkish Philanthropy Fund
(TPF) (Rally Day, *1)
- Depolarımız Tuğlalarla Dolsun
Projesi (*7)
- Mahmut Kölek TAC'88

5.000 TL - 9.999 TL

- Efendi Beşiktaş Tuğlası (*4)
- Onur Aydoğan TAC'97
(*8)+(*2)+(Rally Day, *1)
- Alican Poyraz TAC'05
- TAC'71 Sınıfı
- Mete Akyol Anı Tuğlası
Bağışçıları (*6)
- Necdet Öcal Anı Bağışı (*14)
- Çetin Karabulut TAC'58
(Rally Day, *1)
- Ömer Paksoy TAC'98
(*2, TAC'98 Sınıfı, Aile Tuğlası)
- Adının Açıklanmasını

İstemeyen Bağışçılar (Rally Day, *1)

1.000 - 4.999 TL

- FABSIT Tuğlaları
- TAC'96 Sınıfı
- TAC'63 Sınıfı (*2)
- Nuri Çarkacı (TAC'63 Sınıfı-
*10)
- Özkan Esmer TAC'62
- TAC'2000 Sınıfı (*13)
- TAC'82 Sınıfı
- Hilmi Oktar TAC'62
(+Rally Day, *1)
- Akar Burdureoğlu
(TAC'63 Sınıfı- *10)
- Andy Leathwood
(TAC Headmaster) (*2)
- Esin Acet (TAC'63 Sınıfı- *10)
- TAC'74 Sınıfı
- Oya ve Özgür Canbaş TAC'91/
TAC'94 (Rally Day, *1)
- TAC 73 Sınıfı
- TAC 94 Sınıfı
- Zafer Gürbüz TAC'86
(Rally Day, *1)
- Özdemir Aktan TAC'71
- Ertuğrul ve Elçin İçingir TAC'94
- Murat Öztürk (TAC'98 Sınıfı)
- TAC'84 Sınıfı
- Bülent Arpaç (TAC'63 Sınıfı-
*10)+(Rally Day, *1)
- Çağlar Yılğör TAC'01
(Rally Day, *1, *8)
- Refik Kutluer TAC'74
(+Rally Day, *1)
- Berkay Baykal TAC'86
(Rally Day, *1)
- Tamer Büyükyılmaz TAC'82
(Rally Day, *1)
- TAC Adana Şube (Rally Day, *1)

- Adnan Saybaşı TAC'74
- Ali Murat Atlas (TAC'88
Sınıfı+Rally Day, *1)
- Cem Bahadır Mutlu TAC'86
- Erdal Çiftçi TAC'84
- Gözde Karka (TAC'98 Sınıfı)
- Hazım Kantarcı (TAC'63 Sınıfı-
*10)
- İskender Sayek (TAC'63 Sınıfı-
*10)
- Mert Uğurses (TAC'98 Sınıfı)
- Nihat Taner TAC'68
"Torun Tuğlası"
- Oral Canbolat TAC'02
- Orhan Kılıççı TAC'86
- Ramazan Dinçer TAC'83
- Servet Nadirler (TAC'98 Sınıfı)
- Sezgin Erol TAC'89
- TAC'2002 Sınıfı (*12)
- Yavuz Gömeç TAC'60
- Mehmet T. Nane TAC'84
(+Rally Day, *1)
- Ahmet Alptekin TAC'89 (*2)
- Leon Hananel
- Sadık Gençdoğan (TAC'2003
Sınıfı -*2)
- TAC'89 Sınıfı

500 - 999 TL

- Cengiz Atalay TAC'72
(Rally Day, *1)
- Kaan Burdureoğlu TAC'63
(Rally Day, *1)
- Bülent Özsoy (TAC'63 Sınıfı-
*10)+(Rally Day, *1)
- Murat Soyupak TAC'01
(Rally Day, *1)
- Ali Erkut İpek TAC'69
(Rally Day, *1)
- İbrahim Orhon TAC'72
(+Rally Day, *1)

- Atilla Arıdoğan TAC'84 (+Rally Day, *1)
- Gürkan Ertaş (TAC'63 Sınıfı- *10+Rally Day, *1)
- Ahmet Lavkan TAC'84
- Ali Cerrahoğlu TAC'78 + (*2)
- Alp Erdem TAC'02 (+Rally Day, *1)
- Ahmet Evren Can TAC'95
- Ali Onur Bilgin TAC'66 (Rally Day, *1)
- Arif Sezer TAC'78 (Rally Day, *1)
- Balamir Yasa '78
- Berkan Sağlam TAC'2000
- Berke Bagatur TAC'05 (Rally Day, *1)
- Cem Baysal - TAO TAC'64
- Çağrı Bagatur TAC'81 (Rally Day, *1)
- Çiğdem Demir Amado (TAC'98 Sınıfı)
- Ercan Acımış TAC'90 (Rally Day, *1)
- Erdem Gök TAC'83
- Ersin Şendoğan TAC'77
- Gözde Özgödek
- Haluk Mutlu TAO TAC'64
- Joe Amado (TAC'98 Sınıfı)
- Mehmet Artun (TAC'63 Sınıfı- *10)
- Mustafa Özünlü TAC'82
- Özlem Şeyda Uluğ (TAC'98 Sınıfı)
- Ragıp Yılmaz Ayata (TAC'63 Sınıfı- *10)
- Selçuk Doğan (TAC'98 Sınıfı)
- TAC Mezunlar Derneği Adana Şubesi
- TAC Okul Aile Birliği
- TAC'68 Sınıfı
- TAC'2017 Sınıfı
- TAC'91 Sınıfı
- TAC'97 Sınıfı
- Talas Mezunları (*9)
- Tuncay Sergen TAC'70
- Dr. Yılmaz Argüden TAC'76

- Barış Sönmez (TAC'98 Sınıfı -*2)
- Fatih Kırçelli (TAC'94 Sınıfı -*2)
- İbrahim Arınç (TAC'94 Sınıfı -*2)
- İsmail Reha Hatipoğlu TAC'90
- Mehmet T. Nane (TAC'84 Sınıfı -*2)
- Muhittin Kocatepe (TAC'95 Sınıfı -*2)
- Mutlu Gür (TAC'83 Sınıfı -*2)
- Orçun Gömeç (TAC'98 Sınıfı -*2)
- Oya ve Özgür Canbaş (TAC'94 Sınıfı -*2+Rally Day, *1)

1 - 499 TL

- Lale Okyay TAC'95 (Rally Day, *1)
- Metin Okyay TAC'62 (Rally Day, *1)
- Taneri Yonar TAC'62 (Rally Day, *1)
- Akar Burduloğlu TAC'63 (Rally Day, *1)
- Reyhan Okyay TAC'99 (Rally Day, *1)
- Mehmet Özel TAC'90 (Rally Day, *1)
- Atahan Canbolat TAC'67 (Rally Day, *1)
- Azra Bilgin TAC'93 (Rally Day, *1)
- Can Paksoy (TAC'2003 Sınıfı -*2)
- Ersin Şendoğan TAC'77 (Rally Day, *1)
- Hale Çakallı TAC'01 (Rally Day, *1)
- Hasan Bahattin Tibet (TAC'84 Sınıfı -*2)
- İlder Baykam TAC'00 (Rally Day, *1)
- Neva Ignatow TAC'93 (Rally Day, *1)
- Onur Şentut TAC'02 (Rally Day, *1)

- Selami Güleç TAC'77 (Rally Day, *1)
- Serdar Dinçaslan TAC'93 (Rally Day, *1)
- Serde Nadirler TAC'95 (Rally Day, *1)
- Sevgin Oktay TAC'54 (Rally Day, *1)
- Sait Tosyalı TAC'75 (*2)
- Ayla Oğan Heyfegil TAC'94
- Denizhan Ali Ünlüdoğan TAC'02 (Rally Day, *1)
- Egemen Çandır TAC'97 (Rally Day, *1)
- Mehmet Hilmi Ergin TAC'63 (Rally Day, *1)
- Mehmet Sungur TAC'74 (Rally Day, *1)
- Selçuk Barlas TAC'79 (Rally Day, *1)
- Turhan Ünlüdoğan TAC'71 (Rally Day, *1)
- Yiğit Tokbey TAC'10 (Rally Day, *1)
- Zeynep Behiye Ünlüdoğan TAC'98 (Rally Day, *1)
- Ali Cerrahoğlu TAC'78 (Rally Day, *1)
- Atilla Akçay (Nilüfer Akçay) TAC'79
- Ayşegül Boncuklu ÜAL'75
- Barbaros Yarkin -
- Doğa Yarman TAC'92
- Murat Ergene TAC'86 (*2)
- Candan Bulutgil (TAC'63 Sınıfı- *10)
- Demir Özkaya (TAC'63 Sınıfı- *10)
- Noyan Sancar (TAC'63 Sınıfı- *10)
- Oğuz Ergin (TAC'63 Sınıfı- *10)
- Atilla Dernek TAC'83 (Rally Day, *1)
- Celal Toroğlu TAC'84 (Rally Day, *1)
- Ekrem Öcal (Rally Day, *1)
- Ömer Öcal (Rally Day, *1)

- Ramazan Dinçer TAC'83 (Rally Day, *1)
- Umut Yalnız TAC'88 (Rally Day, *1)
- Ayten Cerrahoğlu (Rally Day, *1)
- Erdoğan Kaynak TAC'63 (Rally Day, *1)
- Zıyanur Bilgin TAC'62 (Rally Day, *1)
- Ali Ersin Doğan TAC'87 (Rally Day, *1)
- Ayşe Esin Uygur Polat TAC'01 (Rally Day, *1)
- Devrim Deliormanlı TAC'90 (Rally Day, *1)

(*NOTLAR)

1- 'Turkish Philanthropy Fund' (TPF) (14.529 USD + Matching Gift + Bonus Gift) Haldun Tasman'ın (TAO'56-TAC'59) kurduğu 'Turkish Philanthropy Fund' (TPF) vakfının desteğiyle 19 Aralık 2016 tarihinde ABD'de gerçekleşen "Rally Day"de 70 mezun ve TAC dostu toplamda 14.529 USD bağış yaptı. Yapılan bağışlar %30 oranında TPF tarafından match edilecek. Böylece Tuğla projesine toplam 20.000 USD=60.000 TL üzerinde kaynak yaratılmış oldu.

2- CT2, Come Together Gecesi Tuğla Bağışları, (Toplam 26 Tuğla-16.800 TL) Not: TAC'63 Sınıfı Zühtü Sezer, Nuri Çarkacı, Bülent Özsoy, Demir Özkaya, Mehmet Artun, Akar Burduloğlu, İskender Sayek, Mehmet Hilmi Ergin, Bülent Arpaç.

3- Maraton, İstanbul Maratonu'nda yapılan Tuğla Bağışları (16.973 TL) (Toplam 29 Tuğla): Abdülkadir Kokulu TAC'73, Adil Okan TAC'90, Ali Çekiç TAC'82, Ali Murat Dülgeroğlu TAC'78, Ali Zallak TAC'68, Alp Bekişoğlu TAC'73, Andy Leathwood, Ata Tepe TAC'83, Atahan Çukurova TAC'72,

Atıl Aktaş TAC'93, Aydın İzgialp TAC'77, Bülent Döner TAC'78, Celal Toroğlu TAC'84, Cem Baysal TAC'64, Cengiz Girgin TAC'79, Cengiz Sönmez TAC'75, Doğa Yarmın TAC'92, Erol Göka, Ferhat Gürüz TAC'95, Gökçe Demirtaş TAC'92, Gülüm Atmaca, Günseli Yüksek TAC'87, Halim Özmen TAC'79, Hasan Gez TAC'79, Hayriye Uğur Özçelik, İbrahim Tutar TAC'79, İlker Paydak TAC'91, İrem Çelebi TAC'14, İsmail Gürleyik TAC'79, Mehmet Aybaş TAC'79, Mehmet İnal TAC'78, Mehmet Nane TAC'84, Mehmet Özel TAC'90, Mehmet Sacit Erdem TAC'79, Mehmet Ulusoy TAC'92, Murat Orhan TAC'83, Müslüm Doğru TAC'85, Orhan Kılıççı TAC'86, Önder Darendeli TAC'90, Rasim Küçükkurt TAC'84, Ruhi Koçak TAC'84, Selçuk Barlas TAC'79, Sinem Bilgin TAC'91, Sezgin Erol TAC'89, Tamer ve Şebnem Büyükyılmaz TAC'82, Tanju Ergin TAC'79, Uğur Büyükkardeş TAC'92, Umut Yalnız TAC'88, Yiğitcan Karanfil TAC'04, Zafer Gürbüz TAC'86.

4- 'Efendi Beşiktaş' Tuğlası, TAC'98 mezunumuz Evren Yarkin'ın babası Barbaros Yarkin önderliğiyle bir çok Beşiktaşlı bir araya gelerek 9.300TL (17 Tuğla) bağışladılar. Toplamda 29 Tuğlalık bir bağış alanı oldu. İstanbul Maratonu'nda 'Beşiktaş' Tuğlasına bağış yapanlar: Adem Onar, Ahmet Rifat Kar, Ali Cerrahoğlu TAC'78, Atilla Elpit, Atilla Odabaşı, Aytuğ Koca, Bahadır Güngördü, Barbaros Yarkin, Çağlar Bağ, Çağlar Yılğör TAC'01, Derya Maktav, Elif Erdoğmuş, Emel - Bülent Karan, Erkan Serdar, Fatma Coşkun, Fırat Coşkun, Gökhan Erden, Gülgün Coşkun, Gülgün Çokuğraş, Gülsüm - Hanife Akçay, Hakan Daltaban, Hakan Erden, Hakan Karaöz,

Hakan Özköse, Hicran Şaşmaz, Hüsamenttin Uslu, İsmail Özdemir, Kayhan Turan, Kemal Deniz Dansuk, Kemal Türker, Kiraz Aylin Andaç, Levent Zihnioğlu, Mehmet - Sabriye Pişkin, Mehmet Ali Akyüz, Mehmet Ergün Özçalışkan, Mehmet Yolcu, Murat Aktuğ, Mustafa İlhan Coşkun, Sadun Kaya Bora, Seçil Aygül, Selçuk İz, Serhat Kutlu, Serkan Yazıcıoğlu, Suat Anıl, Umut Kutlu, Volkan Karaaslan, Yeşim Cerrahoğlu, Yusuf Zafer Eren, Zerrin Yarkin, Zühal Karan Aslan.

5- Turgay Gümüş Tuğla Bursu, 600 Tuğla (\$120.000) Turgay Gümüş TAC'74 Homecoming 2016 günü uzun süredir yapmak istediği bağışı gerçekleştirdi ve 10 bin Tuğlalık ilk hedefimizin fazlasıyla aşılmasını sağlayan mezun oldu. Gelecek yıldan itibaren sürekli olarak bir öğrenci "Turgay Gümüş Tuğla Bursu" ile okuyacak.

6- Mete Akyol Anı Tuğlası - 11 Tuğla, Mete Akyol Ağabeyimizin anısını ölümsüzleştirmek amacıyla ilk 11 Tuğla bağışı yapıldı: Akar Burduloğlu TAC'63, Cengiz Atalay TAC'72, Erkut Şahinbaş TAC'56, Ertan Söylemez TAC'56, Giray Velioğlu TAC'67, Gözde Özgödek TAC'86, Haluk Mutlu TAC'64, Hüsnü Özek TAC'66, İbrahim OrhonTAC'72, Nihat Taner TAC'68, Ömer Faruk Soykan TAC'68, Serdar Kutsal TAC'81, Sevgin Oktay TAC'54, Sinan BayraktaroğluTAC'64, Şerif Boyacı TAC'64, Tuncay Sergen TAC'70, Uğur Talaslı TAC'55, Uluç Gürkan TAC'64, Yılmaz Akyol TAC'56, Yusuf Ziya Düvenci TAC'67, Zıyanur Bilgin TAC'62.

7- Depolarımız Tuğlalarla Dolsun Projesi: Yaklaşık 200 mezunumuz ve dostlarının katıldığı kocaman bir filomuz var. Shell taşıt tanıma

sistemine dahil olan bu araçlar için alınan tüm yakıtların belli bir oranı Tuğla projesine aktarılıyor. Bu proje ile kazandırılan Tuğla sayısı toplamda 151 oldu.

8- Beşiktaş - Fenerbahçe İddia Tuğlası - 2 Tuğla: Onur Aydoğan TAC'97 ve Çağlar Yılğör TAC'01 iddiaya girdiler. Beraberlik olunca ikisi de birer Tuğla bağışladı.

9- Talas Mezunları - 1 Tuğla daha: Bir grup Talaslı abimiz düzenli bağış yapıyorlar. Bu bağışla birlikte 93 Tuğlaya ulaştılar. Bu Tuğla bağışını yapan abilerimiz: Saffet Esen, Mustafa Murat, Ömer Yağız, Sırrı Ergün, Kadir Aksöz.

10- TAC 63 mezunları - 26 Tuğla: 1963 Mezunlarımız www.birtugladasenkoy.com sayfamızda oluşturdukları Atatürk büstü ve eğitim meşalesine yaptıkları katkılara devam ediyorlar. Yaptıkları son tuğla bağışlarının listesi şu şekilde: Nuri Çarkacı (6) (Lale Çarkacı, Nilgün Çarkacı, Nusret Çarkacı, Nedime Çarkacı, Ceyda Çarkacı, Beyza Çarkacı Tülünay adlarına); Esin Acet (5); İskender Sayek (2) (Torunları Can Böke ve Aksel Böke adına); Hazım Kantarcı (2); Bülent Arpaç (2); Ragıp Yılmaz Ayata (1); Bülent Özsoy (1); Gürkan Ertaş (1); Akar Burduroğlu (5) (Torun Ceylan adına); Mehmet Artun (1); Ayrıca Tuğla Kumbarasında biriken küçük bağışlarla tamamlanan (1 Tuğla). www.birtugladasenkoy.com/liinkler/63mezunlari.htm

11- TAC 76 Mezunları - 58 Tuğla: 1976 mezunları 40. Mezuniyet yıllarında 76 Tuğlaları olmasını hedeflemişlerdi ve bu bağışla hedeflerini tamamladılar. Tuğlaya katkı yapan 1976 mezunlarımız: Saif Kayahan,

Mazhar Çelikoyar, Baha Kerimoğlu, Ömer Tarım, Rifat Tokbey, Levent Soylu, Koray Güç, Mehmet Reşat Karamehmet, Hakan Cankatan, Betül Öcal, Levent Aydeniz, Ali Kabaş, Şekip Karahan, Ayhan Kızıltan. 1976 Mezunlarımız 76 Tuğla hedeflerini tamamladıktan sonra yeni bir çalışma ile yıllık 30 bin TL kaynak yaratarak, SEV'in de bu kaynağı 'match' etmesiyle birlikte bu yıl okulumuza hem akademik hem de sportif yönden başarılı bir yatılı öğrenci daha kazandırdılar. Okulumuz öğrencilerine sportif yaşam tarzı açısından örnek olması açısından bu önemli çalışmanın diğer sınıflarımıza da örnek olmasını, spor, müzik, sanat gibi alanlarda üstün başarılı ve ihtiyacı olan öğrencilere okulumuzda okuma fırsatı yaratılmasını diliyoruz.

12- TAC'2002 Sınıfı Katkıda bulunanlar: Zeynep Gülşen, Pınar Yıldız Budakoğlu, Haşmet Güner, Zeynep Güner, Zeynep Gülşen.

13- TAC 2000 mezunları: Kredi kartı ile her ay düzenli bağış yapan 2000 Mezunları 90 Tuğlalık (27.000 TL) rezerve alanlarının son Tuğlasını alarak tamamladılar. Doksanıncı Tuğla için katkı yapanlar 2000 mezunları: İlater Baykam, Fırat Sezginsoy, Mehmet Mustafa Tanrıku, Faruk Karabucak, Ertuğrul Alkım Arf, Güknut Gürsoy, Erden Timur, Can Gürbüz Setenci, Tahsin Murşitoğlu.

14- Betül Abı (Öcal) ve kardeşleri Hüseyin ve Ekrem Öcal ile torunu Kaan Öcal, TAC'48 mezunu Necdet Öcal'ın adını yaşatmak için 11 Tuğla bağışı.

15- Hüseyin Büyükyurtsever

TAC'71, rahmetli babası Adem Zafer Büyükyurtsever'in adını burs sayfamızda sonsuza dek yaşatmak amacıyla 72 Tuğla bağışladı.

SEV BAĞIŞÇILARI 2016

Ceyda Aydede ACI'73
Can İkinci ACI'94
Aysun Yavuzer
Hatice Haslet Cemali ÜAL'67

ÜSKÜDAR SEV BAĞIŞÇILARI 2016

Özlem Yeşildere
Sezen Aydoğan

VERGİ MUAFİYETİ HAKKI

Sayın Bağışçılarımız, kurumsal bağışlarda, Vakfımıza yaptığınız katkılarınız kurum kazancınızdan indirilebilir.

Sağlık ve Eğitim Vakfı; Bakanlar Kurulu'nun 16.01.1990 ve 90/84 sayılı kararı gereğince, Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 7. maddesinin 15 no'lu Vergi Muafiyeti bendine ve 903 sayılı kanunun 4. maddesine göre **vergi muafiyeti hakkına** sahip bulunmaktadır.

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun "Diğer İndirimler" başlıklı 10. maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde; genel ve özel bütçeli kamu idarelerine, il özel idarelerine, belediyelere ve köylere, Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflara ve kamu yararına çalışan dernekler ile bilimsel araştırma ve geliştirme faaliyetinde bulunan kurum ve kuruluşlara makbuz karşılığında yapılan bağış ve yardımların toplamının **o yıla ait kurum kazancının % 5'ine kadar** olan kısmının kurumlar vergisi matrahının tespitinde; kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde ayrıca gösterilmek şartıyla, kurum kazancından indirilebileceği hükmüne yer verilmiştir.

MAHALL
BOMONTI izmir

YASAM | İS | ALISVERIS

MANZARANIN İÇİNDE OLMAK İSTEDİĞİN YER

TÜRKERLER

Halkapınar Mah. Şehitler Cad. 1558. Sokak No: 2
35170 Konak İZMİR

444 18 99

www.mahallbomontizmir.com

— PEGASUS'LA — EVİNİZDEN HAVAALANINA, HAVAALANINDAN EVİNİZE TRANSFER SADECE **19,90 TL!**

Siz de flypgs.com'dan veya 0850 226 1990 numaralı
Secure Drive çağrı merkezinden araç rezervasyonunuzu yapın,
özel araç konforuyla seyahatin keyfini çıkarın!

**İstanbul
Ankara
İzmir**

Secure Drive

Secure Drive tarafından verilen Pegasus transfer hizmeti için uçuşunuzdan 24 saat önce pars.flypgs.com veya 0850 226 1990 numaralı telefondan rezervasyon yapabilirsiniz. Transfer hizmeti havaalanından kampanya dahilindeki semtlere de seçilmektedir. Belirtilen ücret, kampanyaya dâhil semtlerde geçerli tek kişi tek yön fiyatıdır. Detaylar flypgs.com'da.

flypgs.com
ucuz biletin adresi

PEGASUS